មាតិកា

I~ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

១~ព្រះរាជក្រម

២៣-៦-២០០៦ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៦០៦/០១៧ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០០៦-២០១០ *(ត មកពីរាជកិច្ចលេខ ៥០)* ៤៧០០

២~ព្រះរាជក្រឹត្យ

១៦-០១-២០០៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០១០៦/០១៦ ស្តីពីការបំពាក់គ្រឿងឥស្សរិយយស តាមលំដាប់ ថ្នាក់ជូនសមាជិក សមាជិកា ព្រឹទ្ធសភាចំនួន ៦០ រូប ៤៧៧២

២៧-៦-២០០៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៦០៦/២៧៥ ស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទប់ស្កាត់អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ៤៧៧៦

២៩-៦-២០០៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៦០៦/២៧៧ ស្តីពីការតែងតាំង ឯកឧត្តម **ចាន់ ចំរើន** ជាទីប្រឹក្សាសម្តេច **ស៊ីសុវត្ថិ ជីវ័នមុនីរក្ស** អនុប្រធានទី ១ នៃព្រឹទ្ធសភា ទទួលបន្ទុក ទំនាក់ទំនងទូទៅ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ ៤៧៨១

II~រាជរដ្ឋាភិបាល

អនុក្រឹត្យ

៣០-៦-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ.បក ស្តីពីការកំណត់ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ៤៧៨២

១០-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៧៩ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៤៧

១០-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨០ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៤៨

១១-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨១ អនក្រ.តត ស្តីពីការផ្ទេរភារកិច្ច និងតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៤៩

១១-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨២ អនក្រ.តត ស្តីពីការតម្លើងថ្នាក់ជូនមន្ត្រីរាជការ ៤៨៥១

១២-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៣ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៥២

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦០៦/០១៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងផែនការ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ០៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់យល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិច្បាប់ព្រមទាំងលើខ្លឹមសារនៃអត្ថបទច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី ០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើ
ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០ ដូចមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០ នេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

នស/រកម.០៦០៦.២៩១

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

ហត្ថលេខា

ឆាយ ថន

លេខ: ៧៦៤ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

យុន ចិនកេន

(ត មកពីរាជកិច្ចលេខ ៥០)

នៃការអប់រំ ។ ទោះជាដូចនេះក្តី ទន្ទឹមនឹងចំនួនសិស្សច្រើនចូលរៀននៅសាលាត្រូវបានចាត់ជាកត្តាមួយដ៏សំខាន់ គុណភាពនៃការអប់រំ ក៏ដូចជាលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស អត្រាបោះបង់ចោលការសិក្សានិងត្រួតថ្នាក់ និង ផលធៀបសិស្ស-គ្រូ ក៏ជាប្រការចាំបាច់ដែលត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានច្រើនជាងមុនផងដែរ ។

២.៥៨ ដើម្បីលើកកម្ពស់កម្រិតស្តង់ដាររបស់ឧត្តមសិក្សា ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជនកំពុងតែកើនឡើង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការវាយតម្លៃគុណភាព ដើម្បីតាមដានត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាល និងដើម្បីធានាថា និស្សិតដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សាមានសមត្ថភាព និងគុណភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបំពេញការងារសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់ប្រទេសជាតិ ។

តារាង២.៤ : សូចនាករអប់រំ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ចំនួនសាលាបឋមសិក្សា	៤.៦៩៣	៥.៤៦៨	៦.១៨០
ចំងាយផ្លូវដែលឆ្ងាយបំផុតទៅកាន់សាលាបឋមសិក្សា (គ.ម)		២	១.៥
អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (សរុប-សិស្សប្រុស-សិស្សស្រី)		៨៧ - ៩០ - ៨៤	៩១.៩- ៩៣ - ៩០.៧
អត្រាគង់វង្សនៅថ្នាក់ទី១-ទី៦		៥១.០	៥៣.១
ចំនួនសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	៣៥៤	៣៦៧	៨០០
ចំងាយផ្លូវដែលឆ្ងាយបំផុតទៅកាន់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (គ.ម)		៨	៤
អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប-សិស្សប្រុស-សិស្សស្រី)		១៩ - ២១- ១៦	២៦.១- ២៧.១-២៤.៨
អត្រាគង់វង្សនៅថ្នាក់ទី១-ទី៩		៣៣	៣០.១៨
អត្រានៃអក្ខរជនពីអាយុ១៥-២៤ឆ្នាំ		៨២ (១៩៩៨)	៨៣.៤

ប្រភព : ករុបងស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំ ២០០៣ និង ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

២.៥៩ *សុខាភិបាល* : វិស័យនេះដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ អវត្តមាននៃសុខភាពល្អ គឺជាមូលហេតុនិងផលវិបាកមួយនៃភាពក្រីក្រ ។ ចំពោះហេតុផលសំខាន់នានានិងហេតុផលផ្សេងៗទៀត ដូចជា កង្វះខាតសមត្ថភាព ក្នុងនោះមាន ធនធានមនុស្សដែលមានការបណ្តុះបណ្តាល សន្ទស្សន៍សុខភាពសំខាន់ៗមានកម្រិតទាបច្រើននៅឡើយ បើធៀបនឹងប្រទេសជិតខាងក្នុងសមាគមអាស៊ាន ។ ទោះជាដូចនេះក្តី សន្ទស្សន៍ភាគច្រើនបំផុតបង្ហាញពីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាវិជ្ជមាន នៅក្នុងបណ្តាឆ្នាំថ្មីៗនេះ ហើយគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ដែលបានកំណត់សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ អាចនឹងសម្រេចបាន ឬអាចសម្រេចលើសពីការកំណត់នៅក្នុងករណីមួយចំនួន ។ ជម្ងឺគ្រុនស្វិតដៃជើងត្រូវបានលុបបំបាត់ចោលទាំងស្រុង ហើយសមត្ថភាពផលិតអំបិលអ៊ីយ៉ូដក្នុងប្រទេសសម្រេចបានមានលើសពីតម្រូវការទូទាំងប្រទេស ។ ទោះបីដូចនេះក្តី បញ្ហាប្រឈមដែលនៅតែមាន គឺការធ្វើយ៉ាងណាឱ្យប្រជាជនទទួលបានសេវាកម្មដែលមានលក្ខណៈងាយស្រួលជាងមុននិងមានតម្លៃតិចជាងមុន ដល់អ្នកក្រ ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយការចំណាយ

រវាងតំបន់ទីប្រជុំជននិងជនបទ ក៏ដូចជារវាងក្រុមមនុស្សដែលមានស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចខុសៗគ្នា ។ ផ្លូវថ្នល់ជនបទដែលមានសណ្ឋានប្រសើរជាងមុន និងប្រាក់បៀវត្សខ្ពស់ជាងមុនសម្រាប់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល អាចជួយសម្រួលដល់ទិដ្ឋភាពមួយចំនួនក្នុងការកាត់បន្ថយនូវគម្លាតទាំងនោះ ។

២.៦០ ទោះបីជាវឌ្ឍនភាពជាច្រើនសម្រេចបាននៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាលក៏ដោយ ការឈានទៅដល់កម្រិតដ៏សមស្របនៃស្ថានភាពសុខាភិបាល ត្រូវដើរនៅលើផ្លូវដ៏វែងឆ្ងាយនៅឡើយ ជាពិសេស ចំពោះការកាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពមាតានិងទារក ។ ប៉ុន្តែ វិធានការនានាដែលកំពុងត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្ត ជាសញ្ញាមួយដ៏ល្អប្រសើរនាពេលអនាគត ។ ចំនួនសរុបនៃមជ្ឈមណ្ឌលសុខភាពដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីផ្តល់សំណុំសកម្មភាពអប្បបរមាបានកើនឡើងពី ៣៨៦ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ៨៣២ ក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ហើយចំនួនមន្ទីរពេទ្យបង្អែកសរុបមាន ៦៩ ដែលក្នុងនោះ មន្ទីរពេទ្យបង្អែកចំនួន១៥ បានផ្តល់នូវសំណុំសកម្មភាពបង្គ្រប់នៅឆ្នាំ២០០៤ ។ ជោគជ័យក្នុងវិធានការត្រួតពិនិត្យជម្ងឺ អាចកត់សម្គាល់បានតាមរយៈ (១) ការបង្កើនការព្យាបាល/ការការពារជម្ងឺរបេង (២) ការធ្លាក់ចុះនៃអត្រានៃការកើតឡើងនិងអត្រានៃករណីមរណភាព ដោយសារជម្ងឺគ្រុនចាញ់ គ្រុនឈាម កញ្ជ្រឹល និងអាសន្នរោគ (៣) ការលុបបំបាត់ទាំងស្រុងនូវជម្ងឺគ្រុនស្វិតដៃជើងនៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ ។ ភាគរយនៃស្ត្រីមានផ្ទៃពោះដែលបានទៅពិនិត្យផ្ទៃពោះយ៉ាងហោចណាស់បានពីរដងមុនពេលសម្រាល បានកើនឡើងពី ២៩ភាគរយ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដល់ ៤៧ភាគរយនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ ប៉ុន្តែទោះបី ជាមានការធ្លាក់ចុះ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាង ២.៥ ខាងក្រោមក៏ដោយ ក៏អត្រាមួយចំនួននៅតែមានកម្រិតខ្ពស់ជាងគេនៅឡើយនៅក្នុងតំបន់ ។ បញ្ហាដ៏គួរឱ្យព្រួយបារម្ភមួយដែលកំពុងលេចឡើង ពីការកើនឡើងនៃការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន នៅក្នុងចំណោមយុវជនកម្ពុជានៅក្នុងរយៈពេលពីរ-បីឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបញ្ហានេះ *អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន* ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ ។

២.៦១ *ការថយចុះនៃអត្រាមនុស្សពេញវ័យដែលត្រូវបានធ្វើតេស្តឈាមឃើញថាមានមេរោគហ៊ីវវិជ្ជមាន* បានកើតមានឡើង ជាមួយនឹងការយល់ដឹងកម្រិតខ្ពស់ពីមេរោគហ៊ីវ/អេដស៍ ដោយសារការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ តាមរយៈការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់របស់រដ្ឋាភិបាល ការផ្តល់មូលនិធិដ៏ច្រើនពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៅក្នុងចំណោមដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេសទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារនេះ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដោយបានទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការឆ្លើយតបជាលក្ខណៈវិមជ្ឈការតាមរយៈយន្តការពហុវិស័យចំពោះការរីករាលដាលនៃមេរោគហ៊ីវ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានបង្កើត *អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍* ដើម្បីដឹកនាំ សម្របសម្រួលនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យការឆ្លើយតបរបស់សង្គមជាតិទាំងមូល តាមរយៈក្រសួង-ស្ថាប័ន និងខេត្ត-ក្រុង ទាំងអស់ ។ *អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍* តំណាងឱ្យការប្រកាន់ជំហររបស់គណៈ... ចំពោះ

គោលការណ៍បី-មួយ[១] និងទទួលខុសត្រូវចំពោះការរៀបចំនិងការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្ដីពីរោគហ៊ីវ (២០០១-២០០៥ និង ២០០៦-២០១០) របស់កម្ពុជា ។ បញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ គឺត្រូវរក្សានូវកម្រិតវឌ្ឍនភាព និងកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បី ទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃមេរោគហ៊ីវទៅដល់ក្រុមគ្រួសារ ។

តារាង២.៥ : សូចនាករសុខាភិបាល

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង១.០០០ កំណើតរស់		៩៥	៦៦
អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ក្នុង១.០០០ កំណើតរស់		១២៤	៨២
ផលធៀបមរណភាពមាតា ក្នុង១០០.០០០ កំណើតរស់		៤៣៧	ពុំមានតួលេខ
ការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ (%)		៣២	ពុំមានតួលេខ
កុមារអាយុក្រោម ១ឆ្នាំ បានចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺ DPT3 (%)		៤៣	៨៣
កុមារអាយុក្រោម ១ឆ្នាំ ដែលបានចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺកញ្រ្ជិល (%)		៤១.៤	៨០
ជម្ងឺគ្រុនចាញ់ : អត្រាស្លាប់ (%)		០.៤	០.៣៦
ជម្ងឺរបេង : អត្រាស្លាប់ (ក្នុងប្រជាជន ១០០.០០០នាក់)	៩០ (១៩៩៧)	ពុំមានតួលេខ	ពុំមានតួលេខ
អត្រាយុវជនដែលផ្ទុកមេរោគអេដស៍ (%នៃយុវជនអាយុ១៥-៤៩)	៣.០ (១៩៩៧)	២.៨	១.៩
ចំនួនមណ្ឌលសុខភាព	៥១៤	៩៤២ (២០០២)	៩៦៥
ចំនួនមន្ទីរពេទ្យស្រុកប្រតិបត្តិការ	៦៥ (១៩៩៧)	៦៨ (២០០២)	៦៩

ប្រភព : អង្កេតប្រជាជនពាក់កណ្ដាលជំរឿននៅកម្ពុជា ក្រសួងសុខាភិបាល អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ។
កំណត់សម្គាល់ : តួលេខទាំងអស់ អាចនឹងកែប្រែទៅតាមលទ្ធផល ដែលនឹងបានមកពីអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពនៅកម្ពុជា នាពាក់កណ្ដាលឆ្នាំ២០០៦

២.៦២ កម្មវិធីសាកល្បងដើម្បីពង្រីកសេវាសុខភាពមូលដ្ឋាន ក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិចំនួន ៥ ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយផ្នែកឯកជន (អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល) តាមរយៈការរៀបចំកិច្ចសន្យា បានអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យ ដោយបានបង្កើនការផ្ដល់សេវាសុខភាពមូលដ្ឋានពីពីរទៅបីដង និងដោយបានកាត់បន្ថយការចំណាយលើសុខភាពរបស់គ្រួសារក្រីក្របានប្រហែលពី ៦០-៧០ភាគរយ ក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំ (១៩៩៨-២០០១) ។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវបានពង្រីក ដើម្បីគ្របដណ្ដប់លើស្រុកប្រតិបត្តិការចំនួន ១១ នៅឆ្នាំ២០០៥ ។ ចំពោះធនធានមនុស្សសម្រាប់វិស័យនេះ ចំនួននិស្សិតដែលបានបញ្ចប់ការបណ្ដុះបណ្ដាលក្នុងជំនាញថែទាំផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ បានកើនឡើង ពី ១០៩ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ៥៩៩ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ហើយសិក្ខាកាមប្រហែល ១២.០០០នាក់ បានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលនៅនឹងកន្លែង លើការងារសំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា ។

២.៦៣ ចំណាយចរិការបស់រដ្ឋាភិបាលសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល បានកើនឡើង ២៦៤ភាគរយ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ២០០៤ ។ ជុំវិញបញ្ហាចំណាយចរិកាសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល នៅមានការងារជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើ ពោលគឺ មិនត្រឹមតែត្រូវផ្ដោតលើការធ្វើវិភាជន៍ជាក់ស្ដែងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវមានការផ្ដោតផងដែរថា ថវិកា

[១] អាជ្ញាធរជាតិ *មួយ* គ្របដណ្ដប់យុទ្ធសាស្ត្រជាតិ *មួយ* និង ប្រព័ន្ធជាតិ *មួយ* សម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ

ទាំងនោះត្រូវបានផ្តល់ជូនទាន់ពេលវេលា និងត្រូវបានប្រើប្រាស់សមស្របតាមគោលការណ៍ ។ ប៉ុន្តែ តម្រូវការមានកម្រិតខ្ពស់ខ្លាំង ដោយព្រោះថា ចំណាយជាក់ស្តែងនៅតែទាប ដោយមិនរាប់បញ្ចូលនូវចំណាយផ្ទាល់របស់វិស័យឯកជន ឬរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ។

២.៦៤ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាលឆ្នាំ២០០៣-២០០៧* កំពុងត្រូវបានអនុវត្តដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ យ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ដែលកំពុងសហការនៅក្នុងវិស័យនេះ ដោយដំណើរការទៅតាម *អភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ* ។ ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអណត្តិមួយ នឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៦ ដែលជាពេលដែលផែនការនេះនឹងត្រូវពន្យារដល់ឆ្នាំ២០១០ ដើម្បីឱ្យស្របគ្នាជាមួយនឹងដំណាក់កាលរបស់ *ផយអជ* ។

២.៦៥ *សមភាពយេនឌ័រ* : បញ្ហាដ៏សំខាន់មួយ គឺត្រូវបង្កើតឱ្យមានតុល្យភាពយេនឌ័រ ដែលប្រកបដោយសមធម៌និងមានស្ថេរភាព (រវាងបុរសនិងស្ត្រី រវាងក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី) ក្នុងការទទួលបាននូវទំនិញនិងសេវាកម្មនានា ការចូលរួមក្នុងនិងការទទួលបានផលប្រយោជន៍ពី ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍនៅគ្រប់កម្រិតនិងគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ ដូចជាកម្លាំងពលកម្ម ថ្នាក់រៀបចំគោលនយោបាយនិងថ្នាក់ដឹកនាំនយោបាយ ស្ថាប័ននានា ការអប់រំ និងសេវាថែទាំសុខភាព ។ វិសមភាពយេនឌ័រ ក៏ជាមូលហេតុចម្បងនៃភាពក្រីក្រ ជាពិសេស ជាប្រូបរនឹងគ្រួសារដែលមានស្ត្រី (ស្ត្រីមេម៉ាយ) ជាមេគ្រួសារ ។ ដូចនេះ បញ្ហាយេនឌ័រត្រូវបញ្ជ្រាបទៅក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់របស់ប្រទេស ហើយគឺជាបញ្ហាមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាអន្តរវិស័យដទៃទៀត ។ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាបណ្តើរៗ ត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលច្រើនឆ្នាំកន្លងមកនេះ ប៉ុន្តែនៅមានបញ្ហាជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងការបញ្ជ្រាបនិងបង្កើនកម្រិតនៃការយល់ដឹងអំពីយេនឌ័រ ហើយនឹងត្រូវរំលេចឡើងនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃឯកសារនេះ ។ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ *ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ* ត្រូវបានអនុម័តរួចហើយ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី*ច្បាប់ប្រឆាំងការជួញដូរ* ត្រូវបានដាក់ជូនទៅដល់រដ្ឋសភា ហើយអាចនឹងត្រូវអនុម័ត នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៦ ។

២.៦៦ *ប្រជាជន* : ប្រជាជនដែលមានការអប់រំ មានសុខភាពល្អ និងមានថាមពលពេញលេញ គឺជាទ្រព្យធន ហើយជាអ្នកបង្កើតនូវទ្រព្យធនរបស់ប្រជាជាតិមួយ ។ ដូចនេះ ប្រជាជន គឺជាបញ្ហាស្នូលនៃការងារទាំងអស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍ ហើយជាអ្នករួមចំណែកបង្កើតនិងជាអ្នកប្រើប្រាស់ នូវការអភិវឌ្ឍទាំងនោះ ។ អភិបាលកិច្ចល្អផ្តល់នូវបរិយាកាសសម្រាប់ប្រជាជនធ្វើឱ្យមានការរីកលូតលាស់ និងធ្វើឱ្យសម្រេចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ខ្លួន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនផង និងជាប្រយោជន៍របស់សង្គមនិងប្រទេសជាតិផង ។ គោលដៅរបស់គោលនយោបាយជាតិប្រជាជន គឺធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនៃនិន្នាការប្រជាសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើឱ្យចំនួន សមាសភាព និងរបាយប្រជាជនស៊ីសង្វាក់ជាមួយនឹងភាពចាំបាច់នៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព សម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ព្រមទាំងដើម្បីធានាឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបមានលទ្ធភាព

ប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវសេវាសុខភាពបន្តពូជក្នុងឆ្នាំ២០១៥ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ នៅក្នុង *គោលនយោបាយជាតិប្រជាជន* របស់កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់សារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការគាំទ្រដល់សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយសេរីនិងដោយទទួលខុសត្រូវ លើចំនួនកូន លើចន្លោះពេលពីកំណើតរបស់កូនមួយទៅកូនមួយទៀត និងលើការកំណត់ពេលវេលាចង់បានកូន ហើយដើម្បីមានលទ្ធភាពទទួលនូវព័ត៌មាន សេវាអប់រំ និងមធ្យោបាយដើម្បីអនុវត្តឆន្ទៈខាងលើនេះ ។ គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន ។

តារាង២.៦ : សូចនាករប្រជាជនសំខាន់ៗ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ចំនួនប្រជាជន (លាននាក់)	១០.៦៦	១២.៥៧	១៣.៦៦
សមាមាត្រស្ត្រី/បុរស (ក្នុងចំណោមស្ត្រី១០០) :	៩១.៧ (១៩៩៦)	៩៣.០ (១៩៩៨)	៩៣.៥ (២០០៤)
ប្រជាជនពីអាយុ ០-១៤ឆ្នាំ (%)	៤៣.៩ (១៩៩៦)	៤២.៨ (១៩៩៨)	៣៥.០ (២០០៤)
ប្រជាជនពីអាយុ ១៥-៥៩ឆ្នាំ (%)	៥០.៨ (១៩៩៦)	៥១.៨ (១៩៩៨)	៥៥.១ (២០០៤)
ប្រជាជនពីអាយុ៦០ និងចាស់ជាង (%)	៥.៣ (១៩៩៦)	៥.៣ (១៩៩៨)	៥.៩ (២០០៤)
ដង់ស៊ីតេប្រជាជន (ក្នុង១គម ^{2})	៥៩.១ (១៩៩៦)	៦៤.០ (១៩៩៨)	៧៤.០ (២០០៤)
អាយុសង្ឃឹមរស់មធ្យមពីកំណើត : បុរស/ស្ត្រី	៥១.៨/៥៥.៨	៥៤.៤/៦០.៦	៥៧.៩/៦៤.១
អត្រាភាពបង្កើតកូនសរុប	៥.២ (១៩៩៦)	៤.០	៣.៣ (២០០៤)
អត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំ (%)	២.៤៩ (១៩៩៨)	១.៨១	១.៨១ (២០០៤)
ស្ត្រីរៀបការដែលប្រើប្រាស់វិធីពន្យារកំណើតទំនើប(%)		១៨.៥	២០.១

ប្រភព : អង្កេតប្រជាសាស្ត្រ ឆ្នាំ១៩៩៦ ជំរឿនប្រជាជន ឆ្នាំ១៩៩៨ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

២.៦៧ ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាបានទទួលរងការថយចុះយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ១៩៧៥-១៩៧៩ ប៉ុន្តែបានកើនឡើងវិញជាបណ្តើរៗ ចាប់តាំងពីក្រោយដំណាក់កាលនេះមក ដោយសារការថយចុះនៃអត្រាស្លាប់ ការកើនឡើងនៃភាពមានអាយុវែង និងការថយចុះនៃអត្រាស្លាប់របស់ទារក កុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ និងមាតា ។ ទោះបីជាសូចនាករមួយចំនួនក្នុងចំណោម សូចនាករទាំងនេះនៅតែមានកម្រិតខ្ពស់នៅឡើយក៏ដោយ បាតុភូតសង្គមទាំងនេះ បានថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ តារាង២.៦ ខាងក្រោម បង្ហាញពីការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃអាយុសង្ឃឹមរស់មធ្យមនៅពេលកើត ដល់៦ឆ្នាំសម្រាប់បុរស និង៩ឆ្នាំសម្រាប់ស្ត្រី ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងនូវភាពប្រសើរឡើងនៃសុខុមាលភាពទូទៅ ។ អត្រាកំណើតសរុបមានការថយចុះយ៉ាងច្រើន ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ មាននិន្នាការប្រសើរឡើងនៅក្នុងតុល្យភាពភេទ ឬសមាមាត្ររវាងចំនួនបុរសនិងស្ត្រី ដែលបានថយចុះយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ ដោយសាររបបប្រល័យពូជសាសន៍ ។ កំណើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយទៀតគឺការកើនឡើងនៃប្រជាជនក្នុងវ័យយុវជន ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ៦ភាគរយនៃចំនួនប្រជាជនស្ថិតនៅក្រោមអាយុ ២៥ឆ្នាំ

ហើយក្រុមអាយុ ១០-២០ឆ្នាំមានសមាមាត្រ ៣៦.៥ភាគរយ .។ ដូចនេះ បញ្ហាយុវជន គឺជាកង្វល់និងបញ្ហាប្រឈមមួយដ៏សំខាន់ ជាពិសេស នៅពេលណាដែលមានការកើតឡើងនៃភាពគ្មានការងារធ្វើនិងការធ្វើបម្លាស់ទីលំនៅរបស់យុវជន ហើយនៅពេលណាដែលមានការកើនឡើងនៃសញ្ញានៃឥរិយាបទប្រកបដោយហានិភ័យរបស់យុវជន ក្នុងនោះមាន ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនជាដើម ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

២.៦៨ ទិន្នន័យបរិមាណនិងគុណភាពជាច្រើន ដែលបានបង្ហាញនិងបានយកមកពិភាក្សារហូតមកដល់ត្រឹមនេះ បានបង្ហាញថា តើកម្ពុជាមានការរីកចម្រើនដល់កម្រិតណា ដោយបានចាប់ផ្តើមចេញពីកម្រិតក្រោមសូន្យក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៩ ហើយបានបោះជំហានយ៉ាងលឿន ចាប់ពីអាណត្តិទី១នៃរាជរដ្ឋាភិបាល គឺពីឆ្នាំ១៩៩៣ និងជាពិសេសក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្ត ដើម្បីពង្រឹងនិងកសាងបន្ថែមពីលើវឌ្ឍនភាពដ៏ធំធេងបែបនេះ ហើយក្នុងករណីមួយចំនួន វឌ្ឍនភាពទាំងនេះមានសភាពគួរឱ្យស្ញើចសរសើរ ។ ដោយមានការប្តេជ្ញាចិត្តដ៏មោះមុត រួមជាមួយនឹងប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងអស់ ដែលធ្វើការដើម្បីប្រទេសជាតិ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មានសុទិដ្ឋិនិយមនិងជំនឿជឿជាក់ថា គោលដៅដ៏ធំនេះសម្រាប់ពេលអនាគតដើម្បីនាំកម្ពុជាឆ្ពោះទៅមុខ នឹងអាចសម្រេចបាន ។ *ផយអជ* គឺអំពីអនាគតរបស់កម្ពុជា ដូច្នេះ ផែនការនេះនឹងត្រូវពិភាក្សាបន្ថែមទៀតនៅក្នុងជំពូកបន្តបន្ទាប់ ។

ជំពូក ៣

គោលដៅ

និងចំណុចដៅប្រសិទ្ធភាព

ជំពូក ៣

គោលដៅនិងចំណុចដៅអាទិភាព

៣.០១ ចក្ខុវិស័យយូរអង្វែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺដើម្បីសម្រេចបានកម្ពុជាមួយ ដែលមានសាមគ្គីភាពសង្គម មានការអប់រំជឿនលឿន និងមានវប្បធម៌ភ្លឺថ្លា ដោយគ្មានភាពក្រីក្រ គ្មានអនក្ខរកម្ម និងគ្មានសុខភាពមិនល្អ សម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់រស់នៅជាមួយគ្នាក្នុងភាពសុខដុម ដោយរួចផុតពីភាពអត់ឃ្លាន វិសមភាព ការបោះបង់ចោល និងភាពងាយរងគ្រោះ ហើយសម្រាប់ពលរដ្ឋទាំងអស់អាចសម្រេចបាននូវសមត្ថភាពពេញលេញក្នុងវិជ្ជាជីវៈដែលពួកគាត់បានជ្រើសរើស ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការធ្វើឱ្យប្រទេសជាតិមានវឌ្ឍនភាពជាបន្តទៅទៀត និងសម្រាប់ការកើនឡើងយ៉ាងខ្ពស់នៃកម្រិតរស់នៅ ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កំណត់យ៉ាងច្បាស់ពីកម្មវិធីការងារដែលត្រូវធ្វើជាបន្ទាន់ចំពោះមុខ ដូចជា (១) ការជំរុញឱ្យមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច (២) ការបង្កើតការងារសម្រាប់ពលករកម្ពុជាទាំងអស់ (៣) ការអនុវត្តកំណែទម្រង់ដែលចាំបាច់ ដើម្បីធានាឱ្យមានសមធម៌និងយុត្តិធម៌សង្គម និង (៤) ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទាំងឡាយក្នុងវិស័យទាំងអស់ សំដៅការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការធ្វើឱ្យបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។ ក្នុងបរិបទនេះ *ផយអជ លើកឡើងអំពីជំហានការងារនិងគោលដៅបន្ទាន់និងរយៈពេលមធ្យម ដែលត្រូវធ្វើនៅពេលអនាគត* ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបានយ៉ាងឆាប់រហ័សនូវចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់កម្ពុជា ។

៣.០២ នៅពេលដែលអ្នកសង្កេតការអព្យាក្រិត្យ ហើយក៏ដូចជាប្រជាជនកម្ពុជាផងដែរ ទទួលស្គាល់ថាសមិទ្ធផលដែលសម្រេចបានក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីចុងក្រោយនេះ មានទំហំធំធេង នោះរាជរដ្ឋាភិបាលក៏មើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ពីបញ្ហាប្រឈមធំៗទាំងឡាយចំពោះមុខ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់និងកំណត់អាទិភាពចំពោះគោលដៅនិងសកម្មភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រទាំងឡាយ ដែលនឹងអាចធ្វើឱ្យមានវឌ្ឍនភាពដ៏ធំធេងក្នុងគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។ *ជំពូកនេះលើកឡើងពីគោលដៅទាំងឡាយដែល មានលក្ខណៈសម្រិតសម្រាំង មានសារៈសំខាន់ខ្លាំង និងមានអាទិភាពខ្ពស់ មានលក្ខណៈគាំទ្រអ្នកក្រ ព្រមទាំងកំណត់នូវចំណុចដៅសំខាន់ ឬចំណុចដៅចម្បង ដែលត្រូវធ្វើឱ្យសម្រេចបានក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ ២០០៦-២០១០* ។

៣.០៣ ការប្រជុំរបស់មេដឹកនាំពិភពលោកនៅអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងឆ្នាំ២០០០ បានឯកភាពលើ *សេចក្តីប្រកាសសហស្សវត្សរ៍* មួយ ។ សេចក្តីប្រកាសនោះ គឺជាការប្តេជ្ញាចិត្តជាសាកលមួយ ចំពោះសិទ្ធិមនុស្ស លទ្ធិប្រជាធិតេយ្យ សន្តិភាពនិងសន្តិសុខ និងអភិបាលកិច្ចល្អ ដើម្បីបង្កើតនិងរក្សាស្ថេរភាពពិភពលោកមួយដែលអាចជួយធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ កម្ពុជាបានគាំទ្រទាំងស្រុង ហើយបានចុះហត្ថលេខាលើ

សេចក្តីប្រកាសនេះ ដោយហេតុថាសេចក្តីប្រកាសនេះ មានលក្ខណៈស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តសម្រាប់រយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកម្រិតជីវភាពរស់នៅ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក៏ដូចជា ស៊ីសង្វាក់គ្នាផងដែរទៅនឹងគោលគំនិតនៃ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច៥ឆ្នាំលើកទី១ និងលើកទី២ ។ សេចក្តីប្រកាស សហស្សវត្សរ៍បានដាក់ចេញនូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍អាទិភាពចំនួន ៨ ដោយផ្តោតលើ ការយកចិត្តទុកដាក់និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពិភពលោក ដើម្បីសម្រេចបានចំណុចដៅសំខាន់ៗទាំងឡាយ នៅតាមប្រទេសនីមួយៗ និងជាសកល នៅឆ្នាំ២០១៥ ។

៣.០៤ ផ្អែកលើគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ពិភពលោក នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ តាមរយៈដំណើរការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយមួយក្នុងចំណោមអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ កម្ពុជាបានរៀបចំកំណត់គោលដៅប្រាំបួនផ្ទាល់របស់ខ្លួន ដែលហៅថា *គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា (គអសក)* ដោយបន្ថែមគោលដៅមួយទៀត ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនិងសារៈសំខាន់ជាបន្ទាន់ចំពោះមុខ ចំពោះប្រទេសជាតិទាំងមូល ។ គោលដៅទាំងនេះរួមមាន :

- លុបបំបាត់ភាពក្រីក្រធ្ងន់ធ្ងរ និងការអត់ឃ្លាន ។
- សម្រេចឱ្យបានជាទូទៅការអប់រំមូលដ្ឋានរយៈពេល ៩ ឆ្នាំ ។
- លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី ។
- កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពកុមារ ។
- លើកកម្ពស់សុខភាពមាតា ។
- ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនិងមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ គ្រុនចាញ់ និងជម្ងឺដទៃទៀត ។
- ធានាចីរភាពបរិស្ថាន ។
- បង្កើតភាពជាដៃគូជាសកលសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍ (មិនមែនជាគោលដៅមួយនៃ *គអសក* ប៉ុន្តែជាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ពិភពលោក) ។
- ការដោះមីន យុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ និងការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយសារមីន ។

៣.០៥ គោលដៅទាំង៩នៃ *គអសក* ចែកចេញជាគោលដៅរងជាច្រើន ។ សម្រាប់គោលដៅរងទាំងនោះ ចំណុចដៅច្បាស់លាស់និងអាចវាស់វែងបាន (ឬសូចនាករ) ត្រូវបានកំណត់ឡើង ផងដែរ[1] ។ ការខិតខំប្រឹងប្រែងនិងជោគជ័យក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវចំណុចដៅទាំងនេះសម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ អាចនឹងជួយឱ្យសម្រេចបានគោលដៅទាំង៩ នៃ *គអសក* ។

---

[1] តារាងពេញលេញមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ១.១

៣.០៦ ក្នុងឆ្នាំ២០០៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញនិងការវិភាគមួយជាលម្អិត លើចំណុចគោលខ្សែបន្ទាត់គោលសម្រាប់ធ្វើការប្រៀបធៀប និងវឌ្ឍនភាពសម្រាប់ការធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវចំណុចដៅទាំងអស់នៃ *គអសក* ។ ការងារខាងលើនេះបានសន្និដ្ឋានថា ទោះបីជាគោលដៅមួយចំនួននៃ *គអសក* ពិតជាអាចសម្រេចបាន ឬ សម្រេចបានលើសពីការកំណត់ នៅឆ្នាំ២០១៥ក៏ដោយ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ខ្លាំងបន្ថែមទៀត ត្រូវតែធ្វើឡើងជាចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅមួយចំនួនផ្សេងទៀត[១] ។

តារាង៣.១ : សមិទ្ធផលសំខាន់ៗ និងការសម្រេចមិនបានតាមចំណុចដៅរបស់ *គអសក* ឆ្នាំ២០០៥

[illegible]	[illegible]
• ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ក្នុងការបន្ថយភាពក្រីក្រនៅទីប្រជុំជន និងជនបទដែលមានលទ្ធភាពទៅដល់ជាងមុន • ការពង្រីកការអប់រំបឋមសិក្សាដល់កុមារឱ្យបានច្រើនជាងមុន • ការកាត់បន្ថយបានច្រើននូវអត្រាមរណភាពទារក និងកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ • ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺសំខាន់ៗដល់កុមារ • ការលើកកម្ពស់អត្រាប់ពៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ • ការកាត់បន្ថយវិសមភាពយេនឌ័រ ក្នុងស្ទើរតែគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ជាពិសេស ការអប់រំបឋមសិក្សា អក្ខរកម្មមនុស្សពេញវ័យ និងការងារដែលមានប្រាក់ឈ្នួលក្នុងផ្នែកកសិកម្ម និងឧស្សាហកម្ម • សមិទ្ធផលគួរឱ្យកាត់សម្គាល់ក្នុងការកាត់បន្ថយជម្ងឺឆ្លង ជាពិសេស ហ៊ីវ/អេដស៍ • តំបន់ទីក្រុងទទួលបានទឹកស្អាត ហើយតំបន់ជនបទទទួលបាននូវអនាម័យប្រសើរជាងមុន	• អត្រាភាពក្រីក្រខ្ពស់នៅជនបទ • ភាពមិនជោគជ័យ ក្នុងការបង្កើនការសិក្សាពិតនៅកម្រិតសិក្សាខ្ពស់ជាងបឋមសិក្សា និងក្នុងការរក្សាឱ្យបានអត្រាគង់វង្សខ្ពស់នៃសិស្សដែលបានចូលរៀននៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា • ភាពជឿនលឿននៅមានកម្រិត ក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចគោលដៅនៃសកលកម្មការអប់រំមូលដ្ឋាន៩ឆ្នាំ ជាពិសេសការអប់រំក្រោយបឋមសិក្សា • វិសមភាពយេនឌ័រនៅបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា និង ឧត្តមសិក្សា • ការនៅតែបន្តកើតមាននូវអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារទៅលើស្ត្រី • ការទទួលបាននូវសេវាសុខាភិបាល ដែលមានគុណភាព ជាពិសេស ក្នុងករណីសុខភាពស្ត្រី និងមាតា • ការវិចិរិលនៃបរិស្ថាន ជាពិសេស ការវិចិរិលព្រៃឈើនិងធនធានទឹក • ការបន្តមានជនរងគ្រោះដោយសារមីន និងយុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ

៣.០៧ ការធ្វើឱ្យសម្រេចបាន *គអសក* ដែលជាអាទិភាពមួយយ៉ាងពិតប្រាកដនោះ ត្រូវពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើវិធីសាស្ត្ររួម ការប្រឹងប្រែងរួមគ្នា និងលទ្ធផលនៃការងារអភិវឌ្ឍនិងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដូចជា ស្ថេរភាពនយោបាយនិងសង្គម នីតិរដ្ឋ ការថែរក្សាបាននូវសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម កំណែទម្រង់សំខាន់ៗក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ និងក្នុងវិស័យផ្សេងៗ កំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដែលប្រកបដោយស្ថេរភាព ចីរភាព ភាពរឹងមាំ [illegible] និងដោយមានការបែងចែកបានល្អ (តាមតំបន់និងតាមវិស័យ) ហើយដែលមានការ[illegible]

[១] ការពិនិត្យឡើងវិញគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា. ក្រសួងផែនការ. ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥. ខ្លឹមសារសង្ខេបនៅ[illegible]១.២

អស់ផ្សេងទៀត ដោយវិស័យនីមួយៗមានគោលដៅនិងចំណុចដៅវៀងៗខ្លួន ។ វឌ្ឍនភាពចម្បងៗនឹងមិនអាចកើតមានឡើងបានទេ ប្រសិនបើពុំមានកត្តាមួយចំនួន ដូចឧទាហរណ៍ខាងក្រោម :

- កំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំ និងប្រកបដោយសមធម៌ ។
- ការរក្សាអតិផរណាឱ្យមានស្ថេរភាព ។
- ការបង្កើនឡើងដ៏សមស្របនូវផលិតភាពនិងផលិតកម្មកសិកម្ម ។
- ការការពារនិងលើកកម្ពស់ធនធានធម្មជាតិនិងបរិស្ថាន ។
- ការកែលម្អ ការពង្រីក និងការពង្រឹងជាប្រចាំនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។
- ការធ្វើឱ្យមានកំណើនដ៏សមស្របក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ដើម្បីបង្កើតការងារ និងចំណូល ។
- ការកំណែទម្រង់សំខាន់ៗនៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដោយរួមបញ្ចូលទាំង កំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធច្បាប់ និងតុលាការ និងកំណែទម្រង់ផ្សេងៗទៀតតាមវិស័យ ។
- កំណើនយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅក្នុងការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជននៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើឱ្យវឌ្ឍនភាពមានមូលដ្ឋានទូលំទូលាយ និងមានសន្ទុះខ្លាំងក្លា តាមរយៈការកាត់បន្ថយចំណាយអន្តរកម្មក្នុងធុរៈកិច្ច ដែលបច្ចុប្បន្នរាំងស្ទះដល់ការវិនិយោគនេះ និងតាមរយៈការរៀបចំនីតិវិធីឱ្យបានសមស្រប
- កំណើនពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិដែលមិនមានការរាំងស្ទះ ដើម្បីសម្រួលដល់ការទាញយកប្រយោជន៍ពីឧត្តមភាពប្រៀបធៀបរបស់កម្ពុជាក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ទំនិញនិងសេវាកម្ម ទៅកាន់ទីផ្សារក្រៅប្រទេសក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌប្រកួតប្រជែង និងបង្កើតឱ្យមានទំនាក់ទំនងពីក្រៅប្រទេស ក្នុងការបង្កើននិងការធ្វើពិពិធកម្មការងារ និងប្រាក់ចំណូល ។
- កំណើនយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃផ្នែកសេវាកម្ម (រួមបញ្ចូលទាំងវិស័យទេសចរណ៍) ដើម្បីផ្តល់ការងារ និងប្រាក់ចំណូល ។ល។

៣.០៨ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣នេះផងដែរ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានរៀបចំនិងប្រកាសផ្សាយ *យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ២០០៣-២០០៥* ដែលបានកំណត់នូវគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយ ដែលត្រូវយកទៅអនុវត្តដើម្បីកាត់បន្ថយកម្រិតភាពក្រីក្រនៅក្នុងប្រទេសឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។ គោលដៅចម្បងទាំងអស់សម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន មានភាពស្របគ្នានិងស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ *យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ* ផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌមួយនៃការកែទម្រង់និងសកម្មភាពជាអាទិភាពទាំងឡាយ ដែលត្រូវការសម្រាប់ការសម្រេចបាននូវការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។

៣.០៩ *ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រតាមរបៀបមួយឆាប់រហ័សបំផុត គឺអាទិភាពចម្បងបង្អស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា* ។ ការពិពណ៌នាលម្អិតអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន មានចែងនៅក្នុងប្រអប់ ២.១ នៃជំពូកទី២ ដែលបង្ហាញថា

៩០ភាគរយនៃអ្នកក្រសរស់នៅតំបន់ជនបទ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាសំខាន់ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈ *ផយអជ* ដើម្បីជំរុញឱ្យបានលឿននូវការអភិវឌ្ឍជនបទ ។

៣.១០ ការធ្វើឱ្យសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ពិសេសសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍមនុស្ស គឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត ដូចដែលបានគូសបញ្ជាក់ពីខាងដើម (កថាខ័ណ្ឌ ៣.៧) ប៉ុន្តែ *ផយអជ* ត្រូវពិនិត្យពិចារណាផងដែរទៅលើរាល់ទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃតម្រូវការ អាទិភាព គោលដៅនិងចំណុចដៅក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់កម្ពុជា ដោយហេតុថា ផែនការនេះ គឺជាការផ្តុំគ្នានៃសកម្មភាពទាំងអស់ដែលនឹងមានផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមានទៅលើគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាដែរ ។ *ដូច្នេះ ជំពូកនេះនឹងលើកឡើងនូវបណ្តាគោលដៅនិងចំណុចដៅជាអាទិភាព* ដែលពាក់ព័ន្ធនិងសមាសភាគទាំងឡាយរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងសមាសភាគទាំងឡាយ ដែលមានចរិកអន្តរវិស័យ សំដៅជំរុញប្រទេសជាតិឱ្យបានបោះជំហានយ៉ាងលឿនទៅមុខ លើផ្លូវនៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ដោយផ្តល់អាទិភាពជាពិសេសលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក៏ដូចជាលើការកាត់បន្ថយឱ្យបានច្រើននូវគម្លាត រវាងពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ និង រវាងអ្នកមាននិងអ្នកក្រ ។

៣.១១ *ផយអជ* គឺជាក្របខ័ណ្ឌទូលំទូលាយមួយសម្រាប់ផ្តល់នូវការចង្អុលទិសនិងគោលការណ៍ណែនាំ ដើម្បីនាំប្រទេសជាតិចេញពីស្ថានភាពមួយនាចុងឆ្នាំ២០០៥ ទៅកាន់ស្ថានភាពមួយទៀតដែលត្រូវតែមាននៅឆ្នាំ២០១០ ដោយប្រើប្រាស់ធនធានទាំងឡាយដែលមានស្រាប់តាមរបៀបមួយ ដែលធានាប្រសិទ្ធភាពចំណាយនិងដែលផ្តោតទៅលើលទ្ធផល ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ប្រការដែលចាំបាច់នោះ គឺត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានខ្លាំងបំផុតទៅលើបរិបទទាំងមូលនៃប្រទេសនៅលើទិដ្ឋភាពទាំងអស់ ហើយត្រូវធ្វើការកំណត់អាទិភាពសម្រាប់គោលដៅជាយុទ្ធ-សាស្ត្រ និងចំណុចដៅជាតិសំខាន់ៗ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាននូវគោលបំណងសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០ ។ ដូចនេះប្រការដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់នោះគឺ គោលដៅនិងចំណុចដៅសម្រាប់វិស័យនិងសកម្មភាពអាទិភាព ដោយទុកឱ្យក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដែលទទួលបន្ទុកតាមវិស័យនីមួយៗ យកគោលដៅនិងចំណុចដៅជាយុទ្ធសាស្ត្ររួមទៅបំបែក ពង្រីកបន្ថែម ឱ្យទៅជាគោលដៅលម្អិតនិងចំណុចដៅដែលអាចវាស់វែងបានសម្រាប់ការអនុវត្ត និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យ ។

៣.១២ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្តោបយកនូវសមាសភាគទាំងអស់នៃអភិបាលកិច្ច និងកំណើននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមួយដែលមានលក្ខណៈសមហេតុផល ប្រមូលផ្តុំគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងស៊ីសង្វាក់គ្នា ។ តារាងម៉ាទ្រីសលទ្ធផលមួយត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលដៅនិងចំណុចដៅអាទិភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ២០០៦-២០១០ ដោយយកក្របខ័ណ្ឌនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណធ្វើជាមូលដ្ឋាន និងដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ និងពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស

ហើយតាមរយៈដំណើរការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ ។ ដោយផ្អែកទៅលើការងារនេះ បញ្ហាសំខាន់ៗ និងក្នុងកម្រិតម៉ាក្រូ ត្រូវបានជ្រើសរើសជាចំណុចដៅសំខាន់ៗរបស់ជាតិ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានតាមរយៈការអនុវត្ត *ផយអជ* ដូចដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង៣.២ ។

៣.១៣ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចឱ្យបាននាប់នូវចក្ខុវិស័យរួម រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសមិទ្ធផលកម្រិតជាតិដែលមានអាទិភាពខ្ពស់ គោលដៅជាតិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងចំណុចដៅរួម (សូចនាករ) ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានតាមរយៈ *ផយអជ* ក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ២០០៦-២០១០ ។ គោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងនេះមានបង្ហាញក្នុងតារាង៣.២ ខាងក្រោម[១] ។ លក្ខណៈពិសេសនៃតារាងនេះគឺ :

- ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រគឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត ដូច្នេះ តារាងបញ្ជីនេះចាប់ផ្តើមពីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងវិស័យទាំងឡាយដែលជះឥទ្ធិពលខ្លាំងជាងគេ ទៅលើភាពក្រីក្រ ទៅតាមលំដាប់លំដោយដ៏សមហេតុផលមួយ ។
- តារាងនេះ *បង្ហាញ* តែពីគោលដៅចម្បងៗនិងក្នុងកម្រិតជាតិ ដោយរួមបញ្ចូលគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាទាំងអស់ ប៉ុន្តែមិនមែនគោលដៅរងទេ ។
- តារាងនេះ ផ្តល់នូវចំណុចដៅជាបរិមាណ ដែលអាចវាស់បានច្បាស់លាស់ ហើយចំណុចដៅទាំងនោះត្រូវបានរំលេចឡើងតាមវិស័យ មិនមែនតាមក្រសួង-ស្ថាប័នទេ ។ គោលដៅមួយចំនួន ដូចជា កំណែទម្រង់គឺស្ថិតក្នុងសណ្ឋានជាគោលដៅដែលមានលក្ខណៈជាគុណភាពច្រើនជាង ។
- គោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងអស់ មានលក្ខណៈម៉ាក្រូ ហើយគឺជាគោលគំនិតប្រមូលផ្តុំធំៗ
- ចំណុចដៅ ឬសូចនាករលើកឡើងតែបញ្ហាចំបងៗតែប៉ុណ្ណោះ[២] ។
- គោលដៅរងនិងចំណុចដៅបន្ថែមជាច្រើន ត្រូវបានពិនិត្យឃើញច្បាស់ថាត្រូវ ធ្វើឱ្យសម្រេចបានផងដែរ[៣] ។
- គោលដៅនិងចំណុចដៅលម្អិតទាំងឡាយ ត្រូវកំណត់និងធ្វើឱ្យសម្រេចបានផងដែរនៅកម្រិតវិស័យនិងកម្រិតថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

---

[១] គោលដៅនិងសូចនាករដែលមានលក្ខណៈលម្អិតជាង អាចនឹងត្រូវកំណត់ឡើងនិងអនុវត្តដោយវិស័យ ក្រសួង-ស្ថាប័ននីមួយៗ

[២] ឧទាហរណ៍: ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបង្ហាញតែពីបណ្តាញផ្លូវសំខាន់ៗជាសូចនាករមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ផ្នែកផ្សេងៗទៀតដូចជា កំពង់ផែ អាកាសយានដ្ឋាន ទូរគមនាគមន៍ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងក្រៅពីនេះ មានលើកឡើងជាលម្អិតនៅក្នុងជំពូក៤ ។

[៣] ឧទាហរណ៍ : សុខភាពមាតា រួមបញ្ចូលទាំង ការពិនិត្យផ្ទៃពោះ អាហារូបត្ថម្ភ ។ល។ ហើយមរណភាពមាតា គឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងម្យ៉ាងពីសូចនាករទាំងអស់ផ្សេងទៀត ។ គោលដៅទេសចរណ៍តម្រូវឱ្យមានការបង្កើតនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ ។ល។ ផ្សេងៗ ហើយទាំងនេះមានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូក៤ ។

- ចំណុចដៅទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងក្នុងតារាងនេះ ហើយចំណុចដៅរង ដែលត្រូវលើកឡើងដោយវិស័យទាំងឡាយ ឬដោយថ្នាក់ក្រោមជាតិ ចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់ដូចគ្នា ដើម្បីភាពរុងរឿងរបស់កម្ពុជា ។
- ផែនការលម្អិតតាមវិស័យដែលមួយចំនួនត្រូវបានរៀបចំឡើងរួចមកហើយ ហើយមួយចំនួនផ្សេងទៀតកំពុងឬត្រូវរៀបចំឡើង នឹងពង្រីកគោលដៅរួមទាំងនេះ ព្រមទាំងបំបែកចំណុចដៅនានា ហើយនឹងសម្រេចបាននូវតារាងមួយដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយនិងវែងជាង ដែលត្រូវយកទៅអនុវត្តនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យដោយក្រសួង-ស្ថាប័ននានា ។
- ខេត្ត-ក្រុង ស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងឃុំ-សង្កាត់ទាំងអស់ នឹងត្រូវរៀបចំផែនការលម្អិតដោយឡែក ដើម្បីពង្រីកបន្ថែមទៅលើគោលដៅទាំងឡាយរបស់ *ផយអជ* ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់មូលដ្ឋាននីមួយៗ ហើយអនុវត្តផែនការទាំងនោះ ដោយបង្កើនធនធាននិងការទទួលខុសត្រូវ ដែលកំពុងត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យខេត្ត-ក្រុង ស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងឃុំ-សង្កាត់ទាំងអស់នោះ តាមរយៈថវិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំ ។

៣.១៤ តារាង ៣.២ បញ្ជាក់ច្បាស់ថា ចំណុចដៅរបស់ *គអសក* មួយចំនួន នឹងអាចសម្រេចបានមុនឆ្នាំ២០១៥ ហើយមួយចំនួនទៀតនឹងអាចសម្រេចបាននៅក្រោយឆ្នាំ២០១៥ ។ មូលដ្ឋានសម្រាប់ឈានទៅសម្រេចការកាត់បន្ថយកម្រិតទូទៅនិងកម្រិតដោយឡែក១នៃភាពក្រីក្រ ហើយចំណុចដៅទាំងឡាយសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០ ហាក់ដូចជាទាមទារពេលវេលាយូរនិងមានការលំបាកដើម្បីឈានទៅដល់ ប៉ុន្តែរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានជំនឿថា គោលដៅទាំងឡាយអាចនឹងសម្រេចបាន ជាពិសេសដោយសារ សមាមាត្រដ៏ធំនៃប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ជាក់ស្តែងកំពុងស្ថិតនៅក្បែរបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រ ហើយអាចនឹងត្រូវរុញឱ្យឡើងផុតលើបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ យ៉ាងឆាប់រហ័សតាមរយៈសកម្មភាពនានាដែលបានដៅទុក ។

៣.១៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីសម្រេចឱ្យបានគោលដៅនិងចំណុចដៅរួម ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង៣.២ និងគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយដែលត្រូវយកទៅលម្អិតនិងពង្រីកបន្ថែម តាមវិស័យនិងនៅកម្រិតថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ ចំណុចដៅមួយចំនួនគឺពិតជាមានលក្ខណៈធំធេងពេក ប៉ុន្តែ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានជំនឿថា ចំណុចដៅទាំងនោះពិតជាអាចសម្រេចបាន ប្រសិនបើជាមានការវិនិយោគនិងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សសមស្រប ។ ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងបន្តអនុវត្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវយុទ្ធសាស្ត្រជាអាទិភាពទាំងអស់ និងសកម្មភាពទាំងឡាយដែលត្រូវបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ តាមរយៈក្របខ័ណ្ឌនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដូចដែលនឹងត្រូវយកមកបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក៤ ខាងមុខ ។

តារាង៣.២ : គោលដៅជាតិ និងសូចនាករសំខាន់ៗរបស់ *ផយអជ* (ចំណុចដៅ)[1]

(*) - គោលដៅនិងចំណុចដៅ *គអសក*

	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	លុបបំបាត់ភាពក្រីក្រនិងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរ (*)			
១*	ភាគរយនៃប្រជាជនរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ២០០៤	៣៤.៧	២៥	១៩.៥
	បើគិតតាមភាពគ្របដណ្តប់នៃអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ (៥៩%នៃផ្ទៃដីទូទាំងប្រទេស)	(២៨.០)		
២*	ភាគរយនៃប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ រស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ២០០៤	៣៩.២		
	បើគិតតាមភាពគ្របដណ្តប់នៃអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ (៥៦%នៃផ្ទៃដីទូទាំងប្រទេស)	(៣៣.៧)		
៣*	ប្រជាជនរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រស្បៀងអាហារ ២០០៤	១៩.៧	១៣	១០
	បើគិតតាមភាពគ្របដណ្តប់នៃអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ (៥៦%នៃផ្ទៃដីទូទាំងប្រទេស)	(១៤.២)		
	លើកកម្ពស់ផលិតភាពនិងផលិតកម្មកសិកម្ម			
៤	ទិន្នផលស្រូវក្នុងមួយហិកតា (តោន)	១.៩៧	២.៤	
៥	ផ្ទៃដីស្រោចស្រព (រួមទាំងការស្រោចស្រពដោយប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ) (%នៃផ្ទៃដាំស្រូវ)	២០	២៥	
៦	កំណែទម្រង់ដីធ្លី : ចំនួនប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីដែលផ្តល់ជូនកសិករ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	១២	២៤	
	លើកកម្ពស់ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល (*)			
៧*	អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង១.០០០កំណើតរស់	៦៦	៦០	៥០
៨*	អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ក្នុង១.០០០កំណើតរស់	៨២	៧៥	៦៥
៩*	មរណភាពមាតា ក្នុង១០០.០០០កំណើតរស់	ពុំមានតួលេខ	២៤៣	១៩០
១០*	ការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ (%)	ពុំមានតួលេខ	៧០	៨០
១១*	អត្រាប្រេវ៉ាឡង់មេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ក្នុងចំណោមមនុស្សពេញវ័យអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំ	១.៩	១.៩	១.៨
១២*	ករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់ អត្រាស្លាប់	០.៣៦	០.២	០.១
១៣*	ករណីអ្នកផ្ទុកជម្ងឺរបេងក្នុង ១០០.០០០នាក់	ពុំមានតួលេខ	២១៤	១៣៥
១៤*	ស្ត្រីរៀបការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រពន្យារកំណើតទំនើប (%)	២០.១	៤៤	៦០
១៥	មណ្ឌលសុខភាពដែលផ្តល់សេវាសុខភាពបន្តពូជ	៣៣	៤៥	៨០

[1] *សូមមើលការបកស្រាយនៅកំណត់សម្គាល់៣.១៣*

	[illegible]	២០០៥	២០១០	[illegible]
	លើកកម្ពស់វិស័យអប់រំ (*)			
១៦*	អត្រាពិតនៃការសិក្សា : បឋមសិក្សា (សរុប-ប្រុស-ស្រី)	៩១.៩-៩៣.០-៩០.៧	១០០	១០០
១៧*	អត្រាពិតនៃការសិក្សា : មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប-ប្រុស-ស្រី)	២៦.១-២៧.១-២៤.៨	៧៥ សម្រាប់ទាំងអស់	១០០ សម្រាប់ទាំងអស់
១៨*	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់១-៦	៥៣.១	១០០	១០០
១៩*	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់១-៩	៣០.១៨	៧៦	១០០
២០*	កុមារអាយុ ៦-១៤ឆ្នាំ មិនបានចូលរៀន (%)	១៨.៧	១១	0
	ការអភិវឌ្ឍជនបទ			
២១*	ផ្លូវជនបទដែលបានស្តារ លើប្រវែងផ្លូវសរុប ២៨.០០០ គម	២២.៧០០	២៥.០០០	២៨.០០០
២២*	លទ្ធភាពមានទឹកស្អាតបរិភោគ (%នៃប្រជាជនជនបទ)	៤១.៦	៤៥	៥០
២៣*	លទ្ធភាពប្រើប្រាស់សេវាអនាម័យ (%នៃប្រជាជនជនបទ)	១៦.៤	២៥	៣០
	ធនធានបរិស្ថាន (*)			
២៤*	ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	៦០	៥៨	៦០
២៥*	ការប្រើប្រាស់អុស-ធ្យូង : គ្រួសារ (%)	៨៣.៩	៦១	៥២
២៦*	ការទទួលបានប្រភពទឹកស្អាត (%នៃប្រជាជនទីប្រជុំជន)	៧៥.៨	៨៥	៨០
២៧*	ការទទួលបានការកែលម្អអនាម័យ (%នៃប្រជាជនទីប្រជុំជន)	៥៥	៦៧	៧៤
	សមធម៌យេនឌ័រ (*)[១]			
២៨*	បញ្ជ្រាបយេនឌ័រនៅគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន (*)	នឹងត្រូវបង្កើតឡើង		
២៩*	ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការងារទទួលកម្រៃ (កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម សេវាកម្ម) %	៥២.៥-៥៣.៥-២៧.០	៥០-៥០-៣៧	៥០-៥០-៥០
៣០*	កម្រិតយល់ដឹងអំពី អំពើហិង្សាប្រឆាំងនឹងស្ត្រី ជាឧក្រិដ្ឋកម្ម %	៤.៥	២៥	១០០
	កំណែទម្រង់			
៣១	បង្កើនល្បឿនកំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច	នឹងត្រូវបង្កើតឡើង		
	ធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពកំណើនទំព្រោះសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ (*)			
៣២	កំណើន *ផសស* ប្រចាំឆ្នាំ គិតតាមថ្លៃថេរ (%)	៧.០០	៦.០០	
៣៣	*ផសស* សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ គិតតាមថ្លៃថេរ (ពាន់រៀល)	១.៤០០	២.២៤៣	
៣៤	អត្រាអតិផរណា	៦.២០	៣.០០	
	កែលម្អការប្រើប្រាស់ថវិកា			
៣៥	ចំណូលថវិការដ្ឋសរុប : (%នៃ *ផសស*)	១១.៨០	១៣.៨០	
៣៦	ចំណាយថវិការដ្ឋសរុប : (%នៃ *ផសស*)	១៤.៩០	១៦.៥	

[១] ចំណុចដៅដែលពាក់ព័ន្ធនឹងយេនឌ័រត្រូវបានបង្ហាញជាចំដោយឡែកនៅក្នុងវិស័យអប់រំ និងសុខាភិបាល

គោលដៅសំខាន់ៗ : គោលដៅ/សូចនាករ		២០០៥	២០១០	គោលដៅ-២០១៥
	បង្កើនល្បឿនកំណើនក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មនិងការងារ			
៣៧	កំណើនប្រចាំឆ្នាំក្នុងផ្នែកកម្មន្តសាល គិតតាមថ្លៃថេរ (%)	១០,២	៧,២	
២៨*	ពលកម្មកុមារអាយុ ៥-១៧ឆ្នាំ (%)	២២,៣	១០,៦	៨
	ទេសចរណ៍			
៣៩	ចំនួនភ្ញៀវទេសចរណ៍ប្រចាំឆ្នាំ (ពាន់នាក់)	១.៣០០	៣.១២០	គ្មាន
	ការបោសសម្អាតមីន ការជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ (*)			
៤០*	ចំនួនអ្នករងគ្រោះ (ស្លាប់ និងរបួស)	៧៩៧	២០០	0
៤១*	*តំបន់ដែលបានបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ (%)*	៥០,៣	៧៧	១០០
	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ			
៤២	ផ្លូវក្រាលកៅស៊ូ (ផ្លូវជាតិនិងផ្លូវខេត្ត) លើប្រវែងផ្លូវសរុប ១១.៣១០ គម	២.១០០	៤.១០០	
	ថាមពល			
៤៣	ការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីក្នុងមនុស្សម្នាក់ (គីឡូវ៉ាត់ម៉ោង)	៥៤	៨៥	

ជំពូក ៤

យុទ្ធសាស្ត្រ

និងសកម្មភាពសំខាន់ៗ

ជំពូក ៤

យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពសំខាន់ៗ

៤.០១ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់និងបានប្តេជ្ញាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ចំពោះអធិបតេយ្យភាពជាតិ សន្តិភាពនិងការបង្រួបបង្រួមជាតិ ស្ថេរភាពនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ប្រជាធិបតេយ្យនិងការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ដែលនឹងបង្កើនល្បឿនវឌ្ឍនភាព វិបុលភាព ភាពសុខុដុម ហើយនឹងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅនិងមោទនភាពចំពោះខ្លួនឯង សម្រាប់ជនកម្ពុជាក្នុងគ្រប់វិជ្ជាជីវៈ ។

៤.០២ ដោយមានចក្ខុវិស័យច្បាស់លាស់ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះការអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានមួយចំនួនដូចខាងក្រោម ដើម្បីនាំប្រទេសជាតិទៅរកវិបុលភាព :

- ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យក្នុងអភិបាលកិច្ច ដែលពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូបអាចធ្វើការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតំណាងរបស់ខ្លួនដោយសេរី ដើម្បីដឹកនាំសង្គមជាតិនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- ការការពារសិទ្ធិបុគ្គល និងសិទ្ធិមនុស្ស រួមទាំងសេរីភាពពេញលេញក្នុងការបញ្ចេញមតិ ។
- ការថែរក្សាសន្តិភាព ស្ថេរភាពនយោបាយ នីតិរដ្ឋ សមភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។
- រដ្ឋាភិបាលគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ត្រូវមាន ការឆ្លើយតប ការទទួលខុសត្រូវ ប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងមានសមត្ថភាពអាចដឹងជាមុនបាន យ៉ាងពេញលេញ ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវធានាឱ្យមានស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច បង្កើតនិងថែរក្សាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្តនិងស្ថាប័នសំខាន់ៗ ក៏ដូចជា បង្កើតបរិស្ថានលើកទឹកចិត្តនិងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់មួយសម្រាប់កិច្ចដំណើរការ និងការរីកចម្រើនរបស់វិស័យឯកជន ។
- រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវផ្តល់សេវាសង្គមសំខាន់ៗ សម្រាប់ការបង្កើតនិងការលើកកម្ពស់មូលធនមនុស្ស (វិស័យសុខាភិបាល អប់រំ ការអភិវឌ្ឍវប្បធម៌ជាតិ) ហើយក្នុងន័យនេះ ត្រូវបង្កើតបរិស្ថានមួយ ដែលអាចឱ្យបុគ្គលគ្រប់រូប ធ្វើការស្វែងរកនិងធ្វើឱ្យសម្រេចនូវសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ និង ធ្វើការរួមចំណែកលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងការរីកចម្រើនរបស់ប្រទេសជាតិ ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវធានាការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព លើបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរបស់ជាតិ (ព្រៃឈើ ជលផល ដី ទឹក និងជីវចម្រុះ) ដែលស្ថានភាពជីវភាពរស់នៅនិងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្សត្រូវផ្អែកលើមូលដ្ឋានទាំងនេះ ។

៤.០៣ *ជំពូកនេះ បង្ហាញពីយុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពចម្បងៗ ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីនិងការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីសម្រេចគោលដៅរួមដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូក៣* និងការជំនះភាពខ្វះចន្លោះដែលបានគូសបញ្ជាក់នៅផ្នែក

ខាងដើមនៃជំពូក ២ ។ ជំពូកនេះ សង្កត់ធ្ងន់លើយុទ្ធសាស្ត្រគន្លឹះនិងចម្បងៗ ដែលត្រូវបានកំណត់ឡើងតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ និងបង្ហាញពីទស្សនវិស័យរួមមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពសំខាន់ៗតែប៉ុណ្ណោះ ។ គោលបំណងសំខាន់នៃ ជំពូកនេះ គឺចង់បង្ហាញតែការណែនាំដ៏ទូលំទូលាយមួយ ហើយមិនមែនជាការពិពណ៌នាលម្អិតនៃការងារ ដែលកំពុងធ្វើ ឬដែលនឹងត្រូវធ្វើដោយក្រសួងនិងស្ថាប័នទាំងឡាយ[១] នោះទេ ។ ការងារលម្អិតនិងច្បាស់លាស់ជាងនេះ អាចនឹងត្រូវកំណត់ឡើងនៅក្នុងផែនការតាមវិស័យ ដែលបានរៀបចំរួចហើយ ឬនឹងត្រូវរៀបចំក្នុងពេលឆាប់ៗ ។ ចំណុចដែលគួរកត់សម្គាល់នោះគឺថា គោលដៅជាច្រើនដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានជាទូទៅ គឺជាគោលដៅផ្នែកបរិមាណ ។ ទិដ្ឋភាពផ្នែកគុណភាពនៃគោលដៅទាំងឡាយ ទោះបីជាមានសារៈសំខាន់ មិនអាចនឹងធ្វើការវាស់វែងបានដោយងាយស្រួលទេ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលវែង ទិដ្ឋភាពទាំងនោះអាចនឹងត្រូវទទួលបានការកត់សម្គាល់ និងសម្តែងឱ្យឃើញ តាមរយៈការកែលម្អ តាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ ។

៤.០៤ *ភាពក្រីក្រ*[២] : ដោយហេតុថា ៩០ភាគរយនៃអ្នកក្ររស់នៅតំបន់ជនបទ ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេស និងធនធាននិងការវិនិយោគទាំងឡាយដែលបានកំណត់ទុក គឺមានសារៈសំខាន់នៅតំបន់ជនបទ ជាពិសេស តំបន់ដែលមិនបានគ្របដណ្តប់ក្នុងអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣ (និងកន្លែងនានាដែលក្រជាងនៅតាមតំបន់ផ្សេងៗទៀត) ដើម្បីកាត់បន្ថយកម្រិតភាពក្រីក្រឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបានចំណុចដៅទាំងឡាយនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា សម្រាប់ឆ្នាំ២០១០និង២០១៥ ។ ដោយហេតុថា មួយចំណែកធំជាងមុននៃអ្នកក្រ បច្ចុប្បន្ននេះ កំពុងរស់នៅក្បែរបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ[៣] ចំណុចដៅទាំងនេះអាចនឹងសម្រេចបាន ។ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសបែបនេះ រួមបញ្ចូលនូវសេវាថែរក្សាសុខភាពនិងសេវាអប់រំ ដែលមានបរិមាណច្រើនជាងមុន និងគុណភាពប្រសើរជាងមុន ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រាក់ចំណូល តាមរយៈសកម្មភាពនានានៅតំបន់ ជនបទ (ការងារស្រែចំការនិងការងារក្រៅពីស្រែចំការ) ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ។ល។ មូលនិធិជាច្រើនបន្ថែមទៀត ត្រូវផ្តល់ទៅដល់វិស័យទាំងនេះ តាមរយៈមូលនិធិឃុំ-សង្កាត់ និងតាមរយៈវិធានការផ្សេងៗទៀត ។ ការសម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាពដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយនោះ គឺពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើគោលនយោបាយគាំទ្រអ្នកក្រ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗទៀត ។ ជាមួយនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងធានាថាៈ

- យុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យទាំងអស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមានទៅលើភាពក្រីក្រ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅ ក្នុងការកាត់បន្ថយសន្ទស្សន៍ភាពក្រីក្រឱ្យស្ថិតនៅត្រឹម ២៥ភាគរយ នៅក្នុងឆ្នាំ២០១០ ។

---

[១] ដូចបានពន្យល់ក្នុងជំពូកខាងដើម គោលដៅ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពលម្អិត នឹងត្រូវរៀបចំ ដោយវិស័យ ក្រសួង-ស្ថាប័ន នីមួយៗសម្រាប់ការអនុវត្ត

[២] សូមមើលជំពូក២: ប្រអប់២.១ និងឧបសម្ព័ន្ធ ៣

[៣] ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ កថាខណ្ឌ ៥

- ការវិនិយោគដែលបានកំណត់ទុក និងការយកចិត្តទុកដាក់ ត្រូវបានតម្រង់ទិស ជាពិសេស ឆ្ពោះទៅរកប្រជាជននិងតំបន់ដែលពុំបានទទួលសេវាកម្មគ្រប់គ្រាន់ ជាពិសេស ប្រជាជននិងតំបន់ដែលមានភាពក្រីក្រខ្ពស់ ។
- បន្ថែមពីលើវិធីសាស្ត្រសតាមវិស័យនិងក្នុងកម្រិតជាតិ ហើយរួមទាំងការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស កម្មវិធីពិសេសនិងថ្មីៗសម្រាប់គាំទ្រដល់កម្រិតមូលដ្ឋាន ដែលមានផលប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ចំពោះអ្នកក្រ ត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើងនិងយកទៅអនុវត្ត[១] ។

៤.០៥ ដោយបានធ្វើឱ្យមានសន្តិភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំ កម្ពុជាស្ថិតក្នុងចំណុច *ចាប់ផ្តើមដ៏សំខាន់* សម្រាប់កំណើនលឿននិងប្រកបដោយសមធម៌ជាងមុន ។ រយៈពេល១០ឆ្នាំខាងមុខ គឺជា*ទសវត្សរ៍មួយនៃកាលានុវត្តភាព* សម្រាប់ការដឹកនាំប្រទេសឆ្ពោះទៅសម្រេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាដែលមានទំហំធំធេង និងការលើកស្ទួយអ្នកក្រនិងជនងាយរងគ្រោះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ប្តេជ្ញាចាប់យកកាលានុវត្តភាពនេះ ដើម្បីពង្រឹងនិងកសាងបន្ថែមពីលើ សមិទ្ធផលពីអតីតកាល សំដៅធ្វើឱ្យមានផលប៉ះពាល់មួយជាវិជ្ជមាននៅក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំនៃ*ផយអជ* (២០០៦-២០១០) ។ ពេលវេលានៃការបង្វែរការយកចិត្តទុកដាក់លើការសិក្សានិងអង្កេតធំៗ ទៅរកសកម្មភាពច្បាស់លាស់និងជាក់ស្តែង ដើម្បីបង្កើនល្បឿនវឌ្ឍនភាពក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា បានមកដល់ហើយ ។ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាមួយដ៏សមស្រប ដែលផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗទាំងឡាយ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានឡើងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដែលនៅទីនោះទង្វើបែបនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងបំផុតចំពោះពលរដ្ឋសាមញ្ញ និងសម្រាប់ការកាត់បន្ថយបាននូវភាពក្រីក្រយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ហេតុដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញាអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលនឹង :

- បញ្ចូលការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងបញ្ហាសមធម៌យេនឌ័រ ទៅក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ។
- ជំរុញឱ្យកំណែទម្រង់ទាំងឡាយនៅក្នុងវិស័យទាំងអស់ឱ្យបានលឿន ដោយកំណែទម្រង់ទាំងនេះនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍សម្រាប់រយៈពេលវែង ប៉ុន្តែសម្រាប់រយៈពេលខ្លី កំណែទម្រង់ទាំងនេះអាចនឹងធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។
- ជំរុញនិងសម្រួលឱ្យមានកំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយសមធម៌ ដែលបែងចែកបានសមស្របតាមតំបន់និងតាមវិស័យ ដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ដែលរឹងមាំ និងប្រកបដោយចីរភាព ដែលអាចផ្តល់កាលានុវត្តភាពនិងផលប្រយោជន៍បានទាន់ពេលវេលា ចំពោះប្រជាជនគ្រប់រូប ។

---

[១] កម្មវិធីមួយរបៀបនេះ អាចផ្តល់ពូជនិងជីរទៅដល់កសិករក្រីក្រទាំងឡាយ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានមួយដែលមានការជ្រើសរើស ដើម្បីឱ្យមានការចាប់ផ្តើមការកើនឡើងនៃផលិតកម្ម ។ ក្នុងតម្លៃ០,៣០ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយគីឡូក្រាម ៣៣គីឡូក្រាមនៃពូជស្រូវដែលមានទិន្នផលខ្ពស់សម្រាប់ផ្ទៃដី ០,៥០ហិកតា ដែលមានតម្លៃប្រមាណ១០ដុល្លារអាមេរិក និងជីមានសារជាតិអាសូត-ហ្វូស្វាត-ប៉ូតាស្យូម ដែលមានតម្លៃ ១០ដុល្លារអាមេរិកទៀត ដែលសរុបទាំងអស់ប្រមាណ២០ដុល្លារអាមេរិកអាចផ្តល់ដល់គ្រួសារក្រីក្រក្នុងផ្នែកនៃជំនួយ ។ កម្មវិធីនេះអាចជាការវិនិយោគដ៏សំខាន់មួយក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងអាចមានឥទ្ធិពលច្រើនទៀត ។

- បង្កើនឱ្យបានខ្លាំងនូវ "ការវិនិយោគពិតប្រាកដ " សម្រាប់កំណើន ដូចជា ក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ទីប្រជុំជន ជនបទ និងជាតិ) ក្នុងវិស័យផលិតនានា ដូចជា កសិកម្មនិងឧស្សាហកម្ម និងក្នុងការអភិវឌ្ឍមនុស្ស (វិស័យសុខាភិបាល និងអប់រំ) ។
- តម្រង់ទិសដៅទៅរកប្រជាជនដែលខ្វះខាតបំផុត និងដែលទទួលបានសេវាកម្មតិចតួចបំផុត រួមមានប្រជាជនដែលខ្វះសមត្ថភាពពលកម្មនិងប្រជាជនជាជនជាតិដើមភាគតិច និងវិស័យទាំងឡាយណាដែលជួយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្របានឆាប់រហ័ស ។
- រក្សាតុល្យភាពដោយមានការគិតគូរហ្មត់ចត់រវាងវិធីសាស្ត្រពីលើ-ចុះក្រោម (ការកែទម្រង់នៅថ្នាក់ជាតិ) និងវិធីសាស្ត្រពីក្រោម-ឡើងលើ (ថ្នាក់មូលដ្ឋាន) ។
- ផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលមានការសាកល្បងត្រឹមត្រូវ ត្រូវការចំណាយទាប និងអាចផ្ដល់ផលខ្ពស់ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដែលនៅទីនោះការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស នឹងបង្ហាញពីសក្តានុពល មានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងនិងជាវិជ្ជមាន និង/ឬ ផ្តល់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ដល់អ្នកក្រ ។
- ធ្វើឱ្យល្អប្រសើរកត្តាសម្រាប់បង្កើនផលិតភាព (មូលធន ពលកម្ម ដី និងធនធានធម្មជាតិនិងកត្តាផ្សេងៗទៀត) ក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ។
- ជំរុញវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ។
- ប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មមនុស្សឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន សម្រាប់គ្រប់ការងារសាងសង់ ដើម្បីបង្កើនចំណូលរបស់គ្រួសារ ជាពិសេស នៅតំបន់ជនបទ ។
- យកចិត្តទុកដាក់លើការកសាងសមត្ថភាពមនុស្សនិងស្ថាប័ននៅគ្រប់វិស័យនិងគ្រប់កម្រិត ដើម្បីបង្កើតនិងធ្វើឱ្យមានចីរភាពនូវ ក្រុមមនុស្សសំខាន់ៗដែលមានជំនាញច្បាស់លាស់ និងមូលធនមនុស្ស ។
- រៀបចំជាបណ្តើរៗនូវយន្តការ ដើម្បីធានាថាមូលនិធិច្រើនបំផុតដែលអាចមាន ត្រូវបានតម្រង់ទិសតាមរយៈថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយ ។

៤.០៦ *កត្តាទាំងនេះនឹងជះឥទ្ធិពលនិងតម្រង់ទិសដល់ ព្រមទាំង មានសារៈសំខាន់ចំពោះ យុទ្ធសាស្ត្រទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូកនេះ* ។ កត្តាទាំងអស់នេះនឹងជះឥទ្ធិពលនិងមានផលប៉ះពាល់លើការសម្រេចបានគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក ៣ (តារាង ៣.២) ។ កត្តាទាំងនេះនឹងត្រូវយកទៅពិចារណាក្នុងការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រឬផែនការតាមវិស័យ ឬក្នុងពិនិត្យមើលឡើងវិញលើផែនការ ឬយុទ្ធ-សាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងឡាយតាមវិស័យដែលកំពុងដំណើរការ ។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះ រដ្ឋាភិបាល-ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស អាចដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងកិច្ចដំណើរការនេះ ។

៤.០៧ *យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ "ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព"* ផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌមួយ ដែលច្បាស់លាស់និងផ្ដោតចំបញ្ហា ដើម្បីជំរុញប្រទេសជាតិឱ្យឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចឆាប់រហ័ស ។

គោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងតារាង៣.២ នៃជំពូក ៣ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃអាទិភាពនានាសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសម្រាប់ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពនានាដែលបានកំណត់ក្នុង *ផយអជ* នឹងត្រូវរៀបចំក្នុងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងនោះនឹងត្រូវលើកឡើងបន្ទាប់ពីនេះ តាមលំដាប់លំដោយនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដោយចាប់ផ្តើមពីអភិបាលកិច្ច ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពគន្លឹះដែលបានស្នើឡើងនិងបានរំពឹងទុកសម្រាប់រយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ (២០០៦-២០១០) ត្រូវបានបង្ហាញនិងយកមកពិចារណា សម្រាប់មុំនីមួយៗរបស់ចតុកោណនីមួយៗ ក៏ដូចជា សម្រាប់បញ្ហាអន្តរវិស័យនិងទូទៅដែលមិនត្រូវបានបញ្ចូលច្បាស់លាស់ក្នុងចតុកោណទាំងអស់ ។

៤.០៨ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណមានអភិបាលកិច្ចល្អជាស្នូល ដែលនឹងត្រូវជំរុញនិងអនុវត្តក្នុងបរិស្ថានជុំវិញសម្រាប់ការអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យ សម្រាប់គោលបំណងក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចបានវឌ្ឍនភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចឆាប់រហ័ស ក្នុងវិស័យអាទិភាពនានា ដែលកំណត់នៅក្នុងចតុកោណសម្រាប់ "កំណើន" ទាំងបួនផ្សេងទៀត[1] ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូលមានទិដ្ឋភាពប្រាំមួយ (៦) ។ ផ្នែកដែលនៅសល់ក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។

អភិបាលកិច្ច

៤.០៩ អភិបាលកិច្ចល្អ គឺជាបុរេលក្ខខណ្ឌដ៏សំខាន់បំផុត សម្រាប់ធ្វើឱ្យសម្រេចបានការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ដោយមានសមធម៌ កាលានុវត្តភាពស្មើៗគ្នា និងយុត្តិធម៌សង្គម ។ អភិបាលកិច្ចល្អទាមទារឱ្យមានការចូលរួមទូលំទូលាយ ការចែករំលែកព័ត៌មាន ការបើកទូលាយនិងតម្លាភាព គណនេយ្យភាព សមភាព ការមិនទុកចោលឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់នៅក្រៅសង្គម និងការគោរពច្បាប់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ។ ហេតុដូចនេះ អភិបាលកិច្ចត្រូវគ្របដណ្តប់ការកែទម្រង់លើវិស័យបួន ពោលគឺ (ក) ការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ (ខ) កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ (គ) កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមទាំងវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ និង (ឃ) កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ជាពិសេស ការកាត់រំសាយទ័ព ។

៤.១០ *ផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ចទី១ (ផសអ១)* របស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលបានអនុម័តនៅឆ្នាំ២០០១ ដើម្បីជំរុញ កំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ចជាលក្ខណៈពហុនិងអន្តរវិស័យ គឺជាក្របខ័ណ្ឌដ៏សំខាន់សម្រាប់សកម្មភាពចំពោះមុខ ។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាន *ផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ចទី២ (ផសអ២)* (២០០៥-២០០៨) កំពុងត្រូវបានរៀបចំបញ្ចប់ ។

[1] សូមមើលគំនូសបំព្រួញនៅផ្នែកខាងមុខនៃឯកសារ

៤.១១ <u>ការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ</u> : អំពើពុករលួយ ធ្វើឱ្យមានការធ្លាក់ចុះខ្សោយ និងធ្វើឱ្យមានផលអាក្រក់ចំពោះកំណើនដែលមានលក្ខណៈរលូនជាប្រព័ន្ធ ។ អំពើពុករលួយ ធ្វើឱ្យកត្តានិងភ្នាក់ងារសេដ្ឋកិច្ចទាំងឡាយស្ថិតក្នុងស្ថានភាពមួយដែលមិនអាចព្យាករណ៍បាននិងមិនចុះសម្រុងជាមួយគ្នា ហើយមិនលើកទឹកចិត្តដល់ការវិនិយោគទាំងក្នុងស្រុកនិងបរទេស ។ អំពើពុករលួយ បង្កឱ្យមានការកើនឡើងនៃចំណាយ ធ្វើឱ្យភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជាធ្លាក់ចុះជាងមុន ហើយបណ្តាលឱ្យកម្ពុជាបាត់បង់កាលានុវត្តភាពសំខាន់ៗសម្រាប់កំណើន ។ សកម្មភាពនានានៅក្នុងវិស័យជាច្រើនដែលរួមមាន កំណែទម្រង់និងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទ គឺជាកិច្ចការចាំបាច់សម្រាប់ការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ និងជំរុញឱ្យមាន "*វប្បធម៌នៃសេវាកម្ម*" ដែលតាមរយៈនេះ រដ្ឋបាលសាធារណៈដើរតួនាទីយ៉ាងពិតប្រាកដជាឧបករណ៍មួយនៃសេវាកម្មប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពភាពជាក់ស្តែង ប្រតិបត្តិការឆាប់រហ័សភាពមិនលំអៀងសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ។ គោលដៅអាទិភាព រួមមាន :

- *កាត់បន្ថយអំពើពុករលួយឱ្យបានច្រើន នាឆ្នាំ២០១០* ។
- *ពង្រឹងការអប់រំ ការបោះពុម្ពនិងការផ្សព្វផ្សាយនូវឯកសារច្បាប់ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ* ។

៤.១២ យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការកាត់បន្ថយឱ្យបានច្រើន និងការឈានទៅលុបបំបាត់នូវអំពើពុករលួយ នឹងត្រូវយកទៅអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្រមួយដែលមានមុខព្រួញបី (ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ការបង្ការ និងការគាំទ្រជាសាធារណៈ ឬការអប់រំសាធារណៈ) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានប្តេជ្ញាចាត់វិធានការជាក់ស្តែងថា នឹងប្រឆាំងនឹងឫសគល់នៃអំពើពុករលួយ ដោយធានាឱ្យមានសមត្ថភាពអាចដឹងមុនបាន លើកកម្ពស់តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពច្បាស់លាស់នៅក្នុងគ្រប់សកម្មភាព ។ *សកម្មភាពអាទិភាព* នានាដែលបានស្នើឡើង រួមមាន :

- ដាក់ចេញឱ្យប្រើប្រាស់យ៉ាងឆាប់រហ័សនូវច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និងការធ្វើឱ្យច្បាប់នេះស្របគ្នានឹងការអនុវត្តល្អប្រសើរ ដែលធ្លាប់បានធ្វើរួចមកហើយនៅកម្រិតអន្តរជាតិ ។
- កសាងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការពង្រឹងការងារអធិការកិច្ច ។
- បង្កើតឡើងនូវស្ថាប័នមួយឯករាជ្យនិងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។
- ធានាឱ្យមានការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់យ៉ាងតឹងរ៉ឹងបំផុត ដោយមិនទុកឱ្យនរណាម្នាក់រួចខ្លួនផុតពីបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវដាក់ឱ្យអ្នកនោះនៅក្រោមការវិនិច្ឆ័យយ៉ាងតឹងរ៉ឹងរបស់បទបញ្ញត្តិទាំងនោះ ។
- ប្រកាន់ខ្ជាប់ទៅនឹង ដំណើរការដេញថ្លៃជាសាធារណៈដោយមានការប្រកួតប្រជែង និងតម្លាភាពក្នុងគ្រប់កិច្ចសន្យា ការជួល ឬការលក់ នូវទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

- ធ្វើឱ្យដំណើរការសវនកម្ម និងលទ្ធកម្មសាធារណៈ មានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ដើម្បីពង្រឹងតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព ។
- បន្តកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងប្រែងដែលបានចាប់ផ្តើមរួចហើយ ក្នុងការបង្កើនប្រាក់បៀវត្សរ៍ដែលមានកម្រិតទាបរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ដើម្បីឱ្យការប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយត្រូវបានកាត់បន្ថយ ។
- ធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ក្នុងការផ្តល់សេវាសាធារណៈទាំងឡាយ ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យមានកាលានុវត្តភាពសម្រាប់អំពើពុករលួយ ជាពិសេស នៅក្នុងវិស័យនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធុរៈកិច្ច និងការវិនិយោគ ។
- បង្កើតការិយាល័យប្រជាជនសម្រាប់ធ្វើជាយន្តការត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យមានអំពើពុករលួយ ។
- បង្កើតនិងជម្រុញការអនុវត្តក្រមសីលធមិសម្រាប់ផ្នែកសាធារណៈ ។
- បន្តចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងឆាកអន្តរជាតិ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ដូចដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងការចូលរួមក្នុងផែនការសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយសម្រាប់តំបន់អាស៊ីនិងប៉ាស៊ីហ្វិក ។
- បង្ការនិងបញ្ចៀស "ការខ្ជះខ្ជាយ" នូវទ្រព្យសម្បត្តិឬធនធានសាធារណៈ រួមមាន ការចំណាយសម្រាប់ផលិតកម្មទំនិញនិងសម្រាប់ការផ្តល់សេវាកម្មទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើងខ្ពស់ជាងការចាំបាច់ ហើយធានានៅក្នុងបរិបទនេះថា ឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងជាសកល ត្រូវបានទាញយកឱ្យបានច្រើននូវផលប្រយោជន៍សម្រាប់ការវិនិយោគ ដោយចៀសវាងវិនិយោគទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែងតិចជាង ។

៤.១៣ <u>កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការៈ</u> ជាមួយនឹងភាពជឿនលឿនគួឱ្យកត់សំគាល់ដែលបានអនុវត្តកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្ហាញឱ្យឃើញនូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងពន្លឿនកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ ដែលត្រូវបានកត់សំគាល់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ថាជាធាតុផ្សំយ៉ាងសំខាន់មួយ ។ សេចក្តីសម្រេចមួយចំនួនត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចតាមរយៈប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌មួយ ដែលមានទំនុកចិត្តពីសហគមន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ រួមទាំងវិនិយោគិនផងដែរ ។ នៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានទំនុកចិត្តនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានអនុមតិចក្ខុវិស័យ និង *យុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ* (មិថុនា ២០០៣) ដែលមានទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៧ ។ បន្ទាប់មករាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុមតិកម្មវិធីសកម្មភាពសម្រាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់ (២៩ មេសា ឆ្នាំ២០០៥) ។ សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ មានដូចខាងក្រោម :

- រៀបចំ និងធ្វើការអនុមតិនូវច្បាប់ និងក្រមជាមូលដ្ឋានដែលទាក់ទងនឹងវិស័យតុលាការ ដូចជា ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំតុលាការ ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ក្រមនីតិវិធី

រដ្ឋប្បវេណី ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្រមរដ្ឋបាល និងបទបញ្ញត្តិ ដើម្បីធានាឯករាជ្យភាពនៃសេវាកម្មអយ្យការ ។

- រៀបចំនីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ប្រកបដោយតម្លាភាព អនុវត្តកម្មវិធីបង្កើនការយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិនិងសេរីភាពនៅសហគមន៍ បង្កើតការិយាល័យការពារសិទ្ធិប្រជាពលរដ្ឋ ។
- ធានាចិរភាពនៃការបោះពុម្ពនិងផ្សព្វផ្សាយរាជកិច្ច និងសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ រៀបចំនូវសន្ទានុក្រមច្បាប់ បីភាសា ពង្រឹងជំនួយផ្នែកច្បាប់ ។
- បង្កើតតុលាការ សភាឯកទេសផ្សេងទៀត ទាក់ទងនឹងរឿងក្ដីពាណិជ្ជកម្ម ការងារ អនីតិជន និងរដ្ឋបាល ។
- ពង្រីកតុលាការគំរូ ដែលបានបង្កើតរួចហើយនៅខេត្តកណ្ដាល ផ្ដល់សម្ភារៈបរិក្ខារគ្រប់គ្រាន់ និងទាន់សម័យដល់តុលាការ និងរៀបចំឱ្យមានការិយាល័យផ្ដល់ព័ត៌មាននៅតាមសាលាជម្រះក្ដី ។
- រៀបចំក្រមសីលធម៌សម្រាប់ចៅក្រម ព្រះរាជអាជ្ញា និងមន្ត្រីយុត្តិធម៌ ។
- បង្កើត និងពង្រឹងយន្តការដំណោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។

៤.១៤ <u>កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ</u> : កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលគឺជាយុទ្ធសាស្ត្រស្នូលសម្រាប់ការងារអភិបាលកិច្ច ។ គោលដៅនៃកំណែទម្រង់នេះ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យរដ្ឋបាលក្លាយជាឧបករណ៍មួយរឹងមាំនៃគោលនយោបាយសាធារណៈ ហើយធ្វើឱ្យឧបករណ៍នេះមាន ប្រសិទ្ធភាព ភាពស័ក្ដិសិទ្ធិ អព្យាក្រិត្យភាព តម្លាភាព និងការទទួលខុសត្រូវជាងមុន ដើម្បីបម្រើប្រជាជនឱ្យបានល្អប្រសើរជាងមុន ។ ជាមួយមូលដ្ឋានគ្រឹះទាំងឡាយដែលមានរួចហើយ ភារកិច្ចចំពោះមុខគឺ ត្រូវពង្រឹងនិងពង្រីកដំណើរការកំណែទម្រង់ ដើម្បីតម្រង់ទិសដៅទៅរកការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅពេលដែលមូលដ្ឋានគ្រឹះទាំងនោះមានចីរភាព ។ ដោយផ្អែកលើសមិទ្ធផលដែលមានរហូតមកដល់ពេលនេះ *កម្មវិធីជាតិសម្រាប់កំណែទម្រង់រដ្ឋបាល* កំពុងធ្វើការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋបាល ដើម្បីបម្រើប្រជាជនឱ្យមានភាពប្រសើរជាងមុន នៅទីណានិងនៅពេលណាដែលចាំបាច់ ។ ចំណុចមួយចំនួនខាងក្រោមនេះ បង្ហាញពីវិសាលភាពនៃកំណែទម្រង់ ដែលកំពុងដំណើរការ :

- ទំហំសរុបនៃសេវាកម្មស៊ីវិល នឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅត្រឹមកម្រិតបច្ចុប្បន្ន ប៉ុន្តែសមាសភាពរបស់វានឹងមានការប្រែប្រួលច្រើន ដើម្បីគាំទ្រដល់វិស័យអាទិភាព និងប្រជាជននៅមូលដ្ឋានដែលរស់នៅក្រៅទីប្រជុំជនធំៗ ។
- ការគ្រប់គ្រងកម្លាំងពលកម្មនិងយន្តការត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវពង្រឹង ដើម្បីផ្គុំធនធានមនុស្សឱ្យចំតម្រូវការអាទិភាព ។
- ប្រាក់បៀវត្សរ៍និងប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗរបស់មន្ត្រីរាជការ នឹងត្រូវបង្កើនជាបណ្ដើរៗពី ១០ភាគរយ ទៅ ១៥ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ ស្របទៅតាមលទ្ធភាពដែលរាជរដ្ឋាភិបាលមាន ។

- សេវាកម្មសាធារណៈនានា នឹងមានលក្ខណៈការិយាធិបតេយ្យតិចជាងមុន មានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន មានលទ្ធភាពទទួលបាននិងតម្លាភាពជាងមុន តាមរយៈការអនុវត្តឧបករណ៍ចម្រុះ ដូចជាច្រកចេញ-ចូលតែមួយ ។
- សមត្ថភាពរបស់ប្រជាជននិងស្ថាប័ននៅក្នុងរដ្ឋបាល នឹងត្រូវអភិវឌ្ឍឡើងជាបន្ទាន់ ដើម្បីគាំទ្រគោលការណ៍ទាំងឡាយរបស់អភិបាលកិច្ចល្អ និងដើម្បីកែលម្អការបំពេញការងារ ។
- ការរៀបចំឱ្យមានស្វ័យប្រវត្តិកម្មជាបណ្តើរៗ នៅក្នុងដំណើរការនៃការគ្រប់គ្រងនិងការផ្តល់សេវាកម្មតាមរយៈបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន នឹងត្រូវធ្វើជាបន្តទៀត ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពនៃតម្លាភាពរបស់សេវាសាធារណៈ ។

៤.១៥ សកម្មភាពជាអាទិភាពដែលបានគ្រោងទុក រួមមានៈ

- បន្តរៀបចំបង្កើនបៀវត្សរ៍មន្ត្រីរាជការទៅតាមលទ្ធភាពថវិកាជាតិ ។
- រៀបចំនិងអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។
- បន្តដាក់ឱ្យអនុវត្តប្រព័ន្ធលាភការថ្មី ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ការអនុវត្តការងារ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកដែលមានគុណសម្បត្តិ ។
- ពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យនិងការគ្រប់គ្រងសាធារណៈ តាមរយៈការពង្រឹងអភិក្រមនិងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស និងការបន្តធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សតាមព័ត៌មានវិទ្យា ។
- ដាក់ឱ្យអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីនានា សម្រាប់ការពង្រាយមន្ត្រីរាជការ ទៅតាមតម្រូវការជាអាទិភាព ។
- អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនិងស្ថាប័ន តាមរយៈការប្រកាសឱ្យប្រើក្របខ័ណ្ឌមួយ ដើម្បីគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការអនុវត្តផែនការមេសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងការពង្រឹងតម្លៃនៃការងារបណ្តុះបណ្តាល ។
- អនុវត្តកម្មវិធីកន្សោមអាទិភាព ដែលជាមធ្យោបាយមួយ ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់ការបំពេញការងារដល់មន្ត្រីដែលមានគុណសម្បត្តិ និងការលុបចោលជាបណ្តើរៗនូវរបបប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែម ។

៤.១៦ <u>វិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ</u> : កិច្ចអភិវឌ្ឍមូលដ្ឋានដោយមានការចូលរួម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការកែលម្អ និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈនានានៅថ្នាក់ឃុំ តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅមូលដ្ឋាន ។ អាទិភាពចម្បងមួយ គឺការកសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីនៅមូលដ្ឋាន និងការផ្តល់ធនធានហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកម្រិតមួយសមស្រប ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានរៀបចំក្នុងពេលថ្មីៗនេះ នូវ

ប្រព័ន្ធសាកល្បងសម្រាប់ការផ្តល់សេវាកម្ម "ច្រកចេញ-ចូលតែមួយ" នៅក្នុងស្រុកពីរ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានសេវារដ្ឋបាលពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនដល់ប្រជាជននិងផ្នែកឯកជន ។

៤.១៧ ការអភិវឌ្ឍនៅកម្រិតមូលដ្ឋាន អាចប្រព្រឹត្តទៅបានប្រសើរបំផុត តាមរយៈការកំណត់និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់អាទិភាពពីតម្រូវការនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ក្នុងន័យនេះ ដោយផ្អែកលើគោលដៅរួមរបស់ *ជយអជ* (ជំពូក ៣) ឃុំ-សង្កាត់ ស្រុក-ខ័ណ្ឌ ខេត្ត-ក្រុងនីមួយៗ ត្រូវកំណត់អាទិភាពពីតម្រូវការផ្ទាល់ ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបានគោលដៅតាមមូលដ្ឋានរៀងៗខ្លួន ដោយប្រើប្រាស់កញ្ចប់ថវិកាដែលបានបង្កើតឡើងឱ្យសមស្របទៅនឹងតម្រូវការនោះ តាមរយៈកញ្ចប់ថវិកាអំណោយរួម និងតាមប្រភេទផ្សេងៗ ការបែងចែកពន្ធ និងចំណូលផ្ទាល់ពីពន្ធនៅមូលដ្ឋានដែលបានប្រគល់ជូន ។

៤.១៨ ដោយយោងតាមជំហានចម្បងដែលត្រូវបានអនុវត្ត តាមរយៈការរៀបចំកសាងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្ររួមមួយសម្រាប់វិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ នាដើមឆ្នាំ២០០៥ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពចម្បងៗ ដែលបានលើកឡើងមានជាអាទិ៍ :

- ការរៀបចំសេចក្តីព្រាង និងអនុម័ត ច្បាប់អង្គការ ដើម្បីបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីទស្សនៈជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាប់ស៊ីឌីយ៉ារីទី ដើម្បីផ្តល់ការណែនាំ និងគោលការណ៍ឱ្យបានជាក់លាក់ថែមទៀត ដល់ដំណើរការបែងចែកអំណាច និងមុខងារក្នុងចំណោមរដ្ឋបាលនៅតាមថ្នាក់នានា ។
- ផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមទៀត និងធ្វើឱ្យមានមូលនិធិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍនិងប្រតិបត្តិការពី ក្រសួង-ស្ថាប័ន ទៅដល់ខេត្ត-ក្រុង និងថ្នាក់ក្រោមជាតិនានា ដោយអនុលោមតាមច្បាប់រៀបចំអង្គការ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ និងបទបញ្ញត្តិកែប្រែនានា។
- បន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់លើវឌ្ឍនភាពដែលបានធ្វើរួចមកហើយ តាមរយៈកម្មវិធីដោយឡែកៗពីគ្នារបស់បណ្តាក្រសួង-ស្ថាប័ន ក្នុងនោះមាន ក្រសួងស្ថាប័នដែលកំពុងអនុវត្ត កម្មវិធីសកម្មភាពជាអាទិភាព (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសុខាភិបាល កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ) ក៏ដូចជា ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដើម្បីកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ជាងមុនអំពីក្របខ័ណ្ឌការងារ ដែលតាមរយៈនេះ ការធ្វើវិសហមជ្ឈការ និងវិមជ្ឈការសេវាកម្មអាចប្រព្រឹត្តទៅដោយមានភាពរលូនជាងមុន ។
- រៀបចំឱ្យមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងរៀបចំក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នឱ្យប្រសើរជាងមុននូវកាបែងចែកថវិកា ដើម្បីធានាឱ្យមានការផ្ទេរថវិកាយ៉ាងពេញលេញនិងទាន់ពេលវេលា និងបង្កើតឱ្យមានថវិកានៅក្នុងប្រព័ន្ធ "ជំនួយជាកញ្ចប់" គឺ (មូលនិធិឃុំ-សង្កាត់) ដែលបានបង្កើតឡើងរួចហើយពីថវិកាជាតិ ទៅដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ព្រមទាំងអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធជំនួយជាកញ្ចប់ និងការវិភាជន៍តាមវិស័យសម្រាប់ថ្នាក់ខេត្ត...

និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដ៏ទៃទៀត ដើម្បីធានាឱ្យមានគណនេយ្យភាពនិងតម្លាភាពក្នុងការប្រមូលចំណូល និងការចំណាយ ចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

- បង្កើននិងកំណត់មុខសញ្ញានៃការផ្តល់មូលនិធិទាំងនេះ ដោយយកអាទិភាពណាមួយជាមូលដ្ឋាន ជាពិសេស តំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ផ្សេងៗទៀត ដែលភាពក្រីក្រមានកម្រិតខ្ពស់ ដើម្បីជួយបំពេញតម្រូវការរបស់មូលដ្ឋានក្នុងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត និងការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗទៀត តាមរបៀបមួយដ៏មានសារៈប្រយោជន៍ ។
- ពិនិត្យមើលលទ្ធភាពសមស្របសម្រាប់ថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដ៏ទៃទៀត រួមទាំង ឃុំ-សង្កាត់ ធ្វើការអភិវឌ្ឍដោយផ្អែកលើធនធានផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងនោះរួមមាន ចំណូលផ្ទាល់នៅមូលដ្ឋាន ដែលបានមកពីពន្ធថ្នាក់មូលដ្ឋាន កម្រៃសេវាផ្សេងៗ ការចែករំលែកពន្ធនានាសម្រាប់ថវិកាមូលដ្ឋានជាដើម ។
- ដំណើរការអនុវត្តនូវប្រព័ន្ធគណនេយ្យមូលនិធិឃុំ-សង្កាត់ តាមប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យានៅក្នុងរតនាគារខេត្ត ក្រុង ជាជំហានៗ ។
- កសាងនិងបង្កើនសមត្ថភាពស្ថាប័ន នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិគ្រប់កម្រិត ។

៤.១៩ <u>កំណែទម្រង់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធនិងការកាត់រំសាយទ័ព</u> : *សៀវភៅសការពារជាតិ* បានចែងច្បាស់នូវគោលនយោបាយនិងកម្មវិធីនានាដែលត្រូវអនុវត្ត ក្នុងនោះមាន ការបែងចែកដីសម្បទានសង្គមកិច្ចដល់យោធិនរំសាយដែលគ្មានដីដោយត្រូវការដី សម្រាប់លំនៅដ្ឋាន និង/ឬសម្រាប់កសិកម្មបង្កើនផល ដើម្បីឱ្យបានសមស្របទៅ តាមអនុក្រឹត្យស្តីពី *សម្បទានដីសង្គមកិច្ច* ។ ដូចគ្នានេះដែរ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងឡាយនឹងត្រូវអនុវត្តជាបន្តទៀតដើម្បី កែទម្រង់ កសាង-បណ្តុះបណ្តាល និងពង្រឹងនគរបាលជាតិ ឱ្យក្លាយជាកងកម្លាំងមានវិជ្ជាជីវៈពិតប្រាកដ ប្រកបដោយបច្ចេកវិទ្យាទំនើប និងមានសមត្ថភាពបំពេញភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនក្នុងការរក្សា សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់ និងការឯកភាពផ្ទាក្នុងសង្គម ហើយនិងរក្សាការពារអាយុជីវិតនិងទ្រព្យសម្បត្តិជូនប្រជាពលរដ្ឋ ។ នៅក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ ជានិច្ចកាលត្រូវធ្វើសកម្មភាពដោយប្រកាន់ជំហរមិនលម្អៀងនិងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយគោរពភាពថ្លៃថ្នូរនិងសិទ្ធិរបស់មនុស្ស ។

បរិស្ថានគ្របដណ្តប់សម្រាប់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

៤.២០ បរិស្ថានគ្របដណ្តប់សម្រាប់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណទាំងមូលមានមុំចំនួន៤ គឺ *(១) សន្តិភាព ស្ថេរភាពនយោបាយនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម (២) សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់និងក្នុងពិភពលោក (៣) ភាពជាដៃគូក្នុងការអភិវឌ្ឍ និង (៤) បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈអំណោយផល* ។ ជាមួយនោះដែរ បញ្ហាពហុវិស័យមួយចំនួនទៀត ក៏ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបរិស្ថានរួមសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍផងដែរ ។

៤.២១ <u>សន្តិភាព ស្ថេរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម</u> គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ។ ជាក់ស្តែង ការផ្សះផ្សារជាតិក្រោយជម្លោះផ្ទៃក្នុង លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការកាត់បន្ថយឧក្រិដ្ឋកម្មដែលសម្រេចបាននៅក្នុងពេលកន្លងមក តាមរយៈការពិភាក្សានិងការសម្របសម្រួលទៅវិញទៅមក គឺមានតម្លៃខ្ពស់ ហើយត្រូវការការថែរក្សានិងលើកកម្ពស់ជាចាំបាច់ ។ ទាំងអស់នេះ មិនត្រឹមតែមានសារៈសំខាន់សម្រាប់វឌ្ឍនភាពកម្ពុជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានសារៈសំខាន់ក្នុងការបង្ហាញមុខមាត់ល្អរបស់ប្រទេសនៅលើពិភពលោកផងដែរ ។ ក្នុងន័យនេះ ត្រូវមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់បំផុត ដើម្បីធានាថា កត្តាទាំងនេះនឹងត្រូវបានបន្តថែរក្សាតាមរូបភាពមួយប្រកបដោយថាមភាពនិងដែលនាំឱ្យមានកំណើន ។

៤.២២ ទិដ្ឋភាពដ៏សំខាន់មួយនៃការរក្សាស្ថេរភាពនយោបាយនិងការឯកភាពគ្នា គឺការរៀបចំការបោះឆ្នោតជាទូទៅរាល់៥ឆ្នាំម្តង ដើម្បីជ្រើសរើសស្ថាប័នជាតិនានា ដូចជា ព្រឹទ្ធសភា (ដែលនឹងត្រូវរៀបចំនៅឆ្នាំ២០០៦) រដ្ឋសភា (ដែលនឹងត្រូវរៀបចំនៅឆ្នាំ២០០៨) និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដែលនឹងរៀបចំនៅឆ្នាំ២០០៧) ។ ដោយហេតុថា ថវិកាជាតិតែឯងមិនអាចបំពេញតម្រូវការចំណាយដ៏ច្រើនសម្រាប់ការរៀបចំការបោះឆ្នោតទាំងនេះបាន ជំនួយបន្ថែមពីប្រភពខាងក្រៅនឹងនៅតែជាភាពចាំបាច់ ដូចពេលមុនៗដែរ ។

៤.២៣ <u>សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់និងក្នុងពិភពលោក</u> : ដោយបានដើរតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងនាមជាដៃគូមួយនៅក្នុងរាល់កិច្ចការរបស់អាស៊ាន ដោយបានចូលរួមនិងរួមវិភាគទាននៅក្នុងសន្និសីទនិងកម្មវិធីការងារកម្រិតតំបន់ និងដោយបានចូលរួមជាសមាជិកអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (ឆ្នាំ២០០៤) កម្ពុជាកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏ល្អប្រសើរ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចគោលដៅនេះនៅពេលខាងមុខ ។ ទោះជាដូចនេះក្តី កម្ពុជាត្រូវធ្វើការងារច្រើនជាងនេះទៀត ដើម្បីពង្រីកនិងពង្រឹង និងដើម្បីទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ ពីដំណើរការនៃសមាហរណកម្មនេះ ។ គោលដៅនៃការងារនេះ គឺដើម្បីធានាថា កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់និងពិភពលោក ត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការផ្តល់ប្រយោជន៍ជូនអ្នកក្រ ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹង :

- អនុវត្តតាមយ៉ាងពេញលេញ នូវភាពជាដៃគូក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីនានានៃ ការផ្តួចផ្តើមសម្រាប់សមាហរណកម្មទៅក្នុងអាស៊ាន និងការចូលរួមយ៉ាងពេញលេញ នៅក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ ។ ជាពិសេស កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងឡាយ គឺដើម្បីអនុវត្តរួមគ្នានូវសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់ជាតិនិងតំបន់ ដែលស្របគ្នាទៅនឹង ចក្ខុវិស័យអាស៊ានឆ្នាំ២០២០ កិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងបាលីលើកទី២ កម្មវិធីសកម្មភាពទីក្រុងវៀងច័ន្ទសម្រាប់ឆ្នាំ២០០៤-២០១០ រដ្ឋាភិបាលនឹងបញ្ចូលទាំងផែនការ និងសកម្មភាពទាំងអស់ ។

- អនុវត្តយ៉ាងសកម្មនិងបង្កើននូវចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរីនិងដោយមានការអនុគ្រោះ ជាមួយបណ្តាប្រទេសដទៃទៀត ដើម្បីលទ្ធភាពហូរចូលទៅក្នុងទីផ្សារក្រៅប្រទេសនៃផលិតផលនិងសេវាកម្មរបស់កម្ពុជា ។
- ទាក់ទាញការវិនិយោគ បង្កើនសមត្ថភាពជំនាញ បង្កើតការងារ និងជំរុញឱ្យមានការរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ដែលនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់អ្នកក្រីក្រ ។
- អនុវត្តឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវកាតព្វកិច្ច និងការសន្យារបស់កម្ពុជាក្រោមសមាជិកភាពរបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ជាពិសេស កម្មវិធីការងារដែលបានអនុម័តដោយកិច្ចប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រីកាលពីថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ ព្រមទាំងវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់នៃការចូលជាសមាជិកអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ទៅលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលផ្តោតជាពិសេសលើវិស័យកសិកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងផលប៉ះពាល់លើក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ជាពិសេស ស្ត្រីដែលមានចំនួនច្រើនលើសលប់នៅក្នុងវិស័យមិនផ្លូវការ ។

៤.២៤ *ភាពជាដៃគូក្នុងការអភិវឌ្ឍ* : ទិដ្ឋភាពជាមូលដ្ឋានបីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភាពជាដៃគូរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គឺ (១) ភាពជាដៃគូជាមួយសង្គមស៊ីវិល (២) ភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជននិងសហគមន៍អ្នកវិនិយោគ និង (៣) ភាពជាដៃគូជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ។ ទិសដៅនៃការងារនេះ គឺដើម្បីពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីកែលម្អការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងដោយមានការសម្របសម្រួល ដើម្បីឈានទៅសម្រេចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចប្រកបដោយសមធម៌ ។

៤.២៥ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលកំពុងដំណើរការ នឹងត្រូវបន្តនិងពង្រឹង ដើម្បីផ្តល់ឱកាសឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានរបស់សង្គមស៊ីវិល នៅក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពសមស្របនៃដំណើរការការរៀបចំផែនការ និងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងដើម្បីឱ្យសង្គមស៊ីវិលក្លាយជាដៃគូដ៏មានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងការងារអភិវឌ្ឍ ។ កន្លងមក អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើន (ជាតិនិងអន្តរជាតិ) បានចូលរួមរួចមក ហើយនៅក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ក៏ដូចជា ក្នុងការលើកកម្ពស់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងសិទ្ធិមនុស្ស ។ ច្បាប់ស្តីពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល នឹងត្រូវរៀបចំនៅក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ ជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័ន និងអង្គការពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។

៤.២៦ តួនាទីដ៏សំខាន់របស់*វិស័យឯកជន* ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្បាលម៉ាស៊ីននិងជាកម្លាំងជំរុញសម្រាប់ការវិនិយោគនិងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច គឺជាកត្តាដែលមិនអាចខ្វះបាន ។ ដោយបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ដល់ការកែលម្អកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់វិស័យឯកជន យន្តការមួយចំនួនត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនឹងត្រូវធ្វើ

ជាបន្តទៀត ដើម្បីពង្រឹងនិងពង្រីកទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរ ជាមួយវិស័យឯកជន ដោយផ្អែកលើការប្រកាន់ខ្ជាប់ទៅនឹងបញ្ញត្តិច្បាប់នានា និងដោយផ្តោតលើអាទិភាពទាំងឡាយនៃការអភិវឌ្ឍ ។

៤.២៧ <u>ទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស</u> : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលស្គាល់ដោយអំណរគុណថា កម្រិតជំនួយហិរញ្ញវត្ថុនិងបច្ចេកទេសដ៏សប្បុរសធម៌ ដែលទទួលបានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេសចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៣មក បានជួយយ៉ាងច្រើនដល់ការរីកចម្រើនដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់របស់កម្ពុជា ។ ជាការពិតណាស់ ក្នុងឋានៈជាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍តិចតួច កម្ពុជានឹងបន្តត្រូវការនូវការគាំទ្របែបនេះសម្រាប់រយៈពេលវែងមួយនៅក្នុងពេលខាងមុខ នៅក្នុងពេលដែលកម្ពុជាត្រូវបោះជំហានទៅមុខដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅរយៈពេលវែងរបស់ខ្លួន ។ រូបភាពជាច្រើននៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស មានការរីកចម្រើនក្នុងរយៈកាលកន្លងមក ក្នុងនោះមាន ការប្រជុំប្រចាំឆ្នាំដើម្បីកៀរគរជំនួយ (*កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់*) ការពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតវិស័យ ការពិគ្រោះយោបល់នៅក្នុងប្រទេសតាមពេលវេលាកំណត់ ហើយក្នុងពេលថ្មីៗនេះ ការបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស សម្រាប់បញ្ហាពិសេសៗ និងបញ្ហាតាមវិស័យ និងការបង្កើតគណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយ ដែលជួបប្រជុំគ្នាជារៀងរាល់ត្រីមាស ដើម្បីវាយតម្លៃពីវឌ្ឍនភាពនិងផ្តល់ការតម្រង់ទិសសម្រាប់អនាគត ។ យន្តការទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបន្តធ្វើការពង្រឹង ដើម្បីឈានទៅធ្វើឱ្យមានការពិគ្រោះយោបល់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទៀងទាត់ និងភាពជាដៃគូ តាមរយៈការបង្កើនភាពជាម្ចាស់និងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។ កិច្ចប្រជុំប្រចាំត្រីមាសជាទៀងទាត់ ឬច្រើនដងតាមភាពចាំបាច់ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនឹងមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការជួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការរៀបចំកសាងផែនការថ្មីៗតាមវិស័យ ក្នុងការពិនិត្យកែសម្រួលឡើងវិញនូវផែនការតាមវិស័យដែលកំពុងអនុវត្ត ក្នុងការធ្វើឱ្យរលូននិងការសម្របសម្រួលជំនួយក្រៅប្រទេសសម្រាប់កម្មវិធីនិងគម្រោងទាំងឡាយ ក៏ដូចជា ក្នុងការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តនិងវឌ្ឍនភាពរបស់ផែនការទាំងនោះ ។

៤.២៨ គួរកត់សម្គាល់ថា ក្នុងពេលកន្លងមក ធនធានដ៏ច្រើនដែលត្រូវបានចំណាយដោយផ្ទាល់ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ត្រូវបានផ្តោតទៅលើជំនួយបច្ចេកទេសនិងការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងការធ្វើអង្កេតនានា ។ ជាការពិត ទោះបីជាការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងការធ្វើអង្កេតទាំងនេះ មានសារៈសំខាន់ក៏ដោយ ក៏ពេលនេះ យើងត្រូវធានាថា ធនធានទាំងឡាយ ត្រូវបានតម្រង់ទិសសារជាថ្មី ដើម្បីធ្វើឱ្យមាន"មូលនិធិបន្ថែម" សម្រាប់សកម្មភាពជារូបវ័ន្ត សម្រាប់ធ្វើឱ្យមានភាពប្រសើរឡើងនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

៤.២៩ នៅកម្រិតពិភពលោក តាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ *អង្គការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច/គណៈកម្មាធិការជំនួយអភិវឌ្ឍន៍* កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ បានប្រកាសឡើង តាមរយៈសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៃវេទិកាកម្រិតខ្ពស់នៅទីក្រុងរ៉ូម (ឆ្នាំ២០០៣) និងទីក្រុងប៉ារីស (ឆ្នាំ២០០៥) ដែលបានសង្កត់ធ្ងន់ថា ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពជំនួយ ប្រការសំខាន់គឺត្រូវលើកទឹកចិត្ត និងគោរពតាមភាពជាម្ចាស់ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំពេញលេញ

នៃបណ្តាប្រទេសទទួលជំនួយ ក្នុងការរៀបចំនិងការអនុវត្តនូវកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេស ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ កិច្ចប្រជុំនេះ បានឯកភាពថា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ត្រូវបន្សុីគោលនយោបាយ អាទិភាព និងកម្មវិធី នៃជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ របស់ខ្លួន ក៏ដូចជា ធ្វើសុខដុមនីយកម្ម នីតិវិធីការងាររបស់ខ្លួន ជាមួយនឹងគោលនយោបាយ អាទិភាព និងកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍ ក៏ដូចជា នីតិវិធីការងាររបស់ប្រទេសទទួលជំនួយ ។ ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានជ្រើសរើសជាប្រទេស សាកល្បងមួយ សម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះ ។ សេចក្តីប្រកាសនាទីក្រុងម៉ុងទែរ៉េ ឆ្នាំ២០០២ បានបង្ហាញ ពីការឯកភាពគ្នាផងដែរថា បណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវបង្កើនជំនួយអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួនបន្ថែមទៀត ។

៤.៣០ *ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់គ្រប់គ្រងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍* គឺនឹងត្រូវបញ្ចប់ ដើម្បីធ្វើការ បញ្ជាក់ឡើងវិញឱ្យច្បាស់ពី នីតិវិធីនិងគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលនឹងគ្រប់គ្រង និងតម្រង់ទិស ទាំងទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស និងទាំងការកំណត់តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវក្នុងរាជរដ្ឋា ភិបាល ។ ប្រការទាំងនេះ នឹងរៀបចំដំណើរការទាំងឡាយឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ដើម្បីកែលម្អ កិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការទៅវិញទៅមក រវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ។ តាមរយៈយន្តការនៃកិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការ ដែលបានចែងក្នុងឯកសារខាងលើនេះ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យប្តូរចេញ ការផ្តល់ជំនួយពីគម្រោងទោល ក៏ដូចជា គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស ហើយចាប់ផ្តើមផ្តល់ការគាំទ្រតាមរយៈ *អភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ* ដោយផ្តោតទៅលើការផ្តល់ធនធានមួយភាគធំ តាមរូបភាពការគាំទ្រថវិកាដែល ជាទម្រង់មួយល្អប្រសើរ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌមួយដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នាថា ត្រូវធ្វើឱ្យមានវឌ្ឍនភាពតាមវិស័យ និង/ឬនៅក្នុងកំណែទម្រង់នានា ។

៤.៣១ <u>បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ</u> : គោលដៅនៃការពង្រឹងបរិស្ថាននេះ គឺត្រូវធានាឱ្យមាន *ការរីកចម្រើនផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថានហិរញ្ញវត្ថុ* ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវកំណើន សេដ្ឋកិច្ច ដែលផ្អែកលើមូលដ្ឋានចម្រុះនិងមានលក្ខណៈគាំទ្រអ្នកក្រ ច្រើនជាងមុន ។ កំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ដែល ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានការបែងចែកល្អតាមតំបន់និងវិស័យ មានលក្ខណៈរឹងមាំ និងមានចីរភាពរួចមកហើយ ព្រមទាំង ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុដោយប្រុងប្រយ័ត្ន បង្កើតជាចំណុចស្នូលនៃគ្រប់កម្មវិធីសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចទាំងអស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានទទួលជោគជ័យក្នុងការគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច នាពេលកន្លងមក និងមានសមត្ថភាពទប់ទល់ នឹងវិបត្តិក្រៅប្រទេស ដូចជា វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុនៅអាស៊ីនាឆ្នាំ១៩៩៧ ក៏ដូចជាភាពមិនទៀងទាត់នៃនយោបាយ ផ្ទៃក្នុង ដែលមានម្តងម្កាល នៅឆ្នាំ១៩៩៧ និងឆ្នាំ២០០៣-២០០៤ ។ តាមរយៈបទពិសោធន៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាល មានទំនុកចិត្តថា ជាមួយនឹងការប្រុងប្រយ័ត្ននិងវិធានការទាន់ពេលវេលា រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងមានសមត្ថភាពដើម្បី ដឹកនាំស្ថានការណ៍ទាំងមូលក្នុងពេលអនាគតប្រកបដោយជោគជ័យ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពនានាទៅ ក្នុងដំណាក់កាល *ផយអជ* មានដូចខាងក្រោម :

- ធានាឱ្យមានកំណើនថេរនៃ *ផសស* ក្នុងអត្រា ៦ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ ។

- រក្សាស្ថេរភាពវិស័យក្រៅប្រទេស និងស្ថេរភាពអត្រាប្ដូរប្រាក់ ។
- កំណត់អត្រាអតិផរណានៅក្រោម ៥ភាគរយ ។
- ប្រមូលចំណូលក្នុងស្រុកឱ្យបានច្រើនបន្ថែមទៀត ។
- ផ្ដល់ការវិនិយោគដោយផ្ទាល់ទៅវិស័យទាំងឡាយដែលគាំទ្រដល់តំបន់ជនបទ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការវិនិយោគឯកជន ក្នុងវិស័យទាំងនោះ ដែលនឹងជួយពង្រីកមូលដ្ឋាននៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនានា ។
- អនុវត្តតាមគោលនយោបាយថវិកាដែលនាំឱ្យមានវឌ្ឍនភាព និងមានលក្ខណៈវិតត្បិត ស្ដីពីចំណូលនិងចំណាយ ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងក្នុងការប្រមូលចំណូល (ពន្ធដារនិងមិនមែនពន្ធដារ) ដោយពង្រីកមូលដ្ឋានយកពន្ធ និងលុបបំបាត់ "វប្បធម៌រួចពន្ធ និងលើកលែងពន្ធ" តាមរយៈការអនុវត្តយ៉ាងហ្មត់ចត់នូវច្បាប់ពន្ធដារ និងវិធានការផ្សេងៗទៀត ។
- ប្រយុទ្ធប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងក្លាទៅនឹងការរត់គេចពន្ធឆ្លងកាត់ព្រំដែន និងធានាឱ្យមានការប្រមូលបំណុល ។
- តម្រង់ការចំណាយទៅរកវិស័យអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍ និងវិស័យដែលមិនទាន់បានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ពេញលេញរហូតមកដល់ពេលនេះ ។
- ពង្រឹងនិងអនុវត្តឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវបទបញ្ញត្តិច្បាប់ទាំងឡាយស្ដីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។
- ធ្វើសវនកម្មជាប្រចាំ (ផ្ទៃក្នុងនិងពីខាងក្រៅ) ទៅលើចំណូលនិងចំណាយថវិកា ដោយរួមបញ្ចូលទាំងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង-ស្ថាប័នទាំងអស់ ។
- គ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ក្នុងនោះរួមមាន ទ្រព្យសម្បត្តិរូបវ័ន្តនិងអរូបវ័ន្ត ក៏ដូចជាសហគ្រាសរដ្ឋ និងចម្រុះរដ្ឋ តាមរបៀបមួយមានតម្លាភាពនិងប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋ និងលើកកម្ពស់ឱ្យមានលំហូរថេរនៃចំណូលថវិកា ។
- អនុវត្តតាមនីតិវិធីដេញថ្លៃសាធារណៈដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់និងតម្លាភាព ក្នុងការលក់ចេញ ឬជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬសិទ្ធិ ជាក់ស្ដែងក្នុងការផ្ដល់កិច្ចសន្យារបស់រដ្ឋទាំងអស់ ។
- រក្សាការឃ្លាំមើលដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ លើការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យា ជាមួយបណ្ដាក្រុមហ៊ុនឯកជន ។

៤.៣២ កម្មវិធីកំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ត្រូវបានរៀបចំចប់សព្វគ្រប់និងកំពុងអនុវត្ត ។ *ក្របខ័ណ្ឌចំណាយនិងសារពើពន្ធរយៈពេលមធ្យម៥ឆ្នាំរំកិល* ធ្វើការព្យាករណ៍ចំណូលនិងចំណាយ ហើយត្រូវបានយកទៅអនុវត្តតាម ។ ដើម្បីធានាការបង្កើនថវិកាវិភាជន៍និងការផ្ដល់ថវិកាទាន់ពេលវេលាទៅវិស័យអាទិភាពដែលគាំទ្រដល់ក្រុមយុទ្ធការជាច្រើននឹងត្រូវបង្កើតឡើង ហើយតាមរយៈយន្តការទាំងនោះ ចំនួនថវិកាប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវធានាឱ្យមាននិងធ្វើឱ្យមានការកើនឡើង នឹងត្រូវផ្ដល់ទៅឱ្យវិស័យកសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ សុខាភិបាល និងអប់រំ ។

៤.៣៣ ដោយមានការដឹកនាំដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានិងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ វិស័យហិរញ្ញវត្ថុដើរតួនាទីដ៏សំខាន់ក្នុងស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងក្នុងការកំណត់ល្បឿននិងទិសដៅរបស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ មួយដែលដំណើរការល្អ អាចកាត់បន្ថយនូវភាពមានកម្រិតនៃស្វ័យហិរញ្ញប្បទាន ហើយកៀរគរប្រមូលប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនប្រើប្រាស់ សម្រាប់ការវិនិយោគដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់វិស័យផលិត ។ ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងការសន្សំ ការវិនិយោគ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច វិស័យហិរញ្ញវត្ថុចាំបាច់ត្រូវដើរទៅជាមួយគ្នានឹងការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និងកំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច ដោយបង្កើតជាសរសរទ្រូងបី ដើម្បីទ្រទ្រង់ចក្កុវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សម្រាប់ការបង្កើតនិងការទ្រទ្រង់កំណើន ដែលជាមធ្យោបាយមួយដ៏សំខាន់សម្រាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ២០០១-២០១០ ដែលត្រូវបានអនុម័តក្នុងឆ្នាំ២០០១ គឺជាឧបករណ៍ណែនាំសម្រាប់គោលនយោបាយនិងកម្មវិធីទាំងឡាយក្នុងវិស័យនេះ ហើយប្រមើលមើលពីការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុមួយដ៏ល្អដែលផ្អែកលើទីផ្សារ នៅឆ្នាំ២០១០ ដើម្បីបង្កើនការកៀរគរប្រមូលប្រភពទុនសម្រាប់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ២០០១-២០១០ ដែលកំពុងត្រូវបានអនុវត្តនាបច្ចុប្បន្ននេះ ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងទូលំទូលាយទៅលើផ្នែកនិងទិដ្ឋភាពទាំងឡាយនៃវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ជាអាទិ៍មាន :

- ប្រព័ន្ធធនាគារមួយដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែង មានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ និងមានប្រសិទ្ធភាព ដែលត្រូវគ្រប់គ្រងដោយបទបញ្ញត្តិច្បាប់និងត្រូវត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីបង្កើតទុនសម្រាប់ការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន និងសម្រាប់កំណើន ។
- ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុជនបទមួយដែលអាចដំណើរការបាន ដែលគាំទ្រអ្នកក្រ និងមានប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ការផ្តល់សេវាហិរញ្ញវត្ថុ ដែលអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់អ្នកក្រីក្រ ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលតាមជនបទ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។
- វិស័យធានារ៉ាប់រងមួយ ដែលគាំពារអាជីវកម្មនិងឯកត្តជនទាំងឡាយឱ្យផុតពីហេតុការណ៍មិនអនុគ្រោះដែលមិនអាចដឹងមុនបាន និងប្រព័ន្ធប្រាក់សោធនមួយ ដែលផ្តល់ដល់ការចូលនិវត្តន៍ប្រកបដោយការធានា ហើយកត្តាទាំងពីរនេះ នឹងផ្តល់ផងដែរនូវដើមទុនសម្រាប់ការវិនិយោគ ។
- ទីផ្សារទុនមួយដែលមានប្រសិទ្ធភាពនិងតម្លាភាព ដោយមានការប្រមូលផ្តុំយ៉ាងធំមួយនូវអ្នកចេញលក់ភាគហ៊ុន ដែលកៀរគរប្រមូលទុនសម្រាប់ការវិនិយោគរយៈពេលវែង ។
- ទីផ្សាររូបិយវត្ថុមួយដែលអាចធ្វើឱ្យមានអន្តរកម្មរវាងធនាគារ ហើយផ្តល់ឱ្យធនាគារ ក្រុមហ៊ុន និងឯកត្តជន ទាំងឡាយនូវមធ្យោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសាច់ប្រាក់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- ការបង្កើតស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ដូចជា ក្រុមហ៊ុនភតិសន្យា ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគ ក្រុមហ៊ុនដើមទុនចម្រុះ និងស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ។

- បង្កើតឱ្យមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគណនេយ្យនិងច្បាប់ ដើម្បីធានាឱ្យមានអភិបាលកិច្ចល្អជាលក្ខណៈសាជីវកម្ម និងមានតម្លាភាព ។

តារាង៤.១ : ការព្យាករណ៍ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗ[១]

(គិតជាភាគរយនៃ *ផសស* លើកលែងតែមានការបញ្ជាក់)

[illegible]	២០០៥	២០០៦	២០០៧	២០០៨	២០០៩	២០១០
កំណើនពិតនៃ *ផសស* (*ផសស*-%)	**៧.០**	**៦.០**	**៦.០**	**៥.៨**	**៥.៩**	**៦.០**
អតិផរណាសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ (ចុងឆ្នាំ-គិតជា %)	៦.២	៣.៥	៣.០	៣.០	៣.០	៣.០
ចំណូល	**១១.៨**	**១២.២**	**១២.៨**	**១៣.២**	**១៣.៥**	**១៣.៨**
ចំណូលពន្ធ	៨.៧	៩.៤	៩.៤	៩.៤	៩.៣	៩.២
ចំណាយ	**១៤.៩**	**១៧.០**	**១៧.២**	**១៧.១**	**១៦.៩**	**១៦.៥**
ចំណាយចរន្ត	៩.៦	១០.៥	១០.៧	១០.៧	១០.៧	១០.៨
ការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស (លានដុល្លារ)	**២១៦**	**២២៧**	**២៤៩**	**២៧៤**	**៣០២**	**៣៣២**

ប្រភព: យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ-របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំ២០០៥ : តារាង ២.២

៤.៣៤ ដូចតួលេខដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាង៤.១ ស្ថានភាពទូទៅនៃម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់រយៈពេលពីរ-បីឆ្នាំខាងមុខ ហាក់ដូចជាមានស្ថេរភាពនិងគួរជាទីទុកចិត្ត ។ ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ដែលផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើការនាំចេញ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះជាកម្លាំងនាំមុខយ៉ាងសំខាន់ក្នុងសេដ្ឋកិច្ច អាចនឹងនៅបន្តរឹងមាំក្នុងរយៈពេលច្រើនឆ្នាំខាងមុខទៀត ប៉ុន្តែអត្រាកំណើនក្នុងផ្នែកនេះអាចនឹងមានការថយចុះ ទោះបីជាប្រព័ន្ធកូតាដែលបានបញ្ចប់នៅដើមឆ្នាំ២០០៥ ពុំមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងទៅលើអត្រាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចក៏ដោយ ។ វិស័យទេសចរណ៍ក៏បានរួមចំណែកយ៉ាងច្រើន ផងដែរក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ហើយត្រូវបានរំពឹងទុកថា នឹងនៅតែរួមចំណែកជាបន្តទៀត ហើយនិន្នាការនៃកំណើនខ្ពស់ក្នុង វិស័យសំណង់ ក៏នឹងបន្តនៅតែមានដែរ ។ ប៉ុន្តែ ប្រការដែលចាំបាច់នោះគឺត្រូវតែពង្រឹងនិងពង្រីកមូលដ្ឋានគ្រឹះ ជាពិសេស ដោយជំរុញឱ្យមានកំណើនក្នុងវិស័យនេះ ដែលនឹងជួយដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្របានយ៉ាងឆាប់រហ័សផងដែរ ។ ការជំរុញការកែទម្រង់ចាំបាច់ខ្លាំងក្នុងផ្នែកអភិបាលកិច្ច អាចជួយដល់ការទាក់ទាញការវិនិយោគច្រើន ថែមទៀត ទាំងអ្នកវិនិយោគក្នុងស្រុកនិងបរទេស ។

៤.៣៥ កត្តាសំខាន់ៗមួយចំនួន ដែលអាចប៉ះពាល់លើសេដ្ឋកិច្ច មានជាអាទិ៍គឺ : (១) ការបន្តកើនឡើងខ្ពស់នៃថ្លៃប្រេងឥន្ធនៈ (២) ការគំរាមកំហែងពីភេរវកម្មនៅគ្រប់ទីកន្លែងលើពិភពលោកដែលអាចរំខានដល់បរិយាកាសនយោបាយអន្តរជាតិ និងដែលអាចធ្វើឱ្យមានអស្ថេរភាពដល់បរិយាកាសសេដ្ឋកិច្ចដែលអាចដឹងមុនបាន (៣) ក្តី

[១] តារាងលម្អិតមានទៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ២.១ ២.២ និង២.៣

ថយចុះនៃលំហូរចូលនៃ*ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស* ដោយសារតែកត្តាពីខាងក្រៅ (៤) ការកកើតឡើងដោយមិនមានការរំពឹងទុកជាមុននៃជម្ងឺឆ្លងមួយចំនួន ដូចជា ជម្ងឺដែលកើតឡើងដោយការរីករាលដាលនៃមេរោគ "ផ្តាសសាយបក្សី" (៥) ការប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងនៃអាកាសធាតុ ដែលជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់ផលិតផលកសិកម្ម ។

៤.៣៦ ជាមួយនឹងកំណែទម្រង់ដែលកំពុងដំណើរការរៀបចំ ក៏ដូចជា ដែលកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត និងជំហានជាបន្តទៀតនៅក្នុងដំណើរការ*ផយអជ* រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជឿជាក់ថា ការព្យាករណ៍ដែលបានបង្ហាញខាងលើ គួរតែត្រូវបានធ្វើឱ្យក្លាយជាការពិតជាក់ស្តែង ។ មួយផ្នែកនៃចំណូលថវិកាជាតិក្នុងពេលកន្លងមក ភាគច្រើនបានមកពីការគាំទ្រថវិកាឬការគាំទ្រតាមកម្មវិធី ពីស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុពហុភាគី ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដល់កំណែទម្រង់និងសកម្មភាពពិសេសៗ ។ (ការផ្គត់ផ្គង់នេះត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថាមានប្រមាណ ១២០ពាន់លានរៀល ឬ ២៩លានដុល្លារ នៅឆ្នាំ២០០៥ ដែលរួមចំណែកប្រមាណ ០,៥ភាគរយ នៃ*ផសស* និង ៥ភាគរយនៃចំណូលថវិកាក្នុងស្រុកសរុប ។ រាជរដ្ឋាភិបាលរំពឹងថា ការផ្គត់ផ្គង់នេះនឹងអាចបន្តមាន នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការរៀបចំនិងការអនុវត្ត *ផយអជ* ។

៤.៣៧ <u>*បញ្ហាវប្បធម៌និងសាសនា*</u> : បាវចនាខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺ "ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ" ។ ជំនឿសាសនា អបិយជំនឿ តម្លៃគ្រួសារ និងវប្បធម៌ដ៏ល្បីល្បាញនិងសំបូរបែប ដែលទ្រទ្រង់ដល់គ្រួសារក្នុងអំឡុងពេលសហស្សវត្សរ៍កន្លងទៅ បានរក្សារបៀបរៀបចំដោយគ្មានការខូចខាត និងបង្កើនការពង្រឹងសង្គមសម្របសម្រួលទៅតាមការផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងឥទ្ធិពលនានា ។ ទាំងនេះ គឺជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការកសាងការពង្រឹង និងការថែរក្សាសង្គមជាសារវ័ន្ត "*មូលធនសង្គម*" ដែលគ្មានការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចណាមួយអាចបង្កើតឬធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពដោយខ្លួនឯងបានទេ ។ ដូច្នេះ មានបញ្ហាសំខាន់ៗអន្តរវិស័យជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងគ្រប់ទស្សនៈវិស័យនៃជីវភាពប្រជាជនកម្ពុជា ។ ទោះបីជាបានទទួលរងគ្រោះច្រើនដោយសាររបបប្រល័យពូជសាសន៍ក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ១៩៧៥-៧៩ ក៏ដោយ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសង្គមទាំងនេះ បានរស់រាននិងរឹងមាំឡើងវិញ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ក្នុងការថែរក្សានិងលើកតម្កើងកេរ្តិ៍ដំណែលវប្បធម៌ដ៏ថ្លៃថ្លាតែមួយរបស់ប្រជាជាតិ ដើម្បីពង្រឹងនិងធ្វើឱ្យមានរបៀបរៀបរយក្នុងសង្គម និងដើម្បីទាក់ទាញ "ទេសចរណ៍វប្បធម៌" ឱ្យចូលមកទស្សនានិងស្ងើចសរសើរចំពោះវប្បធម៌ពីអតីតកាលនិងបច្ចុប្បន្នកាលរបស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងផ្តល់ថវិកាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គោលបំណងខាងលើ [១] ។

[១] ទេសចរណ៍ផ្អែកលើវប្បធម៌ ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយផ្នែកទេសចរណ៍ ដែលជាផ្នែករបស់សេវាកម្ម ។

ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម

៤.៣៨ ផ្នែកទាំងបួននៃមុំនេះរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគឺ *ការលើកកម្ពស់ផលិតភាពនិងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម (រួមទាំងអាហារូបត្ថម្ភនិងការអភិវឌ្ឍជនបទ) កំណែទម្រង់ដីធ្លីនិងការបោសសំអាតមីន កំណែទម្រង់វិស័យនេសាទនិងជលផល និងកំណែទម្រង់ព្រៃឈើ* ។

៤.៣៩ <u>ការលើកកម្ពស់ផលិតភាពនិងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម</u> : វិស័យនេះ ផ្តោតភាគច្រើនលើដំណាំគ្រប់មុខ និងការចិញ្ចឹមសត្វ ។ ជាមួយនឹងសក្តានុពលដ៏ធំធេងប៉ុន្តែពុំទាន់បានយកមកប្រើប្រាស់ នៅឡើយសម្រាប់ទាំងការបង្កើន *ផលស* ទាំងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពអ្នកក្រ ជាពិសេស នៅតំបន់ជនបទ វិស័យនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាអាចផ្តល់នូវចំណូលខ្ពស់និងឆាប់រហ័សបំផុត ដោយមានការចំណាយទាបល្មម ជាពិសេស ក្នុងផលិតកម្មដំណាំផ្សេងៗ ជាពិសេសស្រូវ និងតាមរយៈពិពិធកម្មដំណាំរូបិយវត្ថុផ្សេងៗទៀត ។ ដោយស្ត្រីជាតំណាងភាគច្រើននៃកម្លាំងពលកម្ម ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៅក្នុងវិស័យនេះអាចផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ដល់ស្ត្រី ។ គោលដៅអាទិភាពទាំងឡាយនៅក្នុងវិស័យនេះ គឺការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវ សន្តិសុខស្បៀង ផលិតភាពនិងពិពិធកម្ម និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ទីផ្សារសម្រាប់ផលិតផលកសិកម្ម ។

តារាង៤.២ : គោលដៅក្នុងវិស័យកសិកម្មសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០

[illegible]	[illegible]	[illegible]
ផលិតផលស្រូវ (លានតោន)	៤.១៧	៥.៥
ទិន្នផលស្រូវក្នុងមួយហិកតា (តោន)	១.៩៧	២.៤
ការនេសាទ (ទឹកសាប សមុទ្រ និង វារីវប្បកម្ម) តោន	៣៧៤.០០០	៤៥០.០០០
ផ្ទៃដីស្រោចស្រព (%នៃផ្ទៃដីដាំស្រូវ) រួមទាំង ការស្រោចស្រពបន្ថែម	២០	២៥
កំណែទម្រង់ដី-ចំនួនប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ដល់កសិករ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	១២	២៤
ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	៦០	៦០
ការពឹងផ្អែកលើឈើដុត (អុស ធ្យូង): គ្រួសារ (%)	៨៥.៥	៦១

សូមមើលតារាង ៣.២

៤.៤០ យុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយមួយសម្រាប់វិស័យកសិកម្មទាំងមូល នៅកំពុងដំណើរការរៀបចំនៅឡើយ ។ តាមរយៈការសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធក្នុងចំណោម បណ្តាក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ "*យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់កសិកម្មនិងធនធានទឹក*" នឹងរៀបចំឡើងនៅឆ្នាំ២០០៦ ដែលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើផែនការរបស់អនុ-វិស័យទាំងអស់នៅក្នុងវិស័យនេះ ហើយនៅក្នុងចំណោមការងារផ្សេងៗទៀត និងរួមបញ្ចូលនូវការវិភាគទិន្នន័យ ដំណោះស្រាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ :

- បញ្ហាការគ្រប់គ្រងដីកសិកម្ម : ចំណុចខ្លាំងនិងចំណុចខ្សោយរបស់សេដ្ឋកិច្ចមាត្រដ្ឋាន និងទំហំនិងកត្តាផ្នែកសង្គមដែលទាក់ទងនឹងដីកសិដ្ឋានតូចៗ សហករណ៍កសិករ ការងារកសិដ្ឋានដោយមានកិច្ចសន្យា ការធ្វើសម្បទានដីទ្រង់ទ្រាយធំ (ទាំងអស់នេះគឺនៅក្នុងបរិបទនៃការបង្កើនផលិតកម្មនិងផលិតភាព ពិពិធកម្ម និងការធានាសមភាពនិងយុត្តិធម៌សង្គម) ។
- ផលិតកម្មពូជដែលមានទិន្នផលខ្ពស់ (ឧទាហរណ៍ ស្រូវ) ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកន្លែងផ្សេង ជាពិសេស នៅក្នុងប្រទេសជិតខាងដែលមានលក្ខណៈអាកាសធាតុកសិកម្មប្រហាក់ប្រហែលគ្នាធៀបនឹងការវិនិយោគទ្រង់ទ្រាយធំក្នុងការស្រាវជ្រាវផ្នែកកសិកម្ម ដើម្បីបង្កើតពូជថ្មីនៅកម្ពុជា ។
- ការបង្កើនផលិតកម្មស្រូវសម្រាប់ការនាំចេញ ទៅតាមចំណង់ចំណូលចិត្ត ឬបន្ថែមពីលើផលិតកម្មដំណាំទាំងឡាយដែលមានតម្លៃនិងគុនាទីពិសេស ។
- ការបង្កើនផលិតកម្មដំណាំ ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ កម្ពុជាពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើការនាំចូល ។
- គោលដៅច្បាស់លាស់ ចំណុចដៅនិងសំណួមពរជាក់លាក់ ដើម្បីសម្រេចបានការបង្កើនផលិតកម្មដំណាំតាមរយៈ ប្រព័ន្ធដាំដុះដែលអាចប្រើប្រាស់បានប្រសើរបំផុតនូវប្រភពធនធានទឹកដែលមានកម្រិត និងកាត់បន្ថយហានិភ័យចំពោះកសិករពីការប្រែប្រួលមិនទៀងទាត់ដោយសារបាតុភូតធម្មជាតិ ដែលកើតមានឡើងពីមួយឆ្នាំ-ទៅមួយឆ្នាំ និងតាមរយៈ ដំណាំល្អៗបំផុតដែលត្រូវដាំដុះគ្រប់រដូវ ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើលក្ខខណ្ឌដីនិងកត្តាផ្សេងៗទៀត លើសក្តានុពលនៃការនាំចេញ និងលើការកែលម្អប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ល។

៤.៤១ សម្រាប់ពេលនេះ រហូតដល់មានយុទ្ធសាស្ត្រកសិកម្មរួមមួយ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តសកម្មភាព សម្រាប់លើកកម្ពស់ការងារចំពោះមុខ ដូចតទៅ :

- សន្តិសុខស្បៀង ផលិតភាព និងពិពិធកម្ម ។
- កែលម្អការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក សម្រាប់វារីវប្បកម្មលក្ខណៈកសិកម្មនិងលក្ខណៈកសិដ្ឋាន ។
- កែលម្អនិងពង្រីកសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ។
- លទ្ធភាពប្រើប្រាស់ទីផ្សារប្រសើរជាងមុនសម្រាប់ផលិតផលកសិកម្ម ជាពិសេសចំពោះផលិតផលពីតំបន់ដាច់ស្រយាល ។
- ជំរុញឱ្យមានបរិយាកាសល្អសម្រាប់សហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម ក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។
- ពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័ន និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ។

៤.៤២ ដោយផ្អែកលើផលិតភាពទាបនៃដំណាំទាំងអស់ ដែលមួយផ្នែកបណ្តាលមកពីដីគ្មានជីជាតិ បញ្ហាប្រឈមចម្បងបំផុតដែលទាក់ទងទៅនឹងផលិតផលដំណាំ គឺ :

- កំណត់ប្រភេទដំណាំល្អៗបំផុត តាមរយៈការធ្វើអង្កេតគុណភាពដីនិងមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ដែលអាចដាំដុះនៅក្នុងតំបន់ណាមួយដើម្បីអាចទាញយកចំណូលនិងផលប្រយោជន៍ឱ្យបានច្រើនបំផុត ។
- អនុវត្តយ៉ាងសកម្មនូវការដាំដុះតាមរបៀបប្រពលវប្បកម្មកសិកម្ម ដោយរួមបញ្ចូលទាំងដំណាំតាមរដូវកាល នៅលើផ្ទៃដីដដែល ។
- បង្កើនឱ្យបានច្រើននូវទិន្នផលនៃដំណាំគ្រប់ប្រភេទ ដោយប្រើប្រាស់ធាតុចូលល្អជាងមុន (គ្រាប់ពូជ ជី និងការអនុវត្តត្រឹមត្រូវ) កែលម្អនិងការពង្រីកការគ្រប់គ្រងទឹក និងការការពារផលដំណាំ ហើយជាមួយគ្នានេះដែរ ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើវិធីបង្កើនផលិតកម្មកសិកម្មដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផលិតកម្មតិច និងចំណាយទាប ក្នុងនោះរួមមានប្រព័ន្ធនៃការធ្វើប្រពលវប្បកម្មដំណាំស្រូវ ទៅតាមស្ថានភាពសមស្រប ដើម្បីបង្កើនផលប្រយោជន៍ដល់កសិករ និងដើម្បីចៀសវាងការប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតហួសកម្រិត ។
- ធ្វើពិពិធកម្មដំណាំជាច្រើនប្រភេទដែលអាចដាំដុះបាន ។

៤.៤៣ យុទ្ធសាស្ត្រអាទិភាពសម្រាប់ ៥ឆ្នាំខាងមុខ (២០០៦-២០១០) រួមមាន :

- រៀបចំនិងអនុវត្តយ៉ាងឆាប់រហ័សនូវយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់ កសិកម្មនិងធនធានទឹក ។
- ផ្តោតលើ "ការដាំដុះជាលក្ខណៈប្រពលវប្បកម្ម" តាមរយៈការបង្កើនចំនួនការដាំដុះក្នុងមួយឆ្នាំៗនៅលើផ្ទៃដីដដែល និងការបង្កើនទិន្នផលក្នុងប្រភេទដំណាំនីមួយៗ ។
- បង្កើនទិន្នផលស្រូវយ៉ាងហោចឱ្យដល់កម្រិតជាមធ្យម ២,៤តោនក្នុងមួយហិកតា ដែលនេះជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតមួយ ។
- លើកទឹកចិត្តការដាំដុះដំណាំឧស្សាហកម្ម ក្នុងនោះរួមមាន ដំណាំហូបផ្លែនិងបន្លែ ដែលជាមធ្យោបាយមួយ ទាំងដើម្បីធ្វើពិពិធកម្ម ទាំងដើម្បីធានាសន្តិសុខនៃចំណូល ស្របពេលជាមួយគ្នានឹងការបន្តផលិត-កម្ម ដំណាំស្បៀងដើម្បីធានាសន្តិសុខស្បៀង ។
- ផ្តួចផ្តើមទស្សនៈ "ភូមិមួយ-ផលិតផលមួយ" ដើម្បីជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានផលិតផលកសិកម្មដែលមានតម្លៃខ្ពស់ ដែលអាចទាក់ទាញឱ្យមានការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន តាមរយៈការងារកសិដ្ឋានដោយមានកិច្ចសន្យា និងមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ។

- ពង្រីកសេវាកម្មគាំទ្រ ដូចជា ការស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យកសិកម្ម សេវាផ្សព្វផ្សាយ ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារ ការផ្តល់មីក្រូឥណទាននៅក្នុងតំបន់ជនបទ (រួមបញ្ចូលទាំងសម្រាប់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលដំណើរការ និងកាន់កាប់ដោយកសិករ) ។ល។
- កែលម្អផលិតផលកសិកម្ម ដើម្បីឱ្យស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។
- ជំរុញនិងធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពកំណើនដែលមានមូលដ្ឋានធំទូលាយ ចំពោះផលិតផលកសិកម្ម តាមរយៈការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនូវផលិតផលដែលមានតម្លៃខ្ពស់ ។
- ធ្វើទំនើបភាវូបនីយកម្មនិងបង្កើនការកែច្នៃកសិផល ដើម្បីបន្ថែមតម្លៃទៅលើផលិតផលជនបទ និងបង្កើនទិន្នផលអង្ករតាមរយៈការបំប្លែងពីស្រូវមកអង្ករ ដើម្បីបង្កើនចំណូលគ្រួសារនៅតំបន់ជនបទ ។
- ពង្រឹង និងពង្រីកផលិតកម្មបសុសត្វ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងសេវាកម្មបសុពេទ្យ ។
- ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការដាំដុះដំណាំកៅស៊ូទ្រង់ទ្រាយតូច និងជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មលើចំការកៅស៊ូរដ្ឋ ។
- អនុម័តនិងអនុវត្តវិធានការថ្មីៗ ដើម្បីផ្តល់ជំនួយដោយផ្ទាល់ដល់កសិករក្រីក្រ សម្រាប់ការបង្កើនផលិតកម្ម ដំណាំដែលពួកគាត់បានជ្រើសរើសមួយ ។
- បន្តជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានទីផ្សារនាំចេញសម្រាប់ផលិតផលពិសេសៗ ដោយរាប់បញ្ចូលជាពិសេសការនាំចេញផលិតផលដែលគ្មានជាតិគីមី ។

៤.៤៤ <u>ការចិញ្ចឹមសត្វ</u> : ភាគច្រើននៃការធ្វើស្រែចំការតាមរដូវរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ពឹងផ្អែកលើសត្វពាហនៈជាកម្លាំងអូសទាញសម្រាប់ការភ្ជួររាស់និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ។ សត្វពាហនៈនិងបសុបក្សី ក៏ជាប្រភពផ្តល់ចំណូលនិងផ្តល់ប្រូតេអ៊ីនយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ សម្រាប់សហគមន៍ជនបទ ។ បញ្ហាប្រឈមក្នុងផ្នែកនេះគឺ ត្រូវកែលម្អគុណភាពនិងសុខុមាលភាពនៃសត្វពាហនៈ ដោយចាប់ផ្តើមបញ្ចូលនូវពូជល្អជាងនិងធាប់ធំ និងតាមរយៈការពង្រីកការចិញ្ចឹមសត្វនិងសេវាកម្មបសុពេទ្យ ដើម្បីឱ្យអ្នកក្រមានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ ។ នៅក្នុងករណីនេះ *ផយអជ* នឹងអនុវត្តនូវយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗ ហើយក៏នឹងត្រូវលើកឡើងជាលម្អិតផងដែរ នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យកសិកម្មដែលបានស្នើឡើង ។

៤.៤៥ <u>ជលផល</u> : ដោយផ្អែកលើតួនាទីសំខាន់របស់ត្រីនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជារាប់លាននាក់ ក្នុងរូបភាពជាស្បៀងអាហារ អាហារូបត្ថម្ភ ចំណូលនិងការរស់នៅ គោលដៅនៃផ្នែកនេះ គឺដើម្បីធានាឱ្យមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវធនធានជលផលសម្រាប់អ្នកក្រ ។ អាទិភាពទាំងនោះរួមមានដូចខាងក្រោម :

- លើកកម្ពស់ឱ្យមាននិងពង្រឹងការអភិវឌ្ឍដោយផ្អែកលើសហគមន៍ចំពោះវិស័យជលផល តាមរយៈការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចទៅឱ្យសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីឱ្យប្រជាកសិករអាចចូលរួមដោយផ្ទាល់ ដោយសកម្ម និង ដោយសមធម៌ នៅក្នុងការរៀបចំផែនការ ការរៀបចំកម្មវិធី និងការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល ហើយនិង ដើម្បីចៀសវាងការនេសាទហួសកម្រិត ។
- កែលម្អជីវភាពរស់នៅរបស់អ្នកក្រ តាមរយៈការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពពួកគាត់ដើម្បីប្រើប្រាស់ត្រីដែលនេសាទបានឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន តាមរយៈការកែច្នៃ ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូននិងការលក់ដូរ ។
- បង្វែរឡូត៍នេសាទមួយចំនួនដែលផុតកិច្ចសន្យាសម្បទាន ទៅជាកន្លែងអភិរក្សពូជមច្ឆាជាតិ ដែលតាមរយៈនេះនឹងបង្កើនផលស្តុកធម្មជាតិផង និងអភិរក្សពូជមច្ឆាជាតិដែលប្រឈមមុខនឹងការផុតពូជ ។
- ការពារជលផលទឹកសាប តាមរយៈការថែរក្សាដែនទឹកទាំងគុណភាពនិងបរិមាណ ដែលជាជម្រកមច្ឆាជាតិ ។
- លើកទឹកចិត្តនិងជំរុញការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្មរបស់វិស័យឯកជន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការត្រីដែលកើនឡើង ហើយទន្ទឹមនេះដើម្បីកាត់បន្ថយសម្ពាធទៅលើធនធានជលផលធម្មជាតិផង ។

៤.៤៦ <u>សន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ</u> : សន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភគឺជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយយ៉ាងសំខាន់ ហើយការកែលម្អសន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកាត់បន្ថយកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងកង្វះមីក្រូសារជាតិ នៅក្នុងចំណោមស្ត្រីនិងកុមារ ។ គោលដៅចម្បងគឺថា "ត្រឹមឆ្នាំ២០១០ ប្រជាជនកម្ពុជាក្រីក្រនិងប្រជាជនដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអសន្តិសុខស្បៀង នឹងមានលទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចល្អប្រសើរច្រើនក្នុងការទទួលបានស្បៀងអាហារគ្រប់គ្រាន់ មានសុវត្ថិភាព និងមានជីវជាតិ ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបបអាហារ និងចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេនៅគ្រប់ពេលវេលា សម្រាប់ការរស់នៅដ៏សកម្មនិងមានសុខភាពមាំមួន" ។ ការសម្រេចគោលដៅនេះ ទាមទារឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នានៅក្នុងវិស័យនានា ដូចបានបង្ហាញនៅក្នុង *ផយអជ* ដោយមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសកម្មភាពមួយចំនួន ជាពិសេស លើភាពក្រីក្រនិងអសន្តិសុខស្បៀង ។ សកម្មភាពទាំងនោះរួមមាន :

- ការបង្កើននិងការធានាឱ្យមានស្បៀងគ្រប់គ្រាន់តាមគ្រួសារ ។
- ការកែលម្អលទ្ធភាពទទួលបានស្បៀង (ទាក់ទងនឹងចំណូល និងលទ្ធភាពអាចរកស្បៀងបាន) ។
- ការធានាការប្រើប្រាស់ស្បៀងនិងទម្លាប់ការហូបចុកឱ្យបានល្អប្រសើរ តាមរយៈការអប់រំពីសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ (ដោយរួមបញ្ចូលការកែលម្អរបៀបបំបៅកូន និងអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់មាតា) កម្មវិធីផ្តល់បន្ថែមនិងបញ្ចូលមីក្រូសារជាតិក្នុងអាហារ (ជាតិដែក វីតាមីនអា) ការបន្ថែមអ៊ីយ៉ូតក្នុងអំបិល និងការអនុវត្តស្តង់ដារសុវត្ថិភាពស្បៀង ។ល។

៤.៤៧ **កំណែទម្រង់ព្រៃឈើ** : រាល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនឹងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីថែរក្សាផ្ទៃដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើឱ្យបាន ៦០ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប និងបន្តធ្វើការដាំដុះព្រៃឈើឡើងវិញ ទន្ទឹមគ្នានឹងការផ្អាកការផ្តល់ព្រៃសម្បទាន និងការប្រកាន់យកវិធានការឃ្លាំមើលយ៉ាងហ្មត់ចត់ទៅលើអ្នក ដែលកំពុងទទួលបានព្រៃសម្បទាន ដើម្បីធានាថា ពួកអ្នកទាំងនោះ បានដាក់ជូនពិនិត្យនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ រួមជាមួយនឹងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថាន ហើយបន្ទាប់ពីការអនុម័ត ពួកអ្នកទាំងនោះនឹងបន្តអនុវត្តតាមស្មារតីនៃឯកសារទាំងពីរនេះ ។ បញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ គឺត្រូវលើកឡើងនូវយុទ្ធសាស្ត្រមួយច្បាស់លាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទាន ព្រៃគុបប្រចាំឆ្នាំ ព្រៃឈើសហគមន៍ និងតំបន់ការពារ តាមរបៀបមួយដែលមានលក្ខណៈចីរភាព ដោយឈរលើមូលដ្ឋានបីជាសំខាន់ :

- គោលនយោបាយគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ដើម្បីធានាឱ្យមានការតាមដានត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ចត់និងត្រឹមត្រូវ លើអាជីវកម្មព្រៃឈើ ដោយស្របទៅតាមបទពិសោធន៍ល្អបំផុតដែលបាន អនុវត្តជាលក្ខណៈអន្តរជាតិក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ដើម្បីផ្តល់នូវព្រៃឈើបម្រុងទុកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក សម្រាប់ការការពារប្រឆាំងនឹងភាពរាំងស្ងួតនិងទឹកជំនន់ ព្រមទាំងសម្រាប់ការអភិរក្សព្រៃលិចទឹកដែលជាជម្រកមច្ឆាជាតិ ។
- ប្រព័ន្ធតំបន់ការពារដើម្បីការពារជីវៈចម្រុះ និងប្រភេទរុក្ខជាតិនិងសត្វដែលប្រឈមមុខនឹងការផុតពូជ ។
- ព្រៃឈើសហគមន៍ដែលជាកម្មវិធីមួយដ៏ល្អ មានតម្លាភាព និងដែលគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ពីប្រជាជននៅមូលដ្ឋាន ។

៤.៤៨ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅរួមនៅក្នុងវិស័យព្រៃឈើ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្តេជ្ញានឹងអនុវត្តនូវកម្មវិធីជាតិសម្រាប់ព្រៃឈើ ដោយមានអាទិភាពដូចខាងក្រោម :

- ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សព្រៃឈើ ។
- ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការដាំដុះព្រៃឈើឡើងវិញ ដើម្បីជំនួសតម្រូវការចំពោះព្រៃឈើធម្មជាតិដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការវិនិយោគពីផ្នែកឯកជន និងការចូលរួមពីផ្នែកសាធារណៈ ។
- ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការរួមចំណែករបស់វិស័យព្រៃឈើក្នុងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។
- ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការរួមចំណែករបស់វិស័យព្រៃឈើក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការពង្រឹងកម្មវិធីនានាសម្រាប់ព្រៃឈើសហគមន៍ និងតាមការធ្វើឱ្យមានការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងផែនការធ្វើអាជីវកម្មព្រៃឈើ ។
- ការបង្កើតឱ្យមានការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ពីការដាំដុះឡើងវិញនិងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើសម្រាប់តម្រូវការឈើធ្វើ អុស ធ្យូង និងពីការមិនត្រូវបំផ្លាញព្រៃឈើ ។

៤.៤៩ <u>បរិស្ថាននិងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ</u> ៖ គោលដៅក្នុងការការពារ ការអភិរក្ស និងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព នូវធនធានធម្មជាតិទាំងអស់របស់ជាតិ រួមទាំងជីវៈចម្រុះ គឺមិនគ្រាន់តែត្រូវថែរក្សាកេរដំណែលធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវលើកកម្ពស់ចីរភាពបរិស្ថាន និងត្រូវរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងលើកកម្ពស់ការរស់នៅរបស់សហគមន៍ជនបទផងដែរ ។ ក្រៅពីនេះ តំបន់ធម្មជាតិ គួរត្រូវបានជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យក្លាយទៅជាគោលដៅដែលអាចទាក់ទាញទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ដែលនាំមកនូវផលប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម ការអប់រំនិងការយល់ដឹងអំពីបរិស្ថានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចបានទិសដៅទាំងនេះ ។ ធនធានដែលដុះ និងរស់នៅក្នុងទឹករបស់កម្ពុជា ជាពិសេស បឹងទន្លេសាបនិងទន្លេមេគង្គ ដៃទាំងអស់របស់វា និងតំបន់ឆ្នេរ កំពុងតែទទួលរងនូវសម្ពាធពីការអភិវឌ្ឍដីធ្លី ។ កម្ពុជាកំពុងជួបបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរផងដែរ ដោយសារយើងស្ថិតនៅតាមបណ្តោយខ្សែទឹកខាងក្រោមនិងខាងចុងនៃអាងទន្លេមេគង្គ ដោយមានប្រទេសជាច្រើនស្ថិតនៅខ្សែទឹកខាងលើ ។ ច្បាប់និងគោលនយោបាយជាតិថ្មីៗ នឹងជួយសម្រួលដល់ការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនិងការធ្វើអនាម័យធនធានទឹកទាំងនោះ ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកៀរគរធនធាន នឹងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានានូវជោគជ័យក្នុងការអនុវត្ត *កម្មវិធីសកម្មភាពជាតិបន្សាំនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ* សំដៅទ្រទ្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងស្ថានភាពនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

៤.៥០ <u>កំណែទម្រង់ដីធ្លី</u> ៖ ដីធ្លីនិងទឹក គឺជាធនធានធម្មជាតិសំខាន់ពីរ ដែលជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចនិងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ ។ គោលដៅក្នុងការងារនេះ គឺការធានាសុវត្ថិភាពការកាន់កាប់ដីធ្លី ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារដី ការរៀបចំដែនដី និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលមានលក្ខណៈគាំទ្រអ្នកក្រ ។ ច្បាប់ភូមិបាល ឆ្នាំ២០០១ នឹងត្រូវបន្តអនុវត្តសំដៅធានាឱ្យមានប្រព័ន្ធមួយប្រកបដោយសមធម៌ ត្រឹមត្រូវជាងមុន និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងដីធ្លី សម្រាប់ការបែងចែកដីធ្លីសម្រាប់សុវត្ថិភាពក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី សម្រាប់ការលុបបំបាត់ភាពអនាធិបតេយ្យក្នុងការតាំងលំនៅនិងក្នុងការកាន់កាប់ដីដោយខុសច្បាប់ និងសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យការប្រមូលផ្តុំការបង្កកដីទុកដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មយកចំណេញ ។ ការងារអាទិភាពចំពោះមុខ គឺត្រូវចេញប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិដីធ្លីដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ ដែលស្របច្បាប់ និងមិនក្លែងបន្លំ ដើម្បីផ្តល់សុវត្ថិភាពក្នុងការកាន់កាប់ដី ដែលគេកំពុងប្រើប្រាស់ជាក់ស្តែង ។ បញ្ហាប្រឈមទាំងឡាយនៅក្នុងការងារនេះ គឺត្រូវត្រួតពិនិត្យនិងទប់ស្កាត់ការប្រមូលយកដីមកកាន់កាប់ដោយបុគ្គលមួយចំនួនតូច រួមទាំងការពិនិត្យឡើងវិញលើដីធំៗ ដែលបានធ្វើសម្បទានរួចហើយ ដែលមានទំហំលើសពីកម្រិតដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ដែលដីទាំងនោះ នៅតែបន្តទុកចោលមិនធ្វើផលិតកម្ម។ សកម្មភាពអាទិភាពមួយចំនួនមានជាអាទិ៍គឺ ៖

- រៀបចំនិងអនុវត្តគោលនយោបាយទូលំទូលាយស្តីពីដីធ្លី ។

- បន្តពិភាក្សានិងរៀបចំបង្កើតក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តចាំបាច់ សម្រាប់ការអនុវត្តនូវច្បាប់ភូមិបាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព រួមទាំងការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ។
- កែលម្អនិងអនុវត្តនីតិវិធីនៃការងារចុះបញ្ជីដីធ្លី សម្រាប់ការរៀបចំធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិតាមលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងតាមលក្ខណៈដាច់ដោយដុំ និងផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិសម្រាប់ក្បាលដីយ៉ាងតិចបំផុត ៣២ភាគរយនៃក្បាលដីសរុប (ទីប្រជុំជន និងជនបទ) នៅឆ្នាំ២០១០ ។
- អនុវត្តអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ ជាពិសេស ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មដីរដ្ឋ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ដីរដ្ឋ ការរៀបចំផែនទីនិងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌដីធ្លី ។
- ពិនិត្យឡើងវិញការធ្វើសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចដែលមានរួចមកហើយ និងធ្វើឱ្យការធ្វើសម្បទានទាំងនោះបានសមស្របទៅនឹងគោលការណ៍ណែនាំដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ ស្តីពីការធ្វើសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ។
- រៀបចំនិងអនុវត្តកម្មវិធីសម្រាប់ការធ្វើសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ដើម្បីផ្តល់ដីតូចៗដោយមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិសម្រាប់ការតាំងលំនៅដ្ឋាននិងសម្រាប់ផលិតកម្មកសិកម្ម ហើយផ្តល់ដីយ៉ាងតិចបំផុតសម្រាប់ ១០.០០០ គ្រួសារក្រីក្រដែលគ្មានដី ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការសាកល្បងនៃគម្រោងសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ។
- បន្តបង្កើតបណ្តាញប្រចំពីរិភាគ ទាំងរយៈកំពស់ និងរយៈបណ្តោយ និងការផលិតផែនទីរូបថតតាមផ្កាយរណបសម្រាប់ទូទាំងប្រទេស ។
- បង្កើតស្តង់ដារនៃការអង្កេតនិងការធ្វើផែនទី ។
- លើកកម្ពស់ការធ្វើវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការនៅក្នុងមុខងារនៃការគ្រប់គ្រង ក្នុងបញ្ហាដីធ្លីនិងសំណង់ ។
- ធ្វើការរៀបចំផែនការរូបសាស្ត្រខ្នាតជាតិ ខ្នាតតំបន់ ខ្នាតស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងខ្នាតតូចៗដោយការកសាងប្លង់កំណត់តំបន់អភិវឌ្ឍន៍ ឬប្លង់យុទ្ធសាស្ត្រតម្រង់ទិសអភិវឌ្ឍន៍ ការធ្វើសមាហរណកម្មផែនការរៀបចំក្រុងភូមិភាគ និងថ្នាក់ជាតិ ដែលរួមទាំងការផ្តល់សេវារៀបចំនិងសម្របសម្រួលផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ ១០០ស្រុក ជាពិសេស ស្រុកតាមបណ្តោយព្រំដែន ។
- កែលម្អតម្លាភាពនិងគណនេយ្យភាព ក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មនៅក្នុងវិស័យសំណង់និងនគរូបនីយកម្ម រួមទាំងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃដី ។
- ពង្រឹងគណៈកម្មការសុរិយោដីនិងយន្តការផ្សេងទៀត សម្រាប់ដោះស្រាយជម្លោះដីធ្លី ដើម្បីធានាឱ្យមានដំណោះស្រាយជម្លោះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងទាន់ពេលវេលា ។

៤.៥១ <u>ការបោសសម្អាតមីន</u> : ប្រតិបត្តិការបោសសំអាតមីនមិនគ្រាន់តែជាបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងមនុស្សធម៌និងសន្តិសុខប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាមានការទាក់ទងខ្លាំងផងដែរទៅនឹងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច ជាពិសេស បញ្ហាបែងចែកដីធ្លី និងសន្តិសុខសម្រាប់គ្រួសារកសិករក្រីក្រនៅតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល ។ ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីនបានត្រួសត្រាយផ្លូវសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជនបទ ។ គោលដៅនៃការងារនេះ គឺត្រូវបន្តការបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធ-

ភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ និងបន្តយុទ្ធនាការបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនអ្នករងគ្រោះដោយសារមីនឱ្យបានតិចជាង ២០០នាក់ នៅឆ្នាំ២០១០ ពីចំនួន ៧៩៧នាក់ នៅឆ្នាំ២០០៥ ហើយដើម្បីបង្កើនផ្ទៃដីដែលបានដោះមីនពីចំនួន ៣២.៩៧៤ នៅឆ្នាំ២០០៥ ឱ្យដល់ ៤៥.០០០ហិកតា នៅឆ្នាំ២០១០ ។

៤.៥២ <u>ការអភិវឌ្ឍជនបទ</u> : ការអភិវឌ្ឍជនបទ គឺជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយយ៉ាងសំខាន់ ដែលរាប់បញ្ចូលតាំងពីបញ្ហាប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ការធ្វើវិមជ្ឈការ និងរហូតដល់ការបង្កើននិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ សេវាអប់រំនិងសេវាសុខាភិបាល ដល់ប្រជាជននៅជនបទ ។ ដូចនេះ ការអភិវឌ្ឍជនបទគឺជាសមាសភាគមួយយ៉ាងសំខាន់ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទផ្ទាល់ ហើយក៏ជាធាតុផ្សំមួយយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ សម្រាប់លើកកម្ពស់វិស័យកសិកម្មនិងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ការអភិវឌ្ឍជនបទនេះ ក៏ជាសកម្មភាពមួយជាអាទិភាពផងដែរ សម្រាប់ធានាឱ្យមានការធ្វើវិភាជន៍និងការចំណាយថវិកា ។

៤.៥៣ ការផ្តល់និងការលើកកម្ពស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ជាពិសេស គមនាគមន៍ជនបទ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកនិងអនាម័យ ការកែលម្អលទ្ធភាពទទួលបានឥណទាននិងហិរញ្ញវត្ថុនៅជនបទ ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាព និងការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ជនបទ តាមរយៈការធ្វើវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ គឺជាការងារមួយចំនួនក្នុងចំណោមការងារសំខាន់ៗទាំងឡាយដែលធ្វើឡើងដើម្បីអភិវឌ្ឍជនបទ ។ ការគាំទ្រដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់នឹងត្រូវបន្តធ្វើ ដើម្បីអនុវត្តគម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ដូចជា ការស្តារនិងសាងសង់ផ្លូវថ្នល់រួមបញ្ចូលទាំងស្ពាននិងលូតូចៗ អណ្តូងទឹក ប្រព័ន្ធអនាម័យ សាលារៀន ទ្វារទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រតូចៗ ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះរួមជាមួយនឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្សេងៗដែលបានគ្រោងសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្ម អាចផ្តល់កាលានុវត្តភាពរកការងារ និងរកចំណូលនៅតំបន់ជនបទ ហើយតាមរយៈនេះ ក៏អាចបញ្ឈប់ការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅក្នុងស្រុក ពីតំបន់ជនបទទៅតំបន់ទីប្រជុំជនផងដែរ ។

តារាង៤.៣ : ចំណុចដៅឆ្នាំ២០១០ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជនបទ

[illegible]	២០០៤ ([illegible])	២០១០ (គោលដៅ)
ការស្តារផ្លូវជនបទ (ក្នុងចំណោមចម្ងាយផ្លូវសរុបប្រវែង ២៨.០០០ គម) (គម)	២២.៧០០	២៥.០០០
លទ្ធភាពទទួលបានទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគ (%នៃប្រជាជននៅជនបទ)	៤១.៦	៤៥
លទ្ធភាពទទួលបានអនាម័យ (%នៃប្រជាជននៅជនបទ)	១៦.៤	២៥

៤.៥៤ យន្តការ *ផែនការមូលដ្ឋានចម្រុះ* ថ្មី នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ ជាអាទិភាពលើតំបន់ជនបទដែលមិនបានទទួលសេវាកម្មគ្រប់គ្រាន់ ។ សកម្មភាពជាអាទិភាពទាំងឡាយសម្រាប់ [illegible] រួមមាន (បន្ថែមលើសកម្មភាពទាំងឡាយដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយ ការធ្វើវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ [illegible]

[1] សូមមើលកថាខ័ណ្ឌ ៤.១៦ ដល់ ៤.១៨

- បន្តនិងការជំរុញផ្តល់និងលើកកម្ពស់គុណភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលទ្ធភាពទទួលបានសេវាកម្មរបស់ប្រជាជននៅជនបទ និងធ្វើឱ្យមានការងាយស្រួលដឹកជញ្ជូនផលិតផលនៅជនបទទៅកាន់ទីផ្សារ ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនិងការបង្កើនលទ្ធភាពប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងការទទួលបាននិងប្រើប្រាស់ទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគនិងអនាម័យ ជាពិសេស នៅសហគមន៍ជនបទដែលរស់នៅតំបន់ខ្វះខាតទឹក ។
- ជំរុញការគ្រប់គ្រងទឹក (ការស្តុកទឹកទុក ប្រឡាយ និងធារាសាស្ត្រ) ដើម្បីសម្រេចបានប្រសើរជាងនូវទិន្នផលនៃដំណាំនិងត្រីដែលខ្ពស់និងមានស្ថេរភាព ។
- រៀបចំបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ជនបទ ដោយផ្គត់ផ្គង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសមស្រប ដើម្បីជំរុញសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋាន និងផ្តល់លក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការរស់នៅរបស់ប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។
- យោងតាមមាត្រា ២៧ មាត្រា ៣០ និងមាត្រា៣១ នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ត្រូវពិនិត្យ និងពង្រឹងឡើងវិញនូវគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ដើម្បីជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការអភិវឌ្ឍ ដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍នៅមូលដ្ឋាន ។
- ពង្រីកមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ និងការកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់ ដោយអនុវត្តវិធានការសមស្រប រួមទាំងការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតសហករណ៍កសិករ ។
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាជីវៈ និងការការពារជនជាតិភាគតិច ។
- ការពារតំបន់ជនបទឱ្យរួចផុតពីគ្រោះធម្មជាតិ ដូចជាទឹកជំនន់ គ្រោះរាំងស្ងួតជាដើម ។ល។ តាមរយៈការអប់រំនិងការបង្កលក្ខណៈឱ្យសហគមន៍អាចមានការត្រៀមខ្លួនទប់ទល់នឹងគ្រោះមហន្តរាយ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ។
- ផ្តល់បណ្តាញសុវត្ថិភាពដល់កសិករក្រីក្រ ដែលរងគ្រោះដោយធម្មជាតិ រួមទាំង ការស្វែងរកនូវវិធានការថ្មីៗ ដូចជា ការធានារ៉ាប់រងសុខភាព ឬការធានារ៉ាប់រងដំណាំ ។ល។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមច្រើនឡើងរបស់វិស័យឯកជននៅក្នុងសហគ្រាស ដែលមានមូលដ្ឋាននៅតាមភូមិនិងនៅតាមកសិដ្ឋាន និងក្នុងអនុវិស័យសំខាន់ៗ រួមមាន វារីវប្បកម្ម ផលិតកម្មដំណាំនិងបសុសត្វ និងសហគ្រាសកសិកម្មដែលមានទ្រង់ទ្រាយតូច និងដែលតម្រង់ទិសទៅរកទីផ្សារ និងពាណិជ្ជកម្ម ដូចជា ការកែច្នៃ ការងារក្រោយពេលប្រមូលផល និងយន្តូបនីយកម្ម ។

ការបន្តស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត

៤.៥៥ ការងារនេះ គឺជាចតុកោណមួយសម្រាប់កំណើននៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណនេះ ដែលត្រូវរៀបរាប់ (ក) ការសាងសង់បន្ថែមទៀតនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន (ខ) ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនិងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (គ) ការអភិវឌ្ឍវិស័យថាមពល និងបណ្តាញអគ្គិសនី (ឃ) ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ ។

៤.៥៦ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន : បណ្តាញនិងប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនដែលតភ្ជាប់គ្រប់ទីកន្លែងនៃប្រទេស គឺជាសរសៃឈាម ដែលជួយឱ្យកម្ពុជាមានសេដ្ឋកិច្ចចម្រុះមួយ ហើយមានសារៈសំខាន់បំផុតសម្រាប់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដែលបែងចែកទៅគ្រប់វិស័យ ។ ដោយជួយសម្រួលដល់ពាណិជ្ជកម្ម ការផ្លាស់ប្តូរទំនិញនិងសេវាកម្ម ដោយជួយជំរុញសមាហរណកម្មទីផ្សារក្នុងស្រុក ក៏ដូចជា ដោយជួយឱ្យមានសមាហរណកម្មទៅក្នុងតំបន់និងពិភពលោក ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូនរួមមាន ផ្លូវថ្នល់ កំពង់ផែ ផ្លូវទឹកក្នុងប្រទេស ផ្លូវដែក និងអាកាសយានដ្ឋាន ។ គោលដៅនៃការងារនេះ គឺត្រូវបង្កើតបណ្តាញគមនាគមន៍មួយដែលមានភាពងាយស្រួល មានភាពទូលំទូលាយ មានសុវត្ថិភាព មានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលជួយសម្រួលដល់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ជំរុញលើកទឹកចិត្តវិស័យទេសចរណ៍ ការអភិវឌ្ឍជនបទ និងបម្រើដល់កិច្ចការការពារជាតិ ។

៤.៥៧ ខិតខំស្តារ កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត និងផ្នែកទាក់ទងដល់ការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗ ដែលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់បង្កើនសមាហរណកម្មអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់ដូចខាងក្រោម :

- ទាក់ទាញទេសចរណ៍ (ដោយរាប់បញ្ចូលតំបន់ត្រីកោណ សៀមរាប ព្រះវិហារនិងកំពង់ធំ និងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចទេសចរណ៍) ។
- តំបន់ឧស្សាហកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលអាគារពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់តាមបណ្តោយឆ្នេរ ។
- តំបន់កសិឧស្សាហកម្ម ។

៤.៥៨ ការងារយ៉ាងច្រើនត្រូវបានអនុវត្តក្នុងការស្តារផ្លូវគ្រប់ប្រភេទ និងក្នុងការផ្តល់សារៈសំខាន់ទៅឱ្យបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ដែលជាផ្នែកនៃបណ្តាញផ្លូវថ្នល់អាស៊ាន ។ អាទិភាពសម្រាប់ដំណាក់កាលនៃ *ផយអជ* គឺ :

- បញ្ចប់ការរៀបចំនិងអនុម័តច្បាប់ប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដើម្បីជំនះកង្វះខាតក្នុងដំណើរការរៀបចំ ផែនការនិងថវិកា ដែលមានលក្ខណៈឯកភាពនិងជាប្រព័ន្ធ និងដើម្បីកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ នូវតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការងារជួសជុលនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ។
- កំណត់អាទិភាព ស្តារ និងជួសជុលឡើងវិញ នូវផ្លូវសំខាន់ៗទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ។
- ផ្តល់អាទិភាពដល់ឃុំឬភូមិដែលពុំទាន់មានផ្លូវទៅដល់ ពង្រីកបណ្តាញផ្លូវជនបទដើម្បីធានាថាឃុំទាំងអស់មានលទ្ធភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីរួមស្រុក និងទៅកាន់បណ្តាញផ្លូវជាតិនិងផ្លូវខេត្ត ។
- ដោះស្រាយបញ្ហាជូនប្រជាជនដែលត្រូវរុះរើទីលំនៅដោយមូលហេតុនៃការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ដោយសន្តិវិធី និងតាមផ្លូវច្បាប់ ។

- ធានាឱ្យមានការថែទាំគ្រប់ប្រភេទផ្លូវទាំងអស់ទៅតាមអាទិភាពឱ្យបានសមស្របជាងមុន ដោយត្រូវគិតថា នៅពេលណាដែលផ្លូវត្រូវបានកែលម្អរួចហើយ ការកើនឡើងនៃចរាចរ នឹងធ្វើឱ្យមានការខូចខាតផ្លូវ ហើយតម្រូវឱ្យមានការថែទាំផ្លូវប្រសើរនិងញឹកញាប់ជាងមុន ។
- ប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាពនូវវិធានការដែលប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មច្រើន ជាពិសេស សម្រាប់ការសាងសង់និងថែទាំផ្លូវជនបទ ដើម្បីបង្កើនចំណូលជនបទ ។
- ធ្វើឱ្យមានការចូលរួមពីផ្នែកឯកជន ក្នុងការសាងសង់និងថែទាំផ្លូវ ស្ពាន ដោយប្រើប្រាស់រូបភាព សាងសង់-ដំណើរការ-ផ្ទេរ និងរូបភាពផ្សេងៗទៀត ដែលការចំណាយអាចប្រមូលបានវិញតាមរយៈការទារពន្ធពីអ្នកដែលធ្វើចរាចរឆ្លងកាត់ ។

៤.៥៩ ក្រៅពីផ្លូវជនបទដែលបានលើកឡើងរួចមកហើយ និងបន្ថែមពីលើការងារជួសជុលនិងស្តារឡើងវិញផ្លូវឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ចំណុចដៅជាបរិមាណដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាននៅក្នុងដំណាក់កាល *ផយអជ* (២០០៦-២០១០) គឺត្រូវលើកកម្ពស់ផ្លូវជាតិនិងផ្លូវខេត្តប្រវែង ២.០០០គីឡូម៉ែត្រថែមទៀត ដែលនឹងធ្វើឱ្យប្រវែងសរុបនៃផ្លូវដែលនឹងត្រូវលើកកម្ពស់មានដល់ ៤.១០០គីឡូម៉ែត្រ ។

៤.៦០ <u>កំពង់ផែ</u> : ការនាំចូលនិងការនាំចេញទំនិញដែលមានបរិមាណច្រើន ស្ទើរតែទាំងអស់ គឺត្រូវលើកដាក់នៅកំពង់ផែពីរ កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុនិងកំពង់ផែក្រុងភ្នំពេញ ហើយកំពង់ផែក្រុងភ្នំពេញ អាចទទួលបានតែកប៉ាល់តូចៗល្មមប៉ុណ្ណោះ ។ ដើម្បីលើកដាក់បរិមាណទំនិញដែលមានការកើនឡើង កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុកំពុងត្រូវបានលើកកម្ពស់សមត្ថភាពលើកដាក់ ហើយឃ្លាំងស្តុកកុងទែណើដំណាក់កាលទី២ នឹងត្រូវសាងសង់ឡើង ។

៤.៦១ <u>ផ្លូវដែក</u> : បណ្តាញផ្លូវដែកពីរខ្សែដែលមួយខ្សែតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅក្រុងព្រះសីហនុ និងមួយខ្សែទៀតតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅព្រំប្រទល់ប្រទេសថៃ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការជួសជុល និងកែលម្អឡើងវិញជាបន្ទាន់ ហើយកំណល់ផ្លូវដែកទាំងអស់ក៏ត្រូវធ្វើការជួសជុលផងដែរ ។ អាទិភាពមួយទៀត គឺត្រូវស្តារឡើងវិញបណ្តាញផ្លូវដែកភាគខាងត្បូង ដើម្បីដឹកជញ្ជូនទំនិញដែលមានបរិមាណច្រើនជាងពីកំពង់ផែ ក្នុងអត្រាតម្លៃដឹកជញ្ជូនដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែង ។

៤.៦២ <u>ផ្លូវទឹកក្នុងប្រទេស</u> : អាទិភាពបន្ទាន់ចំពោះមុខ គឺត្រូវស្តារឡើងវិញម៉ាស៊ីនបូមដី ដើម្បីបូមដីស្តារបាតទន្លេនៅតាមបណ្តោយផ្លូវទឹកសំខាន់ៗទាំងអស់ ជាពិសេសទន្លេមេគង្គនិងទន្លេសាប ដើម្បីសម្រួលដល់ការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទឹកតាមទន្លេ ។

៤.៦៣ <u>សេវាកម្មអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល</u> ដើរតួយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ ដែលជាវិស័យស្នូលដែលមានឥទ្ធិពលយ៉ាងធំធេងដល់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិភ្នំពេញ និងអាកាសយានដ្ឋាន

អន្តរជាតិកងកេង (ក្រុងព្រះសីហនុ) នឹងត្រូវធ្វើការកែលម្អថែមទៀតទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀង *សាងសង់-ដំណើរការ-ផ្ទេរ* ដែលមានស្រាប់ ។ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិសៀមរាប ក៏ត្រូវធ្វើការពង្រីកនិងកែលម្អផងដែរទៅតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ អាកាសយានដ្ឋានក្នុងស្រុកមួយ ចំនួនចាំបាច់ត្រូវធ្វើការកែលម្អឱ្យមានកម្រិតខ្ពស់ជាងមុន ដើម្បីបង្កលក្ខណៈឱ្យមានចរាចរញឹកញាប់ជាងមុនទៅកាន់តំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលមានសក្តានុពលទេសចរណ៍ខ្ពស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងខិតខំស្វែងរករូបភាព ផ្សេងៗទៀតក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ជាពិសេសតាមរយៈរូបភាព *សាងសង់-ដំណើរការ-ផ្ទេរ* ដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយផ្នែកឯកជន ។

៤.៦៤ **<u>ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងការស្រោចស្រព</u> :** ធនធានទឹកបានចូលរួមគាំទ្រដល់តម្រូវការក្នុងវិស័យជាច្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ន សម្ពាធដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមកលើធនធានទឹក ដែលធ្វើឱ្យហានិភ័យនៃការបំពុលមានកម្រិតខ្ពស់ បង្កឡើងដោយសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច តែងតែកើតមានឡើងនារដូវប្រាំង ឬការអូសបន្លាយរយៈពេលនៃគ្រោះរាំងស្ងួត ។ ម្យ៉ាងទៀត បរិមាណទឹកដ៏លើសលប់នៅរដូវវស្សា បង្កឱ្យមានទឹកជំនន់ដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់អាយុជីវិតមនុស្ស-សត្វ និងបង្កការលំបាកដល់ការរស់នៅរបស់ប្រជាជន ព្រមទាំងធ្វើឱ្យ *ផសស* របស់ជាតិមានការធ្លាក់ចុះ ។ គោលបំណងនៃការកាត់បន្ថយនូវគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កឡើងដោយបាតុភូតធម្មជាតិខាងលើ គឺត្រូវអនុម័តវិធីសាស្ត្ររួមក្នុងការអភិវឌ្ឍនិងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ។ ការអភិវឌ្ឍនិងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ (ក) ការធានាឱ្យបានទាំងបរិមាណទឹកគ្រប់គ្រាន់ និងគុណភាពទឹកសមស្របសម្រាប់បំពេញតម្រូវការឱ្យបានពេញមួយឆ្នាំដល់គ្រប់វិស័យ ព្រមទាំងថែរក្សាឱ្យបាននូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃទឹក (ខ) ការគ្រប់គ្រងឱ្យបាននូវលំហូរទឹកជំនន់ និងបង្កើនសមត្ថភាពសហគមន៍ដើម្បីទប់ទល់នឹងទឹកជំនន់ (គ) ការគ្រប់គ្រងទឹកសម្រាប់កសិកម្ម តាមរយៈការបង្កើនសមត្ថភាពអាងស្តុកទឹក ការសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រនិងប្រឡាយដោះទឹកសមស្រប (ឃ) ការរក្សាធនធានទឹកកុំឱ្យមានភាពក្រខ្វក់ដើម្បីទ្រទ្រង់ដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ជាពិសេស សំរាប់មច្ឆា ។ សកម្មភាពជាអាទិភាពលើការអភិវឌ្ឍនិងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកសម្រាប់រយៈពេល ៥ឆ្នាំ ខាងមុខរួមមាន :

- ស្តារនិងជួសជុលឡើងវិញនូវ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធដោះទឹកដែលមានស្រាប់នៅក្នុងតំបន់ដែលភាពក្រីក្រមានកំរិតខ្ពស់ និងនៅតាមតំបន់ព្រំដែន ។
- ពង្រឹងនិងពង្រីកសមត្ថភាពអាងស្តុកទឹក ព្រមទាំងជំរុញការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យារក្សាទឹកទុក ។
- បង្កើនការប្រើប្រាស់ធនធានទឹកក្រោមដីនៅតំបន់ដែលខ្សត់ទឹកលើដី ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាព ។
- រៀបចំនិងអនុវត្តនីនូវិធានការគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត ។
- ពង្រឹងនិងបង្កើនសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យស្ត្រីចូលរួមជាសមាជិក ។
- ជំរុញការវិនិយោគវិស័យឯកជនលើការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ប្រព័ន្ធដោះទឹក និងវិស័យផ្សេងៗទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងទឹកសម្រាប់កសិកម្ម ។

- កែលម្អនិងតម្លើងប្រព័ន្ធតាមដានអង្កេតនិងត្រួតពិនិត្យឧតុនិយម-ជលសាស្ត្រនៅទូទាំងប្រទេស ដើម្បីបង្កើនគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពការព្យាករណ៍ឧតុនិយម-ជលសាស្ត្រ ក្នុងគោលបំណងបម្រើដល់ការកសាងសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមជាតិ ព្រមទាំងផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីអាកាសធាតុ-ជលសាស្ត្រ ឱ្យបានទាន់ពេលវេលាជូនដល់សាធារណៈជន ។
- ជំរុញការគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ និងការបែងចែងទឹកឱ្យបានសមស្របនិងមានប្រសិទ្ធភាព។

៤.៦៥ <u>វិស័យថាមពល និងអគ្គិសនី</u> : ការបន្តអភិវឌ្ឍវិស័យថាមពលជាផ្នែកសំខាន់មួយក្នុងចំណោមគោលនយោបាយសំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងការកើនឡើងនៃតម្រូវការអគ្គិសនី ។ ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា គឺត្រូវធានាឱ្យមានសន្តិសុខថាមពលនៅទូទាំងប្រទេស ។ ប្រព័ន្ធផលិតកម្ម ប្រព័ន្ធបញ្ជូន និងប្រព័ន្ធចែកចាយ ថាមពលក្នុងស្រុក នឹងត្រូវដាក់ឱ្យដំណើរការដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់សហគមន៍នៅតាមទីប្រជុំជននិងជនបទ និងតម្រូវការនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចមួយដែលកំពុងរីកចម្រើន ។ យុទ្ធសាស្ត្រវិស័យថាមពលរបស់កម្ពុជារយៈពេល ១៥ឆ្នាំ ២០០៦-២០២០ កំពុងដំណើរការរៀបចំ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ស្នើឡើងដើម្បីឱ្យមានភាពជាម្ចាស់ការក្នុងវិស័យថាមពល តាមរយៈ ពាណិជ្ជកម្មថាមពលអគ្គិសនី និងការផ្លាស់ប្តូរថាមពលអគ្គិសនីជាមួយប្រទេសជិតខាង និងសមាហរណកម្មទៅក្នុងតំបន់ ។ ការផលិតថាមពលអគ្គិសនីនិងការធ្វើឱ្យអគ្គិសនីមានថ្លៃទាប នឹងអាចកាត់បន្ថយបានភ្លាមៗនូវការចំណាយផលិតកម្មនៅក្នុងវិស័យកម្មន្តសាល និងការចំណាយប្រតិបត្តិការនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗទៀត ហើយតាមរយៈនេះនឹងមានការទាក់ទាញការវិនិយោគនិងជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាឱ្យតម្លៃខ្ពស់ដល់ការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន ក្នុងការនាំមុខនៅក្នុងដំណើរការវិនិយោគនៅក្នុងវិស័យនេះ ។

៤.៦៦ យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលមធ្យម រួមមាន :

- បន្តធ្វើការជួសជុលនិងសាងសង់រោងចក្រថាមពលក្នុងស្រុក ។
- ខិតខំបញ្ចៀសការប្រើប្រាស់ប្រភពថាមពល ដែលមានថ្លៃខ្ពស់ហើយយកចិត្តទុកដាក់ជំរុញអភិវឌ្ឍប្រភពថាមពលដែលមានថ្លៃទាប ។
- ទិញថាមពលអគ្គិសនីនៅក្នុងថ្លៃសមស្របពីប្រទេសជិតខាង តាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ដែលនឹងត្រូវពិនិត្យនិងកែសម្រួលទៅតាមពេលវេលាកំណត់ជាក់លាក់ ។
- បន្តតម្លើង និងពង្រីកប្រព័ន្ធបញ្ជូន និងបែងចែកថាមពលអគ្គិសនីកម្រិតជាតិ ។
- បន្តពង្រីកការធ្វើអគ្គិសនីភាវូបនីយកម្មនៅតំបន់ជនបទ ។

៤.៦៧ <u>ប្រេងនិងឧស្ម័ន</u> : លទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការរុករកធនធានប្រេងនិងឧស្ម័នក្នុងសមុទ្រនៅក្នុងប្រទេសនឹងផ្តល់នូវការលើកស្ទួយដល់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ បញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ គឺត្រូវរៀបចំផែនការពីពេលបច្ចុប្បន្ននេះទៅ

ដើម្បីប្រើប្រាស់ប្រភពថាមពលនេះ និងប្រើប្រាស់ចំណូលដែលទទួលបានពីប្រភពធនធាននេះ តាមរូបភាពមួយល្អបំផុត សំដៅទាញយកផលប្រយោជន៍សម្រាប់ប្រទេសជាតិនិងប្រជាពលរដ្ឋ ក្នុងរយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដើម្បីជ្រើសរើសយកបទពិសោធន៍ល្អៗ និងចៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ ទាំងឡាយដែលធ្លាប់បានកើតឡើងនៅតាមបណ្តាប្រទេសផលិតប្រេង ។ ឧស្ម័នដែលបានពីអណ្តូងប្រេងក្នុងសមុទ្រ (បើមិនដូច្នោះទេឧស្ម័នទាំងនោះនឹងឆេះចោលនៅកន្លែងខួងយកប្រេង) ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងរូបភាពផ្សេងៗដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ផលិតកម្ម នៅលើដីគោក ដូចជាយកមកប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលិតកម្មជី សម្រាប់ការផលិតថាមពល សម្រាប់ធ្វើជាប្រភពថាមពលតាមរោងចក្រឧស្សាហកម្មជាច្រើនប្រភេទ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងខិតខំប្រឹងប្រែងដាក់ឱ្យដំណើរការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ ដើម្បីឱ្យធនធានប្រេងនិងឧស្ម័នដ៏មានតម្លៃ (រាប់បញ្ចូលទាំងឧស្ម័នដែលបានពីអណ្តូងប្រេង) ត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ ដោយមានសារប្រយោជន៍ទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ។

៤.៦៨ <u>បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទូរគមនាគមន៍</u> : ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងនៃការអភិវឌ្ឍ គឺត្រូវអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍និងប្រៃសណីយ៍មួយដែលមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងមានគុណភាពកម្រិតពិភពលោក ដែលត្រូវគ្របដណ្តប់ទូទាំងប្រទេស ។ ការសម្រេចបានចក្ខុវិស័យនេះ ទាមទារឱ្យមានការវិនិយោគខ្ពស់ ដើម្បីកសាងមូលដ្ឋាននៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ទាំងឡាយ ជាពិសេស ខ្សែកាបអុបទិចដែលអាចប្រើប្រាស់ល្បឿនខ្ពស់ ដើម្បីរៀបចំប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ទាំងឡាយនៅជនបទ ។ បញ្ហាប្រឈមបន្ទាន់ចំពោះមុខ គឺការបញ្ចុះតម្លៃសេវាទូរគមនាគមន៍ ដែលជាជំនួយដល់អាជីវកម្មនិងប្រជាជនជាទូទៅ ។ វិស័យទូរគមនាគមន៍និងព័ត៌មានវិទ្យា ត្រូវដាក់ឱ្យដំណើរការសម្រាប់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៃស្ថានភាពរស់នៅរបស់អ្នកក្រ ។ អាទិភាពទាំងឡាយសម្រាប់ដំណាក់កាល *ផយអជ* (២០០៦-២០១០) គឺ :

- បន្ទាបតម្លៃខ្ពស់របស់សេវាកម្មទូរគមនាគមន៍ ឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។
- ពង្រីកបណ្តាញទូរគមនាគមន៍ទាំងឡាយនៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន និងពង្រីកបណ្តាញទាំងនោះទៅដល់ទីប្រជុំតូចៗ និងតំបន់ជនបទ ។
- ពង្រីកសេវាប្រៃសណីយ៍ពីតំបន់ទីក្រុង-ទីប្រជុំជន ដល់តំបន់ជនបទប្រកបដោយគុណភាព មានតម្លៃថោកសមរម្យ និងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នគ្រប់គ្រង ។
- ពង្រីកនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវវិសាលភាព ប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាពនៃបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយរបស់រដ្ឋ : វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ និងទីភ្នាក់ងារសារព័ត៌មាន ។
- បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយបើកទូលាយក្នុងការជំរុញការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន

៤.៦៩ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់នឹងនៅតែបន្ត ទៅលើការជំរុញការប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន នៅក្នុងគ្រប់រាល់រូបភាពនៃការគ្រប់គ្រងក្នុងរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការរក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវឯកសារនានា ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន និងគេហទំព័រ ដែលនឹងផ្តល់ភាពងាយស្រួលប្រើប្រាស់ដល់សាធារណជនទាំងឡាយ លើគ្រប់រូបភាពនៃសេចក្តីត្រូវការ ។ ក្រសួង-ស្ថាប័ននីមួយៗ នឹងបង្កើតគេហទំព័រផ្ទាល់ខ្លួន ហើយកែលម្អវាឱ្យទាន់ពេលវេលាក្នុងរាល់ ៦ខែម្តង ឬញឹកញាប់ជាងនេះទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ ។ គេហទំព័រទាំងនេះ នឹងមានផ្ទុកនូវទិន្នន័យនិងព័ត៌មានទាំងអស់ ដែលមានការទាក់ទងទៅនឹងក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជននិងការបង្កើតការងារ

៤.៧០ មុំទាំងបួននៃចតុកោណនេះគឺ : *(ក) ការពង្រឹងវិស័យឯកជន និងការទាក់ទាញការវិនិយោគ (ខ) ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម (គ) ការបង្កើតការងារ និងធានាលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជូនកម្មករ និងនិយោជិត* និង *(ឃ) ការរៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គម* ។

៤.៧១ <u>ការពង្រឹងវិស័យឯកជន</u> : វិស័យឯកជន ត្រូវបានចាត់ទុកជាកម្លាំងជំរុញចម្បងនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ទន្ទឹមគ្នានឹងពេលដែលរដ្ឋាភិបាលដើរតួយ៉ាងសំខាន់ជាអ្នករៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ មគ្គុទ្ទេសក៍ និងអ្នកគ្រប់គ្រងដំណើរការអភិវឌ្ឍ ហើយជាអ្នកសម្រួលក្នុងការបង្កើតឱ្យមាននូវបរិយាកាសល្អប្រសើរសម្រាប់ការវិនិយោគឯកជននិងសហគ្រាស ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសំខាន់ទាំងឡាយដែលបង្អាក់ដល់ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជននៅកម្ពុជា "*ផែនការ ១២ ចំណុច*" ដែលលើកឡើងពីការប្តេជ្ញាចិត្តទាំងឡាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងបរិយាកាសវិនិយោគ និងសម្រួលដល់ពាណិជ្ជកម្ម[១] ត្រូវបានអនុម័ត ។

៤.៧២ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញ រក្សា និងលើកកម្ពស់បរិយាកាសអំណោយផលនេះ តាមរយៈ :

- ការបង្កើនសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជានៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងពិភពលោក ។
- ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលចាំបាច់ និងការធ្វើឱ្យមានកម្លាំងពលករជំនាញ (តាមរយៈការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈនិងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗទៀត) ។
- បង្កើត និងអនុវត្តតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ដើម្បីទាក់ទាញវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស និងបង្កើតការងារជូនប្រជាជន ។
- ការពង្រឹងជាបន្តទៀតនូវក្របខណ្ឌច្បាប់សម្រាប់សហគ្រាស រួមមានច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋាន និងសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលសម្រួលដល់ការធ្វើអាជីវកម្ម ជំនួញ និងការវិនិយោគឯកជន ក្នុងបរិយាកាសមួយដែលមានការប្រកួតប្រជែងដោយស្មើភាពគ្នា តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងភាពអាចព្យាករណ៍បាន ។

---

[១] កម្ពុជា : ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពពិភពលោក : ការវាយតំលៃបរិយាកាសវិនិយោគនិងយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ ធនាគារពិភពលោក មិថុនា ២០០៤

- ការផ្លាស់ប្តូរប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងយ៉ាងឆាប់រហ័ស នូវកត្តាចម្បង១ទាំងឡាយ ដែលបង្អាក់ដល់កំណើនផ្នែកឯកជន ដែលបានកំណត់ក្នុងការអង្កេតបរិយាកាសវិនិយោគ[១] ដូចជា អភិបាលកិច្ចខ្សោយ បន្ទុកផ្នែកទិដ្ឋភាពច្បាប់ ភាពខ្សោយនៅក្នុងបរិយាកាសតុលាការនិងច្បាប់ ។
- ការលុបបំបាត់នូវភាពមិនប្រាកដប្រជានិងភាពមិនអាចព្យាករណ៍បានដែលមាននាពេលបច្ចុប្បន្ន ដែលបង្កឡើងដោយកត្តាដូចបានពោលខាងលើ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកវិនិយោគពិតប្រាកដនិងសម្រាប់រយៈពេលវែង ចៀសចេញពីកម្ពុជា ដោយធ្វើឱ្យគេអាចយល់បានថា អ្នកវិនិយោគទាំងឡាយណាដែលនៅកម្ពុជា គឺជាអ្នកចង់ទាញយកផលចំណេញភ្លាម១ និងឆ្លៀតឱកាសរកចំណេញ ឬក៏ធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងផ្នែកមិនផ្លូវការ ដើម្បីគេចពន្ធ ហើយជាមួយនេះ ដើម្បីរកផលចំណេញឱ្យបានច្រើនបំផុត ។
- ការដាក់ឱ្យដំណើរការ "ច្រកចេញចូលតែមួយ" ជាយន្តការសម្របសម្រួលមួយដ៏ឆាប់រហ័សរបស់រដ្ឋាភិបាល សម្រាប់ពាណិជ្ជកម្ម និងអ្នកវិនិយោគទាំងអស់។
- ការបន្តការពិភាក្សាដោយចំហជាមួយផ្នែកឯកជន តាមរយៈវេទិកាផ្នែកឯកជន និងគណៈកម្មាធិការសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ដើម្បីដោះស្រាយការព្រួយបារម្ភទាំងឡាយរបស់ផ្នែកឯកជន។

៤.៧៣ ដើម្បីលើកកម្ពស់កំណើនដែលនាំមុខដោយការនាំចេញ និងកំណើនដើម្បីគាំទ្រអ្នកក្រ តាមរយៈការធ្វើពិពិធកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តលើកទឹកចិត្ត សម្រួល និងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការវិនិយោគ ផ្នែកឯកជនក្នុងវិស័យមួយចំនួន និងក្នុងវិស័យអាទិភាព ដូចខាងក្រោម :

- កសិកម្ម និងកសិ-ឧស្សាហកម្ម រួមទាំង ធារាសាស្ត្រ ដោយសារវិស័យទាំងនេះមានសក្តានុពលខ្ពស់សម្រាប់កំណើនខ្លាំង និងមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងលើសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការបង្កើនចំណូលក្នុងតំបន់ជនបទ និងបង្កើនតម្រូវការ ។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន និងទូរគមនាគមន៍ ។
- ការផលិតនិងការចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី ។
- ឧស្សាហកម្មដែលត្រូវការកម្លាំងពលកម្មច្រើន និងកម្មន្តសាលកែច្នៃសម្រាប់ការនាំចេញ ។
- ទេសចរណ៍ និងវិស័យពាក់ព័ន្ធ ។
- ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ។

៤.៧៤ <u>ពាណិជ្ជកម្ម</u> : ដោយផ្សារភ្ជាប់ផលិតកម្មទៅនឹងការប្រើប្រាស់ ឬអ្នកផលិតទៅនឹងអ្នកប្រើប្រាស់ ពាណិជ្ជកម្ម គឺជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។ ការជំរុញលើកទីផ្សារពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ផលិតផលកម្ពុជា គឺជាអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងចំណោមអាទិភាពទាំងឡាយស្ដីពីវិស័យ...

---

[១] យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជនសម្រាប់កម្ពុជា: *ការវាយតម្លៃបរិយាកាសវិនិយោគ*: ធនាគារពិភពលោក ឆ្នាំ២០០៣

ប្រសិនបើមានការលក់ដូរនៅទីផ្សារ ការវិនិយោគអាចនឹងហូរចូល ដើម្បីលើកទឹកចិត្តនិងលើកកម្ពស់ផលិតកម្មនៃទំនិញ និងសេវាកម្ម ដោយប្រើប្រាស់ភាពខ្លាំងពិតប្រាកដរបស់កម្ពុជា ដូចដែលធ្លាប់បានកើតមានឡើងក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ ហើយអាចនឹងសម្រេចបានក្នុងវិស័យកសិកម្ម ការកែច្នៃកសិកម្ម សិប្បកម្ម និងផ្នែកផ្សេងទៀត ។

៤.៧៥ តាំងពីឆ្នាំ២០០១ ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មមួយសម្រាប់ជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យពាណិជ្ជកម្មក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការ ដែលជាមធ្យោបាយមួយដើម្បីជំរុញកំណើននិងចូលរួមក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនានានិងវិធានការកែទម្រង់ ទាំងឡាយដែលត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មឱ្យបានពេញលេញ ក្នុងការនាំចេញយ៉ាងសកម្មនិងការធ្វើសមាហរណកម្មប្រទេសទៅក្នុងតំបន់ និងការចូលរួមទៅក្នុងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានចរចាលើកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរីនិង/ឬពាណិជ្ជកម្ម អនុគ្រោះជាមួយប្រទេសជាច្រើនប្រកបដោយជោគជ័យ ។ ទោះជាដូចនេះក្តី នៅមានការរាំងស្ទះជាច្រើនទៀត ដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងការរាំងស្ទះនៅក្នុងការវិនិយោគឯកជនក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ដែលជាឧបសគ្គនៃកំណើនក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ។ *អភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ* មួយសម្រាប់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្មកំពុងត្រូវបានរៀបចំ ។ បញ្ហាប្រឈមបន្ទាន់ចំពោះមុខទាំងឡាយ គឺត្រូវធានាថាកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មអនុគ្រោះ ទាំងឡាយដែលបានចុះហត្ថលេខារួចហើយ ត្រូវបានទទួលឧត្តមភាពតាមរយៈពាណិជ្ជកម្មឯកជន ក្នុងការនាំផលិតផលកម្ពុជាទៅកាន់ទីផ្សារបរទេស ដើម្បីការនាំចេញទាំងឡាយអាចមានលក្ខណៈចម្រុះនិងទូលំទូលាយ ដោយជួយឱ្យការនាំចេញលែងមានការពឹងផ្អែកទៅលើឧស្សាហកម្មកាត់ដេរតែមួយមុខ ។

៤.៧៦ កំណែទម្រង់នានាដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងបន្តក្នុងអភិបាលកិច្ច វិស័យតុលាការនិងច្បាប់ និងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ក៏ដូចជា ក្នុងការស្តារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមូលដ្ឋាន នឹងពិតជារួមចំណែកក្នុងការធ្វើឱ្យមានបរិយាកាសល្អប្រសើរជាងមុខ សម្រាប់ពាណិជ្ជកម្មនិងការវិនិយោគដោយផ្នែកឯកជន ។ បន្ថែមពីលើការដោះស្រាយឧបសគ្គទាំងឡាយក្នុងផ្នែកឧស្សាហកម្ម កម្មន្តសាលនិងឧស្សាហកម្មកែច្នៃ ក៏ដូចជា ក្នុងផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹង :

- ជំរុញលើកទឹកចិត្តយ៉ាងសកម្មឱ្យមានលទ្ធភាពចូលទៅក្នុងទីផ្សារក្រៅប្រទេសនានា របស់ផលិតផលពិសេសនិងមានគុណភាពខ្ពស់របស់កម្ពុជា ដែលរាប់បញ្ចូលទាំងផលិតផលកសិកម្ម (ជាពិសេស ផលិត-ផលដែលបានកែច្នៃរួចហើយ) ផលិតផលកែច្នៃពីត្រី និងសេវាកម្មកម្លាំងពលកម្ម ។
- ជំរុញផលិតផលកម្ពុជានៅទីផ្សារបរទេស ។

- ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតសមាគមសម្រាប់សមាជិកភាពនៃធុរៈកិច្ច និងពង្រឹងសមត្ថភាពផ្សព្វផ្សាយរបស់សមាគមទាំងនោះ ។
- កាត់បន្ថយឧបសគ្គដែលបណ្តាលមកពីគោលនយោបាយ ចំពោះអន្តរកម្មធុរៈកិច្ចប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- រៀបចំឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនូវអធិការកិច្ចគយ ដើម្បីធ្វើឱ្យការងារនេះ មានភាពងាយស្រួលជាងមុនសម្រាប់អតិថិជន និងមិនមានការពន្យារនិងការចំណាយដែលផ្សារភ្ជាប់នឹងស្ថានភាពនេះ រួមទាំងការរៀបចំ និងការអនុវត្តច្បាប់គយនិងរដ្ឋករ ដែលបានកែសម្រួលរួចហើយ ។
- កាត់បន្ថយឧបសគ្គនៃការនាំចូល ដូចជាតម្លៃខ្ពស់នៃការចុះបញ្ជីនិងតម្លៃនៃការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ។
- ជួយសម្រួលដល់ការបង្កើត តំបន់កែច្នៃសម្រាប់ការនាំចេញ ដើម្បីជំរុញឧស្សាហកម្មកែច្នៃនិងកម្មន្តសាលសម្រាប់បម្រើឱ្យការនាំចេញ ។

៤.៧៧ ទេសចរណ៍ : ការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស បានជំរុញឱ្យទេសចរណ៍ដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ក្លាយជាវិស័យទីពីរបន្ទាប់ពីឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ និងមានតួនាទីក្នុងការជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចនិងការផ្តល់ឱកាសការងារជូនប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាមួយចំនួនធំ ទាក់ទងនឹងផ្នែកមួយចំនួនដូចជា សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន ការដឹកជញ្ជូន និងសេវាកម្មផ្សេងៗទៀត ។ គោលនយោបាយសម្រាប់អភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ត្រូវបានផ្អែកលើគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានបី (ក) ការអភិវឌ្ឍត្រូវមានលក្ខណៈចីរភាព ពឹងផ្អែកលើកេរដំណែលវប្បធម៌ដ៏ស្តុកស្តម្ភ ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងធម្មជាតិដ៏ល្អត្រកាលនៃទឹកដីកម្ពុជា ។ សំខាន់ជាងនេះទៀត គឺការអភិវឌ្ឍដែលរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (ខ) ការផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងសកម្មនិងមានលក្ខណៈច្នៃប្រឌិតអំពីវិស័យទេសចរណ៍ ដើម្បីធ្វើឱ្យកម្ពុជាក្លាយទៅជាគោលដៅទេសចរណ៍ "វប្បធម៌និងធម្មជាតិ" មួយក៏គួរជាទីទាក់ទាញដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ (គ) ក្រៅពីការកើនឡើងនៃចំនួនភ្ញៀវទេសចរដែលបានមកដល់ ត្រូវបង្កើនចំនួនថ្ងៃដែលអ្នកទេសចរស្នាក់នៅក្នុងប្រទេស និងការចំណាយរបស់ភ្ញៀវទេសចរ ព្រមទាំងធ្វើឱ្យមានគោលដៅទេសចរណ៍ច្រើនប្រភេទ និងច្រើនកន្លែង ។ លើសពីនេះទៀត ការខិតខំប្រឹងប្រែងនឹងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានាថាផលប្រយោជន៍សមស្របនៃវិស័យទេសចរណ៍ នឹងជួយដល់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅ ជុំវិញតំបន់ទេសចរណ៍ ដើម្បីរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ការផ្តួចផ្តើមគំនិតសំខាន់ៗដែលនឹងត្រូវបន្តធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពថែមទៀត ជាអាទិ៍ :

- គោលនយោបាយបើកចំហដែនមេឃ ។
- ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលទិដ្ឋាការ និងការទស្សនា ។
- កិច្ចព្រមព្រៀងទេសចរណ៍អាស៊ាន និងកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងៗទៀត ដូចជាការពង្រឹងទេសចរណ៍ក្នុងតំបន់ជាដើម ។

- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងយន្តការប្រឆាំងបទល្មើស ពាក់ព័ន្ធនឹងទេសចរណ៍ផ្លូវភេទរាល់រូបភាពនៃអាជីវកម្មលើកុមារ ។

៤.៧៨ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបន្តការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត (ផ្លូវគោក អាកាសយានដ្ឋាន កំពង់ផែ ប្រព័ន្ធទឹកស្អាត អគ្គិសនី) ក៏ដូចជាការផ្តល់នូវបរិយាកាសសន្តិភាព សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលឱ្យមានការកើនឡើងនៃភ្ញៀវទេសចរ ការស្នាក់នៅ និងការទស្សនា ។ ដោយមានការកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងល្បឿនលឿន ចំនួនភ្ញៀវទេសចរមកដល់ប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវបានរំពឹងថា នឹងកើនដល់ប្រមាណ ៣លាននាក់ នៅឆ្នាំ២០១០ ចំណូលទេសចរណ៍នឹងកើនឡើងដល់ប្រមាណ ១.៥០០លានដុល្លារ និងផ្តល់ការងារដល់ប្រជាពលរដ្ឋប្រមាណ ៤០០.០០០នាក់ ។ សម្រាប់គោលបំណងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវអនុវត្ត វិធានការគាំទ្រជាច្រើនដូចខាងក្រោម :

- ការបង្កើតឡើងនូវក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយវិស័យទេសចរណ៍ ដើម្បីបង្កលក្ខណៈអោយផ្នែកសាធារណៈ និងឯកជនចូលរួមសហការគ្នាក្នុងការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ ។
- ការបង្កើតការិយាល័យ ឬបញ្ជរពត៌មានទេសចរណ៍នៅតាមច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការផ្តល់សេវាព័ត៌មាន ដូចជា សណ្ឋាគារឬផ្ទះសំណាក់ មគ្គុទ្ទេសក៏ទេសចរ អាកាសចរណ៍និងសេវាដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ភោជនីយដ្ឋាន គមនាគមន៍ ។ល។
- កែលម្អនិងអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀតនូវផលិតផលទេសចរណ៍ ដោយផ្តោតទៅលើតំបន់អាទិភាពទាំងបួន (តំបន់សៀមរាប-អង្គរ ភ្នំពេញ និងតំបន់ជុំវិញតំបន់ឆ្នេរ និងតំបន់ភូមិភាគឥសាន្ត) និងពង្រីកទៅកាន់តំបន់ផ្សេងៗ ទៀតនៅទូទាំងប្រទេស ។

៤.៧៩ <u>សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម</u> : សហគ្រាសតូចនិងមធ្យមជាធម្មតាស្ថិតនៅជាប់ប្រជាជនសាមញ្ញ និងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍ជនបទក្នុងការកែច្នៃ និងតម្លៃបន្ថែមទៅលើផលិតផល ក៏ដូចជាការបង្កើតការងារ ។ សហគ្រាសតូចនិងមធ្យមផ្តល់ផងដែរនូវការតភ្ជាប់យ៉ាងសំខាន់ទៅនឹងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ក៏ដូចជា ទៅនឹងសហគ្រាសធំៗ ។ ដើម្បីជំរុញល្បឿននិងសម្រួលដល់សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តវិធានការដូចខាងក្រោម :

- ដាក់ឱ្យមាននូវវិធានការទាំងឡាយ ដើម្បីឱ្យសហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម និងមីក្រូសហគ្រាសដំណើរការក្នុងបរិស្ថានធុរៈកិច្ចមួយមានផលចំណេញ និងបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានហិរញ្ញប្បទានរយៈពេលមធ្យម និងវែង ។
- បង្កើតប្រព័ន្ធពិសេសៗដើម្បីគាំទ្រស្ត្រីក្នុងធុរៈកិច្ច និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ស្ត្រី ឱ្យអាចប្រើប្រាស់សេវាកម្មនិងកម្មវិធីនានានៃការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ។

- កាត់បន្ថយនីតិវិធីការចុះបញ្ជីក្រុមហ៊ុន និងជួយក្នុងដំណើរការនៃការចាប់ផ្ដើមរបស់សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ។
- បង្កើតស្ថាប័នស្តង់ដារជាតិនិងស្ថាប័នផលិតភាព ដើម្បីជួយធានាគុណភាពនៃផលិតផលក្នុងស្រុកនិងបង្កើនផលិតភាព ។
- ជំរុញគាំទ្រសេវាប្រឹក្សាដល់សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ដើម្បីជួយអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាទំនើបនៅក្នុងផលិតកម្ម ការកែលម្អគុណភាពផលិតផល ការគ្រប់គ្រងនិងការស្វែងរកទីផ្សារ ។
- ជំរុញការបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ទាំងក្នុងស្រុកនិងក្រៅស្រុក ។
- ពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ដោយបង្កើតច្បាប់នានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរោងចក្រ តំបន់ឧស្សាហកម្ម ប៉ាតង់និងការបង្កើតមុខទំនិញថ្មីៗ ខ្នាតនិងរង្វាស់រង្វាល់ និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ។
- លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តការ ជាមួយបណ្ដាក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងការជំរុញសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ។

៤.៨០ ឥណទានជនបទ គឺជាកត្តាមួយសំខាន់សម្រាប់ការពង្រីកសេដ្ឋកិច្ចដែលមានមូលដ្ឋានទូលំទូលាយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជនបទ និងសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការគាំទ្រផលិតកម្មកសិកម្ម និងការបង្កើតនិងការពង្រីកធុរៈកិច្ច (ជាពិសេសសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម) តាមរយៈការបង្កើនផលិតភាព ការបង្កើតចំណូលព្រមទាំងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ។ មូលនិធិជាច្រើន ថែមទៀត គឺជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ជួយបំពេញមួយផ្នែកលើតម្រូវការដ៏ធំក្នុងឥណទានជនបទ ។ បញ្ហាប្រឈមដ៏ចម្បងបំផុតគឺត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយនិងមធ្យោបាយនានា ដែលតាមរយៈនេះ ឥណទានជនបទ អាចមានសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងអត្រាការប្រាក់មួយទាបច្រើនជាងអត្រាដែលមានបច្ចុប្បន្ន (៤៨ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ) ។ ដើម្បីធានាឱ្យមានលទ្ធភាពច្រើនជាងមុននិងមានលក្ខណៈងាយស្រួលដល់អ្នកក្រ ក្នុងការទទួលបានឥណទាន ជាពិសេសសម្រាប់គោលបំណងធ្វើផលិតកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងចាត់វិធានការដើម្បីពង្រីកនិងបន្ថយចំណាយខ្ពស់សម្រាប់ឥណទានជនបទ តាមរយៈ :

- ការពិនិត្យពិចារណានិងការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតស្ថាបន័ ដូចជា សហករណ៍អ្នកប្រើប្រាស់ដែលមាននៅក្នុងតំបន់មួយចំនួននៃទ្វីបអាស៊ី ។
- ការបង្វែរអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលកំពុងដំណើរការការងារនេះ ឱ្យក្លាយជាប្រតិបត្តិករហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានការចុះបញ្ជីឈ្មោះត្រឹមត្រូវ (ដំណើរការនេះ បានចាប់ផ្ដើមរួចមកហើយ ហើយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើនត្រូវបានផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណរួចហើយ) ។
- ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងការត្រួតពិនិត្យស្ថាប័នទាំងនេះ ដើម្បីធានាថា ស្ថាប័នទាំងនេះពិតជាដំណើរការសមស្របទៅតាមគោលការណ៍ ។

- ការកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ដែលមានជាទូទៅ តាមរយៈបទពិសោធន៍ល្អប្រសើរដែលធ្លាប់មានមកហើយ ។

៤.៨១ <u>ការបង្កើតការងារនិងលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជាងមុន</u> : ទិសដៅសំខាន់ៗក្នុងការងារនេះ គឺការបង្កើតកាលានុវត្តភាពការងារដែលមានសារៈប្រយោជន៍ ទាំងក្នុងផ្នែករៀបរយនិងទាំងក្នុងផ្នែកមិនរៀបរយ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការផ្គត់ផ្គង់ពលករមានគុណភាព និងការលុបបំបាត់រូបភាពអាក្រក់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។ ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរដែលកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស បានធ្វើឱ្យមានការប្រែប្រួលនៃស្ថានភាពការងារនៅទីប្រជុំជន តាមរយៈការបង្កើតនិងការធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពការងារដែលប្រើកម្លាំងពលកម្មច្រើន ជាពិសេស សម្រាប់ស្ត្រីក្មេងៗ ។ ក៏ដូចនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗទៀតដែរ គោលនយោបាយមួយដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធកំពុងត្រូវបានយកមកអនុវត្ត ដើម្បីបង្កើតការងារឱ្យបានច្រើនជាងមុន ជាពិសេស សម្រាប់ប្រជាជនក្មេងៗដែលកំពុងចូលខ្លួនក្នុងទីផ្សារពលកម្ម និងសម្រាប់ពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងអស់តាមរយៈវិធានការទាំងឡាយ ដូចខាងក្រោម :

- បង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម ដើម្បីបង្កើតកាលានុវត្តភាពការងារនៅជនបទឱ្យបានច្រើនជាងមុន ដែលនឹងមានឥទ្ធិពលខ្លាំងទៅលើវិស័យជាច្រើន រួមបញ្ចូលទាំង តាមរយៈការបង្កើនតម្រូវការទំនិញ និងសេវាកម្មផ្សេងៗ ។
- លើកទឹកចិត្តការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេសនិងការវិនិយោគក្នុងស្រុកនៅក្នុងវិស័យអាទិភាព ជាពិសេស វិស័យកសិកម្ម កសិ-ឧស្សាហកម្ម ឧស្សាហកម្មនិងគម្រោងដែលប្រើប្រាស់ពលកម្មច្រើន ព្រមទាំងវិស័យទេសចរណ៍ ។
- បង្កើតបណ្តាញអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ និងជំនាញផ្សេងៗ ដើម្បីបម្រើដោយស្មើភាពគ្នាទាំងបុរសនិងទាំងស្ត្រី ជាពិសេស ជនក្រីក្រ ជនពិការ និងក្រុមជនដែលងាយរងគ្រោះ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការទីផ្សារការងារ សម្រាប់រយៈពេលខ្លីនិងវែង ។
- រៀបចំបង្កើតមូលដ្ឋានទិន្នន័យកម្លាំងពលកម្មមួយ និងប្រព័ន្ធស្ថិតិមួយ ដោយមានទិន្នន័យដែលបំបែកលម្អិតជាច្រើនប្រភេទ ដូចជា តាមយេនឌ័រ ពិការភាព និងកត្តាផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងនឹងសង្គមកិច្ច ។
- ជួយពលករកម្ពុជាក្នុងការស្វែងរកការងារនៅបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗទៀត ។

៤.៨២ ការធានាឱ្យមាន<u>លក្ខខណ្ឌនៃកន្លែងធ្វើការ</u>ដែលមានសុវត្ថិភាព ត្រឹមត្រូវ និងមានអនាម័យល្អ និងលក្ខខណ្ឌកិច្ចសន្យាដែលត្រឹមត្រូវនិងយុត្តិធម៌សម្រាប់កម្លាំងពលកម្ម គឺមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងការងារហើយក៏ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការងារផងដែរ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំពុងដោះស្រាយជាប្រចាំ នូវបញ្ហាទាំងអស់នេះ រួមមាន ការកម្រិតអប្បបរមានៃប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែនិងថ្ងៃឈប់សម្រាក ការកាត់បន្ថយវិសមភាពក្នុងប្រាក់ឈ្នួលរវាងបុរសនិងស្ត្រី ដំណោះស្រាយជម្លោះនិងការមិនឯកភាពគ្នាតាមសន្តិវិធី ដោយមិនបង្កឡើងនូវ

ការអាក់ខានដល់សង្វាក់ផលិតកម្ម និងការបាត់បង់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់និយោជិក ។ អាទិភាពទាំងឡាយក្នុងការងារនេះគឺ :

- ពង្រឹងយ៉ាងខ្លាំងក្លានូវការអនុវត្តច្បាប់ស្ដីពីការងារនិងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលទាក់ទងទៅនឹងតួនាទីសហជីពកម្មករ ដើម្បីការពារសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់កម្មករ និយោជិត និងនិយោជក ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌការងាររបស់កម្មករនិងនិយោជិត រួមបញ្ចូលទាំង កម្មករបម្លាស់ប្ដូរទីលំនៅ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស និងកម្មករមានផ្ទៃពោះ ។
- បន្តនិងពង្រឹងការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីកាត់បន្ថយសមាមាត្រនៃកុមារធ្វើការងារ (ពលកម្មកុមារ) ។
- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ស្ដីពីសន្តិសុខសង្គម ។
- បង្កើត "*បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គមមួយ*" ។
- ពិនិត្យជម្រើសដែលអាចធ្វើបាន សម្រាប់ការបង្កើតបេឡាសោធន ជាពិសេស សម្រាប់ជនពិការ និងអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក និងការធានារ៉ាប់រងសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ការងារ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ការងារ ។

៤.៨៣ <u>បណ្ដាញសុវត្ថិភាពសង្គម</u> : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងបន្តផ្ដល់នូវ<u>អន្តរាគមន៍សម្រាប់វិស័យសង្គមកិច្ច</u> ដែលក្នុងនោះរួមមាន (ក) ការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់អ្នកក្រ (ខ) វិធានការដើម្បីសម្រាលផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះធម្មជាតិ (គ) ការជួយជនរងគ្រោះដោយសារបាតុភូតទាំងនោះ (ឃ) ការពង្រីកកម្មវិធីនីតិសម្បទានិងកម្មវិធីសមាហរណកម្មឡើងវិញសម្រាប់ជនពិការ សម្រាប់ជនដែលរងគ្រោះដោយគ្រឿងញៀន សម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរនិងកុមារដែលប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ ក៏ដូចជា ការពង្រីកកម្មវិធីសុខុមាលភាពសម្រាប់ជនចាស់ជរា កុមារកំព្រា មេម៉ាយនិងពោះម៉ាយក្រីក្រ គ្រួសារក្រីក្រដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ស្ត្រីរងគ្រោះ ជនគ្មានទីលំនៅដ្ឋាន និងអតីតយុទ្ធជននិងគ្រួសាររបស់ពួកគេ (ង) ការទប់ស្កាត់បទល្មើសនិងការការពារសុវត្ថិភាពសហគមន៍នៅថ្នាក់ឃុំ-សង្កាត់ ស្រុក-ខណ្ឌ ខេត្ត-ក្រុង និងថ្នាក់ជាតិ ដោយសហការក្នុងភាពជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពជាអាទិភាព ទាំងឡាយដែលត្រូវអនុវត្តរួមមាន ការអនុម័តយកនិងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់សំខាន់ៗ និងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនីតិសម្បទាសម្រាប់កុមារកំព្រា ជនអនាថាតាមផ្លូវ ជនពិការ ជនចាស់ជរា ព្រមទាំងស្ត្រីនិងកុមាររងគ្រោះដោយការជួញដូរ ។ ដោយសារបច្ចុប្បន្ននេះ បញ្ហាគ្រឿងញៀនបានក្លាយជាកង្វល់ដ៏ធំមួយ សម្រាប់សន្តិសុខ និងសុខុមាលភាពនៃសង្គមជាតិទាំងមូល វិធានការដើម្បីទប់ស្កាត់ ការផលិត ការហូរចូល ការលក់ដូរ និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀននឹងត្រូវអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដោយអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ។

ការកសាងសមត្ថភាពនិងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស

៤.៨៤ ផ្នែកនេះបង្ហាញពីចតុកោណទី៤ នៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលភាគច្រើនគ្របដណ្តប់លើផ្នែកសង្គមកិច្ច ក្នុងនោះរួមមាន *អប់រំ សុខាភិបាល សមភាពយេនឌ័រ និងបញ្ហាប្រជាជន* ។

៤.៨៥ ការអប់រំ : ការអប់រំត្រូវបានទទួលយកជាសកល ថាជាមូលដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សមួយដ៏សំខាន់ ។ ការអប់រំក៏ជាកត្តាចម្បងមួយផងដែរ ដែលផ្តល់វិភាគទានដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ទិសដៅរយៈពេលវែង គឺដើម្បីធានាថា កុមារនិងយុវជនកម្ពុជាទាំងអស់មានឱកាសស្មើៗគ្នា ក្នុងការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព ដោយពុំគិតពីឋានៈក្នុងសង្គម តំបន់ភូមិសាស្ត្រ ជនជាតិ សាសនា ភាសា ភេទ ឬភាពពិការឡើយ ។ ការអប់រំនឹងបង្កើតឱ្យមានមោទនភាពចំពោះជាតិនិងចំពោះខ្លួនឯងក្នុងឋានៈជាពលរដ្ឋម្នាក់ មានកម្រិតសីលធម៌និងសុទិដ្ឋិនិយមខ្ពស់ ក៏ដូចជា មានការទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រទេសជាតិនិងប្រជាជន ។ តួនាទីនៃការអប់រំ គឺដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពសិស្ស-និស្សិត ដើម្បីក្លាយខ្លួនជាអ្នកមានផលប្រយោជន៍ និងការរស់នៅប្រកបដោយភាពសុខដុមរមនានៅក្នុងសង្គមមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃសកលភាវូបនីយកម្ម ។

៤.៨៦ វិស័យអប់រំគឺជាវិស័យមួយដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាសម្រេចបានជោគជ័យនៅក្នុងទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់កម្ពុជា ទាំងនៅក្នុងការងារកំណែទម្រង់ ទាំងនៅក្នុងការសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលទាំងឡាយ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏បញ្ហាប្រឈមជាច្រើននៅតែកើតមានឡើងនៅឡើយ ហើយនៅក្នុងចំណោមបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះ មានជាអាទិ៍ ភាពចាំបាច់និងបន្ទាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់គុណភាពនៃការអប់រំ ។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមភាគីដែលមានចំណែកពាក់ពន្ធ័នានា មានការរីកចម្រើនច្រើនក្នុងរយៈពេលថ្មីៗកន្លងទៅនេះ ។ តាមរយៈបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានក្នុងការអនុវត្ត *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០១-២០០៥* *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០៦-២០១០* មួយទៀត ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយអ្នកមានចំណែកពាក់ពន្ធ័ទាំងអស់ ហើយផែនការនេះបានបញ្ចូលនូវគោលដៅទាំងឡាយនៃ *ផែនការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាឆ្នាំ២០០៣-២០១៥* ។ ផែនការនេះ គឺជាក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងការអនុវត្តដ៏សំខាន់មួយ សម្រាប់ការកែលម្អស្ថានភាពរស់នៅរបស់អ្នកក្រ ដោយប្រើប្រាស់ការអប់រំជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសង្គមនិងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ ត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងការកែលម្អគុណភាពអប់រំនៅគ្រប់កម្រិតទាំងនៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា បឋមភូមិ មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ និងឧត្តមសិក្សា ។ ផ្នែកនេះ គូសបញ្ជាក់ពីចំណុចសំខាន់ៗនៃ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០៦-២០១០* ដែលផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតជាងនេះ ។

៤.៨៧ បង្អែករឹងមាំរបស់ប្រទេសជាតិមួយ គឺជា "*សំណុំដ៏សំខាន់*" នៃធនធានមនុស្សដែលមានការអប់រំ មានជំនាញ មានទេពកោសល្យ និងមានសមត្ថភាព នៅក្នុងវិស័យនានានៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ការផ្តល់សេវាអប់រំនៅកម្រិតឧត្តមសិក្សា ជាពិសេស ការផ្តល់ដោយផ្នែកឯកជន ហាក់ដូចជាមិនទាន់មានតុល្យភាពក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរយៈពេលខ្លីនៃទីផ្សារ ដូចជា តម្រូវការបន្ទាន់នូវបុគ្គលិកគ្រប់គ្រងថ្នាក់ទាបនិងថ្នាក់មធ្យម ។ ការបន្សុីគ្នាមិនត្រឹមត្រូវរវាងទិដ្ឋភាពការងាររយៈពេលវែងនិងការសិក្សា កំពុងតែនៅកើតមានឡើង ។ ដើម្បីឱ្យមានការរីកចម្រើននិងរក្សាបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ប្រទេសជាតិត្រូវការមុខជំនាញជាច្រើន ដូចជា អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ វិស្វករ អ្នកស្រាវជ្រាវ និងអ្នកឯកទេស នៅតាមផ្នែកនានានៃសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។ បញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងវិស័យអប់រំ គឺត្រូវផ្តល់សេវាកម្មជានាសប្រាប់ការអប់រំចាំបាច់ប្រកបដោយគុណភាពខ្ពស់នៅក្នុងគ្រប់វិស័យ តាមរយៈ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនិងបច្ចេកទេស និងការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា ហើយត្រូវមានសមត្ថភាពទាក់ទាញនិស្សិតឱ្យមកចូលរួមក្នុងវគ្គសិក្សាទាំងនេះ ។ ចំពោះបញ្ហានេះ តួនាទីរបស់ *គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំកម្ពុជា* គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការវាយតម្លៃនិងទទួលស្គាល់គុណភាពតែចំពោះមហាវិទ្យាល័យទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យផ្នែកគុណភាពជាអប្បបរមា និងមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការរៀបចំបង្កើតឡើងនូវ *យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឧត្តមសិក្សា* ដ៏ទូលំទូលាយមួយ ។

៤.៨៨ នៅក្នុងចំណោមអាទិភាពទាំងឡាយនៃ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០៦-២០១០* និងគោលនយោបាយសំខាន់ៗ ការងារដែលត្រូវធ្វើ ជាអាទិ៍មាន :

- ការធានាឱ្យមានលទ្ធភាពចូលរៀនប្រកបដោយភាពងាយស្រួលនិងសមធម៌ ជាពិសេស សម្រាប់អ្នកក្រ ក្មេងស្រី ជនជាតិភាគតិច និងកុមារក្រីក្រ ក៏ដូចជា ប្រជាជនរស់នៅក្នុងតំបន់ដែលរគ្រោះភាពក្រីក្រខ្ពស់ ។
- សកលកម្មនៃការអប់រំមូលដ្ឋាន ៩ឆ្នាំ និងលើកកម្ពស់កាលានុវត្តភាពជីវិតរស់នៅ ។
- ការបង្កើនគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាអប់រំ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំង តាមរយៈការធ្វើទំនើបកម្ម និងកំណែទម្រង់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- ការផ្សារភ្ជាប់ការអប់រំនិងការបណ្តុះបណ្តាល ទៅនឹងទីផ្សារពលកម្មរយៈពេលវែងនិងមធ្យម និងទៅនឹងសង្គម រួមបញ្ចូលទាំង ការអប់រំឱ្យមានជំនាញសម្រាប់ការរស់នៅនិងសុខភាពល្អ និងការអប់រំអំពីការការពារមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។
- ការអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀតក្នុងវិស័យយុវជននិងកីឡា ដោយបង្កើនការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះយុវជនក្នុងគ្រប់មុខជំនាញ ។
- ការអភិវឌ្ឍនិងការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន សម្រាប់ការងារវិមជ្ឈការ ។

៤.៨៩ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ វឌ្ឍនភាពសំខាន់ៗមួយចំនួនត្រូវបានធ្វើឱ្យសម្រេចឡើង ក្នុងការបង្កើនកម្រិតចុះឈ្មោះចូលរៀននៅសាលាបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (បញ្ចប់ការសិក្សាជាមូលដ្ឋាន ៩ឆ្នាំ) ប៉ុន្តែទោះជាដូចនេះក្តី គម្លាតធំចំពោះអ្នកក្រខ្លាំងនិងនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល នៅតែមាននៅឡើយ ។ នៅពេលដែលកម្រិតនៃការចុះឈ្មោះចូលរៀននិងផលធៀបយេនឌ័រនៅកម្រិតបឋមសិក្សា អាចសម្រេចបាន ១០០ភាគរយ នៃគោលដៅនៅមុនឆ្នាំ២០១៥ កម្រិតនៃការចុះឈ្មោះចូលរៀន និងផលធៀបយេនឌ័រនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សា នឹងមិនអាចសម្រេចបាន ១០០ភាគរយតាមចំណុចដៅ បើមិនមានការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នានោះទេ ។ គោលដៅសំខាន់ៗចំពោះមុខរបស់វិស័យអប់រំរួមមាន :

- កាត់បន្ថយចំងាយផ្លូវ ដែលកុមារធ្វើដំណើរពីផ្ទះមកកាន់សាលាបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ តាមរយៈ ការសាងសង់និងបើកសាលារៀននៅជិតភូមិដែលកុមាររស់នៅ ជាពិសេស នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ជួបការលំបាក ។
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួល ដើម្បីឱ្យកុមារីបានចូលរៀននៅសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិនិងកម្រិតសិក្សាខ្ពស់ជាង ។
- កាត់បន្ថយការចំណាយរបស់ឪពុកម្តាយសិស្សក្នុងការចុះឈ្មោះចូលរៀន និងធានាឱ្យមានការចូលរៀន និងការសិក្សារបស់កុមារក្រីក្រ ហើយតាមរយៈនេះ នឹងធានាឱ្យមានការកាត់បន្ថយកម្លាំងពលកម្មកុមារផងដែរ ។
- បង្កើនគុណភាពអប់រំឱ្យដល់និងក្រោយកម្រិតអប់រំមូលដ្ឋាន រាប់បញ្ចូលទាំងការកែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សា និងការដាក់បញ្ចូលស្តង់ដារអប្បបរមានៃលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស និងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស សម្រាប់ថ្នាក់ទី៣ ថ្នាក់ទី៦ និងថ្នាក់ទី៩ ។ ការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន និងការកំណត់ប៉ុស្តិ៍បំពេញការងារគ្រូ ការធានាគុណភាព និងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃនិងទទួលស្គាល់គុណភាព ។

៤.៩០ ទន្ទឹមនឹងពេលដែលយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងមួយត្រូវបានរៀបចំឡើង ហើយការវិនិយោគត្រូវបន្តធ្វើសម្រាប់វឌ្ឍនភាពនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សា ឧត្តមសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្នុងដំណាក់កាល *ផយអជ* គោលដៅនិងចំណុចដៅសំខាន់ៗ ជាអាទិ៍មាន :

តារាង៤.៤ : វិស័យអប់រំ : គោលដៅនិងចំណុចដៅសំខាន់ៗ

	ចំណុចដៅ និងសូចនាករ	២០០៥	២០១០	២០១៥
១	អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី១ដល់ថ្នាក់ទី៦) សរុប-សិស្សប្រុស-សិស្សស្រី (%)	៩១.៩-៩៣.០-៩០.៧	១០០ (ទាំងអស់)	
២	អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ថ្នាក់ទី៧ដល់ថ្នាក់ទី៩) សរុប សិស្សប្រុស សិស្សស្រី (%)	២៦.១-២៧.១-២៤.៨	៧៥ (ទាំងអស់)	១០០ (ទាំងអស់)
៣	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់ទី១ដល់ថ្នាក់ទី៦	៥៣.១	១០០	
៤	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់ទី១ដល់ថ្នាក់ទី៩	៣០.១៨	៥០	១០០
៥	អក្ខរកម្មអ្នកដែលមានអាយុពី ១៥-២៤ឆ្នាំ (%)	៨៣.៤	៩៥	១០០

៤.៩១ យុទ្ធសាស្ត្រចំបងៗនិងសកម្មភាពសំខាន់ៗរបស់វិស័យអប់រំ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅទាំងនេះ និងគោលដៅផ្សេងៗទៀត រួមមាន :

- បង្កើនចំនួនកុមារថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា ដែលចូលរៀនក្នុងកម្មវិធីអប់រំសម្រាប់កុមារតូចៗ ដែលបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងសាលា សហគមន៍ និងតាមផ្ទះ ។
- បង្កើនចំនួនសាលាបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ជាពិសេស នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ដែលទទួលសេវាកម្មមិនគ្រប់គ្រាន់ ។
- បង្កើនចំនួនគ្រូបង្រៀន ទាំងគ្រូប្រុសនិងគ្រូស្រីនៅគ្រប់កម្រិតសិក្សាទាំងនោះ ដើម្បីលើកកម្ពស់ផលធៀបសិស្ស-គ្រូ និងសមាមាត្របុគ្គលិកសិក្សាស្រី ជាពិសេស ការផ្តល់ប្រាក់លើកទឹកចិត្ត សម្រាប់ការបំពេញការងារនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ជួបការលំបាក ។
- លើកកម្ពស់គុណភាពគ្រូបង្រៀន តាមរយៈការអភិវឌ្ឍមុខរបរវិជ្ជាជីវៈ ដែលផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការផ្តល់ប្រាក់លើកទឹកចិត្ត សម្រាប់ការបំពេញការងារ ។
- យកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសក្នុងការបង្កើនប្រាក់បៀវត្សរ៍របស់គ្រូបង្រៀន (បាននឹងកំពុងដំណើរការ) និងបើកប្រាក់បៀវត្សរ៍ឱ្យទាន់ពេលវេលា ។
- ធានាគុណភាពអប់រំ តាមរយៈការកែលម្អការផ្តល់នូវសៀវភៅសិក្សា សម្ភារៈសិក្សា បរិក្ខារអប់រំ បណ្ណាល័យ និងបន្ទប់ពិសោធន៍ ។
- រៀបចំឱ្យមានស្តង់ដារគុណភាពសម្រាប់គ្រប់កម្រិត និងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិមួយសម្រាប់ការអប់រំមូលដ្ឋាន ។

- បង្កើនចំនួនអន្តេវាសិកដ្ឋានដែលមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់សិស្សស្រីដែលមកពីតំបន់ឆ្ងាយៗ ដើម្បីមករៀននៅសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិដែលជិតបំផុត នៅលើមូលដ្ឋាននៃគម្រោងសាកល្បងជាគំរូដែលបាន និងកំពុងដំណើរការរួចហើយ ។
- កាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយរបស់សិស្សក្រីក្រ ជាពិសេសសិស្សស្រី តាមរយៈការផ្តល់អាហារូបករណ៍ (នៅបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា និងឧត្តមសិក្សា) និងការលុបបំបាត់ការបង់ប្រាក់ក្រៅផ្លូវការគ្រប់ប្រភេទទៅឱ្យគ្រូ ។
- ពង្រីកនិងកំណត់មុខសញ្ញាឱ្យបានល្អជាងមុនសម្រាប់កម្មវិធីផ្តល់អាហារសម្រន់នៅបឋមសិក្សា និងកម្មវិធីលើកទឹកចិត្តសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី៧ ដល់ទី៩ ។
- បន្តធានាឱ្យមានការបែងចែកថវិកាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់និងការផ្តល់ឱ្យបានទាន់ពេលវេលានូវថវិកាចរន្ត សម្រាប់វិស័យអប់រំ ជាពិសេស សម្រាប់ការអប់រំមូលដ្ឋាន ។
- បង្កើននិងកែលម្អកម្មវិធីអក្ខរកម្មសម្រាប់ប្រជាជនពេញវ័យ ជាពិសេស សម្រាប់ស្ត្រី ។

៤.៩២ <u>សុខាភិបាល</u> **:** ការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រជាជនគឺជាអាទិភាពមួយខ្ពស់បំផុត ។ ការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ ក៏ដូចជា សុខភាពបន្តពូជ សុខភាពមាតានិងកុមារ ការលុបបំបាត់មូលហេតុបណ្តាលនៃជម្ងឺ ការចាត់វិធានការបង្ការ និងការផ្តល់ការព្យាបាលដែលចាំបាច់ គឺមានសារៈសំខាន់ ក្នុងការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសុខភាពនៃប្រជាជនជាទូទៅ ជាពិសេស ជនងាយរងគ្រោះដែលគ្មានមធ្យោបាយ ដើម្បីទទួលបានសេវាទាំងនោះ ។ កត្តាអន្តរវិស័យនិងកត្តាផ្សេងទៀតជាច្រើនដែលប៉ះពាល់ដល់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រជាជន មានជាអាទិ៍ (ក) ភាពក្រីក្រជាមូលហេតុនិងបច្ច័យអាក្រក់នៃសុខភាពមិនល្អ (ខ) ការលំបាកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់អ្នកក្រ ដែលរារាំងមិនឱ្យពួកគាត់មានលទ្ធភាពទទួលសេវាសុខាភិបាលសាធារណៈ (គ) ការកែលម្អគុណភាពទឹកនិងសេវាអនាម័យ (ឃ) ការអប់រំប្រសើរជាងមុននិងកម្រិតអក្ខរកម្មខ្ពស់ជាងមុន ក៏ដូចជាលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មាន និងការយល់ដឹងច្រើនជាងមុន (ង) សមធម៌យេនឌ័រ (ច) បណ្តាញសុវត្ថិភាពសង្គមសម្រាប់អ្នកក្រនិងអ្នកងាយរងគ្រោះ (ឆ) ការផ្តល់អាហារូបត្ថម្ភល្អជាងមុន តាមរយៈ ការធ្វើអន្តរាគមន៍សមស្រប ។ល។

៤.៩៣ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាលឆ្នាំ២០០៣-២០០៧* ដែលនឹងត្រូវបន្តរហូតដល់ឆ្នាំ២០១០ បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនៅឆ្នាំ២០០៦ (នៅពេលដែលមានទិន្នន័យការកែសម្រួលរួចតាមរយៈអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពនៅកម្ពុជា) ផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចបាននូវអាទិភាពនានា ដែលក្នុងនោះរួមមាន (ក) ការផ្តល់សេវាសុខាភិបាល (ខ) ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទ (គ) ការកែលម្អគុណភាព (ឃ) ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស (ង) ហិរញ្ញប្បទានសុខាភិបាល (ច) ការអភិវឌ្ឍស្ថាប័ន ។ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាល* គឺជាក្របខ័ណ្ឌនៃការណែនាំតម្រង់ទិស សម្រាប់គ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ក្នុងវិស័យ

សុខាភិបាល ការរៀបរាប់ខាងក្រោមនេះ (រួមបញ្ចូលទាំងសូចនាករនៅក្នុងតារាង ៤.៥) គឺគ្រាន់តែលើកមកបង្ហាញបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួនតែប៉ុណ្ណោះ ពុំបានធ្វើការបញ្ជាក់លម្អិតនោះទេ ។

៤.៩៤ សុខាភិបាល គឺជាវិស័យអាទិភាពមួយ ក្នុងចំណោមវិស័យអាទិភាពទាំងបួនរបស់ *កម្មវិធីសកម្មភាពអាទិភាព* ដែលធានាបាននូវការធ្វើវិភាជន៍និងការផ្តល់ថវិកាទាន់ពេលវេលា ទាំងចំណាយចរន្តនិងមូលធន ។ តែទោះជាដូចនេះក្តី នៅក្នុងការប្រើប្រាស់ថវិកាជាក់ស្តែង ថ្នាក់ជាតិហាក់ដូចជាប្រើប្រាស់ចំណែកមួយធំជាងនៅថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ក្រោមបន្តបន្ទាប់ ។ ដោយសារអ្នកផ្តល់សេវាច្រើន ទាំងផ្នែករដ្ឋនិងទាំងផ្នែកឯកជន ហើយការចំណាយដែលកើតមានដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលពួកគេភាគច្រើនជាអ្នកក្រីក្របំផុត ធ្វើឱ្យមានការពិបាកណាស់ដើម្បីកែតម្រូវការប៉ាន់ប្រមាណចំណាយឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើការថែទាំសុខភាពនៅកម្ពុជា ប៉ុន្តែផ្អែកលើមូលដ្ឋានមួយចំនួន ការចំណាយនៅតែមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ប្រហែល ៣៣ដុល្លារអាមេរិកក្នុងប្រជាជនម្នាក់ ។ "*មូលនិធិសមធម៌* " ត្រូវបានចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ដើម្បីបំពេញបន្ថែមពីលើប្រព័ន្ធមិនទូទាត់ថ្លៃព្យាបាលជម្ងឺដែលមានស្រាប់ និងដើម្បីកែលម្អលទ្ធភាពប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាព ។ គម្រោងសាកល្បងចំនួន ១៧ កំពុងដំណើរការក្នុងចំណោមខេត្ត-ក្រុងចំនួន ១៣ ហើយ *មូលនិធិសមធម៌* នឹងត្រូវបង្កើនកម្រិត នៅក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ ។ ទោះបីជាដូចនេះក្តី វិធីសាស្ត្រជាច្រើនទៀតប្រកបដោយចីរភាពជាង សម្រាប់ជួយអ្នកក្រនៅក្នុងរយៈពេលវែង ត្រូវតែបានយកមកគិតគូរពិចារណា ។ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបាននូវការកែលម្អគុណភាព ការការពារនិងការថែរក្សាសុខភាព គម្រោង *សំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា* និង *គម្រោងសំណុំសកម្មភាពបង្គ្រប់* ត្រូវបាននិងកំពុងដាក់ឱ្យដំណើរការ ។ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួន បាននឹងកំពុងអនុវត្តកិច្ចសន្យាគម្រោងសាកល្បងនៅក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិចំនួន ១១ ដើម្បីធានាផ្តល់ឱ្យបានសមរម្យនូវការថែទាំសុខភាព ជាពិសេស នៅតំបន់អ្នកក្រីក្រនិងអ្នករស់នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ដើម្បីឱ្យបានដល់ដៃជនងាយរងគ្រោះនៅតំបន់នោះ ។ គម្រោងទាំងអស់នេះ នឹងត្រូវពង្រីកទៅកាន់តំបន់ផ្សេងៗទៀត ។

តារាង៤.៥ : វិស័យសុខាភិបាល : គោលដៅ និងចំណុចដៅអាទិភាព

	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
១	អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង ១.០០០កំណើតរស់	៦៦	៦០	៥០
២	អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម ៥ឆ្នាំ ក្នុង ១.០០០កំណើតរស់	៨២	៧៥	៦៥
៣	អត្រាមរណភាពមាតា ក្នុង ១០០.០០០កំណើតរស់	ពុំមានតួលេខ	២៤៣	១៤០
៤	ប្រេវ៉ាឡង់ហ៊ីវ/អេដស៍ %នៃមនុស្សពេញវ័យ អាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ	១.៩	១.៩	១.៨
៥	កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់ជម្ងឺគ្រុនចាញ់ %	០.៣៦	០.២៥	០.១
៦	កាត់បន្ថយអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃជម្ងឺរបេងសួតវិជ្ជមាន BK ក្នុង ១០០.០០០នាក់	ពុំមានតួលេខ	២១៤	១៧៥

ទិន្នន័យនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរទៅតាមលទ្ធផលអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៥

៤.៩៥ សកម្មភាពនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាអាទិភាព ដើម្បីអនុវត្តនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល រួមមាន :

- បង្កើនល្បឿនកំណែទម្រង់នៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ ។
- ព្យាយាមនិងសម្រេចការសម្របសម្រួលប្រសិទ្ធភាពចំណាយ ឱ្យបានប្រសើរនៅក្នុងកម្មវិធីត្រួតពិនិត្យជម្ងឺ តាមរយៈខ្សែបណ្តោយនិងយន្តការបែងចែកសេវាសុខាភិបាល ។
- លើសពីនេះទៀត ពង្រីកនិងពង្រឹងមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល ដើម្បីជួយអ្នកក្រីក្រឱ្យអាចប្រើប្រាស់សេវាសុខភាពសាធារណៈបាន ស្រាវជ្រាវដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយនានាប្រកបដោយចីរភាពក្នុងការជួយអ្នកក្រីក្រ ដើម្បីមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបាននូវប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាព ដោយមិនបាច់បង់ថ្លៃព្យាបាល ឬតាមរយៈនៃជំនួយរូបិយវត្ថុដែលមានគោលដៅច្បាស់លាស់ ។
- ជាទូទៅ ធ្វើសនិទានកម្មប្រព័ន្ធស្ថានចំណាយឡើងវិញ ដើម្បីធានាឱ្យមានការអនុវត្តល្អប្រសើរបំផុត ។
- ស្វែងរកវិធីនិងមធ្យោបាយនានា ដើម្បីកែលម្អឱ្យបានប្រសើរឡើងនូវហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់មន្ទីរពេទ្យ ។
- បង្កើនការជ្រើសរើសនិងការបណ្តុះបណ្តាលឆ្មប និងធានាការបែងចែកពួកគេឱ្យទៅបម្រើការងារនៅតំបន់ដែលមានតម្រូវការ ។
- បង្កើនសមាមាត្រនៃការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលដែលមានជំនាញ និងលើកកម្ពស់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ផ្នែកសម្រាលកូនដោយការវះកាត់ ។
- កែលម្អសុខភាពកុមារ តាមរយៈការគ្របដណ្តប់ជាទូទៅ នៃអន្តរាគមន៍របស់កម្មវិធី *ប័ណ្ណពិន្ទុសម្រាប់ការគង់វង្សនៃកុមារ* រួមបញ្ចូលទាំង អន្តរាគមន៍ផ្នែកអាហារូបត្ថម្ភ និងកម្មវិធី *ការគ្រប់គ្រងចម្រុះនៃជម្ងឺវ័យកុមារ* ។
- កែលម្អសេវានិងព័ត៌មានពីសុខភាពបន្តពូជ រួមទាំង ការពន្យារកំណើត និងដោះស្រាយបញ្ហានិងសេវាសុខភាពផ្លូវភេទនិងសុខភាពបន្តពូជ របស់យុវជន ។
- ពិនិត្យស្វែងរកលទ្ធភាពក្នុងការពង្រីកកម្មវិធីអ្នកស្ម័គ្រចិត្តតាមភូមិដែលមានបច្ចុប្បន្ន សម្រាប់ការថែទាំសុខភាពទាក់ទងនឹងជម្ងឺគ្រុនចាញ់ ដើម្បីផ្តល់ការការពារនិងថែរក្សាសុខភាព តាមរយៈ បុគ្គលិកសុខាភិបាលតាមភូមិដែលមានតម្លៃពលកម្មទាប ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសហគមន៍ និងចែករំលែកចំណេះដឹងអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំសុខភាព ។
- សាងសង់ឬស្តារឡើងវិញ និងកែសម្រួលមណ្ឌលសុខភាពបន្ថែមទៀត (ថ្នាក់ស្រុកនិងឃុំ) និងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកថ្នាក់ស្រុក ជាពិសេស នៅតំបន់ក្រីក្របំផុត ។
- លើកកម្ពស់ការអប់រំ និងសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ។
- ពង្រឹងការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនិងច្បាប់សុខាភិបាល ដែលទាក់ទងនឹងវេជ្ជសាស្ត្រនិងឱសថ ព្រមទាំងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារផងដែរ ។

- ធានាផ្តល់ថវិកាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងទាន់ពេលវេលាសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល ។
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលនិងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីវិស័យឯកជន ក្នុងការផ្តល់សេវាសុខភាព ទាំងនៅទីប្រជុំជន និងទាំងនៅទីជនបទ ។

៤.៩៦ <u>មេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍</u> **:** ការការពារ ការព្យាបាល ការថែទាំ និងការខិតខំកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ពីមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ គឺជាកត្តាសំខាន់រួមចំណែកដល់គោលដៅរួមនៃ *ផយអជ* ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ កិច្ចប្រឹងប្រែងរួមគ្នា បានធ្វើឱ្យមានការថយចុះប្រេវ៉ាឡង់បន្ទាប់ពីមានការសង្កេតមើលចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៧ ការពង្រីកសេវាកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័សសម្រាប់ប្រជាជនដែលមានផ្ទុកមេរោគហ៊ីវ តាមរយៈបន្តការថែទាំ បង្កើនកម្រិតយល់ដឹងអំពីមេរោគហ៊ីវដល់ប្រជាជនទាំងអស់ និងការផ្លាស់ប្តូរបរិយាកាសគោលនយោបាយ ដូចជា ការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីការការពារនិងការត្រួតពិនិត្យមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។ ប៉ុន្តែ ធម្មតាការប្រែប្រួលនៃជម្ងឺរាតត្បាត ប្រមូលផ្តុំលើក្រុមដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ ដែលរាលដាលក្នុងចំណោមប្រជាជន ទូទៅ ចាំបាច់ត្រូវពង្រឹងបន្ថែមទៀតនូវការទទួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់ជាតិចំពោះមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ប្តេជ្ញាដើម្បីធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាពហុវិស័យ ដែលបានណែនាំតាមរយៈ *ផយអជ សម្រាប់ការឆ្លើយតបយ៉ាងទូលំទូលាយលើមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ឆ្នាំ២០០៦-២០១០* ជាមួយនឹងការឆ្លើយតបយ៉ាងខ្លាំងក្លាតាមលក្ខណៈវិមជ្ឈការ ។ អាទិភាពសំខាន់ៗ រួមមាន :

- ជំរុញកម្មវិធីលើកទឹកចិត្តឱ្យបានទូលំទូលាយ ចំពោះបុរស ស្ត្រីក្នុងការប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យ និងជំរុញសកម្មភាពប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យសម្រាប់ប្រជាជនទូទៅ ដែលធ្វើសកម្មភាពផ្លូវភេទ រួមមាន ស្ត្រីមនុស្សពេញវ័យ និងយុវវ័យ ។
- ទប់ស្កាត់ការឆ្លងនៃមេរោគហ៊ីវ/ជំងឺអេដស៍ ទៅលើគ្រួសារ តាមរយៈកម្មវិធីព័ត៌មាន ការអប់រំ ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងការពិគ្រោះយោបល់ជាលក្ខណៈបុគ្គល ។
- បង្កើននិងកែលម្អសេវាគាំទ្រ និងសេវាថែទាំសុខភាព ដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។

៤.៩៧ <u>សមភាពយេនឌ័រ</u> : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចាត់ទុកស្ត្រីមានតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកម្ពុជា ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ស្ត្រី *"នារីរតនៈ"* ឬ *"ស្ត្រីគឺជាត្បូងមានតម្លៃ"* នឹងបន្តនូវភាពខ្លាំងក្លាក្នុងគោលបំណងផ្តល់ជូនស្ត្រីកម្ពុជានូវតម្លៃនិងក្តីសង្ឃឹមក្នុងជីវិត តាមរយៈ ការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រនៅគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់លើការលើកទឹកចិត្ត និងការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសង្គមរបស់ស្ត្រី ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រយេនឌ័រ ការកសាងសមត្ថភាពស្ត្រីលើគ្រប់វិស័យ ការផ្លាស់

ប្តូរឥរិយាបថសង្គមដែលមានការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី និងការធានានូវសិទ្ធិរបស់ស្ត្រីឱ្យមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងដោយស្មើភាពក្នុងការកសាងប្រទេសជាតិ ។

៤.៩៨ បញ្ហាសំខាន់បំផុតដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គឺការលុបបំបាត់យ៉ាងឆាប់នូវរាល់ឧបសគ្គចំពោះមុខ និងដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងវិសមភាពយេនឌ័រ ដូចជា វិសមភាពក្នុងការទទួលបានការអប់រំ ថ្លៃឈ្នួលការងារ ភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី ការថែរក្សាសុខភាពបន្តពូជរបស់ពួកគេ ភាពងាយទទួលរងគ្រោះដោយសារមេរោគហ៊ីវ ជម្ងឺអេដស៍ និងការជួញដូរស្ត្រី និងការធ្វើការងារដែលមិនទទួលបានផលប្រយោជន៍ជាទូទៅ ទាំងក្នុងគ្រួសារនិងសង្គម នៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ការទទួលបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់គ្រួសារ ។ ខណៈពេលដែលស្ត្រីជាច្រើនជាកម្លាំងពលកម្មនៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ដោយសារបច្ចុប្បន្នវិស័យកាត់ដេរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ទោះបីជាស្ត្រីដ៏ច្រើនលើសលប់ជាកម្លាំងពលកម្មដែលមានកម្រិតទាប ក៏តំណាងរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងកម្រិតអ្នកគាត់តែងគោលនយោបាយនិងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត រួមមានរដ្ឋសភាជាតិ និងស្ថាប័នប្រជាធិបតេយ្យផ្សេងៗ មន្ត្រីរាជការ និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៅមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ហើយត្រូវទាមទារធ្វើការកែលម្អដោយយកចិត្តទុកដាក់ ។

៤.៩៩ ដោយសារយេនឌ័រជាបញ្ហាអន្តរវិស័យ និងជាការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រប់ស្ថាប័នទាំងអស់ បញ្ហានិងយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីដោះស្រាយវិសមភាពយេនឌ័រត្រូវបានបង្ហាញ រួចមកហើយនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗដូចជា កសិកម្ម ការងារ អប់រំ សុខាភិបាល និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៅផ្នែកខាងដើមនៃជំពូកនេះ ។ ចំនួនដ៏ច្រើននិងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រនៅក្នុងប្រទេស ត្រូវមានការចូលរួមយ៉ាងខ្លាំងក្លា ។ នៅថ្នាក់ជាតិ ក៏ដូចជាថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការចូលរួមនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន គឺផ្តោតទៅលើ :

- ការប្តេជ្ញាចិត្តកសាងសមត្ថភាពនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់ រួមមាន ទាំងអ្នកធ្វើគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីនានា ដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ ។
- ជំរុញការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដល់ស្ត្រី ។
- លើកកម្ពស់ការការពារខាងផ្លូវច្បាប់ចំពោះស្ត្រី ។

៤.១០០ *ផយអជ* នឹងផ្តោតលើផ្នែកសំខាន់ៗមួយចំនួន តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹង និងសកម្មភាពសំខាន់នានា រួមមាន :

- បញ្ជ្រាបយេនឌ័រទៅក្នុងផ្នត់គំនិតរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងមូល រួមមាន នៅក្នុងថ្នាក់រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ និងនៅក្នុងដំណើរការផ្តល់ថវិកា ។

- ណែនាំ ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការជួញដូរស្ត្រី (តាមរយៈការលុបបំបាត់អំពើពុករលួយ និងការពង្រឹងច្បាប់ឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់) និងទំនៀមទំលាប់វប្បធម៌ ដែលទ្រទ្រង់ វិសមភាពយេនឌ័រនៅក្នុងគ្រួសារ និងសង្គម ។
- បង្កើនលទ្ធភាពរបស់ស្ត្រីក្នុងការទទួលបានផលិតភាពទ្រព្យសកម្ម ដូចជា មូលធនហិរញ្ញវត្ថុ ការកាត់បន្ថយការរើសអើងដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅលើទីផ្សារពលកម្ម និងផ្តល់បរិយាកាសដ៏ល្អប្រសើរដើម្បីឱ្យស្ត្រីអាចចូលរួមបានច្រើនជាងមុននៅក្នុងការងារដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ។
- ដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ ដូចជាការបង្កើន ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃសេចក្តីសម្រេចនានា ទាំងក្នុងនិងក្រៅផ្លូវការ ជំរុញឱ្យស្ត្រីទទួលបាននូវកម្រិតឋានៈនិងតួនាទីខ្ពស់នៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈតាមរយៈគោលនយោបាយនិងច្បាប់ ។ បង្កើនល្បឿននិងជំរុញឱ្យមានការអនុវត្តច្បាប់រដ្ឋប្បវេណីឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការដោះស្រាយអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ជំរុញឱ្យមានការអនុម័តច្បាប់ជួញដូរមនុស្ស និងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ ដើម្បីការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា ។

៤.១០១ <u>គោលនយោបាយប្រជាជន</u> : គោលនយោបាយនេះក៏ជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយយ៉ាងទូលំទូលាយ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្សេងៗទៀតជាច្រើន ដូចជា សុខាភិបាល អប់រំ បរិស្ថាន ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច សមភាពយេនឌ័រ បញ្ហាគ្រឿងញៀន និងវិស័យផ្សេងៗទៀត ។ បច្ចុប្បន្នអត្រាកំណើនប្រជាជនប្រចាំឆ្នាំគឺ ១,៨ភាគរយ ជាបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយទៅលើ សេវាសាធារណៈនិងធនធាន និងជាកត្តាមួយរួមចំណែកឱ្យកើតមានភាពក្រីក្រ ។ ដំណោះស្រាយជាអាទិភាពរួមមាន :

- គាំទ្រដល់គូស្វាមីភរិយានិងបុគ្គលម្នាក់ៗឱ្យធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយសេរី និងដោយទទួលខុសត្រូវលើចំនួនកូន និងការពន្យារកំណើត ហើយឱ្យទទួលបាននូវ ព័ត៌មាន ការអប់រំ សេវាកម្មនានា និងមធ្យោបាយដើម្បីអនុវត្តការសម្រេចចិត្តខាងលើ ។
- កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាននៃការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ទៅលើទីប្រជុំជននិងជនបទ ។
- បញ្ចូលអថេរប្រជាជន រួមទាំង បញ្ហាមនុស្សចាស់និងការផ្លាស់ទីលំនៅ ទៅក្នុងគោលនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច នៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់នៃផែនការ និងកម្មវិធីនានា ។

៤.១០២ <u>ចំណាយ ធនធាន និងការរៀបចំកម្មវិធី</u> : ការសម្រេចបាននូវគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងអស់ នៅក្នុងកំឡុងពេលអនុវត្ត *ផយអជ* ២០០៦-២០១០ នឹងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងចំនួនដ៏ច្រើននៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុនិងធនធានបច្ចេកទេស ទាំងផ្នែកសាធារណៈនិងទាំងផ្នែកឯកជន ។ ការលើកឡើងនៅក្នុងជំពូកបន្ទាប់ (ជំពូក ៥) រួមជាមួយចំនួនធនធានដែលអាចរកបាន និងការរៀបចំកម្មវិធីកៀរគរជំនួយ តាមរយៈកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ និងថវិកាប្រចាំឆ្នាំ ។

(តទៅរាជកិច្ចលេខ ៥២)

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/០៧០៦/០១៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលត្រាស់បង្គាប់ឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៥១ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី ៨ ដល់ជំពូកទី ១៤ នៃ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៤៣ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការតែងតាំងថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ នៃព្រឹទ្ធសភា នីតិកាលទី ១
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៤៤ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩
- ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៦៨ ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៣៩៩/៦៩ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធ សភា សំរាប់នីតិកាលទី ១
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពី ការបង្កើត និងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា

ត្រាស់បង្គាប់

<u>មាត្រា ១</u> : បំពាក់គ្រឿងឥស្សរិយយស តាមលំដាប់ថ្នាក់ជូនសមាជិក សមាជិកា ព្រឹទ្ធសភាចំនួន ៦០ រូប ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម ៖

ក/ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេរីវឌ្ឍន៍

១- សម្តេច **ស៊ីសុវត្ថិ ជីវ័នមុនីរក្ស** អនុប្រធានទី១ ព្រឹទ្ធសភា

២- ឯកឧត្តម **ង៉ោ ប៊ុនស្រ៊ុំ** អនុប្រធានទី២ ព្រឹទ្ធសភា

៣- សម្តេចរាជបុត្រីព្រះរៀម **នរោត្តម បុប្ផាទេវី** ប្រធានគណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារ

ខ/ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេនា

១- ឯកឧត្តម **អ៊ុង នី** អនុប្រធានគណៈកម្មការការពារសិទ្ធមនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង

២- លោកជំទាវ **ពុំ ស៊ីចាន់** អនុប្រធានគណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារ

៣- ឯកឧត្តម **ម្លូត ប៉ុងលី** អនុប្រធានគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគកសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ និងបរិស្ថាន

៤- ឯកឧត្តម **នា ចំរើត** អនុប្រធានគណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេត និងបោសសំអាត

៥- ឯកឧត្តម **រស់ ឆេង** អនុប្រធានគណៈកម្មការនិតិកម្ម

៦- ឯកឧត្តម **តូច សាត់** អនុប្រធានគណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

៧- ឯកឧត្តម **ឈា ឌាំង** អនុប្រធានគណៈកម្មការសុខាភិបាលសង្គមកិច្ចការងារ និងកិច្ចការនារី

៨- ឯកឧត្តម **ឈិត គឹមយាត** អនុប្រធានគណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូន ទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម

៩- ឯកឧត្តម **ឡាយ ឈុនសារ៉េត** លេខាធិការគណៈកម្មការការពារសិទ្ធិ មនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង

១០- ឯកឧត្តម **ឆាយ ម៉ិនឡាយ** លេខាធិការគណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និង ធនាគារ

១១- ឯកឧត្តម **សេក សំអឿន** លេខាធិការគណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេតនិងបោសសំអាត

១២- ឯកឧត្តម **និត រាម** លេខាធិការគណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន

១៣- ឯកឧត្តម **ឌុង ចន់** លេខាធិការគណៈកម្មការនីតិកម្ម

១៤- លោកជំទាវ **សម គនិដ្ឋា** លេខាធិការគណៈកម្មការអប់រំធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

១៥- ឯកឧត្តម **ចាស់ សារ៉េន** លេខាធិការគណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូន ទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម

គ/ មុនីសារាភ័ណ្ឌ ថ្នាក់ មហាសេនា

១- លោកជំទាវ **ម៉ែន ម៉ាលី** ប្រធានគណៈកម្មការការពារសិទ្ធមនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង

២- ឯកឧត្តម **ចាន់ គិន** ប្រធានគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគ កសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងបរិស្ថាន

៣- ឯកឧត្តម **ជា ចេត** ប្រធានគណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេត និង បោសសំអាត

៤- លោកជំទាវ **នី ចរិយា** ប្រធានគណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន

៥- ឯកឧត្តម **អ៊ុក ប៊ុនឈឿន** ប្រធានគណៈកម្មការនីតិកម្ម

៦- ឯកឧត្តម **គង់ គាំ** ប្រធានគណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

៧- ឯកឧត្តម **ស៊ីង អ៊ឿម** ប្រធានគណៈកម្មការសុខាភិបាល សង្គមកិច្ចការងារ និង កិច្ចការនារី

៨- ឯកឧត្តម **សាប៊ូ ឆាចា** ប្រធានគណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូនទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម

៩- ព្រះអង្គម្ចាស់ **ស៊ីសុវត្ថិ ស៊ីរីរ័ត្ន** អនុប្រធានគណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន

១០- អ្នកម្នាង **នរោត្តម ឌីយ៉ាត** លេខាធិការគណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

ឃ/ សួនក្លារា ថ្នាក់ មហាសេនា

១- ឯកឧត្តម **យ៉ង់ សែម** លេខាធិការគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគ កសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងបរិស្ថាន

ង/ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ ធិបឌិន្ទ

១- ឯកឧត្តម **ជា សុន** សមាជិក

២- ឯកឧត្តម **គង់ ចន្ទ** សមាជិក

៣- ឯកឧត្តម **អ៊ុក ម៉ឿន** សមាជិក

៤- ឯកឧត្តម **ទ៉ាន់ ម៉ាត់** សមាជិក

៥- ឯកឧត្តម **អ៊ុំ ប៊ុនអាង** សមាជិក

៦- ឯកឧត្តម **ប្រាក់ ទ៉ាន់នី** សមាជិក

៧- ឯកឧត្តម **ហ៊ុត ទ្រី** សមាជិក

៨- ឯកឧត្តម **អ៊ុំ ស៊ឹម** សមាជិក

៩- ឯកឧត្តម **ចៅ ផល្លី** សមាជិក

១០- លោកជំទាវ **ឈុក ឈឹម** សមាជិកា

១១- ឯកឧត្តម **ជា គីម** សមាជិក

១២- លោកជំទាវ **ម៉ុច សុម៉ាលី** សមាជិកា

១៣- ឯកឧត្តម **ខាច់ សេដ្ឋា** សមាជិក

១៤- ឯកឧត្តម **ឆ្នាំ ប៊ុនស្រ៊ុន** សមាជិក
១៥- លោកជំទាវ **មាន សំអាន** សមាជិកា
១៦- ឯកឧត្តម **ម៉េង រីតា** សមាជិក
១៧- ឯកឧត្តម **ប៉ឿយ កើត** សមាជិក
១៨- ឯកឧត្តម **ខៀវ សួន** សមាជិក
១៩- ឯកឧត្តម **អៀវ បណ្ណាការ** សមាជិក
២០- ឯកឧត្តម **ស៊ើយ កែវ** សមាជិក
២១- ឯកឧត្តម **ឆេព ចន** សមាជិក
២២- ឯកឧត្តម **ស៊ុម គា** សមាជិក
២៣- ឯកឧត្តម **ម៉ែន សារុន** សមាជិក
២៤- ឯកឧត្តម **ម៉េង ឆាំត់** សមាជិក
២៥- ឯកឧត្តម **វេង ស្រេង** សមាជិក
២៦- ឯកឧត្តម **អ៊ុំ សារិទ្ធ** សមាជិក
២៧- លោកជំទាវ **ឡាក់ អូន** សមាជិកា
២៨- ឯកឧត្តម **សោម សុផា** សមាជិក
២៩- ឯកឧត្តម **ជ័យ សាផុន** សមាជិក
៣០- ឯកឧត្តម **គង់ សារាជ** សមាជិក
៣១- ឯកឧត្តម **អ៊ុំ ម៉ារ៉ូរីន** សមាជិក

<u>មាត្រា ២</u> : ប្រធានព្រឹទ្ធសភា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

<u>មាត្រា ៣</u> : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣រល.០៦០១.០១៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦

លេខ : ៧៩៤ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៦
អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល
ឃុន ជិនកេន

នស/រកត/០៦០៦/២៧៥

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទប់ស្កាត់អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/ នស/ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/ ០៣០៥/ ០០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាស្តីពីអាវុធគីមី
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលបានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

ស្រាវជ្រាវ

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ត្រូវបានបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទប់ស្កាត់អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ហៅកាត់ថា " **អាជ្ញាធរជាតិ អាវុធគីមី** " ឬ " **អ.ជ.អ.គ** " ដើម្បីធ្វើជាចំណុចប្រសព្វរបស់ជាតិ ក្នុងការទាក់ទងឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយអង្គការនិងជាមួយរដ្ឋជាភាគីដទៃទៀត និង ដើម្បីគ្រប់គ្រងទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ។

ជំពូកទី ២

សមាសភាព

មាត្រា ២.-

អ.ជ.អ.គ មានសមាសភាពដូចតទៅ ÷

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ	ប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប	សមាជិក
- ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ	សមាជិក
- អគ្គមេបញ្ជាការ ឬអគ្គមេបញ្ជាការរងនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ០១រូប	សមាជិក
- អគ្គស្នងការ ឬអគ្គស្នងការរងនគរបាលជាតិ ០១រូប	សមាជិក

- អគ្គនាយក អគ្គនាយកដ្ឋានសម្ភារៈបច្ចេកទេសក្រសួងការពារជាតិ សមាជិក
- មេបញ្ជាការ ឬមេបញ្ជាការរងនៃកងរាជអាវុធហត្ថលើផ្ទៃប្រទេស ០១រូប សមាជិក។

មាត្រា ៣.-

អ.ជ.អ.គ មានសិទ្ធិទាក់ទងបន្ថែមជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ននានា ដែលពុំមានចែងក្នុងមាត្រា ២ ខាងលើនេះ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ ប្រទេសនានាទៀត តាមការចាំបាច់ ដើម្បីចូលរួមប្រជុំផ្តល់យោបល់ ឬធ្វើជាអ្នកសង្កេតការណ៍តាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន។

ជំពូកទី ៣
ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ អ.ជ.អ.គ

មាត្រា ៤.-

អ.ជ.អ.គ មានតួនាទីដូចតទៅ ៖

- គ្រប់គ្រងរាល់សកម្មភាពទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម និងសារធាតុគីមីដែលទាក់ទងនឹងការផលិតអាវុធទាំងនេះ
- ជាស្ថាប័នជាតិតែមួយគត់តំណាងឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាល នូវរាល់កិច្ចប្រជុំអន្តរជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់ការរីកសាយ អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម
- តំណាងឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការចរចា និងចុះហត្ថលេខា តាមការប្រទានសិទ្ធិរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល ជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋជាភាគីលើអនុសញ្ញា ពិធីសារ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងនានាពាក់ព័ន្ធនឹងអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម
- តំណាងឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើអនុស្សរណៈ កិច្ចសន្យា គម្រោងទាំងឡាយតាមការប្រទានសិទ្ធិរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល នៃជំនួយទ្វេភាគី និងពហុភាគី ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ។

មាត្រា ៥.-

អ.ជ.អ.គ មានមុខងារ និងភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- រៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព ក្នុងការគ្រប់គ្រង ទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម
- ផ្សព្វផ្សាយ ធានាការអនុវត្ត និងតាមដានត្រួតពិនិត្យរាល់គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានសម្រេច

-សហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋជាភាគីក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- ចាត់វិធានការនានា ដើម្បីគ្រប់គ្រង ទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរ អង្គភាពរដ្ឋនានា គ្រឹះស្ថាន និងក្រុមហ៊ុនឯកជននានា ដើម្បីចេញកំណត់ការនាំចេញ នាំចូល ការឆ្លងកាត់សារធាតុគីមី និងជីវសាស្ត្រ និងសារធាតុទាក់ទងនឹងនុយក្លេអ៊ែរ និងវិទ្យុសកម្ម

-តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការងារនៃការទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- សម្របសម្រួលរាល់សកម្មភាពទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- កៀរគរប្រភពធនធាន ជំនួយបច្ចេកទេស អាហារូបករណ៍ និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុង និងក្រៅប្រទេស

-គ្រប់គ្រងការអនុវត្តច្បាប់ និងអនុសញ្ញានានាទាក់ទងនឹងការទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- ផ្តល់យោបល់ និងលើកសំណើជូនប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល

- ទទួលអនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ជូន ។

មាត្រា ៦.-

អ.ជ.អ.គ ត្រូវប្រជុំយ៉ាងហោចណាស់ ២លើក ក្នុងមួយឆ្នាំ តាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ប្រធាន **អ.ជ.អ.គ** អាចអញ្ជើញក្រសួង ស្ថាប័ន ឬបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធឱ្យចូលរួមប្រជុំបាន។ ក្នុងករណីប្រធានអវត្តមាន អនុប្រធានអាចដឹកនាំការប្រជុំជំនួសបានតាមការប្រគល់សិទ្ធិពីប្រធាន ។

មាត្រា ៧.-

អ.ជ.អ.គ មានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយជាសេនាធិការ ដែលមានទីតាំងនៅក្រសួងការពារជាតិ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ទីតាំងនេះអាចផ្លាស់ប្តូរបាន ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប អមដោយអគ្គលេខាធិការរងមួយចំនួនជាជំនួយការ ដែលត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៨.-

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃ **អ.ជ.អ.គ** ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៩.-

អ.ជ.អ.គ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រាផ្ទាល់របស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ៤

ធនធាន និងថវិកា

មាត្រា ១០.-

ដើម្បីដំណើរការការងាររបស់ខ្លួន អ.ជ.អ.គ ត្រូវមានខ្ទង់ថវិកាភ្ជាប់ទៅនឹងកញ្ចប់ថវិការបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

អ.ជ.អ.គ អាចទទួលថវិកា និងទ្រព្យសម្បត្តិពី ÷

- ថវិកាជាតិ
- ជំនួយពីសហគមន៍អន្តរជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិនានា
- សប្បុរសជន
- ការរឹបអូសរបស់តុលាការ ។

ជំពូកទី ៥

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១២.-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង . រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

នស/រកត-០៦០៦.២៩៥

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

លេខ : ៦៩៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជិនកេន

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/០៦០៦/២៧៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់លទ្ធផលនៃសម័យប្រជុំលើកទី១ នីតិកាលទី២ នៃព្រឹទ្ធសភា នាថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការជ្រើសតាំងថ្នាក់ដឹកនាំព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : តែងតាំង ឯកឧត្តម ចាន់ ចំរើន ជាទីប្រឹក្សាសម្តេច ស៊ីសុវត្ថិ ជីវ័នមុនីវង្ស អនុប្រធានទី១នៃព្រឹទ្ធសភា ទទួលបន្ទុកទំនាក់ទំនងទូទៅ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម មានឋានៈស្មើរដ្ឋលេខាធិការ។

មាត្រា២ : ប្រធានព្រឹទ្ធសភា និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ អោយបានសំរេច។

មាត្រា៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

ពរល.០៦០៦.២៩៧

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

លេខ ៤៧៨៧ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជីនកេន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា **ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

លេខៈ......៧២......អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការកំណត់ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០១/០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០១/០៤ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០៦/០២០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់បោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣០៦/១២២ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ

-តាមសំណើរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

សំរេច

មាត្រា ១ .- ត្រូវបានកំណត់ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា តាមឃុំ សង្កាត់នីមួយៗ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់អាណត្តិទី២ អនុលោមតាមមាត្រា១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ដែលរួមមានដូចខាងក្រោម :

០១.ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ

ស្រុក មង្គលបូរី

១- ឃុំ បន្ទាយនាង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
២- ឃុំ បត់ត្រង់	- ដ -	៧នាក់
៣- ឃុំ ចំណោម	- ដ -	១១នាក់
៤- ឃុំ គោកបល្ល័ង្គ	- ដ -	៧នាក់
៥- ឃុំ គយម៉ែង	- ដ -	៧នាក់
៦- ឃុំ អូរប្រាសាទ	- ដ -	១១នាក់
៧- ឃុំ ភ្នំតូច	- ដ -	៩នាក់
៨- ឃុំ រហាត់ទឹក	- ដ -	៩នាក់
៩- ឃុំ ឫស្សីក្រោក	- ដ -	១១នាក់
១០- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៧នាក់
១១- ឃុំ សឿ	- ដ -	១១នាក់
១២- ឃុំ ស្រះរាំង	- ដ -	៧នាក់
១៣- ឃុំ តាឡំ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ភ្នំស្រុក

១៤- ឃុំ ណាំតៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥- ឃុំ ប៉ោយចារ	- ដ -	៩នាក់
១៦- ឃុំ ពន្លៃ	- ដ -	៩នាក់
១៧- ឃុំ ស្ពានស្រែង	- ដ -	៥នាក់
១៨- ឃុំ ស្រះជីក	- ដ -	៧នាក់
១៩- ឃុំ ភ្នំដី	- ដ -	[illegible]នាក់

ស្រុក ព្រះនេត្រព្រះ

២០- ឃុំ ឈ្នួរមានជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	[illegible]នាក់
២១- ឃុំ ជប់វារី	- ដ -	[illegible]នាក់

២២- ឃុំ ភ្នំល្វៀប	- ដ -	១១នាក់
២៣- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
២៤- ឃុំ ព្រះនេត្រព្រះ	- ដ -	៩នាក់
២៥- ឃុំ របោល	- ដ -	៧នាក់
២៦- ឃុំ ទានកាំ	- ដ -	៥នាក់
២៧- ឃុំ ទឹកជោរ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក អូរជ្រៅ

២៨- ឃុំ ចង្ហា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២៩- ឃុំ កូប	- ដ -	៧នាក់
៣០- ឃុំ គុត្តសត	- ដ -	៧នាក់
៣១- ឃុំ និមិត្ត	- ដ -	១១នាក់
៣២- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
៣៣- ឃុំ សូភី	- ដ -	៥នាក់
៣៤- ឃុំ សឹង្ហ	- ដ -	៧នាក់
៣៥- ឃុំ ប៉ោយប៉ែត	- ដ -	១១នាក់
៣៦- ឃុំ អូរបីជាន់	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក សិរីសោភ័ណ

៣៧- ឃុំ បុស្បូវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៣៨- ឃុំ កំពង់ស្វាយ	- ដ -	១១នាក់
៣៩- ឃុំ កោះពងសត្វ	- ដ -	៥នាក់
៤០- ឃុំ ម្កាក់	- ដ -	៧នាក់
៤១- ឃុំ អូរអំបិល	- ដ -	១១នាក់
៤២- ឃុំ ភ្នៀត	- ដ -	៥នាក់
៤៣- ឃុំ ព្រះពន្លា	- ដ -	១១នាក់
៤៤- ឃុំ ទឹកថ្លា	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ថ្មពួក

៤៥- ឃុំ បន្ទាយឆ្មារ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៤៦- ឃុំ គោករមៀត	- ដ -	១១នាក់
៤៧- ឃុំ ភូមិថ្មី	- ដ -	៧នាក់

៤៨- ឃុំ ថ្មពូក	- ដ -	៧នាក់
៤៩- ឃុំ គោកកឋិន	- ដ -	៧នាក់
៥០- ឃុំ គុំរូ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ស្វាយចេក

៥១- ឃុំ ផ្គាំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥២- ឃុំ សារង្គ	- ដ -	៥នាក់
៥៣- ឃុំ ស្លក្រាម	- ដ -	៧នាក់
៥៤- ឃុំ ស្វាយចេក	- ដ -	៧នាក់
៥៥- ឃុំ តាបែន	- ដ -	៥នាក់
៥៦- ឃុំ តាផូ	- ដ -	៧នាក់
៥៧- ឃុំ ទ្រាស	- ដ -	៩នាក់
៥៨- ឃុំ រលួស	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ម៉ាឡៃ

៥៩- ឃុំ ទួលពង្រ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៦០- ឃុំ អូរសំព័រ	- ដ -	៥នាក់
៦១- ឃុំ អូរស្រឡៅ	- ដ -	៥នាក់
៦២- ឃុំ ម៉ាឡៃ	- ដ -	៧នាក់
៦៣- ឃុំ បឹងបេង	- ដ -	៥នាក់
៦៤- ឃុំ តាគង់	- ដ -	៧នាក់

០២.ខេត្ត បាត់ដំបង

ស្រុក បាណន់

៦៥- ឃុំ កន្ទឺ១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៦- ឃុំ កន្ទឺ២	- ដ -	៥នាក់
៦៧- ឃុំ បាយដំរាំ	- ដ -	៧នាក់
៦៨- ឃុំ ឈើទាល	- ដ -	១១នាក់
៦៩- ឃុំ ចែងមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
៧០- ឃុំ ភ្នំសំពៅ	- ដ -	៩នាក់
៧១- ឃុំ ស្នឹង	- ដ -	១១នាក់
៧២- ឃុំ តាគ្រាម	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ថ្មគោល

៧៣- ឃុំ តាពូន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧៤- ឃុំ តាម៉ឺន	- ដ -	១១នាក់
៧៥- ឃុំ អូរតាគី	- ដ -	១១នាក់
៧៦- ឃុំ ជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់
៧៧- ឃុំ អន្លង់រុន	- ដ -	៩នាក់
៧៨- ឃុំ ជ្រោយស្ដៅ	- ដ -	៩នាក់
៧៩- ឃុំ បឹងព្រីង	- ដ -	៩នាក់
៨០- ឃុំ គោកឃ្មុំ	- ដ -	៩នាក់
៨១- ឃុំ បន្សាយត្រែង	- ដ -	៩នាក់
៨២- ឃុំ រូងជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក បាត់ដំបង

៨៣- ឃុំ ទួលតាឯក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៨៤- ឃុំ ព្រែកព្រះស្ដេច	- ដ -	១១នាក់
៨៥- ឃុំ រតនៈ	- ដ -	១១នាក់
៨៦- ឃុំ ចំការសំរោង	- ដ -	១១នាក់
៨៧- ឃុំ ស្លាកែត	- ដ -	៧នាក់
៨៨- ឃុំ ក្ដុលដូនទាវ	- ដ -	៧នាក់
៨៩- ឃុំ អូរម៉ាល់	- ដ -	៩នាក់
៩០- ឃុំ វត្តគរ	- ដ -	១១នាក់
៩១- ឃុំ អូរចារ	- ដ -	១១នាក់
៩២- ឃុំ ស្វាយប៉ោ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក បវេល

៩៣- ឃុំ បវេល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩៤- ឃុំ ខ្នាចរមាស	- ដ -	៩នាក់
៩៥- ឃុំ ល្វា	- ដ -	១១នាក់
៩៦- ឃុំ ព្រៃខ្ពស់	- ដ -	៩នាក់
៩៧- ឃុំ អំពិលប្រាំដើម	- ដ -	៧នាក់
៩៨- ឃុំ ក្ដុលតាហែន	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ឯកភ្នំ

៩៩- ឃុំ ព្រែកនរិន្ទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១០០- ឃុំ សំរោងក្នុង	- ដ -	៩នាក់
១០១- ឃុំ ព្រែកខ្ពប	- ដ -	៧នាក់
១០២- ឃុំ ព្រែកហ្លួង	- ដ -	៧នាក់
១០៣- ឃុំ ពាមឯក	- ដ -	១១នាក់
១០៤- ឃុំ ព្រៃចាស់	- ដ -	៥នាក់
១០៥- ឃុំ កោះជីវាំង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក មោងឫស្សី

១០៦- ឃុំ មោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១០៧- ឃុំ គារ	- ដ -	១១នាក់
១០៨- ឃុំ ព្រៃស្វាយ	- ដ -	១១នាក់
១០៩- ឃុំ ឫស្សីក្រាំង	- ដ -	១១នាក់
១១០- ឃុំ ជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់
១១១- ឃុំ តាលាស់	- ដ -	៧នាក់
១១២- ឃុំ កកោះ	- ដ -	៩នាក់
១១៣- ឃុំ ព្រៃតូច	- ដ -	៩នាក់
១១៤- ឃុំ របស់មង្គល	- ដ -	១១នាក់
១១៥- ឃុំ ព្រែកជីក	- ដ -	៩នាក់
១១៦- ឃុំ ព្រៃត្រឡាច	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក រតនមណ្ឌល

១១៧- ឃុំ ស្ដៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១១៨- ឃុំ អណ្ដើកហែប	- ដ -	៥នាក់
១១៩- ឃុំ ផ្លូវមាស	- ដ -	៥នាក់
១២០- ឃុំ ត្រែង	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សង្កែ

១២១- ឃុំ អន្លង់វិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១២២- ឃុំ នរា	- ដ -	៧នាក់
១២៣- ឃុំ តាប៉ុន	- ដ -	៩នាក់

១២៤- ឃុំ រកា	- ដ -	៧នាក់
១២៥- ឃុំ កំពង់ព្រះ	- ដ -	៧នាក់
១២៦- ឃុំ កំពង់ព្រៀង	- ដ -	៧នាក់
១២៧- ឃុំ រាំងកេសី	- ដ -	៧នាក់
១២៨- ឃុំ អូរដំបង១	- ដ -	១១នាក់
១២៩- ឃុំ អូរដំបង២	- ដ -	៩នាក់
១៣០- ឃុំ វត្តតាមិម	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក សំពៅលូន

១៣១- ឃុំ សំពៅលូន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣២- ឃុំ អង្គរបាន	- ដ -	៥នាក់
១៣៣- ឃុំ តាសា្ត	- ដ -	៥នាក់
១៣៤- ឃុំ សន្តិភាព	- ដ -	៥នាក់
១៣៥- ឃុំ សិរីមានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
១៣៦- ឃុំ ជ្រៃសីមា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ភ្នំព្រឹក

១៣៧- ឃុំ ភ្នំព្រឹក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៨- ឃុំ ពេជ្រចិន្តា	- ដ -	៩នាក់
១៣៩- ឃុំ ចក្រី	- ដ -	១១នាក់
១៤០- ឃុំ បារាំងធ្លាក់	- ដ -	៥នាក់
១៤១- ឃុំ អូររំដួល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំរៀង

១៤២- ឃុំ កំរៀង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤៣- ឃុំ បឹងរាំង	- ដ -	៧នាក់
១៤៤- ឃុំ អូរដា	- ដ -	៥នាក់
១៤៥- ឃុំ ត្រាង	- ដ -	៥នាក់
១៤៦- ឃុំ តាសែន	- ដ -	៥នាក់
១៤៧- ឃុំ តាក្រី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សំឡូត

១៤៨- ឃុំ អូរសំរិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

១៤៩- ឃុំ មានជ័យ - ដ - ៥នាក់

១៥០- ឃុំ សំឡូត - ដ - ៥នាក់

១៥១- ឃុំ កំពង់ល្ពៅ - ដ - ៥នាក់

១៥២- ឃុំ ស៊ុង - ដ - ៥នាក់

១៥៣- ឃុំ តាគោក - ដ - ៥នាក់

១៥៤- ឃុំ តាសាញ - ដ - ៥នាក់

ស្រុក គាស់ក្រឡ

១៥៥- ឃុំ ឆ្នាល់មាន់ ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់

១៥៦- ឃុំ ដូនបា - ដ - ៥នាក់

១៥៧- ឃុំ ហប់ - ដ - ៥នាក់

១៥៨- ឃុំ គាស់ក្រឡ - ដ - ៥នាក់

១៥៩- ឃុំ ព្រះផុស - ដ - ៥នាក់

១៦០- ឃុំ ធិបតី - ដ - ៧នាក់

០៣.ខេត្ត កំពង់ចាម

ស្រុក បាធាយ

១៦១- ឃុំ បាធាយ ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៩នាក់

១៦២- ឃុំ ច្បារអំពៅ - ដ - ៥នាក់

១៦៣- ឃុំ ជាលា - ដ - ៥នាក់

១៦៤- ឃុំ ជើងព្រៃ - ដ - ៧នាក់

១៦៥- ឃុំ មេព្រីង - ដ - ៥នាក់

១៦៦- ឃុំ ផ្អាវ - ដ - ៧នាក់

១៦៧- ឃុំ សំបូរ - ដ - ៩នាក់

១៦៨- ឃុំ សណ្តែក - ដ - ៩នាក់

១៦៩- ឃុំ តាំងក្រាំង - ដ - ៩នាក់

១៧០- ឃុំ តាំងក្រសាំង - ដ - ៧នាក់

១៧១- ឃុំត្រប់ - ដ - ៧នាក់

១៧២- ឃុំ ទំនប់ - ដ - ៥នាក់

ស្រុក ចំការលើ

១៧៣- ឃុំ បុសខ្នុរ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៧៤- ឃុំ ចំការអណ្តូង	- ដ -	១១នាក់
១៧៥- ឃុំ ជយោ	- ដ -	៩នាក់
១៧៦- ឃុំ ល្វាលើ	- ដ -	៧នាក់
១៧៧- ឃុំ ស្ពឺ	- ដ -	១១នាក់
១៧៨- ឃុំ ស្វាយទាប	- ដ -	១១នាក់
១៧៩- ឃុំ តាអុង	- ដ -	១១នាក់
១៨០- ឃុំ តាប្រុក	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ដើមឈើ

១៨១- ឃុំ ខ្នុរដំបង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៨២- ឃុំ គោករវៀង	- ដ -	៥នាក់
១៨៣- ឃុំ ផ្តៅជុំ	- ដ -	៩នាក់
១៨៤- ឃុំ ព្រៃចារ	- ដ -	៧នាក់
១៨៥- ឃុំ ព្រីងជ្រុំ	- ដ -	៥នាក់
១៨៦- ឃុំ សំពងជ័យ	- ដ -	១១នាក់
១៨៧- ឃុំ ស្ដើងជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១៨៨- ឃុំ សូទិប	- ដ -	៩នាក់
១៨៩- ឃុំ ស្រមរ	- ដ -	៧នាក់
១៩០- ឃុំ ត្រពាំងគរ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក តំបែរ

១៩១- ឃុំ ចុងជាច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៩២- ឃុំ តំបែរ	- ដ -	៥នាក់
១៩៣- ឃុំ គោកស្រុក	- ដ -	៧នាក់
១៩៤- ឃុំ នាងទើត	- ដ -	៥នាក់
១៩៥- ឃុំ សេដា	- ដ -	៩នាក់
១៩៦- ឃុំ ទឹកជ្រៅ	- ដ -	៩នាក់
១៩៧- ឃុំ ត្រពាំងព្រីង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កំពង់ចាម

១៩៨- ឃុំ បឹងកុក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៩៩- ឃុំ កំពង់ចាម	- ដ -	៧នាក់
២០០- ឃុំ សំបួរមាស	- ដ -	១១នាក់
២០១- ឃុំ វាលវង់	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក កំពង់សៀម

២០២- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
២០៣- ឃុំ ហាន់ជ័យ	- ដ-	៥នាក់
២០៤- ឃុំ កៀនជ្រៃ	- ដ -	៥នាក់
២០៥- ឃុំ គគរ	- ដ-	៥នាក់
២០៦- ឃុំ កោះមិត្ត	- ដ -	៧នាក់
២០៧- ឃុំ កោះរកា	- ដ -	៧នាក់
២០៨- ឃុំ កោះសំរោង	- ដ -	៧នាក់
២០៩- ឃុំ កោះទន្ទឹម	- ដ -	៥នាក់
២១០- ឃុំ ក្រឡា	- ដ -	៧នាក់
២១១- ឃុំ អូរស្វាយ	- ដ -	៧នាក់
២១២- ឃុំ រអាង	- ដ -	៧នាក់
២១៣- ឃុំ រំចេក	- ដ -	៥នាក់
២១៤- ឃុំ ស្រក	- ដ -	៧នាក់
២១៥- ឃុំ ទ្រាន	- ដ -	៧នាក់
២១៦- ឃុំ វិហារធំ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កងមាស

២១៧- ឃុំ អង្គរបាន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
២១៨- ឃុំ កងតាណឹង	- ដ -	៧នាក់
២១៩- ឃុំ ខ្ចៅ	- ដ -	៩នាក់
២២០- ឃុំ ពាមជីកង	- ដ -	៧នាក់
២២១- ឃុំ ព្រែកកុយ	- ដ -	៧នាក់
២២២- ឃុំ ព្រែកក្របៅ	- ដ -	៧នាក់

២២៣- ឃុំ រាយប៉ាយ	- ដ -	៩នាក់
២២៤- ឃុំ រកាអារ	- ដ -	៧នាក់
២២៥- ឃុំ រកាគយ	- ដ -	៩នាក់
២២៦- ឃុំ ស្ដៅ	- ដ -	៥នាក់
២២៧- ឃុំ សូគង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កោះសូទិន

២២៨- ឃុំ កំពង់រាប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២២៩- ឃុំ កោះសូទិន	- ដ -	៩នាក់
២៣០- ឃុំ ល្វេ	- ដ -	៩នាក់
២៣១- ឃុំ មហាលាភ	- ដ -	៧នាក់
២៣២- ឃុំ មហាខ្ញូង	- ដ -	៧នាក់
២៣៣- ឃុំ ពាមប្រធ្នោះ	- ដ -	៩នាក
២៣៤- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៥នាក់
២៣៥- ឃុំ ព្រែកតានង់	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ក្រូចឆ្មារ

២៣៦- ឃុំ ឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២៣៧- ឃុំ ជំនីក	- ដ -	៩នាក់
២៣៨- ឃុំ កំពង់ទ្រាស	- ដ -	៧នាក់
២៣៩- ឃុំ កោះពីរ	- ដ -	៥នាក់
២៤០- ឃុំ ក្រូចឆ្មារ	- ដ -	៩នាក់
២៤១- ឃុំ ប៉ឺស I	- ដ -	៧នាក់
២៤២- ឃុំ ប៉ឺស II	- ដ -	៥នាក់
២៤៣- ឃុំ ព្រែកអាជី	- ដ -	៧នាក់
២៤៤- ឃុំ រកាខ្នុរ	- ដ -	៩នាក់
២៤៥- ឃុំ ស្វាយឃ្លាំង	- ដ -	៧នាក់
២៤៦- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	៧នាក់
២៤៧- ឃុំ ទួលស្នួល	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក មេមត់

២៤៨- ឃុំ ចាន់មូល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

២៤៩- ឃុំ ជាំ	- ដ -	៥នាក់
២៥០- ឃុំ ជាំក្រវៀន	- ដ -	៧នាក់
២៥១- ឃុំ ជាំតាម៉ៅ	- ដ -	៧នាក់
២៥២- ឃុំ ដារ	- ដ -	១១នាក់
២៥៣- ឃុំ កំពាន់	- ដ -	៩នាក់
២៥៤- ឃុំ មេមង	- ដ -	៥នាក់
២៥៥- ឃុំ មេមត់	- ដ -	១១នាក់
២៥៦- ឃុំ រូង	- ដ -	៧នាក់
២៥៧- ឃុំ រំចេក	- ដ -	៧នាក់
២៥៨- ឃុំ ត្រមូង	- ដ -	៩នាក់
២៥៩- ឃុំ ទន្លូង	- ដ -	៧នាក់
២៦០- ឃុំ ទ្រៀក	- ដ -	៥នាក់
២៦១- ឃុំ គគីរ	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក អូររាំងឪ</u>

២៦២- ឃុំ អំពិលតាពក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
២៦៣- ឃុំ ចក	- ដ -	៩នាក់
២៦៤- ឃុំ ដំរិល	- ដ -	៧នាក់
២៦៥- ឃុំ គងជ័យ	- ដ -	១១នាក់
២៦៦- ឃុំ មៀន	- ដ -	៩នាក់
២៦៧- ឃុំ ព្រះធាតុ	- ដ -	១១នាក់
២៦៨- ឃុំ ទួលសូភី	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក ពញាក្រែក</u>

២៦៩- ឃុំ ដូនតី	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
២៧០- ឃុំ កក់	- ដ -	១១នាក់
២៧១- ឃុំ កណ្តោលជ្រុំ	- ដ -	១១នាក់
២៧២- ឃុំ កោងកាង	- ដ -	១១នាក់
២៧៣- ឃុំ ក្រែក	- ដ -	១១នាក់
២៧៤- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៩នាក់
២៧៥- ឃុំ ត្រពាំងផ្លុង	- ដ -	១១នាក់

២៧៦- ឃុំ វាលម្លូ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ព្រៃឈរ

២៧៧- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
២៧៨- ឃុំ បឹងណាយ	- ដ -	១១នាក់
២៧៩- ឃុំ ជ្រៃវៀន	- ដ -	១១នាក់
២៨០- ឃុំ ខ្វិតធំ	- ដ -	៥នាក់
២៨១- ឃុំ គរ	- ដ -	៩នាក់
២៨២- ឃុំ ក្រូច	- ដ -	៧នាក់
២៨៣- ឃុំ ល្វា	- ដ -	៧នាក់
២៨៤- ឃុំ មៀន	- ដ -	៩នាក់
២៨៥- ឃុំ ព្រៃឈរ	- ដ -	៥នាក់
២៨៦- ឃុំ សួរសែន	- ដ -	៥នាក់
២៨៧- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
២៨៨- ឃុំ ស្រង៉ែ	- ដ -	៥នាក់
២៨៩- ឃុំ ថ្មពូន	- ដ -	៩នាក់
២៩០- ឃុំ តុងរ៉ុង	- ដ -	៥នាក់
២៩១- ឃុំ ត្រពាំងព្រះ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ស្រីសន្ធរ

២៩២- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២៩៣- ឃុំ ជីបាល	- ដ -	៥នាក់
២៩៤- ឃុំ ខ្នារស	- ដ -	៥នាក់
២៩៥- ឃុំ កោះអណ្តែត	- ដ -	៥នាក់
២៩៦- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
២៩៧- ឃុំ ផ្ទះកណ្តាល	- ដ -	៧នាក់
២៩៨- ឃុំ ប្រាំយ៉ាម	- ដ -	៥នាក់
២៩៩- ឃុំ ព្រែកដំបូក	- ដ -	៩នាក់
៣០០- ឃុំ ព្រែកពោធិ	- ដ -	១១នាក់
៣០១- ឃុំ ព្រែករំដេង	- ដ -	៩នាក់
៣០២- ឃុំ ឫស្សីស្រុក	- ដ -	៧នាក់

៣០៣- ឃុំ ស្វាយពោធិ	- ដ -	៧នាក់
៣០៤- ឃុំ ស្វាយខ្សាច់ភ្នំ	- ដ -	៥នាក់
៣០៥- ឃុំ ទងត្រឡាច	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្ទឹងត្រង់

៣០៦- ឃុំ អារក្សត្នោត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៣០៧- ឃុំ ដងក្ដារ	- ដ -	៩នាក់
៣០៨- ឃុំ ខ្ពបតាងួន	- ដ -	៧នាក់
៣០៩- ឃុំ មេសរជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់
៣១០- ឃុំ អូរម្លូ	- ដ -	៧នាក់
៣១១- ឃុំ ពាមកោះស្នា	- ដ -	៩នាក់
៣១២- ឃុំ ព្រះអណ្ដូង	- ដ -	៥នាក់
៣១៣- ឃុំ ព្រែកបាក់	-ដ -	៩នាក់
៣១៤- ឃុំ ព្រែកកក់	- ដ -	១១នាក់
៣១៥- ឃុំ សូភាស	- ដ -	៩នាក់
៣១៦- ឃុំ ទួលព្រះឃ្លាំង	- ដ -	៥នាក់
៣១៧- ឃុំ ទួលសំបួរ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ

៣១៨- ឃុំ អញ្ចើម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៣១៩- ឃុំ បឹងព្រួល	- ដ -	៧នាក់
៣២០- ឃុំ ជីគរ	- ដ -	៩នាក់
៣២១- ឃុំ ជីរោទ៍ទី១	- ដ -	៧នាក់
៣២២- ឃុំ ជីរោទ៍ទី២	- ដ -	៩នាក់
៣២៣- ឃុំ ជប់	- ដ -	១១នាក់
៣២៤- ឃុំ គរ	- ដ -	១១នាក់
៣២៥- ឃុំ ល្ងៀង	- ដ -	៧នាក់
៣២៦- ឃុំ មង់រៀវ	- ដ -	៧នាក់
៣២៧- ឃុំ ពាមជីលាំង	- ដ -	៧នាក់
៣២៨- ឃុំ រកាពប្រាំ	- ដ -	១១នាក់
៣២៩- ឃុំ ស្រឡប់	- ដ -	១១នាក់

៣៣០- ឃុំ សូង	- ដ -	១១នាក់
៣៣១- ឃុំ ថ្មពេជ្រ	- ដ -	៩នាក់
៣៣២- ឃុំ ទន្លេបិទ	- ដ -	១១នាក់
៣៣៣- ឃុំ វិហារលួង	- ដ -	៩នាក់

០៤.ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង

ស្រុក ចំរើនសុខ

៣៣៤- ឃុំ អញ្ចាញរូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៣៥- ឃុំ ឆ្នុកទ្រូ	- ដ -	៧នាក់
៣៣៦- ឃុំ ចក	- ដ -	៥នាក់
៣៣៧- ឃុំ ខុនរ៉ង	- ដ -	៧នាក់
៣៣៨- ឃុំ កំពង់ព្រះគគីរ	- ដ -	៥នាក់
៣៣៩- ឃុំ មេលំ	- ដ -	៥នាក់
៣៤០- ឃុំ ផ្សារ	- ដ -	៥នាក់
៣៤១- ឃុំ ពេជចង្វារ	- ដ -	៥នាក់
៣៤២- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៥នាក់
៣៤៣- ឃុំ ពន្លៃ	- ដ -	៧នាក់
៣៤៤- ឃុំ ត្រពាំងចាន់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ជលគីរី

៣៤៥- ឃុំ ជលសា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៤៦- ឃុំ កោះថ្កូវ	- ដ -	៧នាក់
៣៤៧- ឃុំ កំពង់អុស	- ដ -	៥នាក់
៣៤៨- ឃុំ ពាមឆ្កោក	- ដ -	៥នាក់
៣៤៩- ឃុំ ព្រៃគ្រី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កំពង់ឆ្នាំង

៣៥០- ឃុំ ផ្សារឆ្នាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៣៥១- ឃុំ កំពង់ឆ្នាំង	- ដ -	៧នាក់
៣៥២- ឃុំ ប្អេរ	- ដ -	៥នាក់
៣៥៣- ឃុំ ខ្សាម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់លែង

៣៥៤- ឃុំ ច្រណូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៥៥- ឃុំ ដារ	- ដ -	៥នាក់
៣៥៦- ឃុំ កំពង់ហៅ	- ដ -	៧នាក់
៣៥៧- ឃុំ ផ្លូវទូក	- ដ -	៥នាក់
៣៥៨- ឃុំ ពោធិ	- ដ -	៥នាក់
៣៥៩- ឃុំ ប្រឡាយមាស	- ដ -	៥នាក់
៣៦០- ឃុំ សំរោងសែន	- ដ -	៥នាក់
៣៦១- ឃុំ ស្វាយរំពារ	- ដ -	៥នាក់
៣៦២- ឃុំ ត្រងិល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់ត្រឡាច

៣៦៣- ឃុំ អំពិលទឹក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៣៦៤- ឃុំ ឈូកស	- ដ -	៧នាក់
៣៦៥- ឃុំ ច្រេស	- ដ -	៧នាក់
៣៦៦- ឃុំ កំពង់ត្រឡាច	- ដ -	៥នាក់
៣៦៧-ឃុំ លង្វែក	-ដ-	៧នាក់
៣៦៨- ឃុំ អូរឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
៣៦៩- ឃុំ ពានី	- ដ -	៧នាក់
៣៧០- ឃុំ សែប	- ដ -	៧នាក់
៣៧១- ឃុំ តាជេស	- ដ -	៩នាក់
៣៧២- ឃុំ ថ្មឥដ្ឋ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក រលាប្អៀរ

៣៧៣- ឃុំ អណ្តូងស្នាយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៧៤- ឃុំ បន្ទាយព្រាល	- ដ -	៥នាក់
៣៧៥- ឃុំ ជើងគ្រាវ	- ដ -	៧នាក់
៣៧៦- ឃុំ ជ្រៃបាក់	- ដ -	៧នាក់
៣៧៧- ឃុំ គោកបន្ទាយ	- ដ -	៥នាក់
៣៧៨- ឃុំ ក្រាំងលាវ	- ដ -	៥នាក់
៣៧៩- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៧នាក់

៣៨០- ឃុំ ប្រស្និប	- ដ -	៥នាក់
៣៨១- ឃុំ ព្រៃមូល	- ដ -	៥នាក់
៣៨២- ឃុំ រលាប្អៀរ	- ដ -	៧នាក់
៣៨៣- ឃុំ ស្រែថ្មី	- ដ -	៧នាក់
៣៨៤- ឃុំ ស្វាយជ្រុំ	- ដ -	៩នាក់
៣៨៥- ឃុំ ទីលហូត	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក សាមគ្គីមានជ័យ</u>

៣៨៦- ឃុំ ឈានឡើង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៨៧- ឃុំ ខ្នាឆ្មារ	- ដ -	៥នាក់
៣៨៨- ឃុំ ក្រាំងល្វា	- ដ -	៧នាក់
៣៨៩- ឃុំ ពាម	- ដ -	៧នាក់
៣៩០- ឃុំ សេដ្ឋី	- ដ -	៥នាក់
៣៩១- ឃុំ ស្វាយ	- ដ -	៧នាក់
៣៩២- ឃុំ ស្វាយជុក	- ដ -	៧នាក់
៣៩៣- ឃុំ ត្បែងខ្ពស់	- ដ -	៧នាក់
៣៩៤- ឃុំ ធ្លកវៀន	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ទឹកផុស</u>

៣៩៥- ឃុំ អភិវឌ្ឍន៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៣៩៦- ឃុំ ជៀប	- ដ -	៥នាក់
៣៩៧- ឃុំ ចោងម៉ោង	- ដ -	៥នាក់
៣៩៨- ឃុំ ក្បាលទឹក	- ដ -	៥នាក់
៣៩៩- ឃុំ ខ្លុងពពក	- ដ -	៥នាក់
៤០០- ឃុំ ក្រាំងស្គារ	- ដ -	៩នាក់
៤០១- ឃុំ តាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
៤០២- ឃុំ ទួលខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់

០៥.<u>ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ</u>

<u>ស្រុក បសេដ្ឋ</u>

៤០៣- ឃុំ បសេដ្ឋ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤០៤- ឃុំ កាត់ភ្លុក	- ដ -	៧នាក់

៤០៥- ឃុំ និទាន	- ដ -	៧នាក់
៤០៦- ឃុំ ភក្តី	- ដ -	៥នាក់
៤០៧- ឃុំ ភារីមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
៤០៨- ឃុំ ផុង	- ដ -	៧នាក់
៤០៩- ឃុំ ពោធិអង្រ្គង	- ដ -	១១នាក់
៤១០- ឃុំ ពោធិចំរើន	- ដ -	៧នាក់
៤១១- ឃុំ ពោធិម្រាល	- ដ -	៧នាក់
៤១២- ឃុំ ស្វាយចចិប	- ដ -	៧នាក់
៤១៣- ឃុំ ទួលអំពិល	- ដ -	៧នាក់
៤១៤- ឃុំ ទួលសាលា	- ដ -	៧នាក់
៤១៥- ឃុំ កក់	- ដ -	៧នាក់
៤១៦- ឃុំ ស្វាយរំពារ	- ដ -	៧នាក់
៤១៧- ឃុំ ព្រះខែ	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ច្បារមន</u>

៤១៨- ឃុំ ច្បារមន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៤១៩- ឃុំ កណ្តោលដុំ	- ដ -	៧នាក់
៤២០- ឃុំ រការធំ	- ដ -	៩នាក់
៤២១- ឃុំ សុព័រទេព	- ដ -	៧នាក់
៤២២- ឃុំ ស្វាយក្រវ៉ាន់	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក គងពិសី</u>

៤២៣- ឃុំ អង្គពពេល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤២៤- ឃុំ ជង្រុក	- ដ -	៩នាក់
៤២៥- ឃុំ មហាឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
៤២៦- ឃុំ ពេជ្រមុនី	- ដ -	៥នាក់
៤២៧- ឃុំ ព្រះនិព្វាន្ត	- ដ -	៩នាក់
៤២៨- ឃុំ ព្រៃញាតិ	- ដ -	៧នាក់
៤២៩- ឃុំ ព្រៃវិហារ	- ដ -	៧នាក់
៤៣០- ឃុំ រកាកោះ	- ដ -	៧នាក់
៤៣១- ឃុំ ស្តុក	- ដ -	៧នាក់

៤៣២- ឃុំ ស្នំក្រពើ	- ដ -	៩នាក់
៤៣៣- ឃុំ ស្រង់	- ដ -	៧នាក់
៤៣៤- ឃុំ ទឹកល្អក់	- ដ -	៧នាក់
៤៣៥- ឃុំ វាល	- ដ -	៧នាក់
ស្រុក ឱរ៉ាល់		
៤៣៦- ឃុំ ហោងសំណំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤៣៧- ឃុំ រស្មីសាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
៤៣៨- ឃុំ ត្រពាំងជោ	- ដ -	៧នាក់
៤៣៩- ឃុំ សង្កែសាទប	- ដ -	៥នាក់
៤៤០- ឃុំ តាសាល	- ដ -	៧នាក់
ស្រុក ឧដុង្គ		
៤៤១- ឃុំ ចាន់សែន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៤៤២- ឃុំ ជើងរាស់	- ដ -	៧នាក់
៤៤៣- ឃុំ ជំពូព្រឹក្ស	- ដ -	៥នាក់
៤៤៤- ឃុំ ក្សេមក្សាន្ត	- ដ -	៧នាក់
៤៤៥- ឃុំ ក្រាំងចេក	- ដ -	៩នាក់
៤៤៦- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៤៤៧- ឃុំ ព្រះស្រែ	- ដ -	៧នាក់
៤៤៨- ឃុំ ព្រៃក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
៤៤៩- ឃុំ ត្រាចទង	- ដ -	៧នាក់
៤៥០- ឃុំ វាលពង់	- ដ -	៩នាក់
៤៥១- ឃុំ វាំងចាស់	- ដ -	៧នាក់
៤៥២- ឃុំ យុទ្ធសាមគ្គី	- ដ -	៧នាក់
៤៥៣- ឃុំ ដំណាក់រាំង	- ដ -	៥នាក់
៤៥៤- ឃុំ ពាំងល្វា	- ដ -	៧នាក់
៤៥៥- ឃុំ ភ្នំតូច	- ដ -	៩នាក់
ស្រុក ភ្នំស្រួច		
៤៥៦- ឃុំ ចំបក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

៤៥៧- ឃុំ ជាំសង្កែ	- ដ -	៩នាក់
៤៥៨- ឃុំ ដំបូកខ្ពស់	- ដ -	៩នាក់
៤៥៩- ឃុំ គីរីវន្ត	- ដ -	៩នាក់
៤៦០- ឃុំ ក្រាំងជីភ័យ	- ដ -	៧នាក់
៤៦១- ឃុំ មហាសាំង	- ដ -	៩នាក់
៤៦២- ឃុំ អូរ	- ដ -	៩នាក់
៤៦៣- ឃុំ ព្រៃរំដួល	- ដ -	៥នាក់
៤៦៤- ឃុំ ព្រៃក្មេង	- ដ -	៥នាក់
៤៦៥- ឃុំ តាំងសំរោង	- ដ -	៥នាក់
៤៦៦- ឃុំ តាំងស្យា	- ដ -	៧នាក់
៤៦៧- ឃុំ ត្រែងត្រយឹង	- ដ -	១១នាក់

<u>ស្រុក សំរោងទង</u>

៤៦៨- ឃុំ រលាំងចក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៤៦៩- ឃុំ កាហែង	- ដ -	៧នាក់
៤៧០- ឃុំ ខ្ទុំក្រាំង	- ដ -	៧នាក់
៤៧១- ឃុំ ក្រាំងអំពិល	- ដ -	៧នាក់
៤៧២- ឃុំ ព្នាយ	- ដ -	៩នាក់
៤៧៣- ឃុំ រលាំងគ្រើល	- ដ -	៩នាក់
៤៧៤- ឃុំ សំរោងទង	- ដ -	៧នាក់
៤៧៥- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៧នាក់
៤៧៦- ឃុំ សែនដី	- ដ -	៩នាក់
៤៧៧- ឃុំ ស្គុះ	- ដ -	៩នាក់
៤៧៨- ឃុំ តាំងក្រូច	- ដ -	៧នាក់
៤៧៩- ឃុំ ធម្មតាអរ	- ដ -	៧នាក់
៤៨០- ឃុំ ត្រពាំងគង	- ដ -	៩នាក់
៤៨១- ឃុំ ទំព័រមាស	- ដ -	៥នាក់
៤៨២- ឃុំ វល្លិសរ	- ដ -	៩នាក់

<u>ស្រុក ថ្ពង</u>

៤៨៣- ឃុំ អមលាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

៤៨៤- ឃុំ មនោរម្យ	- ដ -	៥នាក់
៤៨៥- ឃុំ ប្រាំបីមុម	- ដ -	៧នាក់
៤៨៦- ឃុំ រុងរឿង	- ដ -	៧នាក់
៤៨៧- ឃុំ ទ័ពមាន	- ដ -	៥នាក់
៤៨៨- ឃុំ វាលពន់	- ដ -	៧នាក់
៤៨៩- ឃុំ យាអង្គ	- ដ -	៧នាក់

០៦.**ខេត្ត កំពង់ធំ**

ស្រុក បារាយណ៍

៤៩០- ឃុំ បាក់ស្នា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤៩១- ឃុំ បល្ល័ង្គ	- ដ -	១១នាក់
៤៩២- ឃុំ បារាយណ៍	- ដ -	១១នាក់
៤៩៣- ឃុំ ប៊ឹង	- ដ -	៧នាក់
៤៩៤- ឃុំ ចើងដើង	- ដ -	៩នាក់
៤៩៥- ឃុំ ច្រនាង	- ដ -	១១នាក់
៤៩៦- ឃុំ ឈូកខ្សាច់	- ដ -	១១នាក់
៤៩៧- ឃុំ ចុងដូង	- ដ -	១១នាក់
៤៩៨- ឃុំ ជ្រលង	- ដ -	៥នាក់
៤៩៩- ឃុំ គគីធំ	- ដ -	៧នាក់
៥០០- ឃុំ ក្រវ៉ា	- ដ -	៧នាក់
៥០១- ឃុំ អណ្តូងពោធិ	- ដ -	៥នាក់
៥០២- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៧នាក់
៥០៣- ឃុំ សូយោង	- ដ -	៧នាក់
៥០៤- ឃុំ ស្រឡៅ	- ដ -	៩នាក់
៥០៥- ឃុំ ស្វាយភ្លើង	- ដ -	៥នាក់
៥០៦- ឃុំ ត្នោតជុំ	- ដ -	៧នាក់
៥០៧- ឃុំ ទ្រៀល	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក កំពង់ស្វាយ

៥០៨- ឃុំ ជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥០៩- ឃុំ ដំរីស្លាប់	- ដ -	៥នាក់

៥១០- ឃុំ កំពង់គោ	- ដ -	៥នាក់
៥១១- ឃុំ កំពង់ស្វាយ	- ដ -	១១នាក់
៥១២- ឃុំ នីពេជ	- ដ -	៥នាក់
៥១៣- ឃុំ ផាត់សណ្តាយ	- ដ -	៥នាក់
៥១៤- ឃុំ សាន់គ	- ដ -	១១នាក់
៥១៥- ឃុំ ត្បែង	- ដ -	១១នាក់
៥១៦- ឃុំ ត្រពាំងឫស្សី	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ស្ទោងសែន

៥១៧- ឃុំ ដំរីជាន់ខ្លា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥១៨- ឃុំ កំពង់ធំ	- ដ -	៥នាក់
៥១៩- ឃុំ កំពង់រទេះ	- ដ -	៥នាក់
៥២០- ឃុំ អូរកន្ធរ	- ដ -	៥នាក់
៥២១- ឃុំ ក្ដីដូង	- ដ -	៥នាក់
៥២២- ឃុំ កំពង់ក្របៅ	- ដ -	៥នាក់
៥២៣- ឃុំ ព្រៃគុយ	- ដ -	៥នាក់
៥២៤- ឃុំ ព្រៃតាហ៊ូ	- ដ -	៥នាក់
៥២៥- ឃុំ អាចារ្យលាក់	- ដ -	៥នាក់
៥២៦- ឃុំ ស្រយ៉ូវ	- ដ -	១១នាក់
៥២៧- ឃុំ ត្បូងក្រពើ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ប្រាសាទបល្ល័ង្គ

៥២៨- ឃុំ ដូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥២៩- ឃុំ ក្រយា	- ដ -	៧នាក់
៥៣០- ឃុំ ផាន់ញើម	- ដ -	៥នាក់
៥៣១- ឃុំ សាគ្រាម	- ដ -	៧នាក់
៥៣២- ឃុំ សាលាវិស័យ	- ដ -	១១នាក់
៥៣៣- ឃុំ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
៥៣៤- ឃុំ ទួលគ្រើល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ប្រាសាទសំបូរ

៥៣៥- ឃុំ ឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

៥៣៦- ឃុំ គោល	- ដ -	៥នាក់
៥៣៧- ឃុំ សំបូរណ៍	- ដ -	១១នាក់
៥៣៨- ឃុំ ស្រើង	- ដ -	៥នាក់
៥៣៩- ឃុំ តាំងក្រសៅ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក សណ្ដាន់

៥៤០- ឃុំ ឈើទាល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៤១- ឃុំ ដងកាំបិត	- ដ -	៥នាក់
៥៤២- ឃុំ ក្លែង	- ដ -	៥នាក់
៥៤៣- ឃុំ មានរិទ្ធ	- ដ -	៥នាក់
៥៤៤- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៥៤៥- ឃុំ ងន	- ដ -	៧នាក់
៥៤៦- ឃុំ សណ្ដាន់	- ដ -	៧នាក់
៥៤៧- ឃុំ សុចិត្រ	- ដ -	៥នាក់
៥៤៨- ឃុំ ទីរឹង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សន្ទុក

៥៤៩- ឃុំ បឹងល្វា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥៥០- ឃុំ ជ្រាប់	- ដ -	៥នាក់
៥៥១- ឃុំ កំពង់ថ្ម	- ដ -	៧នាក់
៥៥២- ឃុំ កកោះ	- ដ -	៩នាក់
៥៥៣- ឃុំ ក្រយា	- ដ -	៧នាក់
៥៥៤- ឃុំ ព្នៅ	- ដ -	៥នាក់
៥៥៥- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
៥៥៦- ឃុំ តាំងក្រសាំង	- ដ -	១១នាក់
៥៥៧- ឃុំ ទីពោ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ស្ទោង

៥៥៨- ឃុំ បន្ទាយស្ទោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៥៩- ឃុំ ចំណាក្រោម	- ដ -	៩នាក់
៥៦០- ឃុំ ចំណាលើ	- ដ -	៩នាក់
៥៦១- ឃុំ កំពង់ចិនជើង	- ដ -	៧នាក់

៥៦២- ឃុំ កំពង់ចិនត្បូង	- ដ -	៩នាក់
៥៦៣- ឃុំ ម្សាក្រង	- ដ -	៧នាក់
៥៦៤- ឃុំ ពាមបាង	- ដ -	៥នាក់
៥៦៥- ឃុំ ពពក	- ដ -	៧នាក់
៥៦៦- ឃុំ ប្រឡាយ	- ដ -	១១នាក់
៥៦៧- ឃុំ ព្រះដីរ	- ដ -	៥នាក់
៥៦៨- ឃុំ រុងរឿង	- ដ -	៥នាក់
៥៦៩- ឃុំ សំព្រោច	- ដ -	៩នាក់
៥៧០- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	១១នាក់

០៧.ខេត្ត កំពត

ស្រុក អង្គរជ័យ

៥៧១- ឃុំ អង្គភ្នំតូច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥៧២- ឃុំ អង្គរជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៥៧៣- ឃុំ ចំប៉ី	- ដ -	៧នាក់
៥៧៤- ឃុំ ដំបូកខ្ពស់	- ដ -	១១នាក់
៥៧៥- ឃុំ ដានគោម	- ដ -	៥នាក់
៥៧៦- ឃុំ ដើមដូង	- ដ -	៥នាក់
៥៧៧- ឃុំ ម្រោម	- ដ -	៥នាក់
៥៧៨- ឃុំ ភ្នំកុង	- ដ -	៩នាក់
៥៧៩- ឃុំ ប្រភ្នំ	- ដ -	៥នាក់
៥៨០- ឃុំ សំឡាញ	- ដ -	៧នាក់
៥៨១- ឃុំ តានី	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក បន្ទាយមាស

៥៨២- ឃុំ បន្ទាយមាសខាងកើត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៨៣- ឃុំ បន្ទាយមាសខាងលិច	- ដ -	៧នាក់
៥៨៤- ឃុំ ព្រៃទន្លេ	- ដ -	៥នាក់
៥៨៥- ឃុំ សំរោងក្រោម	- ដ -	៥នាក់
៥៨៦- ឃុំ សំរោងលើ	- ដ -	៥នាក់
៥៨៧- ឃុំ ស្តេចគង់ខាងជើង	- ដ -	៥នាក់

៥៨៨- ឃុំ ស្ដេចគង់ខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៥៨៩- ឃុំ ស្ដេចគង់ខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
៥៩០- ឃុំ ត្នោតចុងស្រង់	- ដ -	៧នាក់
៥៩១- ឃុំ ត្រពាំងសាលាខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៥៩២- ឃុំ ត្រពាំងសាលាខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៥៩៣- ឃុំ ទូកមាសខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៥៩៤- ឃុំ ទូកមាសខាងលិច	- ដ -	៧នាក់
៥៩៥- ឃុំ វត្តអង្គខាងជើង	- ដ -	៧នាក់
៥៩៦- ឃុំ វត្តអង្គខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ឈូក</u>

៥៩៧- ឃុំ បានៀវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៩៨- ឃុំ បឹងនិមល	- ដ -	៥នាក់
៥៩៩- ឃុំ ឈូក	- ដ -	៧នាក់
៦០០- ឃុំ ដូនយ៉យ	- ដ -	៥នាក់
៦០១- ឃុំ ក្រាំងស្បូវ	- ដ -	៥នាក់
៦០២- ឃុំ ក្រាំងស្នាយ	- ដ -	៩នាក់
៦០៣- ឃុំ ល្បើក	- ដ -	៧នាក់
៦០៤- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៦០៥- ឃុំ នរាយណ៍	- ដ -	៥នាក់
៦០៦- ឃុំ សត្វពង	- ដ -	៧នាក់
៦០៧- ឃុំ ត្រពាំងបី	- ដ -	៥នាក់
៦០៨- ឃុំ ត្រមែង	- ដ -	៧នាក់
៦០៩- ឃុំ តាកែន	- ដ -	៧នាក់
៦១០- ឃុំ ត្រពាំងភ្លាំង	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ជុំគិរី</u>

៦១១- ឃុំ ច្រេស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦១២- ឃុំ ជំពូវន្ត	- ដ -	៧នាក់
៦១៣- ឃុំ ស្នាយអញ្ជិត	- ដ -	៥នាក់
៦១៤- ឃុំ ស្រែចែង	- ដ -	៧នាក់

៦១៥- ឃុំ ស្រែក្នុង	- ដ -	៥នាក់
៦១៦- ឃុំ ស្រែសំរោង	- ដ -	៥នាក់
៦១៧- ឃុំ ត្រពាំងរាំង	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ដងទង់

៦១៨- ឃុំ ដំណាក់សុក្រំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦១៩- ឃុំ ដងទង់	- ដ -	៩នាក់
៦២០- ឃុំ ខ្ជាយខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦២១- ឃុំ ខ្ជាយខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
៦២២- ឃុំ មានរិទ្ធិ	- ដ -	៥នាក់
៦២៣- ឃុំ ស្រែជាខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦២៤- ឃុំ ស្រែជាខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
៦២៥- ឃុំ ទទុង	- ដ -	៥នាក់
៦២៦- ឃុំ អង្គរមាស	- ដ -	៥នាក់
៦២៧- ឃុំ ល្អាង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់ត្រាច

៦២៨- ឃុំ បឹងសាលាខាងជើង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៦២៩- ឃុំ បឹងសាលាខាងត្បូង	- ដ -	៧នាក់
៦៣០- ឃុំ ដំណាក់កន្ទួតខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦៣១- ឃុំ ដំណាក់កន្ទួតខាងត្បូង	- ដ -	៧នាក់
៦៣២- ឃុំ កំពង់ត្រាចខាងកើត	- ដ -	៩នាក់
៦៣៣- ឃុំ កំពង់ត្រាចខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៦៣៤- ឃុំ កន្ទោរខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦៣៥- ឃុំ កន្ទោរខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៦៣៦- ឃុំ កន្ទោរខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៦៣៧- ឃុំ ព្រែកក្រឹស	- ដ -	៧នាក់
៦៣៨- ឃុំ ឫស្សីស្រុកខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៦៣៩- ឃុំ ឫស្សីស្រុកខាងលិច	- ដ -	៧នាក់
៦៤០- ឃុំ ស្វាយទងខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦៤១- ឃុំ ស្វាយទងខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពត

៦៤២- ឃុំ បឹងទូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៤៣- ឃុំ ជុំគ្រៀល	- ដ -	៥នាក់
៦៤៤- ឃុំ កំពង់ក្រែង	- ដ -	៧នាក់
៦៤៥- ឃុំ កំពង់សំរោង	- ដ -	៥នាក់
៦៤៦- ឃុំ កណ្ដោល	- ដ -	៩នាក់
៦៤៧- ឃុំ កោះតូច	- ដ -	៥នាក់
៦៤៨- ឃុំ កូនសត្វ	- ដ -	៧នាក់
៦៤៩- ឃុំ ម៉ាក់ប្រាង	- ដ -	៥នាក់
៦៥០- ឃុំ ព្រែកត្នោត	- ដ -	៧នាក់
៦៥១- ឃុំ ព្រៃឃ្មុំ	- ដ -	៥នាក់
៦៥២- ឃុំ ព្រៃថ្នង	- ដ -	៧នាក់
៦៥៣- ឃុំ ស្ទឹងកែវ	- ដ -	៥នាក់
៦៥៤- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
៦៥៥- ឃុំ ត្រពាំងព្រីង	- ដ -	៥នាក់
៦៥៦- ឃុំ ត្រពាំងសង្កែ	- ដ -	៥នាក់
៦៥៧- ឃុំ ត្រពាំងធំ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់បាយ

៦៥៨- ឃុំ កំពង់កណ្ដាល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៦៥៩- ឃុំ ក្រាំងអំពិល	- ដ -	៥នាក់
៦៦០- ឃុំ កំពង់បាយ	- ដ -	៧នាក់
៦៦១- ឃុំ អណ្ដូងខ្មែរ	- ដ -	៩នាក់
៦៦២- ឃុំ ត្រើយកោះ	- ដ -	៥នាក់

០៨-ខេត្ត កណ្ដាល

ស្រុក កណ្ដាលស្ទឹង

៦៦៣- ឃុំ អំពៅព្រៃ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៦៤- ឃុំ អន្លង់រមៀត	- ដ -	៥នាក់
៦៦៥- ឃុំ បារគូ	- ដ -	៥នាក់
៦៦៦- ឃុំ បឹងខ្យាង	- ដ -	៥នាក់

៦៦៧- ឃុំ ជើងកើប	- ដ -	៥នាក់
៦៦៨- ឃុំ ជើមឫស	- ដ -	៧នាក់
៦៦៩- ឃុំ កណ្តោក	- ដ -	៥នាក់
៦៧០- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
៦៧១- ឃុំ គោកត្រប់	- ដ -	៥នាក់
៦៧២- ឃុំ គងនយ	- ដ -	៥នាក់
៦៧៣- ឃុំ ព្រះពុទ្ធ	- ដ -	៥នាក់
៦៧៤- ឃុំ ព្រែកក់ពីស	- ដ -	៥នាក់
៦៧៥- ឃុំ ព្រែករកា	- ដ -	៥នាក់
៦៧៦- ឃុំ ព្រែកស្ដែង	- ដ -	៥នាក់
៦៧៧- ឃុំ រកា	- ដ -	៥នាក់
៦៧៨- ឃុំ រលាំងកែន	- ដ -	៥នាក់
៦៧៩- ឃុំ រលួស	- ដ -	៥នាក់
៦៨០- ឃុំ សៀមរាប	- ដ -	៥នាក់
៦៨១- ឃុំ ស្ពានថ្ម	- ដ -	៥នាក់
៦៨២- ឃុំ ត្បែង	- ដ -	៥នាក់
៦៨៣- ឃុំ ទៀន	- ដ -	៥នាក់
៦៨៤- ឃុំ ត្រពាំងវែង	- ដ -	៥នាក់
៦៨៥- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កៀនស្វាយ

៦៨៦- ឃុំ បន្ទាយដែក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៦៨៧- ឃុំ ឈើទាល	- ដ -	៧នាក់
៦៨៨- ឃុំ ដីឥដ្ឋ	- ដ -	១១នាក់
៦៨៩- ឃុំ កំពង់ស្វាយ	- ដ -	៩នាក់
៦៩០- ឃុំ ក្បាលកោះ	- ដ -	១១នាក់
៦៩១- ឃុំ គគីរ	- ដ -	១១នាក់
៦៩២- ឃុំ គគីរធំ	- ដ -	១១នាក់
៦៩៣- ឃុំ ភូមិធំ	- ដ -	៩នាក់
៦៩៤- ឃុំ ព្រែកឯង	- ដ -	១១នាក់

៦៩៥- ឃុំ ព្រែកថ្មី	- ដ -	១១នាក់
៦៩៦- ឃុំ សំរោងធំ	- ដ -	១១នាក់
៦៩៧- ឃុំ វាលស្បូវ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ខ្សាច់កណ្តាល

៦៩៨- ឃុំ បាក់ដាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៩៩- ឃុំ ជ័យធំ	- ដ -	៥នាក់
៧០០- ឃុំ កំពង់ចំលង	- ដ -	៥នាក់
៧០១- ឃុំ កោះចូរ៉ាម	- ដ -	៥នាក់
៧០២- ឃុំ កោះឧកញ៉ាតី	- ដ -	៥នាក់
៧០៣- ឃុំ ព្រះប្រសប់	- ដ -	៩នាក់
៧០៤- ឃុំ ព្រែកអំពិល	- ដ -	៩នាក់
៧០៥- ឃុំ ព្រែកលួង	- ដ -	៥នាក់
៧០៦- ឃុំ ព្រែកតាកូវ	- ដ -	៥នាក់
៧០៧- ឃុំ ព្រែកតាមាក់	- ដ -	៩នាក់
៧០៨- ឃុំ ពុកឫស្សី	- ដ -	៩នាក់
៧០៩- ឃុំ រកាជន្លឹង	- ដ -	៥នាក់
៧១០- ឃុំ សន្លុង	- ដ -	៧នាក់
៧១១- ឃុំ ស៊ីធរ	- ដ -	៧នាក់
៧១២- ឃុំ ស្វាយជ្រុំ	- ដ -	៥នាក់
៧១៣- ឃុំ ស្វាយរមៀត	- ដ -	៥នាក់
៧១៤- ឃុំ តាឯក	- ដ -	៥នាក់
៧១៥- ឃុំ វិហារសួគ៌	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កោះធំ

៧១៦- ឃុំ ឈើខ្មៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧១៧- ឃុំ ជ្រោយតាកែវ	- ដ -	៩នាក់
៧១៨- ឃុំ កំពង់កុង	- ដ -	៩នាក់
៧១៩- ឃុំ កោះធំ " ក "	- ដ -	៧នាក់
៧២០- ឃុំ កោះធំ " ខ "	- ដ -	៧នាក់
៧២១- ឃុំ លើកដែក	- ដ -	១១នាក់

៧២២- ឃុំ ពោធិបាន	- ដ -	៩នាក់
៧២៣- ឃុំ ព្រែកជ្រៃ	- ដ -	១១នាក់
៧២៤- ឃុំ ព្រែកស្តី	- ដ -	១១នាក់
៧២៥- ឃុំ ព្រែកថ្មី	- ដ -	១១នាក់
៧២៦- ឃុំ សំពៅពូន	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក លើកដែក

៧២៧- ឃុំ កំពង់ភ្នំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧២៨- ឃុំ ក្អមសំណរ	- ដ -	៥នាក់
៧២៩- ឃុំ ខ្ពបអាទាវ	- ដ -	៥នាក់
៧៣០- ឃុំ ពាមរាំង	- ដ -	៧នាក់
៧៣១- ឃុំ ព្រែកដាច់	- ដ -	៧នាក់
៧៣២- ឃុំ ព្រែកទន្លាប់	- ដ -	៩នាក់
៧៣៣- ឃុំ សណ្តារ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ល្វាឯម

៧៣៤- ឃុំ អរិយក្សត្រ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៧៣៥- ឃុំ បារុង	- ដ -	៥នាក់
៧៣៦- ឃុំ ប៊ឹងគ្រំ	- ដ -	៥នាក់
៧៣៧- ឃុំ កោះកែវ	- ដ -	៥នាក់
៧៣៨- ឃុំ កោះរះ	- ដ -	៥នាក់
៧៣៩- ឃុំ ល្វាសរ	- ដ -	៥នាក់
៧៤០- ឃុំ ពាមឧកញ៉ាអុង	- ដ -	៧នាក់
៧៤១- ឃុំ ភូមិធំ	- ដ -	៥នាក់
៧៤២- ឃុំ ព្រែកក្មេង	- ដ -	៥នាក់
៧៤៣- ឃុំ ព្រែករៃ	- ដ -	៥នាក់
៧៤៤- ឃុំ ព្រែកឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
៧៤៥- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៧នាក់
៧៤៦- ឃុំ សារិកាកែវ	- ដ -	៧នាក់
៧៤៧- ឃុំ ថ្មគរ	- ដ -	៥នាក់
៧៤៨- ឃុំ ទឹកឃ្លាំង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក មុខកំពូល

៧៤៩- ឃុំ បាក់ខែង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៧៥០- ឃុំ កោះដាច់	- ដ -	១១នាក់
៧៥១- ឃុំ ព្រែកអញ្ចាញ	- ដ -	៩នាក់
៧៥២- ឃុំ ព្រែកដំបង	- ដ -	១១នាក់
៧៥៣- ឃុំ រកាកោងទី១	- ដ -	៧នាក់
៧៥៤- ឃុំ រកាកោងទី២	- ដ -	៥នាក់
៧៥៥- ឃុំ ឫស្សីជ្រោយ	- ដ -	៧នាក់
៧៥៦- ឃុំ សំបួរមាស	- ដ -	៧នាក់
៧៥៧- ឃុំ ស្វាយអំពារ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក អង្គស្នួល

៧៥៨- ឃុំ បែកចាន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧៥៩- ឃុំ បឹងធំ	- ដ -	៧នាក់
៧៦០- ឃុំ ឆក់ឈើនាង	- ដ -	៥នាក់
៧៦១- ឃុំ ដំណាក់អំពិល	- ដ -	៥នាក់
៧៦២- ឃុំ កំបូល	- ដ -	៧នាក់
៧៦៣- ឃុំ កន្ទោក	- ដ -	៩នាក់
៧៦៤- ឃុំ ក្រាំងម្កាក់	- ដ -	៥នាក់
៧៦៥- ឃុំ លំហាច	- ដ -	៧នាក់
៧៦៦- ឃុំ ម្កាក់	- ដ -	៩នាក់
៧៦៧- ឃុំ ឪឡោក	- ដ -	៥នាក់
៧៦៨- ឃុំ ពើក	- ដ -	៧នាក់
៧៦៩- ឃុំ ពន្សាំង	- ដ -	៧នាក់
៧៧០- ឃុំ ព្រៃពួច	- ដ -	៧នាក់
៧៧១- ឃុំ សំរោងលើ	- ដ -	៧នាក់
៧៧២- ឃុំ ស្តៅ	- ដ -	៥នាក់
៧៧៣- ឃុំ ទួលព្រេជ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ពញាឮ

៧៧៤- ឃុំ ឈ្វាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

៧៧៥- ឃុំ ជ្រៃលាស់	- ដ -	៧នាក់
៧៧៦- ឃុំ កំពង់ល្ហួង	- ដ -	១១នាក់
៧៧៧- ឃុំ កំពង់អុស	- ដ -	៧នាក់
៧៧៨- ឃុំ កោះចិន	- ដ -	៩នាក់
៧៧៩- ឃុំ ភ្នំបាត	- ដ -	៩នាក់
៧៨០- ឃុំ ពញាឮ	- ដ -	៥នាក់
៧៨១- ឃុំ ពញាពន់	- ដ -	៧នាក់
៧៨២-ឃុំ ព្រែកក្មៅ	- ដ -	១១នាក់
៧៨៣- ឃុំ ព្រែកតាទែន	- ដ -	៩នាក់
៧៨៤-ឃុំ ផ្សារដែក	- ដ -	៧នាក់
៧៨៥- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
៧៨៦- ឃុំ ទំនប់ធំ	- ដ -	៧នាក់
៧៨៧- ឃុំ វិហារលួង	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក ស្អាង</u>

៧៨៨- ឃុំ ខ្ពប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧៨៩- ឃុំ កោះអន្លង់ចិន	- ដ -	៧នាក់
៧៩០- ឃុំ កោះខែល	- ដ -	៩នាក់
៧៩១- ឃុំ កោះខ្សាច់ទន្លា	- ដ -	៧នាក់
៧៩២- ឃុំ ក្រាំងយ៉ូវ	- ដ -	១១នាក់
៧៩៣- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
៧៩៤- ឃុំ ព្រែកអំបិល	- ដ -	១១នាក់
៧៩៥- ឃុំ ព្រែកគយ	- ដ -	៩នាក់
៧៩៦- ឃុំ រកាខ្ពស់	- ដ -	៩នាក់
៧៩៧- ឃុំ ស្អាងភ្នំ	- ដ -	៩នាក់
៧៩៨- ឃុំ សិត្បូ	- ដ -	៧នាក់
៧៩៩- ឃុំ ស្វាយប្រទាល	- ដ -	៩នាក់
៨០០- ឃុំ ស្វាយរលំ	- ដ -	៧នាក់
៨០១- ឃុំ តាលន់	- ដ -	៩នាក់
៨០២- ឃុំ ត្រើយស្លា	- ដ -	១១នាក់

៨០៣- ឃុំ ទឹកវិល - ដ - ៩នាក់

ស្រុក តាខ្មៅ

៨០៤- ឃុំ តាក្តុល ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់
៨០៥- ឃុំ ព្រែកឫស្សី - ដ - ៧នាក់
៨០៦- ឃុំ ដើមមៀន - ដ - ៩នាក់
៨០៧- ឃុំ តាខ្មៅ - ដ - ១១នាក់
៨០៨- ឃុំ ព្រែកហូរ - ដ - ៧នាក់
៨០៩- ឃុំ កំពង់សំណាញ់ - ដ - ៧នាក់

០៩.ខេត្ត កោះកុង

ស្រុក បទុមសាគរ

៨១០- ឃុំ អណ្តូងទឹក ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់
៨១១- ឃុំ កណ្តោល - ដ - ៥នាក់
៨១២- ឃុំ តានួន - ដ - ៥នាក់
៨១៣- ឃុំ ថ្មស - ដ - ៧នាក់

ស្រុក គិរីសាគរ

៨១៤- ឃុំ កោះស្តេច ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់
៨១៥- ឃុំ ភ្ញីមាស - ដ - ៥នាក់
៨១៦- ឃុំ ព្រែកខ្សាច់ - ដ - ៥នាក់

ស្រុក កោះកុង

៨១៧- ឃុំ ជ្រោយប្រស់ ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់
៨១៨- ឃុំ កោះកាពិ - ដ - ៥នាក់
៨១៩- ឃុំ តាតៃក្រោម - ដ - ៥នាក់
៨២០- ឃុំ ត្រពាំងរូង - ដ - ៥នាក់

ស្រុក ស្មាច់មានជ័យ

៨២១- ឃុំ ស្មាច់មានជ័យ ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៩នាក់
៨២២- ឃុំ ដងទង់ - ដ - ១១នាក់
៨២៣- ឃុំ ស្ទឹងវែង - ដ - ៥នាក់

ស្រុក មណ្ឌលសីមា

៨២៤- ឃុំ បាក់ខ្លង ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់

៨២៥- ឃុំ ពាមក្រសោប	- ដ -	៥នាក់
៨២៦- ឃុំ ទួលគគីរ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្រែអំបិល

៨២៧- ឃុំ បឹងព្រាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨២៨- ឃុំ ដីខក្រោម	- ដ -	៥នាក់
៨២៩- ឃុំ ដីខលើ	- ដ -	៥នាក់
៨៣០- ឃុំ ជ្រោយស្វាយ	- ដ -	៥នាក់
៨៣១- ឃុំ ដងពែង	- ដ -	៥នាក់
៨៣២- ឃុំ ស្រែអំបិល	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ថ្មបាំង

៨៣៣- ឃុំ តាទៃលើ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៣៤- ឃុំ ប្រឡាយ	- ដ -	៥នាក់
៨៣៥- ឃុំ ជីនាប់	- ដ -	៥នាក់
៨៣៦- ឃុំ ឫស្សីជ្រុំ	- ដ -	៥នាក់
៨៣៧- ឃុំ ជីផាត	- ដ -	៥នាក់
៨៣៨- ឃុំ ថ្មដូនពៅ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់សិលា

៨៣៩- ឃុំ ចំការហ្លួង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៤០- ឃុំ កំពង់សីលា	- ដ -	៥នាក់
៨៤១- ឃុំ អូរបាក់រទេះ	- ដ -	៥នាក់
៨៤២- ឃុំ ស្ទឹងឆាយ	- ដ -	៥នាក់

១០.ខេត្តក្រចេះ

ស្រុក ឆ្លូង

៨៤៣- ឃុំ ឆ្លូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៨៤៤- ឃុំ ដីផុង	- ដ -	៥នាក់
៨៤៥- ឃុំ ហាន់ជ័យ	- ដ -	៧នាក់
៨៤៦- ឃុំ កំពង់ដំរី	- ដ -	៥នាក់
៨៤៧- ឃុំ កញ្ជរ	- ដ -	៥នាក់
៨៤៨- ឃុំ ខ្សាច់អណ្តែត	- ដ -	៥នាក់

៨៤៩- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៩នាក់
៨៥០- ឃុំ ព្រែកសាម៉ាន់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ក្រចេះ

៨៥១- ឃុំ បុសលាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៨៥២- ឃុំ ចង្ក្រង់	- ដ -	៥នាក់
៨៥៣- ឃុំ ដារ	- ដ -	៧នាក់
៨៥៤- ឃុំ កន្ទួត	- ដ -	៥នាក់
៨៥៥- ឃុំ គោលាប់	- ដ -	៥នាក់
៨៥៦- ឃុំ កោះច្រែង	- ដ -	៥នាក់
៨៥៧- ឃុំ កោះទ្រង់	- ដ -	៥នាក់
៨៥៨- ឃុំ ក្រគរ	- ដ -	៥នាក់
៨៥៩- ឃុំ ក្រចេះ	- ដ -	៧នាក់
៨៦០- ឃុំ អូរឫស្សី	- ដ -	៩នាក់
៨៦១- ឃុំ រការកណ្តាល	- ដ -	៥នាក់
៨៦២- ឃុំ សំបុក	- ដ -	៧នាក់
៨៦៣- ឃុំ ថ្មអណ្តើក	- ដ -	៥នាក់
៨៦៤- ឃុំ ថ្មគ្រែ	- ដ -	៥នាក់
៨៦៥- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ព្រែកប្រសព្វ

៨៦៦- ឃុំ ចំបក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៨៦៧- ឃុំ ជ្រោយបន្ទាយ	- ដ -	៧នាក់
៨៦៨- ឃុំ កំពង់គរ	- ដ -	៥នាក់
៨៦៩- ឃុំ កោះតាស៊ុយ	- ដ -	៥នាក់
៨៧០- ឃុំ ព្រែកប្រសព្វ	- ដ -	៩នាក់
៨៧១- ឃុំ ឫស្សីកែវ	- ដ -	៧នាក់
៨៧២- ឃុំ សោប	- ដ -	៧នាក់
៨៧៣- ឃុំ តាម៉ៅ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សំបូរ

៨៧៤- ឃុំ បឹងចារ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

៨៧៥- ឃុំ កំពង់ចាម	- ដ -	៧នាក់
៨៧៦- ឃុំ ក្បាលដំរី	- ដ -	៥នាក់
៨៧៧- ឃុំ កោះខ្មែរ	- ដ -	៥នាក់
៨៧៨- ឃុំ អូរគ្រៀង	- ដ -	៥នាក់
៨៧៩- ឃុំ រលួសមានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៨៨០- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៧នាក់
៨៨១- ឃុំ សណ្ដាន់	- ដ -	៥នាក់
៨៨២- ឃុំ ស្រែជិះ	- ដ -	៥នាក់
៨៨៣- ឃុំ វឌ្ឍនះ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្នួល

៨៨៤- ឃុំ ឃ្សឹម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៨៥- ឃុំ ២ធ្នូ	- ដ -	៥នាក់
៨៨៦- ឃុំ ស្នួល	- ដ -	៩នាក់
៨៨៧- ឃុំ ស្រែចារ	- ដ -	៩នាក់
៨៨៨- ឃុំ ស្វាយជ្រះ	- ដ -	៧នាក់

១១.ខេត្ត មណ្ឌលគិរី

ស្រុក កែវសីមា

៨៨៩- ឃុំ ចុងផ្លាស់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៩០- ឃុំ មេមង់	- ដ -	៥នាក់
៨៩១- ឃុំ ស្រែឈូក	- ដ -	៥នាក់
៨៩២- ឃុំ ស្រែខ្ទុម	- ដ -	៧នាក់
៨៩៣- ឃុំ ស្រែព្រះ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កោះញែក

៨៩៤- ឃុំ ណាងឃីលិក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៩៥- ឃុំ អបួនលើ	- ដ -	៥នាក់
៨៩៦- ឃុំ រយ៉	- ដ -	៥នាក់
៨៩៧- ឃុំ សុខសាន្ត	- ដ -	៥នាក់
៨៩៨- ឃុំ ស្រែហ៊ុយ	- ដ -	៥នាក់
៨៩៩- ឃុំ ស្រែសង្គម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អូររាំង

៩០០- ឃុំ ដាក់ដាំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៩០១- ឃុំ សែនមនោរម្យ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ពេជ្រាដា

៩០២- ឃុំ ក្រង់តេះ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៩០៣- ឃុំ ពូជ្រៃ	- ដ -	៥នាក់
៩០៤- ឃុំ ស្រែអំពូម	- ដ -	៥នាក់
៩០៥- ឃុំ ប៊ូស្រា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សែនមនោរម្យ

៩០៦- ឃុំ មនោរម្យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៩០៧- ឃុំ សុខដុម	- ដ -	៥នាក់
៩០៨- ឃុំ ស្ពានមានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៩០៩- ឃុំ រមនា	- ដ -	៥នាក់

១២.រាជធានីភ្នំពេញ

ខណ្ឌ ចំការមន

៩១០- សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩១១- សង្កាត់ បឹងកេងកងទី១	- ដ -	៩នាក់
៩១២- សង្កាត់ បឹងកេងកងទី២	- ដ -	៩នាក់
៩១៣- សង្កាត់ បឹងកេងកងទី៣	- ដ -	១១នាក់
៩១៤- សង្កាត់ អូឡាំពិក	- ដ -	៧នាក់
៩១៥- សង្កាត់ ទួលស្វាយព្រៃទី១	- ដ -	៩នាក់
៩១៦- សង្កាត់ ទួលស្វាយព្រៃទី២	- ដ -	៩នាក់
៩១៧- សង្កាត់ ទំនប់ទឹក	- ដ -	៩នាក់
៩១៨- សង្កាត់ ទួលទំពូងទី១	- ដ -	៩នាក់
៩១៩- សង្កាត់ ទួលទំពូងទី២	- ដ -	៧នាក់
៩២០- សង្កាត់ បឹងត្របែក	- ដ -	៧នាក់
៩២១- សង្កាត់ ផ្សារដើមថ្កូវ	- ដ -	១១នាក់

ខណ្ឌ ដូនពេញ

៩២២- សង្កាត់ ផ្សារថ្មីទី១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

៩២៣- សង្កាត់ ផ្សារថ្មីទី២	- ដ -	៧នាក់
៩២៤- សង្កាត់ ផ្សារថ្មីទី៣	- ដ -	៩នាក់
៩២៥- សង្កាត់ បឹងរាំង	- ដ -	៧នាក់
៩២៦- សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាលទី១	- ដ -	៩នាក់
៩២៧- សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាលទី២	- ដ -	៧នាក់
៩២៨- សង្កាត់ ចតុមុខ	- ដ -	៩នាក់
៩២៩- សង្កាត់ ជ័យជំនះ	- ដ -	៩នាក់
៩៣០- សង្កាត់ ផ្សារចាស់	- ដ -	៧នាក់
៩៣១- សង្កាត់ ស្រះចក	- ដ -	១១នាក់
៩៣២- សង្កាត់ វត្តភ្នំ	- ដ -	៧នាក់

<u>ខណ្ឌ ៧ មករា</u>

៩៣៣- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៩៣៤- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី២	- ដ -	៩នាក់
៩៣៥- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី៣	- ដ -	៧នាក់
៩៣៦- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី៤	- ដ -	៧នាក់
៩៣៧- សង្កាត់ មនោរម្យ	- ដ -	៩នាក់
៩៣៨- សង្កាត់ មិត្តភាព	- ដ -	៩នាក់
៩៣៩- សង្កាត់ វាលវង់	- ដ -	១១នាក់
៩៤០- សង្កាត់ បឹងព្រលឹត	- ដ -	៩នាក់

<u>ខណ្ឌ ទួលគោក</u>

៩៤១- សង្កាត់ ផ្សារដេប៉ូទី១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៩៤២- សង្កាត់ ផ្សារដេប៉ូទី២	- ដ -	៧នាក់
៩៤៣- សង្កាត់ ផ្សារដេប៉ូទី៣	- ដ -	៩នាក់
៩៤៤- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ទី១	- ដ -	១១នាក់
៩៤៥- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ទី២	- ដ -	៩នាក់
៩៤៦- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ទី៣	- ដ -	១១នាក់
៩៤៧- សង្កាត់ បឹងកក់ទី១	- ដ -	១១នាក់
៩៤៨- សង្កាត់ បឹងកក់ទី២	- ដ -	១១នាក់
៩៤៩- សង្កាត់ ផ្សារដើមគរ	- ដ -	១១នាក់

៩៥០- សង្កាត់ បឹងសាឡាង	- ដ -	១១នាក់

ខណ្ឌ ដង្កោ

៩៥១- សង្កាត់ ដង្កោ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៩៥២- សង្កាត់ ត្រពាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
៩៥៣- សង្កាត់ គោករកា	- ដ -	៩នាក់
៩៥៤- សង្កាត់ ក្លើងឆេះរទេះ	- ដ -	៩នាក់
៩៥៥- សង្កាត់ ចោមចៅ	- ដ -	១១នាក់
៩៥៦- សង្កាត់ កាកាប	- ដ -	១១នាក់
៩៥៧- សង្កាត់ ពងទឹក	- ដ -	៧នាក់
៩៥៨- សង្កាត់ ព្រៃវែង	- ដ -	៩នាក់
៩៥៩- សង្កាត់ សំរោងក្រោម	- ដ -	៩នាក់
៩៦០- សង្កាត់ ព្រៃស	- ដ -	៧នាក់
៩៦១- សង្កាត់ ក្រាំងធ្នង់	- ដ -	៩នាក់
៩៦២- សង្កាត់ ក្រាំងពង្រ	- ដ -	៩នាក់
៩៦៣- សង្កាត់ ប្រទះឡាង	- ដ -	៩នាក់
៩៦៤- សង្កាត់ សាក់សំពៅ	- ដ -	៩នាក់
៩៦៥- សង្កាត់ ជើងឯក	- ដ -	៩នាក់

ខណ្ឌ មានជ័យ

៩៦៦- សង្កាត់ ស្ទឹងមានជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩៦៧- សង្កាត់ បឹងទំពន់	- ដ -	១១នាក់
៩៦៨- សង្កាត់ ព្រែកប្រា	- ដ -	៩នាក់
៩៦៩- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី១	- ដ -	៩នាក់
៩៧០- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី២	- ដ -	១១នាក់
៩៧១- សង្កាត់ ចាក់អង្រែលើ	- ដ -	១១នាក់
៩៧២- សង្កាត់ ចាក់អង្រែក្រោម	- ដ -	១១នាក់
៩៧៣- សង្កាត់ និរោធ	- ដ -	១១នាក់

ខណ្ឌ ឫស្សីកែវ

៩៧៤- សង្កាត់ ឃ្មួញ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩៧៥- សង្កាត់ ទួលសង្កែ	- ដ -	១១នាក់

៩៧៦- សង្កាត់ ស្វាយប៉ាក	- ដ -	៩នាក់
៩៧៧- សង្កាត់ គីឡូម៉ែត្រលេខ ៦	- ដ -	១១នាក់
៩៧៨- សង្កាត់ ភ្នំពេញថ្មី	- ដ -	១១នាក់
៩៧៩- សង្កាត់ ឫស្សីកែវ	- ដ -	១១នាក់
៩៨០- សង្កាត់ ទឹកថ្លា	- ដ -	១១នាក់
៩៨១- សង្កាត់ ព្រែកលៀប	- ដ -	៩នាក់
៩៨២- សង្កាត់ ព្រែកតាសេក	- ដ -	៥នាក់
៩៨៣- សង្កាត់ ជ្រោយចង្វារ	- ដ -	១១នាក់
៩៨៤- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី១	- ដ -	៧នាក់
៩៨៥- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី២	- ដ-	៩នាក់

១៣.ខេត្ត ព្រះវិហារ

ស្រុក ជ័យសែន

៩៨៦- ឃុំ ស្អាង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៩៨៧- ឃុំ តស៊ូ	- ដ -	៥នាក់
៩៨៨- ឃុំ ខ្យង	- ដ -	៧នាក់
៩៨៩- ឃុំ ច្រាច់	- ដ -	៧នាក់
៩៩០- ឃុំ ធ្នា	- ដ -	៧នាក់
៩៩១- ឃុំ ពុទ្រា	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ឆែប

៩៩២- ឃុំ ឆែបមួយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៩៩៣- ឃុំ ឆែបពីរ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៤- ឃុំ សង្កែមួយ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៥- ឃុំ សង្កែពីរ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៦- ឃុំ ម្លូព្រៃមួយ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៧- ឃុំ ម្លូព្រៃពីរ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៨- ឃុំ កំពង់ស្រឡៅមួយ	- ដ -	៧នាក់
៩៩៩- ឃុំ កំពង់ស្រឡៅពីរ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ជាំក្សាន្ត

១០០០- ឃុំ ជាំក្សាន្ត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់

១០០១- ឃុំ ទឹកក្រហម	- ដ -	៧នាក់
១០០២- ឃុំ ព្រីងធំ	- ដ -	៥នាក់
១០០៣- ឃុំ រំដោះស្រែ	- ដ -	៧នាក់
១០០៤- ឃុំ យាង	- ដ -	៧នាក់
១០០៥- ឃុំ កន្ទួត	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក គូលែន

១០០៦- ឃុំ គូលែនត្បូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០០៧- ឃុំ គូលែនជើង	- ដ -	៧នាក់
១០០៨- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
១០០៩- ឃុំ ភ្នំពេញ	- ដ -	៧នាក់
១០១០- ឃុំ ភ្នំត្បែងពីរ	- ដ -	៧នាក់
១០១១- ឃុំ ស្រយង់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក រវៀង

១០១២- ឃុំ របៀប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០១៣- ឃុំ រស្មី	- ដ -	៥នាក់
១០១៤- ឃុំ រហ័ស	- ដ -	៧នាក់
១០១៥- ឃុំ រុងរឿង	- ដ -	៧នាក់
១០១៦- ឃុំ រីករាយ	- ដ -	៥នាក់
១០១៧- ឃុំ រូសរាន់	- ដ -	៧នាក់
១០១៨- ឃុំ រតនៈ	- ដ -	៧នាក់
១០១៩- ឃុំ រៀបរយ	- ដ -	៥នាក់
១០២០- ឃុំ រក្សា	- ដ -	៧នាក់
១០២១- ឃុំ រំដោះ	- ដ -	៧នាក់
១០២២- ឃុំ រមទម	- ដ -	៧នាក់
១០២៣- ឃុំ រមណីយ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សង្គមថ្មី

១០២៤- ឃុំ ចំរើន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០២៥- ឃុំ រអាង	- ដ -	៥នាក់
១០២៦- ឃុំ ភ្នំត្បែងមួយ	- ដ -	៥នាក់

១០២៧- ឃុំ ស្តៅ	- ដ -	៩នាក់
១០២៨- ឃុំ រណសិរ្ស	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ត្បែងមានជ័យ

១០២៩- ឃុំ កំពង់ប្រណាក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១០៣០- ឃុំ ប៉ាលហាល	- ដ -	៩នាក់
១០៣១- ឃុំ ឈានមុខ	- ដ -	៩នាក់
១០៣២- ឃុំ ពោធិ៍	- ដ -	៩នាក់
១០៣៣- ឃុំ ប្រមេរុ	- ដ -	៩នាក់
១០៣៤- ឃុំ ព្រះឃ្លាំង	- ដ -	៩នាក់

១៤.ខេត្ត ព្រៃវែង

ស្រុក បាភ្នំ

១០៣៥- ឃុំ បឹងព្រះ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១០៣៦- ឃុំ ជើងភ្នំ	- ដ -	៧នាក់
១០៣៧- ឃុំ ឈើកាច់	- ដ -	៧នាក់
១០៣៨- ឃុំ រក្សជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១០៣៩- ឃុំ រោងដំរី	- ដ -	៧នាក់
១០៤០- ឃុំ ស្ដៅកោង	- ដ -	៩នាក់
១០៤១- ឃុំ ស្ពឺ "ក"	- ដ -	៧នាក់
១០៤២- ឃុំ ស្ពឺ "ខ"	- ដ -	៧នាក់
១០៤៣- ឃុំ ធាយ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កំចាយមារ

១០៤៤- ឃុំ ជាច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១០៤៥- ឃុំ ដូនកឹង	- ដ -	៧នាក់
១០៤៦- ឃុំ ក្រញូង	- ដ -	៩នាក់
១០៤៧- ឃុំ ក្របៅ	- ដ -	៧នាក់
១០៤៨- ឃុំ សាំងឃ្វាង	- ដ -	៧នាក់
១០៤៩- ឃុំ ស្មោងខាងជើង	- ដ -	១១នាក់
១០៥០- ឃុំ ស្មោងខាងត្បូង	- ដ -	៩នាក់
១០៥១- ឃុំ ត្របែក	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កំពង់ត្របែក

១០៥២- ឃុំ អន្ទោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០៥៣- ឃុំ ចាម	- ដ -	៩នាក់
១០៥៤- ឃុំ ជាងដែក	- ដ -	៩នាក់
១០៥៥- ឃុំ ជ្រៃ	- ដ -	៧នាក់
១០៥៦- ឃុំ កន្ទោមអក	- ដ -	៩នាក់
១០៥៧- ឃុំ គោខ្ចក	- ដ -	១១នាក់
១០៥៨- ឃុំ កំពង់ត្របែក	- ដ -	៧នាក់
១០៥៩- ឃុំ ពាមមន្ទារ	- ដ -	៩នាក់
១០៦០- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៩នាក់
១០៦១- ឃុំ ប្រធាតុ	- ដ -	៩នាក់
១០៦២- ឃុំ ព្រៃឈរ	- ដ -	៧នាក់
១០៦៣- ឃុំ ព្រៃពោន	- ដ -	៧នាក់
១០៦៤- ឃុំ ថ្កូវ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កញ្ជ្រៀច

១០៦៥- ឃុំ ចុងអំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០៦៦- ឃុំ កញ្ជ្រៀច	- ដ -	៧នាក់
១០៦៧- ឃុំ ក្អៀងរាយ	- ដ -	៩នាក់
១០៦៨- ឃុំ គោគគង់កើត	- ដ -	៥នាក់
១០៦៩- ឃុំ គោគគង់លិច	- ដ -	៧នាក់
១០៧០- ឃុំ ព្រាល	- ដ -	៩នាក់
១០៧១- ឃុំ ថ្មពូន	- ដ -	៧នាក់
១០៧២- ឃុំ ត្នោត	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក មេសាង

១០៧៣- ឃុំ អង្គរសរ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១០៧៤- ឃុំ ច្រេស	- ដ -	១១នាក់
១០៧៥- ឃុំ ជីផុច	- ដ -	១១នាក់
១០៧៦- ឃុំ ព្រៃឃ្នេស	- ដ -	១១នាក់
១០៧៧- ឃុំ ព្រៃរំដេង	- ដ -	៩នាក់

១០៧៨- ឃុំ ព្រៃទទឹង	- ដ -	៩នាក់
១០៧៩- ឃុំ ស្វាយជ្រុំ	- ដ -	១១នាក់
១០៨០- ឃុំ ត្រពាំងស្រែ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ពាមជរ

១០៨១- ឃុំ អង្គរអង្គ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០៨២- ឃុំ កំពង់ប្រាសាទ	- ដ -	៥នាក់
១០៨៣- ឃុំ កោះចេក	- ដ -	៧នាក់
១០៨៤- ឃុំ កោះរកា	- ដ -	៥នាក់
១០៨៥- ឃុំ កោះសំពៅ	- ដ -	៧នាក់
១០៨៦- ឃុំ ក្រាំងតាយ៉ង	- ដ -	៧នាក់
១០៨៧- ឃុំ ព្រែកក្របៅ	- ដ -	៥នាក់
១០៨៨- ឃុំ ព្រែកសំបួរ	- ដ -	៥នាក់
១០៨៩- ឃុំ ឫស្សីស្រុក	- ដ -	៩នាក់
១០៩០- ឃុំ ស្វាយភ្លោះ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ពាមរក៍

១០៩១- ឃុំ បាបោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០៩២- ឃុំ បន្ទិចប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
១០៩៣- ឃុំ អ្នកលឿង	- ដ -	៧នាក់
១០៩៤- ឃុំ ពាមមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១០៩៥- ឃុំ ពាមរក៍	- ដ -	៧នាក់
១០៩៦- ឃុំ ព្រែកខ្សាយ " ក "	- ដ -	៧នាក់
១០៩៧- ឃុំ ព្រែកខ្សាយ " ខ "	- ដ -	៩នាក់
១០៩៨- ឃុំ ព្រែកណ្ដៀង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ពារាំង

១០៩៩- ឃុំ កំពង់ពពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១១០០- ឃុំ កញ្ចំ	- ដ -	៩នាក់
១១០១- ឃុំ កំពង់ប្រាំង	- ដ -	៧នាក់
១១០២- ឃុំ កំពង់ឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
១១០៣- ឃុំ មេសរប្រចាន់	- ដ -	៩នាក់

១១០៤- ឃុំ ព្រែកតាសរ	-ដ-	៧នាក់
១១០៥- ឃុំ ព្រៃញ្ញៅ	-ដ-	១១នាក់
១១០៦- ឃុំ ព្រៃស្នៀត	-ដ-	៧នាក់
១១០៧- ឃុំ ព្រៃស្រឡិត	-ដ-	៩នាក់
១១០៨- ឃុំ រាប	-ដ-	៩នាក់
១១០៩- ឃុំ រកា	-ដ-	១១នាក់

ស្រុក ព្រះស្តេច

១១១០- ឃុំ អង្គររាជ្យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១១១១- ឃុំ បន្ទាយចក្រី	-ដ-	១១នាក់
១១១២- ឃុំ បឹងដោល	-ដ-	៩នាក់
១១១៣- ឃុំ ជៃកំពក	-ដ-	៩នាក់
១១១៤- ឃុំ កំពង់សឹង	-ដ-	៩នាក់
១១១៥- ឃុំ ក្រាំងស្វាយ	-ដ-	៧នាក់
១១១៦- ឃុំ ល្វា	-ដ-	៧នាក់
១១១៧- ឃុំ ព្រះស្តេច	-ដ-	៩នាក់
១១១៨- ឃុំ រាធរ	-ដ-	៥នាក់
១១១៩- ឃុំ រំចេក	-ដ-	១១នាក់
១១២០- ឃុំ សេនារាជឧត្តម	-ដ-	៩នាក់

ស្រុក ព្រៃវែង

១១២១- ឃុំ អង្គរទ្រេត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១១២២- ឃុំ ជាខ្លាង	-ដ-	៧នាក់
១១២៣- ឃុំ ជ្រៃ	-ដ-	៩នាក់
១១២៤- ឃុំ ដីពូន	-ដ-	៩នាក់
១១២៥- ឃុំ មេបុណ្យ	-ដ-	៧នាក់
១១២៦- ឃុំ ពានរោង	-ដ-	១១នាក់
១១២៧- ឃុំ ពពឹស	-ដ-	៥នាក់
១១២៨- ឃុំ ព្រៃខ្លា	-ដ-	៧នាក់
១១២៩- ឃុំ សំរោង	-ដ-	៧នាក់
១១៣០- ឃុំ ស្វាយអន្ទរ	-ដ-	៧នាក់

១១៣១- ឃុំ ទឹកថ្លា - ដ - ៧នាក់

ស្រុក កំពង់លាវ

១១៣២- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៣៣- ឃុំ ជើងទឹក	- ដ -	៥នាក់
១១៣៤- ឃុំ កំពង់លាវ	- ដ -	១១នាក់
១១៣៥- ឃុំ ពោធិរៀង	- ដ -	៧នាក់
១១៣៦- ឃុំ ព្រែកអន្ទះ	- ដ -	៧នាក់
១១៣៧- ឃុំ ព្រែកជ្រៃ	- ដ -	៧នាក់
១១៣៨- ឃុំ ព្រៃកន្លោង	- ដ -	៥នាក់
១១៣៩- ឃុំ តាកោ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស៊ីធរកណ្តាល

១១៤០- ឃុំ អំពិលក្រៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១១៤១- ឃុំ ជ្រៃឃ្មុំ	- ដ -	៥នាក់
១១៤២- ឃុំ ល្វេ	- ដ -	៥នាក់
១១៤៣- ឃុំ ព្នៅទី១	- ដ -	៥នាក់
១១៤៤- ឃុំ ព្នៅទី២	- ដ -	៥នាក់
១១៤៥- ឃុំ ពោធិទី	- ដ -	៥នាក់
១១៤៦- ឃុំ ព្រែកចង្រាន	- ដ -	៧នាក់
១១៤៧- ឃុំ ព្រៃដើមថ្នឹង	- ដ -	៥នាក់
១១៤៨- ឃុំ ព្រៃទឹង	- ដ -	៧នាក់
១១៤៩- ឃុំ រំលេច	- ដ -	៧នាក់
១១៥០- ឃុំ ឫស្សីសាញ់	- ដ -	៧នាក់

១៥.ខេត្ត ពោធិ៍សាត់

ស្រុក បាកាន

១១៥១- ឃុំ បឹងបត់កណ្តាល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១១៥២- ឃុំ បឹងខ្នារ	- ដ -	៥នាក់
១១៥៣- ឃុំ ខ្នារទទឹង	- ដ -	៧នាក់
១១៥៤- ឃុំ មេទឹក	- ដ -	៥នាក់
១១៥៥- ឃុំ អូរតាប៉ោង	- ដ -	១១នាក់

១១៥៦- ឃុំ វំលេច	- ដ -	៧នាក់
១១៥៧- ឃុំ ស្នាមព្រះ	- ដ -	១១នាក់
១១៥៨- ឃុំ ស្វាយដូនកែវ	- ដ -	៧នាក់
១១៥៩- ឃុំ តាលោ	- ដ -	១១នាក់
១១៦០- ឃុំ ត្រពាំងជង	- ដ -	១១នាក់

<u>ស្រុក កណ្តៀង</u>

១១៦១- ឃុំ អន្លង់វិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៦២- ឃុំ បន្ទាយដី	- ដ -	៥នាក់
១១៦៣- ឃុំ កណ្តៀង	- ដ -	៥នាក់
១១៦៤- ឃុំ កញ្ជរ	- ដ -	៧នាក់
១១៦៥- ឃុំ រាំងទិល	- ដ -	៥នាក់
១១៦៦- ឃុំ ស្រែស្តុក	- ដ -	៩នាក់
១១៦៧- ឃុំ ស្វាយលួង	- ដ -	៧នាក់
១១៦៨- ឃុំ ស្យា	- ដ -	៧នាក់
១១៦៩- ឃុំ វាល	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ក្រគរ</u>

១១៧០- ឃុំ អន្លង់ត្នោត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១១៧១- ឃុំ អន្សាចំបក់	- ដ -	៥នាក់
១១៧២- ឃុំ បឹងកន្ទួត	- ដ -	៥នាក់
១១៧៣- ឃុំ ឈើតុំ	- ដ -	៩នាក់
១១៧៤- ឃុំ កំពង់លួង	- ដ -	៧នាក់
១១៧៥- ឃុំ កំពង់ពោធិ	- ដ -	៥នាក់
១១៧៦- ឃុំ ក្បាលត្រាច	- ដ -	៧នាក់
១១៧៧- ឃុំ អូរសណ្តាន់	- ដ -	៥នាក់
១១៧៨- ឃុំ ស្នាអន្សា	- ដ -	៥នាក់
១១៧៩- ឃុំ ស្វាយស	- ដ -	៥នាក់
១១៨០- ឃុំ ត្នោតជុំ	- ដ-	៩នាក់

<u>ស្រុក ភ្នំក្រវាញ</u>

១១៨១- ឃុំ បាក់ចិញ្ចៀន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

១១៨២-ឃុំ លាច	- ដ -	៧នាក់
១១៨៣- ឃុំ ផ្ទះរុង	- ដ -	១១នាក់
១១៨៤- ឃុំ ព្រងិល	- ដ -	៧នាក់
១១៨៥- ឃុំ រកាត	- ដ -	៥នាក់
១១៨៦- ឃុំ សន្ទ្រែ	- ដ -	៥នាក់
១១៨៧- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក សំពៅមាស

១១៨៨- ឃុំ ចំរើនផល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៨៩- ឃុំ កោះជុំ	- ដ -	៧នាក់
១១៩០- ឃុំ លលកសរ	- ដ -	៩នាក់
១១៩១- ឃុំ ផ្ទះព្រៃ	- ដ -	១១នាក់
១១៩២- ឃុំ ព្រៃញី	- ដ -	៥នាក់
១១៩៣- ឃុំ រលាប	- ដ -	៩នាក់
១១៩៤- ឃុំ ស្វាយអាត់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក វាលវែង

១១៩៥- ឃុំ អន្លង់រាប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៩៦- ឃុំ ក្រពើពីរ	- ដ -	៥នាក់
១១៩៧- ឃុំ អូរសោម	- ដ -	៥នាក់
១១៩៨- ឃុំ ប្រមោយ	- ដ -	៥នាក់
១១៩៩- ឃុំ ថ្មដា	- ដ -	៥នាក់

១៦.ខេត្ត រតនគិរី

ស្រុក អណ្តូងមាស

១២០០- ឃុំ ម៉ាលិក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២០១- ឃុំ ញ៉ាង	- ដ -	៥នាក់
១២០២- ឃុំ តាឡាវ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក បានលុង

១២០៣- ឃុំ កាចាញ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១២០៤- ឃុំ ឡាបានសៀក	- ដ -	១១នាក់
១២០៥- ឃុំ យក្ខឡោម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក បរកែវ

១២០៦- ឃុំ កក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២០៧- ឃុំ គិះចុង	- ដ -	៥នាក់
១២០៨- ឃុំ ឡាមិញ	- ដ -	៥នាក់
១២០៩- ឃុំ លុងឃុង	- ដ -	៥នាក់
១២១០- ឃុំ សើុង	- ដ -	៥នាក់
១២១១- ឃុំ ទឹងចាក់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កូនមុំ

១២១២- ឃុំ សីរីមង្គល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២១៣- ឃុំ ស្រែអង្គ្រង	- ដ -	៥នាក់
១២១៤- ឃុំ តាអង	- ដ -	៥នាក់
១២១៥- ឃុំ តឺន	- ដ -	៥នាក់
១២១៦- ឃុំ ត្រពាំងច្រេស	- ដ -	៥នាក់
១២១៧- ឃុំ ត្រពាំងក្រហម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក លំផាត់

១២១៨- ឃុំ ជ័យឧត្តម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២១៩- ឃុំ កាឡែង	- ដ -	៥នាក់
១២២០- ឃុំ ល្បាំង១	- ដ -	៥នាក់
១២២១- ឃុំ ល្បាំង២	- ដ -	៥នាក់
១២២២- ឃុំ បាតាង	- ដ -	៥នាក់
១២២៣- ឃុំ សេដា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អូរជុំ

១២២៤- ឃុំ ចាអ៊ុង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២២៥- ឃុំ ប៉ូយ	- ដ -	៥នាក់
១២២៦- ឃុំ ឯកភាព	- ដ -	៥នាក់
១២២៧- ឃុំ កាឡៃ	- ដ -	៥នាក់
១២២៨- ឃុំ អូរជុំ	- ដ -	៥នាក់
១២២៩- ឃុំ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
១២៣០- ឃុំ ល្អក់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អូរយ៉ាដាវ

១២៣១- ឃុំ បរខាំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៣២- ឃុំ លំជ័រ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៣- ឃុំ ប៉ក់ញ៉ៃ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៤- ឃុំ ប៉ាតេ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៥- ឃុំ សេសាន	- ដ -	៥នាក់
១២៣៦- ឃុំ សោមធំ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៧- ឃុំ យ៉ាទុង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក តាវែង

១២៣៨- ឃុំ តាវែងលើ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៣៩- ឃុំ តាវែងក្រោម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក វើនសៃ

១២៤០- ឃុំ ប៉ុង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៤១- ឃុំ ហាត់ប៉ក់	- ដ -	៥នាក់
១២៤២- ឃុំ កាចូន	- ដ -	៥នាក់
១២៤៣- ឃុំ កោះប៉ង់	- ដ -	៥នាក់
១២៤៤- ឃុំ កោះពាក្យ	- ដ -	៥នាក់
១២៤៥- ឃុំ កុកឡាក់	- ដ -	៥នាក់
១២៤៦- ឃុំ ប៉ាកាឡាន់	- ដ -	៥នាក់
១២៤៧- ឃុំ ភ្នំកុក	- ដ -	៥នាក់
១២៤៨- ឃុំ វើនសៃ	- ដ -	៥នាក់

១៧.ខេត្ត សៀមរាប

ស្រុក អង្គរជុំ

១២៤៩- ឃុំ ចារឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១២៥០- ឃុំ ដូនពេង	- ដ -	៥នាក់
១២៥១- ឃុំ គោកដូង	- ដ -	៥នាក់
១២៥២- ឃុំ គោល	- ដ -	៥នាក់
១២៥៣- ឃុំ នគរភាស	- ដ -	៧នាក់
១២៥៤- ឃុំ ស្រែខ្វាវ	- ដ -	៧នាក់

១២៥៥- ឃុំ តាសោម	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក អង្គរធំ

១២៥៦- ឃុំ ជប់តាត្រាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៥៧- ឃុំ លាងដៃ	- ដ -	៧នាក់
១២៥៨- ឃុំ ពាក់ស្នែង	- ដ -	៥នាក់
១២៥៩- ឃុំ ស្វាយចេក	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក បន្ទាយស្រី

១២៦០- ឃុំ ខ្នារសណ្តាយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៦១- ឃុំ ឃុនរាម	- ដ -	៥នាក់
១២៦២- ឃុំ ព្រះដាក់	- ដ -	៧នាក់
១២៦៣- ឃុំ រំចេក	- ដ -	៥នាក់
១២៦៤- ឃុំ រុនតាឯក	- ដ -	៧នាក់
១២៦៥- ឃុំ ត្បែង	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ជីក្រែង

១២៦៦- ឃុំ អន្លង់សំណរ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១២៦៧- ឃុំ ជីក្រែង	- ដ -	៧នាក់
១២៦៨- ឃុំ កំពង់ក្តី	- ដ -	៩នាក់
១២៦៩- ឃុំ ខ្វាវ	- ដ -	៧នាក់
១២៧០- ឃុំ គោកធ្លកក្រោម	- ដ -	៩នាក់
១២៧១- ឃុំ គោកធ្លកលើ	- ដ -	៧នាក់
១២៧២- ឃុំ ល្វែងឫស្សី	- ដ -	៩នាក់
១២៧៣- ឃុំ ពង្រក្រោម	- ដ -	៧នាក់
១២៧៤- ឃុំ ពង្រលើ	- ដ -	៧នាក់
១២៧៥- ឃុំ ឫស្សីលក	- ដ -	៩នាក់
១២៧៦- ឃុំ សង្វើយ	- ដ -	៩នាក់
១២៧៧- ឃុំ ស្ពានត្នោត	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ក្រឡាញ់

១២៧៨- ឃុំ ចន្លាស់ដៃ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១២៧៩- ឃុំ កំពង់ថ្កូវ	- ដ -	៥នាក់

១២៨០- ឃុំ ក្រឡាញ់	- ដ -	៥នាក់
១២៨១- ឃុំ ក្រូចគរ	- ដ -	៥នាក់
១២៨២- ឃុំ រោងគោ	- ដ -	៥នាក់
១២៨៣- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៧នាក់
១២៨៤- ឃុំ សែនសុខ	- ដ -	៧នាក់
១២៨៥- ឃុំ ស្នួល	- ដ -	៧នាក់
១២៨៦- ឃុំ ស្រណាល	- ដ -	៧នាក់
១២៨៧- ឃុំ តាអាន	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ពួក

១២៨៨- ឃុំ សសរស្តម្ភ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១២៨៩- ឃុំ ដូនកែវ	- ដ -	៩នាក់
១២៩០- ឃុំ ក្ដីរុន	- ដ -	៥នាក់
១២៩១- ឃុំ កែវពណ៌	- ដ -	៥នាក់
១២៩២- ឃុំ ខ្នាត	- ដ -	៧នាក់
១២៩៣- ឃុំ ក្របីរៀល	- ដ -	៧នាក់
១២៩៤- ឃុំ ល្វា	- ដ -	៧នាក់
១២៩៥- ឃុំ មុខប៉ែន	- ដ -	៥នាក់
១២៩៦- ឃុំ ពោធិ៍ទ្រាយ	- ដ -	៥នាក់
១២៩៧- ឃុំ ពួក	- ដ -	៩នាក់
១២៩៨- ឃុំ ព្រៃជ្រូក	- ដ -	៧នាក់
១២៩៩- ឃុំ រើល	- ដ -	៩នាក់
១៣០០- ឃុំ សំរោងយា	- ដ -	៥នាក់
១៣០១- ឃុំ ទឹកវិល	- ដ -	៧នាក់
១៣០២- ឃុំ ត្រីញ័រ	- ដ -	៧នាក់
១៣០៣- ឃុំ យាង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ប្រាសាទបាគង

១៣០៤- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣០៥- ឃុំ បាគង	- ដ -	៥នាក់
១៣០៦- ឃុំ បល្ល័ង្គ	- ដ -	៥នាក់

១៣០៧ ឃុំ កំពង់ភ្លុក	- ដ -	៥នាក់
១៣០៨- ឃុំ កន្ទ្រាំង	- ដ -	៧នាក់
១៣០៩- ឃុំ កណ្តែក	- ដ -	៩នាក់
១៣១០- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
១៣១១- ឃុំ រលួស	- ដ -	៧នាក់
១៣១២- ឃុំ ត្រពាំងធំ	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក សៀមរាប</u>

១៣១៣- ឃុំ ស្លក្រាម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៣១៤- ឃុំ ស្វាយដង្គំ	- ដ -	១១នាក់
១៣១៥- ឃុំ គោកចក	- ដ -	១១នាក់
១៣១៦- ឃុំ សាលាកំរើក	- ដ -	១១នាក់
១៣១៧- ឃុំ នគរធំ	- ដ -	៥នាក់
១៣១៨- ឃុំ ជ្រាវ	- ដ -	៧នាក់
១៣១៩- ឃុំ ចុងឃ្នៀស	- ដ -	៥នាក់
១៣២០- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៥នាក់
១៣២១- ឃុំ សៀមរាប	- ដ -	៩នាក់
១៣២២- ឃុំ ស្រង៉ែ	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក សូទ្រនិគម</u>

១៣២៣- ឃុំ ចាន់ស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៣២៤- ឃុំ ដំដែក	- ដ -	១១នាក់
១៣២៥- ឃុំ ដានរុន	- ដ -	៩នាក់
១៣២៦- ឃុំ កំពង់ឃ្លាំង	- ដ -	៩នាក់
១៣២៧- ឃុំ កៀនសង្កែ	- ដ -	៩នាក់
១៣២៨- ឃុំ ខ្ចាស់	- ដ -	៧នាក់
១៣២៩- ឃុំ ខ្នារពោធិ	- ដ -	៥នាក់
១៣៣០- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៩នាក់
១៣៣១- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
១៣៣២- ឃុំ តាយ៉ែក	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ស្រីស្នំ

១៣៣៣- ឃុំ ជ្រោយនាងនួន	- ដ -	៧នាក់
១៣៣៤- ឃុំ ក្លាំងហាយ	- ដ -	៥នាក់
១៣៣៥- ឃុំ ត្រាំសសរ	- ដ -	៥នាក់
១៣៣៦- ឃុំ មោង	- ដ -	៥នាក់
១៣៣៧- ឃុំ ប្រីយ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៣៨- ឃុំ ស្លែងស្ពាន	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្វាយលើ

១៣៣៩- ឃុំ បឹងមាលា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៤០- ឃុំ កន្ទួត	- ដ -	៥នាក់
១៣៤១- ឃុំ ខ្នងភ្នំ	- ដ -	៥នាក់
១៣៤២- ឃុំ ស្វាយលើ	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៣- ឃុំ តាសៀម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក វ៉ារិន

១៣៤៤- ឃុំ ប្រាសាទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៤៥-ឃុំ ល្វាក្រាំង	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៦- ឃុំ ស្រែណូយ	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៧- ឃុំ ស្វាយស	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៨- ឃុំ វ៉ារិន	- ដ -	៥នាក់

១៨.ក្រុង ព្រះសីហនុ

ខណ្ឌ មិត្តភាព

១៣៤៩- សង្កាត់ លេខ១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៣៥០- សង្កាត់ លេខ២	- ដ -	៩នាក់
១៣៥១- សង្កាត់ លេខ៣	- ដ -	១១នាក់
១៣៥២- សង្កាត់ លេខ៤	- ដ -	១១នាក់
១៣៥៣- សង្កាត់ កោះរុង	- ដ -	៥នាក់

ខណ្ឌ ព្រៃនប់

១៣៥៤- សង្កាត់ អណ្តូងថ្ម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៥៥- សង្កាត់ បឹងតាព្រហ្ម	- ដ -	៧នាក់

១៣៥៦- សង្កាត់ បិតត្រាំង - ដ - ៥នាក់

១៣៥៧- សង្កាត់ ជើងគោ - ដ - ៧នាក់

១៣៥៨- សង្កាត់ អូរជ្រៅ - ដ - ៥នាក់

១៣៥៩- សង្កាត់ អូរឧកញ៉ាហេង - ដ - ៧នាក់

១៣៦០- សង្កាត់ ព្រៃនប់ - ដ - ៥នាក់

១៣៦១- សង្កាត់ រាម - ដ - ៧នាក់

១៣៦២- សង្កាត់ សាមគ្គី - ដ - ៥នាក់

១៣៦៣- សង្កាត់ សំរុង - ដ - ៥នាក់

១៣៦៤- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ - ដ - ៥នាក់

១៣៦៥- សង្កាត់ ទឹកថ្លា - ដ - ៥នាក់

១៣៦៦- សង្កាត់ ទួលទទឹង - ដ - ៥នាក់

១៣៦៧- សង្កាត់ វាលរេញ - ដ - ៧នាក់

<u>ខណ្ឌ ស្ទឹងហាវ</u>

១៣៦៨- សង្កាត់ កំពេញ ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់

១៣៦៩- សង្កាត់ អូរត្រេះ - ដ - ៥នាក់

១៣៧០- សង្កាត់ ទំនប់រលក - ដ - ៧នាក់

១៩.<u>ខេត្ត ស្ទឹងត្រែង</u>

<u>ស្រុក សេសាន</u>

១៣៧១- ឃុំ កំភុន ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់

១៣៧២- ឃុំ ក្បាលរមាស - ដ - ៥នាក់

១៣៧៣- ឃុំ ភ្លុក - ដ - ៥នាក់

១៣៧៤- ឃុំ សាមឃួយ - ដ - ៥នាក់

១៣៧៥- ឃុំ ស្ដៅ - ដ - ៥នាក់

១៣៧៦- ឃុំ ស្រែគរ - ដ - ៥នាក់

១៣៧៧- ឃុំ តាឡាត - ដ - ៥នាក់

<u>ស្រុក សៀមបូក</u>

១៣៧៨- ឃុំ កោះព្រះ ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា ៥នាក់

១៣៧៩- ឃុំ កោះសំពាយ - ដ - ៥នាក់

១៣៨០- ឃុំ កោះស្រឡាយ - ដ - ៥នាក់

១៣៨១- ឃុំ អូរម្រះ	- ដ -	៥នាក់
១៣៨២- ឃុំ អូរឫស្សីកណ្តាល	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៣- ឃុំ សៀមបូក	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៤- ឃុំ ស្រែក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សៀមបូក

១៣៨៥- ឃុំ ព្រែកមាស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៨៦- ឃុំ សេកុង	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៧- ឃុំ សន្តិភាព	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៨- ឃុំ ស្រែសំបូរ	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៩- ឃុំ ថ្មកែវ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្ទឹងត្រែង

១៣៩០- ឃុំ ស្ទឹងត្រែង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៣៩១- ឃុំ ស្រះឫស្សី	- ដ -	៥នាក់
១៣៩២- ឃុំ ព្រះបាទ	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៣- ឃុំ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ថាឡាបរិវ៉ាត់

១៣៩៤- ឃុំ អន្លង់ភេ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៩៥- ឃុំ ចំការលើ	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៦- ឃុំ កាំងចាម	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៧- ឃុំ កោះស្នែង	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៨- ឃុំ អន្លង់ជ្រៃ	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៩- ឃុំ អូររ៉ៃ	- ដ -	៥នាក់
១៤០០- ឃុំ អូរស្វាយ	- ដ -	៥នាក់
១៤០១- ឃុំ ព្រះរំកិល	- ដ -	៥នាក់
១៤០២- ឃុំ សំអាង	- ដ -	៥នាក់
១៤០៣- ឃុំ ស្រែឫស្សី	- ដ -	៥នាក់
១៤០៤- ឃុំ ថាឡាបរិវ៉ាត់	- ដ -	៥នាក់

២០.ខេត្ត ស្វាយរៀង

ស្រុក ចន្ទ្រា

១៤០៥- ឃុំ បាទី	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤០៦- ឃុំ បាវិត	- ដ -	៧នាក់
១៤០៧- ឃុំ ចន្ទ្រា	- ដ -	៥នាក់
១៤០៨- ឃុំ ច្រេស	- ដ -	៧នាក់
១៤០៩- ឃុំ មេសរថ្ងក	- ដ -	៥នាក់
១៤១០- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៥នាក់
១៤១១- ឃុំ ព្រៃអង្គុញ	- ដ -	៥នាក់
១៤១២- ឃុំ ព្រៃគគីរ	- ដ -	៥នាក់
១៤១៣- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៥នាក់
១៤១៤- ឃុំ ទួលស្តី	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់រោទិ៍

១៤១៥- ឃុំ បន្ទាយក្រាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤១៦- ឃុំ ញរ	- ដ -	៧នាក់
១៤១៧- ឃុំ ខ្សែត្រ	- ដ -	១១នាក់
១៤១៨- ឃុំ ព្រះពន្លា	- ដ -	៥នាក់
១៤១៩- ឃុំ ព្រៃធំ	- ដ -	៥នាក់
១៤២០- ឃុំ រាជមន្ទីរ	- ដ -	៥នាក់
១៤២១- ឃុំ សំឡី	- ដ -	៧នាក់
១៤២២- ឃុំ សំយ៉ោង	- ដ -	៥នាក់
១៤២៣- ឃុំ ស្វាយតាយាន	- ដ -	៧នាក់
១៤២៤- ឃុំ ស្វាយតឿ	- ដ -	៥នាក់
១៤២៥- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
១៤២៦- ឃុំ ត្នោត	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក រំដួល

១៤២៧- ឃុំ បុសមន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤២៨- ឃុំ ធ្នា	- ដ -	៥នាក់
១៤២៩- ឃុំ កំពង់ចក	- ដ -	៥នាក់
១៤៣០- ឃុំ ជ្រុងពពេល	- ដ -	៥នាក់

១៤៣១- ឃុំ កំពង់អំពិល	- ដ -	៥នាក់
១៤៣២- ឃុំ ម៉ឺនជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១៤៣៣- ឃុំ ពងទឹក	- ដ -	៧នាក់
១៤៣៤- ឃុំ សង្កែ	- ដ -	៥នាក់
១៤៣៥- ឃុំ ស្វាយចេក	- ដ -	៥នាក់
១៤៣៦- ឃុំ ថ្នាធ្នង់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក រមាសហែក

១៤៣៧- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤៣៨- ឃុំ អណ្តូងពោធិ៍	- ដ -	៥នាក់
១៤៣៩- ឃុំ អណ្តូងត្របែក	- ដ -	៥នាក់
១៤៤០- ឃុំ អង្គប្រស្រែ	- ដ -	៧នាក់
១១៤១- ឃុំ ចន្ទ្រី	- ដ -	៧នាក់
១១៤២- ឃុំ ជ្រៃធំ	- ដ -	៩នាក់
១៤៤៣- ឃុំ ដូង	- ដ -	១១នាក់
១៤៤៤- ឃុំ កំពង់ត្រាច	- ដ -	១១នាក់
១៤៤៥- ឃុំ គគីរ	- ដ -	៥នាក់
១៤៤៦- ឃុំ ក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់
១៤៤៧- ឃុំ មុខដា	- ដ -	៧នាក់
១៤៤៨- ឃុំ ម្រាម	- ដ -	៩នាក់
១៤៤៩- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៥នាក់
១៤៥០- ឃុំ សម្បត្តិមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១៤៥១- ឃុំ ត្រពាំងស្តៅ	- ដ -	៧នាក់
១៤៥២- ឃុំ ត្រស់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្វាយជ្រំ

១៤៥៣- ឃុំ អង្គតាសូ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤៥៤- ឃុំ បាសាក់	- ដ -	៧នាក់
១៤៥៥- ឃុំ ចំបក់	- ដ -	៧នាក់
១៤៥៦- ឃុំ កំពង់ចំឡង	- ដ -	៩នាក់
១៤៥៧- ឃុំ តាសួស	- ដ -	១១នាក់

១៤៥៨- ឃុំ ចេក	- ដ -	៧នាក់
១៤៥៩- ឃុំ ឈើទាល	- ដ -	៩នាក់
១៤៦០- ឃុំ ដូនស	- ដ -	៧នាក់
១៤៦១- ឃុំ គោកព្រីង	- ដ -	៧នាក់
១៤៦២- ឃុំ ក្រោលគោ	- ដ -	១១នាក់
១៤៦៣- ឃុំ គ្រួស	- ដ -	៩នាក់
១៤៦៤- ឃុំ ពោធិ៍រាជ	- ដ -	៧នាក់
១៤៦៥- ឃុំ ស្វាយអង្គ	- ដ -	៥នាក់
១៤៦៦- ឃុំ ស្វាយជ្រំ	- ដ -	៥នាក់
១៤៦៧- ឃុំ ស្វាយធំ	- ដ -	១១នាក់
១៤៦៨- ឃុំ ស្វាយយា	- ដ -	៩នាក់
១៤៦៩- ឃុំ ធ្លក	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ស្វាយរៀង</u>

១៤៧០- ឃុំ ស្វាយរៀង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៤៧១- ឃុំ ព្រៃឆ្លាក់	- ដ -	៥នាក់
១៤៧២- ឃុំ គយត្របែក	- ដ -	៥នាក់
១៤៧៣- ឃុំ ពោធិតាហោ	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ស្វាយទាប</u>

១៤៧៤- ឃុំ ច្រកម្ទេស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៤៧៥- ឃុំ គគីសោម	- ដ -	៧នាក់
១៤៧៦- ឃុំ កណ្តៀងរាយ	- ដ -	៧នាក់
១៤៧៧- ឃុំ មនោរម្យ	- ដ -	៥នាក់
១៤៧៨- ឃុំ ពពែត	- ដ -	៥នាក់
១៤៧៩- ឃុំ ព្រៃតាអី	- ដ -	៥នាក់
១៤៨០- ឃុំ ប្រសូត្រ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨១- ឃុំ រមាំងថ្កោល	- ដ -	៥នាក់
១៤៨២- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៣- ឃុំ សង្ឃ័រ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៤- ឃុំ ស្វាយរំពារ	- ដ -	៥នាក់

២១.ខេត្ត តាកែវ

ស្រុក អង្គរបុរី

១៤៨៥- ឃុំ អង្គរបុរី	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៤៨៦- ឃុំ បាស្រែ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៧- ឃុំ គោកធ្លក	- ដ -	៥នាក់
១៤៨៨- ឃុំ ពន្លៃ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៩- ឃុំ ព្រៃកផ្លោល	- ដ -	៥នាក់
១៤៩០- ឃុំ ព្រៃផ្គាំ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក បាទី

១៤៩១- ឃុំ ចំបក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៤៩២- ឃុំ ចំប៉ី	- ដ -	៥នាក់
១៤៩៣- ឃុំ ដូង	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៤- ឃុំ កណ្តឹង	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៥- ឃុំ កុមាររាជា	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៦- ឃុំ ក្រាំងលាវ	- ដ -	៩នាក់
១៤៩៧- ឃុំ ក្រាំងធ្នង់	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៨- ឃុំ លំពង់	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៩- ឃុំ ពារាម	- ដ -	៧នាក់
១៥០០- ឃុំ ពត់សរ	- ដ -	៩នាក់
១៥០១- ឃុំ សូភី	- ដ -	៧នាក់
១៥០២- ឃុំ តាំងដូង	- ដ -	៥នាក់
១៥០៣- ឃុំ ត្នោត	- ដ -	៧នាក់
១៥០៤- ឃុំ ត្រពាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
១៥០៥- ឃុំ ត្រពាំងសាប	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក បុរីជលសារ

១៥០៦- ឃុំ បូរីជលសារ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥០៧- ឃុំ ជ័យជោគ	- ដ -	៥នាក់
១៥០៨- ឃុំ ដូងខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់
១៥០៩- ឃុំ កំពង់ក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់

១៥១០- ឃុំ គោកពោធិ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក គីរីវង់

១៥១១- ឃុំអង្គប្រាសាទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៥១២- ឃុំ ព្រះបាទជាន់ជុំ	- ដ -	១១នាក់
១៥១៣- ឃុំ កំណប់	- ដ -	៥នាក់
១៥១៤- ឃុំ កំពែង	- ដ -	៧នាក់
១៥១៥- ឃុំ គីរីចុងកោះ	- ដ -	៥នាក់
១៥១៦- ឃុំ គោកព្រេច	- ដ -	៩នាក់
១៥១៧- ឃុំ ភ្នំដិន	- ដ -	៧នាក់
១៥១៨- ឃុំ ព្រៃអំពក	- ដ -	៧នាក់
១៥១៩- ឃុំ ព្រៃរំដេង	- ដ -	៩នាក់
១៥២០- ឃុំ រាមអណ្តើក	- ដ -	៥នាក់
១៥២១- ឃុំ សោម	- ដ -	៧នាក់
១៥២២- ឃុំ តាអូរ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កោះអណ្តែត

១៥២៣- ឃុំ ក្រពុំឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥២៤- ឃុំ ពេជសារ	- ដ -	៧នាក់
១៥២៥- ឃុំ ព្រៃខ្លា	- ដ -	៩នាក់
១៥២៦- ឃុំ ព្រៃយុថ្កា	- ដ -	៥នាក់
១៥២៧- ឃុំ រមេញ	- ដ -	៩នាក់
១៥២៨- ឃុំ ធ្លាប្រជុំ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ព្រៃកប្បាស

១៥២៩- ឃុំ អង្កាញ់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៥៣០- ឃុំ បានកាម	- ដ -	៧នាក់
១៥៣១- ឃុំ ចំប៉ា	- ដ -	៧នាក់
១៥៣២- ឃុំ ចារ	- ដ -	៧នាក់
១៥៣៣- ឃុំ កំពែង	- ដ -	៧នាក់

១៩៣៤- ឃុំ កំពង់រាប	- ដ -	៩នាក់
១៩៣៥- ឃុំ ក្តាញ់	- ដ -	៩នាក់
១៩៣៦- ឃុំ ពោធិ៍វិចាក	- ដ -	៧នាក់
១៩៣៧- ឃុំ ព្រៃកប្បាស់	- ដ -	៧នាក់
១៩៣៨- ឃុំ ព្រៃល្វា	- ដ -	៧នាក់
១៩៣៩- ឃុំ ព្រៃផ្តៅ	- ដ -	៧នាក់
១៩៤០- ឃុំ ស្នោ	- ដ -	៩នាក់
១៩៤១- ឃុំ តាំងយ៉ាប	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សំរោង

១៩៤២- ឃុំ បឹងត្រាញ់ខាងជើង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៩៤៣- ឃុំ បឹងត្រាញ់ខាងត្បូង	- ដ -	៩នាក់
១៩៤៤- ឃុំ ជើងគួន	- ដ -	៧នាក់
១៩៤៥- ឃុំ ជំរះពេន	- ដ -	៩នាក់
១៩៤៦- ឃុំ ខ្វាវ	- ដ -	១១នាក់
១៩៤៧- ឃុំ លំចង់	- ដ -	៩នាក់
១៩៤៨- ឃុំ រវៀង	- ដ -	១១នាក់
១៩៤៩- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
១៩៥០- ឃុំ សឹង្ហ	- ដ -	៩នាក់
១៩៥១- ឃុំ ស្លា	- ដ -	៧នាក់
១៩៥២- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ដូនកែវ

១៩៥៣- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៩៥៤- ឃុំ រកាក្នុង	- ដ -	៩នាក់
១៩៥៥- ឃុំ រកាក្រៅ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ត្រាំកក់

១៩៥៦- ឃុំ អង្គតាសោម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៩៥៧- ឃុំ ជាងទង	- ដ-	៩នាក់

១៥៥៨- ឃុំ គុស	- ដ -	១១នាក់
១៥៥៩- ឃុំ លាយបូរ	- ដ -	១១នាក់
១៥៦០- ឃុំ ញ៉ែងញ៉ង	- ដ -	៧នាក់
១៥៦១- ឃុំ អូរសារាយ	- ដ -	៩នាក់
១៥៦២- ឃុំ ត្រពាំងក្រញូង	- ដ -	៧នាក់
១៥៦៣- ឃុំ ឧត្តមសូរិយា	- ដ -	៩នាក់
១៥៦៤- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៧នាក់
១៥៦៥- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៥នាក់
១៥៦៦- ឃុំ ស្រែរនោង	- ដ -	៧នាក់
១៥៦៧- ឃុំ តាភេម	- ដ -	១១នាក់
១៥៦៨- ឃុំ ត្រាំកក់	- ដ -	៩នាក់
១៥៦៩- ឃុំ ត្រពាំងធំខាងជើង	- ដ -	៧នាក់
១៥៧០- ឃុំ ត្រពាំងធំខាងត្បូង	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក ទ្រាំង</u>

១៥៧១- ឃុំ អង្កាញ់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៧២- ឃុំ អង្គខ្នុរ	- ដ -	៥នាក់
១៥៧៣- ឃុំ ជីខ្មា	- ដ -	៥នាក់
១៥៧៤- ឃុំ ខ្វាវ	- ដ -	៩នាក់
១៥៧៥- ឃុំ ប្រាំបីមុំ	- ដ -	៧នាក់
១៥៧៦- ឃុំ អង្គកែវ	- ដ -	៥នាក់
១៥៧៧- ឃុំ ព្រៃស្លឹក	- ដ -	៩នាក់
១៥៧៨- ឃុំ រនាម	- ដ -	៧នាក់
១៥៧៩- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៩នាក់
១៥៨០- ឃុំ សន្លុង	- ដ-	៥នាក់
១៥៨១- ឃុំ ស្មោង	- ដ -	៥នាក់
១៥៨២- ឃុំ ស្រង៉ែ	- ដ -	៧នាក់
១៥៨៣- ឃុំ ធ្លក	- ដ -	៥នាក់
១៥៨៤- ឃុំ ត្រឡាច	- ដ -	៥នាក់

២២.<u>ក្រុង កែប</u>

ខណ្ឌ ដំណាក់ចង្អើរ

១៥៨៥- សង្កាត់ អង្កោល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៥៨៦- សង្កាត់ អូរក្រសារ	- ដ -	៥នាក់
១៥៨៧- សង្កាត់ ពងទឹក	- ដ -	៧នាក់

ខណ្ឌ កែប

១៥៨៨- សង្កាត់ កែប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៨៩- សង្កាត់ ព្រៃធំ	- ដ -	៧នាក់

២៣.ក្រុង ប៉ៃលិន

ខណ្ឌ ប៉ៃលិន

១៥៩០- សង្កាត់ ប៉ៃលិន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥៩១- សង្កាត់ អូរតាវ៉ៅ	- ដ -	៧នាក់
១៥៩២- សង្កាត់ ទួលល្វា	- ដ -	៥នាក់
១៥៩៣- សង្កាត់ បយ៉ាខា	- ដ -	៥នាក់

ខណ្ឌ សាលាក្រៅ

១៥៩៤- សង្កាត់សាលាក្រៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៩៥- សង្កាត់ ស្ទឹងត្រង់	- ដ -	៧នាក់
១៥៩៦- សង្កាត់ ស្ទឹងកាច់	- ដ -	៩នាក់
១៥៩៧- សង្កាត់ អូរអណ្តូង	- ដ -	៥នាក់

២៤.ខេត្ត ឧត្តរមានជ័យ

ស្រុក បន្ទាយអំពិល

១៥៩៨- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥៩៩- ឃុំ បេង	- ដ -	៧នាក់
១៦០០- ឃុំ គោកខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់
១៦០១- ឃុំ គោកមន	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ចុងកាល់

១៦០២- ឃុំ ជើងទៀន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៦០៣- ឃុំ ចុងកាល់	- ដ -	៧នាក់
១៦០៤- ឃុំ ក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់

១៦០៥- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សំរោង

១៦០៦- ឃុំ បន្សាយរាក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៦០៧- ឃុំ បុស្បូវ	- ដ -	៥នាក់
១៦០៨- ឃុំ កូនក្រៀល	- ដ -	១១នាក់
១៦០៩- ឃុំ សំរោង	- ដ -	១១នាក់
១៦១០- ឃុំ អូរស្មាច់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ត្រពាំងប្រាសាទ

១៦១១- ឃុំ ត្រពាំងប្រាសាទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៦១២- ឃុំ បាក់អន្លូង	- ដ -	៥នាក់
១៦១៣- ឃុំ អូរស្វាយ	- ដ -	៥នាក់
១៦១៤- ឃុំ ព្រះប្រឡាយ	- ដ -	៥នាក់
១៦១៥- ឃុំ ផ្អាវ	- ដ -	៥នាក់
១៦១៦- ឃុំ ទំនប់ដាច់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អន្លង់វែង

១៦១៧- ឃុំ អន្លង់វែង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៦១៨- ឃុំ ផ្លាត	- ដ -	៥នាក់
១៦១៩- ឃុំ ត្រពាំងប្រីយ៍	- ដ -	៧នាក់
១៦២០- ឃុំ លំទង	- ដ -	៥នាក់
១៦២១- ឃុំ ត្រពាំងតាវ	- ដ -	៥នាក់

មាត្រា ២ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- *ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា*
- *ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី*
- *ដូចមាត្រា២*
- *ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ*

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ.៤៧..អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២៩៩/២២០ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការបង្កើតរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣០៥/១១១ ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា៤ មាត្រា១០ មាត្រា១១ មាត្រា១២ មាត្រា១៤ មាត្រា១៧ និងមាត្រា២០ នៃព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតរាជបណ្ឌិតសភា

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ របស់រាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីបុព្វសិទ្ធិរបស់បុគ្គលិក និងសមាជិកនៃរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

-យោងតាមសំណើរបស់ប្រធានរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

សម្រេច

មាត្រា១: តែងតាំងលោក **ជួន ជីវិន** ជាប្រធានផ្នែកភូមិវិទ្យា និងនគរូបនីយកម្ម របស់វិទ្យាស្ថានមនុស្សសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម នៃរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា មានឋានៈស្មើ ប្រធាននាយកដ្ឋាន។

មាត្រា២: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា៣: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា

-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា

-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

-ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

-ដូចមាត្រា៣

-រាជកិច្ច

-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ :...៤៨០.អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញអនុក្រឹត្យ លេខ ៧៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការរៀបចំសមាសភាព រចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី ភារកិច្ច និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ
- យោងតាមសំណើរបស់អនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតែងតាំងលោក **ឈាង ជាន** ជាជំនួយការផ្ទាល់របស់ឯកឧត្តម **តាវ សេងហួរ** ទេសរដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកជាអនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ មានឋានៈស្មើ **ប្រធាននាយកដ្ឋាន** ជំនួសលោក **ហេង វិជ្ជា** ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាម៉ីខ្លួន ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៤៨១ អនក្រ.តក

អនុក្រឹត្យ

ស្ដីពី

ការផ្ទេរភារកិច្ច និង តែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៣០៦/១២២ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្ដីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ .

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានផ្ទេរភារកិច្ចលោក ខា សុផាត ឋានន្តរសក្តិ នាយក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៣ ពីអភិបាលស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ អោយទៅបំរើការងារនៅសាលាខេត្តក្រចេះ ដោយរក្សាឋានន្តរសក្តិ និង ថ្នាក់ ដដែល ។

មាត្រា ២ : ត្រូវបានតែងតាំងមុខតំណែងលោក ទ៉ា ថន បានន្តសក្តិ អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១១ ជាអភិបាលស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ ។

មាត្រា ៣ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៤ : រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ និង សាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

<u>កន្លែងទទួល</u> :

- *ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល*
- *ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី*
- *ដូចមាត្រា ៤*
- *ឯកសារ កាលប្បវត្តិ*

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា **ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

លេខៈ ៤៨៤ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតម្លើងថ្នាក់ជូនមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០២០០/១០៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរដ្ឋបាលជាន់ខ្ពស់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ

សំរេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្លើងថ្នាក់ **លោក ឡាន់ ឆន** ពីវរមន្ត្រីថ្នាក់លេខ ៣ ទៅជាវរមន្ត្រីថ្នាក់លេខ ២ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរដ្ឋបាលជាន់ខ្ពស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២ : បៀវត្សមូលដ្ឋានរបស់ **លោក ឡាន់ ឆន** ត្រូវអនុវត្តគិតចាប់ពីថ្ងៃចេញអនុក្រឹត្យនេះតទៅ ដោយរក្សាទុកអតីតភាពសំរាប់ឡើងថ្នាក់តាមវេនជ្រើសរើស និងវេនអតីតភាពដដែល ។

មាត្រា ៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋលេខាធិការ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៤៨៣ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០១០០/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការរៀបចំការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- យោងតាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតែងតាំងលោក ហោ ម៉ុនឡេង ជាអគ្គលេខាធិការរងនៃអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍ មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយករង ។

មាត្រា ២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- ឯកសារ_កាលប្បវត្តិ